

1910 Apr.

14

1910

14

تذکرۃ الشعراء

من الفوائد الثمينة

۱۳۲۱

مؤلف و ناشری

آقا محمدزاده

قوه باغی

دست‌نویس

۱۳۲۸

۱۵
سند

89 4.362 (09)

M-87

АРХИВ

افان

عزیز قشیش کی زبان از فائدک

مؤلف

صورت

محمد آقا محمدزادہ

1960
54

گزشتہ روزی پتہ بقایا

АДМИНИСТРАЦИЯ
8702

87.

معرفت کردگار ایچون بر کتاب * و هر صفحه سی بر باب در * «شعر» برک درختان سبز
 در نظر هوشیار * هر ورقش دفترست معرفت کردگار * و آل و اصحاب کرآینه که
 باغبانان کلشن هدایت * و میرابان چمن سعادت در لر * خصوصاً ریاض العاشقین بابل لرینک
 ورد زبانی * حدیقه رسالین غزلخوان اولان عندلیب خوش الحانی * ولی حضرت
 سبحانی * امیر مؤمنانه «شعر» شهسریر ولایت علی عالیقدر * محیط عالم دانش جهان
 حلم وقار * «بهشت شاخ کلی از حدیقه احسان * حجیم مشت خسی در شکنجه
 عصار» بهر بابل ترانه سنج شاخسار بی نوائی * و عندلیب هزار آوای بوستان نغمه
 سرانی * بنده درگاه زردان باقی محمد بن میرزا صدراقره باغی احباء روحانی * راصدقاء
 جانی * مجتهد لرینه بیله عرض ایلیور که اوایل عمریمده لعل بدخشان کبی درخشان
 اولان لالی در بای فکرتدن بعضی سی غواص طبع النده معاینه ایدوب مشتری
 اولماقه کوره «شیشه» ایچره بولونان عرفای نیک فن * و شعرای شیرین سخن لر به
 الفت ایتمکی اوزیمه واجب و لازم حساب ایدوب مصاحبت و مجالست ایدر دیم
 و سحاب طبع لریندن مانند باران بهار توکلن اشعار آبدار لر و درج دهن لریندن
 در شاهوار کبی نثار اولان کفتار لر و صدف آسا وجودیمی سرایا گوش ایدوب
 فراموش اولماسنه کوشش قبولر دیم * و شو دورده مساسل بوخیالی شانه
 خاطریمدن تار زلف دلدار حقیق تک کورور دیم که خداوند اعظم بر اسباب فراهم
 قیلدی که اوزون کیجه لری شمع تک سوز کداز به اکلن ناظم لرک رشته نظمه
 چکان سوز لرینی و مهروی مشکین موی اولان غزال غزلخوان زرین ترکس
 فتان لرینک فکریله یا تموب و زلف چلیبا و طرّه مطار لرینین خیالیله پیچده اولان
 عاشقارک شعر لرینی معشوق لرین شعر لری کبی پریشان قومیموب بریره جمع قیلدیم *
 و بر تذکره بازماق لوقیله عکس لریندن صکره منتخبات نظملرینی قلم اعانتیله دفتره
 ثبت و ضبط ایددیم تا اینکه بواسطه تغییر زمان و انقلاب دوران اسم و رسم لری
 لوح خاطر دین محو اولوب صفحه روزگار دین بوزرولماسون * و کتاب نظملری کلی
 دفتری تک اوراق اولوب یا بمال حوادث آفاق اولماسون * غرض شو تمنامین صورتی
 مرآت ضمیریمده جلوه کر ایدی تا اینکه هجرتین مین اوج یوز ایگرمی بشنده بر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حمد یجد علی الاتصال * و ثنای بیعدا بلا انفصال * مخصوص صدور بر خالق ذوالجلال
 عدیم المثاله * که - میمرغ خیاله اوج ذات بی زواله برواز ایتمک محال * و طوطی مقال
 صفاتی وصف ایتمکده چون بابل خزان دیده لالدور * و شکر نامحدود بی شمار لایق
 و سزاوار در بر خالق ارش و سما * و فالق حب و نوب * و متمر اثمار * و مجری امهار *
 و مدیر خزان و بهاره که ریاضده باش و برن ازهار * کمال قدرتهن اظهار و درخت
 عربانه الوان الوان رخت عطا بوپور مافلوق نهایت عطفوتین آشکار ایدور * و صلوات
 متواترات بلا نهایت شایسته دور بر اشرف مخلوقات وزیده موجودات حضرت
 ختمی مآبه که کل جبیندن شبنم آسا توکلن عرقدن عمقه کش کللرین هر بر ورقی

کون جناب سرکار اسکندر بك رسم بك اوف که جمله اعبان ولایتدن و دارای
 زکوت و معرفت ایدی و اقلیم دانش و کیاسته واقماً اسکندر زمان و ظلمات قره باغ ایچره
 اباعن جد چون آب حیات منبع جو دا حسانی دیر حضورینه مشرف اولوب آینه قلبیده
 مصور اولان مدعای نشان و روب و شرایط بنده لیک یزینه بتوردیم * معظم الیه
 ایسه زبان کوهی نثار یله بو یوردلر که کرک بر تخم یادگار مزرعه روزگاریده املک که
 ابنای وطن اوندان نفع بردار اولسونلر و مطالعه سندن فایده تحصیل ایدنلر
 مؤلفه رحمت اوخوسونلر * و بر مجموعه یاز یاماق کرک دور که هر صفحه سی غیرت
 عارض حور * و هر سطر رشک زلف غلمان بهشت بی قصور اولا و رویت ایدنلر
 مایل و غمگری زایل اولوب بو سوزلره مترنم اولسونلر

ووه بونه ریاضد و رای عندلیب جان * بوخسا بهشت قطعه سیدور اولیور خزان
 هر بر کلین که دفترین اوراق ایدور صبا * وصف رخ نکاری حکایت ایدور نهان
 هر روضه سنده واردی نیجه بیت بی قصور * آچدو نجه باب باب و پرور حور سین نشان
 بوخسا نکار خانه چندور بو بیتلر * بتلر آصوره کتوریر سپر ایدن زمان
 بو سوزلری که رشته نظمه چکوب خیال * الفاظی درلو درلو معانی ایدیر بیسان

خلاصه حقیر ایسه امتثالاً لامره بابتندن آز وقتده شو دیار خلد آئارده
 بولونان شعرالین بقدر مقدور بیثال اولان شعر لر بی تمثالر یله بیله جمع ایدوب بر
 تذکره تالیف ایدوب اتمامه اهتمام ایتدیم * و چون شام ایدی صفحات مسرت آیات
 قره باغین شعرالینک احوالنه فلهدا ریاض العاشقینه موسوم * و ایکی روضه یه بر
 بانجه یه مقسوم اولوندی. اولمچی روضه ده بیان اولونور متقدمینک کیفیات حالاتی *
 و منتخبات ایاتی * و ایکنجی روضه ده ذکر ایدیلور متأخرین و معاصرینک احوال
 و اطواری و منتخبات اشعاری * و بانجه ده فقط درج اولنور مؤلفین احوالی
 و نتائج خیالی * بهر حال معانی کلشنین کلچین لریندن متخیام که هر گاه بر سهوه مطلع
 اولسالر عنایت و شفقت نظر ابله آنک اصلاحنده سعی و کوشش ایله سونلر

اولمچی رسمکنا ایندیگم دیار سینوا نازدیت
 زحلیب اندوز دار القرائه اولدو نیک
 صناطبعایک حوا و اطول
 و منتخباتک و انبکالینر
 بیانینده دیت

« طوطی نکوید از تو دلاویز تر سخن »
 « باشد میرود زدهانت بدر سخن »

طوطی

بو شعره مخاطب اولما قلوبه سزاوار اولان طوطی شیرین زبان و شکر گفتار قره باغ
 والیدی ابراهیم خلیل خان جوانشیرک فرزندان جنیدی ابو الفتح خان دن عبارت دور
 اوایل عمرینده بوکل کلشن خلیل * و نهال بوستان خان بی عدیل * تربیه تاپوب والد

ماجدینک حضورینده بعد از آن پدر بزرگوارینک صلاحدیدیه تو پراق رشک
 هندوستان اولان ایران تو پراقینه رخت سفر باغلیوب و عزیمت ایدور* وهان
 سرزمینده ولیعهد مغفور شاهزاده عباس میرزا نایب السلطنه طاب الله ثراه
 حضرتزیننه تقرب تام بتوربر وسنه مین ایکی یوز اللی بش هجریده طایر روح
 پرفوخی قفسه بدنده دایانمیوب نخل طوبی اوزره آشیان طوتماقون شاخسار
 روضه رضوانه طرف پرواز قبولور* خلاصه صاحب طبع ایش نتایج خاطر شریفندن
 انتخاب ایندیگمز ایکی غزل و اوج فردک ذکریله اکتفا اولوندی

غزل

او کون کیم حسرت ایله اولبت زبایدن آیرلدم قلوب بر صورت بی حس کی معنادن آیرلدم
 چکوب ال خلقدن مجنون صفت صحرا به یوز قویدم* کسلمش صبر و تابم وصلت لیلادن آیرلدم
 بکاشمشاد سروی باغان عرض ایتمه کیم هرگز یوقومدر میل کلشن قامت طوبادن آیرلدم
 نولور شام و سحر تی تک صیلدار سینه زارم مریض بستر هجرم، دم عیساندن آیرلدم
 فراقک شدتندن لال اولور بو طوطی طبعم مزاقم تلخ دور کیم لعل شکر خادن آیرلدم

غزل دیگر

شی بخواب که عکس جمال رویتو دیدم ز کائنات تعلق بهر که بود بریدم
 قسم برویتو کردم که جز تو یار نجویم بحوریان بهشتی اگر دهند نویدم
 هنوز از می وصلت پیاله نکشیده ز دست ساقی هجران چه زرها که چشیدم
 امید زنده کیم بود آب تیغ تو خوردم هوای وصل توام بود فرقت تو کزیدم
 رقیب از منش آزرده است و من زرقبش در بیغ کو بر بادش رسید و من ترسیدم

بجرم آنکه مرادل بغیر دوست نه بستم کشند بیکنی را ندیدم و نشنیدم
 حقوق عشق نکر پای مردیش زانکو ز جور هر چه مراسم شکست بانکشیدم

بسی زو صف لبث گفته اند لیک کسی را
 درین رموز چو طوطی حریف حرف ندیدم

فردیات

روز کاری پیش یاری اعتباری داشتم اعتباری داشتم خوش روز کاری داشتم

دیدن تراودل بستو دادن کنانه من دل رابه حرف غیر شکستن کنانه کیست

دارم اندر هوس وصل خیال عجیبی چه خیال عجیبی فکر محال عجیبی

آغا بکم آغا

مرحومه مشارالیه (ابراهیم خلیل خان جوانشیر) ک کریمه عفت و سیمه سی
 و ابوالفتح خان طوطی تخلصک همشیره فخریه سیدر. آقا محمد شاه قاجار حضرتلری
 او یله که سنه ۱۲۱۲ هجریده بوسر زمینده مغلوب اولوب و تحت سلطنتی تحته
 خاکه بدل ایتدی آذربایجانک ایلکاهی و کرجستانک خانلری هر بریسی بر طریق
 ایله راه توسل و طریق اطمینان فتحملی شاه ختمکانه حاصل ایتدیله* ابراهیم خلیل
 خان ایسه بومه جمال فرشته خضالی حرمسرای خاصه و دولتسرای سلطنته روا کو
 ردی* وهان سببه آسوددک تابدی، و بو بانوی محترمه و خانون معظمه دارالعصمه

وارد اولان کبی عقانک بایه سی آرتق اولمقغه کوره جمیع اهل حرم ایچون بیوک اولوب و بانوی حرملک لقیله ملقب اولدی .

آئیده کی بو ایکی بیت بر غزلدن مفرزدر .
خرم انکو بسر کوی تو حلی دارد
که سرکوی تو خوش آب وهوائی دارد
به سفر رفت دلم شد جرس نافه او
رسم اینست که هر نافه درائی دارد .

بوغفران پناه و رضوان جایگاهک اسم شریف لری ملا پناه و مولد و منشأی قزاق محالی و محل اقامتی پناه خان آباد ایتمش پناه آباد شهرندن عبارت دور * هانسیکه شمندی «شیشه» آدیله آدلانور مشارالیه آیام جوانانغنده که موسم عیش و زندگانلوق ایتمش برعکس پریشان روزگار اولوب کسب معیشت ایچون ترک وطن مألوف ایدوب عازم قره باغ اولور و بو سر زمینده پریشانلیق ایله روزگار کچورمکه مشغولیدی عاقبت الامر علم مدنی سایه سنده سنه ۱۱۷۶ هجری ده ابراهیم خلیل خان حضرتلرینه اک درجه ده بقرب یتوروب ایشیک آقاسی لق منصبنه نائل اولدی . کونی کوندن خان حضرتلرینک محبت و مودت لری معظم الیهه مزاید اولدی * بیله که شمیدیه دیلدرده ضرب المثل * دورکه هر او قویان ملا پناه اولمز * خلاصه الکلام سنه ۱۲۱۲ هجری ده آقا محمد شاه قاجار دوباره قره باغ طرفنه هجوم آور اولدیضده ابراهیم خلیل خان ایسه عام مقاومت جهتته (جابلکانه) فرار ایتدی آقا محمد شاه

«شیشه» شهرینه متصرف اولان کبی ملا پناهی و اوغلی علی آقائی محبوس ایتدیروب که صبح دم مقصر لر چرکه سنده قتله یتورسون نهایت بموجب (العبدیدبر والله یقدر) قضیه بر عکس اولوب هان کبجه سی آقا محمد شاهک اوز نوکری صفر علی نام شاه مزبوری اوز رختخوابی ایچره قانییه هم آغوش * و چراغ عمرنی خاموش ایتدی * و لسان قضاء آنک حالینه مناسب شو فردی او قودی .

چراغی کوبشب رونن شود مفرور نتوان شد
فنائی هست در پی صبحدم شمع شبستانرا

خلاصه ایله که صبح مطلب کون کبی واضح اولدیغندن صکره حبسخانه دن خلاص اولوب ذیلده درج اولتمش افرادی اوز معاصری وهم وطنی اولان و دادی تخلصه کوندردی * و بر نیجه کون آبدن صکره محمد بک مهر علی بک اوغلی هانسیکه آقا محمد شاهک امریله خانلق ایدر مش جزئی عداوت سینه ملا پناهی و اوغلی علی آقائی قتله یتوردی * مجملاً بو ذاتک حسن الفاظی و موزونیت طبیعی کلام فصاحت انجامندن اکلاشلور * (مشک اودرکه اوز عطرنی اظهار و آشکار ایتسون)

ای «ودادی» کردش دوران کچ رفتارده باخ روزکاره قیل تماشا کاره باخ کرداره باخ اهل ظلمی نیجه بر باد ایلدی بر لحظه ده حکم و عادل بادشاه قادر و قهاره باخ صبح سوندی شب که خنقه قبله ایدی بر چراغ کبجه کی اقبالی کور کوندوزده کی ادباره باخ تاج زردن تا که آیرلدی دماغ بر عروور پایمل اولدی تپکلرده سر سرداره باخ عبرت ایت آقا محمد شهیدن ای کمتر کدا تا حیاتک واریکن نه شاهه نه خونکاره باخ باش کتور بو اهل دنیادن ایاق دوتدو قجه قاجار به قیزه نه اوغله نه آشانه یاره باخ

واقفا کوز یوم جهانک باخه خوب وزشته
بوز چویر آل عبایه احمد مختاره باخ

معشرات

ای بت طوطی زبان کل کیم مقالک ایسترم
 ناز کرم و غمزۀ چشم غزالک ایسترم
 مطلع وجهکده ابروی هلالک ایسترم
 دم بدم ذوق تماشای جمالک ایسترم
 قالمشام هجریکده کلذار وصالک ایسترم
 نشنۀ دیدار کم آب زلالک ایسترم
 بوزیاضنده سنک اوزخط خالک ایسترم
 سایۀ سروقدو طوبی منالک ایسترم
 تار زلف مشکبوتک ورد آلیک ایسترم
 ای بت طوطی زبان کل کیم مقالک ایسترم

کل که آچلمش بوکون عیش نشاطک وقتیدور
 تازه دن تجدید نقد ارتباطک وقتیدور
 انقضای فصل کل دی احتیاطک وقتیدور
 روضه رضوان ایچون سیدصراطک وقتیدور
 هر زمان شیرین شیرین اختلاطک وقتیدور
 گوشۀ کلزارده فرس بساطک وقتیدور
 بزم عید وصله ترتیب نشاطک وقتیدور
 علت عشقه علاج بو قراطک وقتیدور
 عاشق معشوق آراخوش انبساطک وقتیدور
 ای بت شیرین زبان کل کیم مقالک ایسترم

راه عشقنده سنک بن جان و سردن کچمشم
 یا تمشم پروانه لرتک بال و پردن کچمشم
 دلبر غنچه دهن ترکس نظردن کچمشم
 ترک ایدوب دهریک صفاسین خبر و شردن کچمشم
 کوثری اونو تمشام شهد شکردن کچمشم
 پاره پاره قلمشم کواکی جکردن کچمشم
 هر سمن ساطره دن هر سیم بردن کچمشم
 لاله دن ال چکشم کل برکت ردن کچمشم
 دیشلری چون مخزن در کهردن کچمشم
 نشنۀ دیدار کم آب زلالک ایسترم

بن سنک بر عاشق بی اختباریک اولموشام
 شانه و س مشناق زلف تابداریک اولموشام
 بی دل بی جان و بی صبر و قراریک اولموشام
 ایچله ساعت بساعت تاروماریک اولموشام

اوزون ایلر پای بند رهگذاریک اولموشام
 واله خال زنجندان و عذاریک اولموشام
 شوخ نگاهکدن سنک شیرشکاریک اولموشام
 ره گذاریک اوزره سرویم خاکساریک اولموشام
 بر توکنمز دردمند انتظاریک اولموشام
 ناز و کرم غمزۀ چشم غزالیک ایسترم

چونکه مشتاق اولموشام سن سروسیم اندامه من
 یازهرم هر کون سنکامه هر و وفادن نامه من
 قویماز اما چرخ کردون سورنیم بوکامه من
 دو شمشیم سر حلقه زلفک او جندن دامه من
 نکمشم کوز روز وصلدن کلن بایرامه من
 ایلرم مژگانمی خون ایله ز رین خامه من
 جوخ دیدم هر نک اولوم اول عارض کافامه من
 یوخ عجب دیسم سیه رو کردش آیامه من
 نه شراب لاله کونه مایلم نه جامه من
 مطلع وجهنده ابروی هلالیک ایسترم

تاکلور که که بکا باد صبادن کاغذیک
 برک کل تک دوشم ز اول عطر فسادن کاغذیک
 دم اورار عیسی کی عمر بقادن کاغذیک
 ایشله سون قاصد کلمه سون آرادن کاغذیک
 ایله سن زینت اگر مشک سبادن کاغذیک
 جانمی مدهوش ایدر غیر هوادن کاغذیک
 صانکه بر عطار دور کاش ختادن کاغذیک
 بر عجب سر مشق دور مهر و وفادن کاغذیک
 کم دکلدور لوح طومار قضادن کاغذیک
 یوز بیاضند سنک اوزخط خالیک ایسترم

کوسترو بدور بلمرم لعلیک نه لذت کوکله
 آندن اوزکه کلور شیرین حکایت کوکله
 قامتندن آیری ظاهر دور قیامت کوکله
 سن اوزیک تا ایچینجه بر اعانت کوکله
 آفتاب شوق آرتیرمش حرارت کوکله
 دونه دونه آتی ذکر ایتمک دور عادت کوکله
 فرقتدن قالمیو بدور صبر و طاقت کوکله
 وعدۀ وصلنده ویرسون استمات کوکله
 جوخ یتر اغیاردن جور اهانت کوکله
 سایۀ سرو قد طوبی منالیک ایسترم

چون مراد خاطر م دور لعل بدن سود عشق ایلم مردم قره باغرمی صو خون لود عشق
 عرشه باشمدن جبقار توك باشنه بيك دود عشق صور كيمدور آب سودادن دولو برود عشق
 زاهد بی مغزتك بن اولزم مردود عشق وار امیدم كم اولام بن مقتدای جود عشق
 واقفم صادی بی آشلره نمروود عشق قالمشم هجر كده كلزار و صالك ایسترم

ایضاً معشرات

ای رنگ رخ آلتکه حیران کل ولاله جان قربان اوله سن کی بر قاشی هلاله
 وه جلوه حسنك بتشوبدر نه کاله تحمین کتورر کورده ملایک بو جماله
 سیر ایلمیشم چوخ صنم و حور مثاله آما نه دیم اولمامشم بنده حواله
 بر سن کی شکر دهن و طوطی مقاله تا عاشق اولوبدر کورکل اول عارض آله
 هم سلسله کا کله هم دانه خاله دائم جگرم صبجه کی هر کیجه ناله

سند که جدا نوش ایدرم ساغر کلنار تند اولمادونیم کوزلر بکا اوزکه سبب بار
 عرض ایلدم اولطره عنبر کل رخسار قلمش بی بر مشکل اولان درده گرفتار
 اما بنارم آتسه پروانه کی زار یعنی که اولالی سنکا بن عاشق دیدار
 هر کز دکل احواله بر کسه خبردار ناچار ایدرم درد دلم ساقیه اظهار
 لعلیک که دوشر یادمه ای کوزلری خآر بو ذوق ایله کاهی ایچرم نیجه بیاله

مینا و صرا حیده که وارد بو لطافت کرچکه بهر قامت کردن سکا نسبت
 هر کز بن ایدر دیمی دخی اونلره الفت هجر بنده یتر جانمه چوخ محنت و کلفت
 ایسترسه بکا کونده چکه تیغ سیاست اولدورمک ایچون یوز قویه قاتل کی فرقت
 شیرین دهنک تا اوله بر دم بکا قسمت صابر اولارم وار تقدر جانده سلامت
 سن سیر نه روادر ایلم عیش ایله عشرت بسدر بنکا شوقم که اولور جام وصاله

اوخشار دیو بن لبر ینکا باده کل کون آنکچون اولور هر دم آکار غبم افزون
 معذور دوت اولدیم بیله شوریده جگر خون چوخ اولوشم آشفته پریشان دل محزون
 زیراکه سنک دانه خالیکنده کی افزون دل مرغی ایتش کره زلفکا مفتون
 جمع اولسه اگر بریره لقمان و فلاطون یوخ چاره دخی باده دن اوزکه بکا اکنون

هجران کونی دل خسته اولان دمده بو معجون

بر واسطه دو دفع غم و درد و مساله

واقف کی کیم دم اورارم زلف سیادن اعضامه دوشر ناله دمام بو نوادن
 طنبور صفت جوش ایدرم ضرب هوادن شمیدی بی هر س کوریر اولورسه شندان
 بر تاره برابر دونار اول چنک دونادن قانون بیله دور فرقه عشاقه بنادن
 سن جاهل ایسک بوخ هله علمک بوادعادن یوخدر خبریک هیچ دیمز سن فقرادن
 بر کره دوشنده خبر آل باد صیادن ساجک هوسی کورکه بی سالدی نه خاله

وله ایضاً خمس

بن جهان ملکتمده مطلق دوغری حالت کورمدیم هر نه کوردم اگری کوردم اوزکه بابت کورمدیم
 آشنالر اختلاطنده صداقت کورمدیم بیعت و اقرار و ایمان و دیانت کورمدیم
 بی وفادن لاجرم تحصیل حاجت کورمدیم

خواه سلطان خواه درویش و کد ابا اتفاق اوزلریک قلمش گرفتار و غم درد فراق
 حیفة دنیایه درهر احتیاج و اشتیاق مونجه که ایستدیم تماشا سوزلره آصدیم قولاق

کذب و بهتاندن سوای بر حکایت کورمدیم

خلق و عالم بر عجب دستور و تمش هر زمان قنسی غم لو کویکل کیم سن ایدر اولسن شادمان
 او سکا البته که بد کولایق ایلری کن هر که هر کس که ایسته بختلیق اولور یمان
 بولمادیم بر دوست که آندان بر عداوت کورمدیم

عالم و جاهل مریدو مرشد و شاگرد پیر نفس اماره الندہ سر بسر اولمش اسپر
حق باطل المیشلر ایشلتورجرم کبیر شیخار شہاد عابدلر عبوساً قطر بر
هیچ کسده حقہ لایق بر عبادت کورمدیم

ایلین ویرانه جشید جین ابوانی یوله صالمش بلکه بزم عنبرتین چنداتی
کیم قالوبدرکه آنک غم توکوبدر قاتی دونه دونه امتحان ایتدیم فلک دوراتی
اونده بن برعکسلیکدن غیری عادت کورمدیم

هرکسی هرشی سودی آنی بهتر ایتدی کیمی تخت و کیمی تاج و کیمی افسر ایتدی
پادشهر دمبدم آسخر کشور ایتدی عشقه هم چوخ کسه دوستدی وصل دلبر ایتدی
هیچ برینده عاقبت برذوق و راحت کورمدیم

کون کی هر شخصه کونده خیر و برسون صد هزار ذره جه اتمز آنلر شکر اعمت آشکار
قالوبدر غیرت و شرم و حیا ناموس و عار دیدیلر که اعتبار و اعتقاد عالمده وار
آندن اوتری بنده چوخ کزدیم نهایت کورمدیم

بن اوزیم چوخ کوز کاری کجیا کرایلیم سکه لندردیم غبار تیره نذر ایلیم
دانه خر مهره فی دره برابر ایلیم قاره داشی دوندروب یا قوت احمر ایلیم
قدر و قیمت ایتدوب غیر از خسارت کورمدیم

مختصر کیم بیله دنیا دن کرک اتمک حذر اوندان اوتری کیم دکلدن اوز برنده خیر و شره
عابدلر خاک مذکندسه دنیلر معتبر صاحب زرده کرم یوقدر کرم اهلندده زر
ایشلین ایشلرده احکام لباقت کورمدیم

دولت و اقبال و مالک آخرین کورمدیم تمام حشمت و جاه جلالک آخرین کورمدیم تمام
زلف و روی و خط خالک آخرین کورمدیم تمام همدم صاحب جمالک آخرین کورمدیم تمام
باشه نک بر حسن صورت قد و قامت کورمدیم

کوز آغاردی روز کاریم اولدی کون کوندن سیاه ایتدیم صد جف کیم بر ماه رخساره نگاه
قدر بیلمن همد مبله ایلدیم عمری تباہ واقفه یار بنا اوز لطفکی ایله پناه
سندن اوز که کسهده لطف و عنایت کورمدیم

تفلیسک و والی تفلیسک مدحنده

وه یوباغک نه عجب سرودلا رالری وار هر طرف تازه آچلمش کل رعنائی وار
آچلوب تازه و تر لاله حمرالری وار یعنی تفلیسک عجب دلبر زیبالری وار
ای کوکل سیر امله کیم طرفه تماشالری وار

مرحبا تفلیس ایش جنتی دنیا یرینک یغلوبدور آکا جمعیتی حور و یرینک
بن بو شهرک نهدیم وصفی دلبرلرینک فی المثل شکل و شمائلده بی هر یرینک
مهتابانه برابر سرو سیالری وار

اول قدر دربت نازک بدن و اینجه میان ایلمک اولمز آنک وصفی معلوم عیان
هر بری ناز و تراکت ایله بیک آفت جان جمله بر جلوه درشوده خوش سرو روان
مست طاووس کبی کردن میالری وار

یوزلری پرتو مهر جهان آرا کبی در سفحه سینهلری سیم مصفا کبی در
لذت لهجه لری نطق مسیح کبی در الاری معجزه حضرت موسی کبی در
دلر بالنده عجایب بد بیضالری وار

الا کوزلر سوزیلوب ترکس سیرابه دونوب آق قباغنده خم ابرولری بحر ایه دونوب
لعلتک لبرلرینک رنگی می نابه دونوب دو کبلوب کردنه صاحب اوجی قلابه دونوب
صونا جقاسی کبی زلف مطر لری وار

نه قدر و ارایسه بو خاق و زنجندان ویناق تازه کل یاراعی تک قرمزیدر نازک و آق
بر برندن کوزوروب شعله منی مثل چراغ کورمبوب کسه بیله قاش و کوزودیش دوداق
اوز که بابت صفت صورت و اعضالری وار

یدی حمام نه حمام که سر منزل حور هشت جنت کبی هر گوشه سی بر مطلع نور
بر عجب آب روان گرم قلوب آمده ظهور شکر تقدیر بنه ای قادر و قیوم و غفور
لطفکک بنده لره نعمت عظماری وار

منبع چو دو کرمدن آجلوب در خوشاب باصفا حوضه دمامم دو کیلور مثل کلاب
کورسه بر کره آبی بن کبی برخانه خراب کیمز آندن دخی بر جانبه مانند حباب
کینسه ده باده باشی منزل ماوالری وار

گرچه ای خضر بولوب سن شرف فیض ازل ویرمبو بدور کوکل آسایشی آما سکا ال
ایسته سن عمر دوباره کوره سن طرفه کوزل برجه تشریف کتور تقلیبک حمامنه کل
کورنجه راحت جان بخش تن آساری وار

بو اوجاق بیله او جقدر که ایشیق آیه سالور کون کبی شعله نی جمله دنیا به سالور
هر کیمک باشنه کیم مرحمت سایه سالور تیردوتار خان بدخواه لری وایه سالور
اوبله بیلسون اولارک دین ایله دنیالری وار

باغ رضوانده اگر حوری و غلمان چو خدور بو کوزلر کبی مقبول و مزین یو خدور
نسل با آنسل کوزلیک بولره بو یرو قدر بن کورنلر که ملکدن پریدن آرتقدر
هله دیرلر که بولردن دخی اعلا لری وار

قالنسم واله و مات و متجیر دبی لال ای خداوند جهان کنز لو دکدر سکا حال
بو نیجه سیب زنجندان بو نیجه زیب جمال که و یروب سن بولره سن بو قدر عز و کمال
نیجه کیم وار جهان صورت اعضا لری وار

بدن پاک چکوب آب روان نک صولره آغاروب تازه و ترجمه دونوبدور قولره
آب کر نسبت ایدوب بویلر نی قار قولره نیجه شیدن بیله ظاهر که خداتک بولره
نظر مرحمت و لطف هویدانری وار

بری حمام که قدرندن اولوب بذل برات بری کر سونی که هر جرعه سی بر آب حیات
بری اهلبدر آنک جمله سی با کیزه صفات بری اولدور که نجیب اصلده عالی درجات
عالمک سروری والی کبی آقاری وار

واقفانده که یو خدر بیلورم زهدوریا شرط اخلاص کرک ایله سک شمدی ادا
ایله بووالیه اوغلانلرینه خیر دعا ساخلاسون آنلری اوز حفظ پناهنده خدا
حاصل ایسون تقدر دلدن تمنالری وار

—

نازیه تا اول بت زیبا کلیسادن چقار سرکش و خندان و بی پروا کلیسادن چقار
شاهدر کویا کیوب دیبا کلیسادن چقار آچو بن طلعت کونش آسا کلیسادن چقار
شعله سالمش عالمه کیم تا کلیسادن چقار

لحظه لحظه ایله یقجه ماه رخساری ظهور لمه لمه زیر بر قمدن دوشر دنیا به نور
آنی بر کره کورن دیندن اولور البته دور نیجه کم جنت سر ایندن چقار غلمان و حور
اولشکل بود ختر تر سا کلیسادن چقار

شانه وش صیقل و یروب زلف نبفشه نسبته پرده مطلق دو تمیوب سیا و صدر و صورته
قیل تماشا کرده سیر ایله قد و قامت قاش و کوز غمزه معاذ الله دونوبدر آفته
ایمکه دین ملکینی یغما کلیسادن چقار

کل کبی نرمیله نازک پیر هنده آغ بدن بلمرم کیم شعله در یا خرمن برک سمن
دیشلری غلطان صدف چون آغزیدرامل یمن آق فبا قده برکز آنک طاق ابروسین کورن
میل مسجد ایلمز حاشا کلیسادن چقار

واقفم نا که کوزیم آنک سانشدی قاشنه ایستدی محراب م میزدن خیالم داشنه
شمدی بیلدیم کیم نه کیش شبخ صنمان باشنه یا بودر کیم تقلیبی غرق ایلمر کوز باشنه
اولصنم وصلی بنیم ایچون یا کلیسادن چقار

—

۸۸

وله ایضاً مخمس

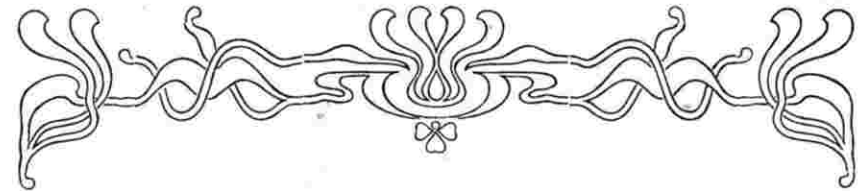
آلدی جانم ناز ایله بر کوزلری شهلا پری ایلری غنچه یناق لاله و حرا پری
جسمی کل باشدان ایاقه قامی رعنا پری سرودن موزون صنوبردن دخی بالا پری
زلی غنبر آغزی شکر کردنی مینا پری

آل کیر الوان لک اورتر کلاب افشان چخار کوئیا برج حملدن برمه تابان چخار
سیر نه عالم سراسر هر طرف هریان چخار عقل اوچار باشدن بورک اوینار جسدن جان چخار
کوز او جیله هر که ایله نهان ایما پری

ای نیم ماهم سکا بو شهر بو ایلار فدا باسد وقت طوبراغه هر دم لاله و کلار فدا
زلفطیک هر موینه بوز ساجی سنبلر فدا لهجه کفتار یکا کلشنده بابلر فدا
قالبک هر طاقه قربان ایکی دنیا پری

کزمشم هر شهرده ماه منور چوخ اولور غمزه سی قانلار توکن مثرکانی خنجر چوخ اولور
نازایان جانلار اوزن قدای صنوبر چوخ اولور حور صورت لو ملک - بالی دایر چوخ اولور
بوخ نصیریک من نه بی همتاسن ای زیبا پری

واقفم جانم سکا هر دم فیدالر ایلم قیورولوب هجرنده قارقونک صدالر ایلم
ایشکنده ایتکا چوخ التیجالر ایلم کیجه کوندوز عمر یکا ای مه دعالر ایلم
ساخلاسون دهریک بلاسندن سنی مولا پری

وله ایضاً مخمس

یوزندن اول کونش رخساره کیم معجز چکوب دورمش اوزین برکوشیه آندن مه انور چکوب دورمش
ملکدر اوج اعلاده سناسن بر چکوب دورمش کلستان ایچره کویا بر صنوبر سر چکوب دورمش
جیننده کان ابرولرین خوشتر چکوب دورمش

زنخندان چوره سنده زلف مشک افشانی در یارب کلک یاننده بوقسه دسته ریحان میدر یارب
اونازک لعل لب بر غنچه خندان میدر یارب صدف اغزند کی دردانه دندان میدر یارب
ویا صراف نظمه بر نجه کوهر چکوب دورمش

نهان بر کوز او جیله ایلدی ناکه نکه چشمی بی اولدور مکه این ایدر نابت کنه چشمی
بیله بر ناز و غمزه اوله بیلمز یادشه چشمی زرافشان تبر مثرکان ایچره اول شوخ سیه چشمی
سناسن رحم سیز جلاد در خنجر چکوب دورمش

رخنی اظهار ایدوبدور خوش حرارت نم کلور آندن مکر کل بر کدور کیم قطره شبنم کلور آندن
دندده معجز عیسی بن مریم کلور آندن نسیم جانفزا هر لحظه و هر آن کلور آندن
سراسر طره طرانه غنبر چکوب دورمش

سوزی شیرین جوانین حسنی کیتسه لذتی کیتمز شکر بستی در اول دوردو قجه قدر قیمتی کیتمز
کلمنز ذوقی خاطر دن صفای الفتی کیتمز اولاله بوز لونک بدن که داغ حسترنی کیتمز
جنفاسین جاندا واقف تادم محشر چکوب دورمش

وله ایضا مخمس

ای ماه شرف مهر و فالر کتوروب سن چوخ لطف و کرم جوورو جنالر کتوروب سن
خورشیدکی نور صفالر کتوروب سن بو شهره که تشریف بقالر کتوروب سن
سن خوش کلوب سن و صفالر کتوروب سن

ای ذات شریفکده اولان جلوۀ تحسین هجریک بزی اتمشدی ببله خسته و غمکین
نه دردکا حد و ارایدی نه جورکا تخمین بز منتظر راهیک ایدک کوزیمز آیدین
خاک قدیمکده طوتیالر کتوروب سن

ای صاحب تعظیم سروجان سکا پیشکش دردانه چشم کهر افشان سکا پیشکش
بو تخت که سینه سوزان سکا پیشکش مجموعه ملک دل نالان سکا پیشکش
خوش معدلت عقد کشالر کتوروب سن

ای نسخه فرج رقم منشی قدرت ابروی لطیفک خط منشور سعادت
سرلوح رخک مصدر دیباجه فطرت مضمون وجودک بلی امداد عنایت
مخلص لره احسان و سخالره کتوروب سن

ای جان معالی محل و سرور واقف فمفور فریدون و جم قبصر واقف
املاک سعادتده سجد اختر واقف دیدار کا مشتاقدی چشم تر واقف

المدة لله جلالر کتوروب سن

— — — — —

تفایس والی سندن جوامر خانمی که کوهر آغانی مرحومه نک
والده سی در ابراهیم خلیل خان ایچون خواستکاراق ایدن زمان انشاد
اید ب

باش آجیقده اگر اولسه بر دلبر بو نشانه لر آنده معین کرک
اندامی آینه قستی مقصدل سه زلفی قامتته تن کرک
یباغی لاله نک بهاری ککی لب لری باقونک کناری ککی
بر دانه ناسفته مرواری ککی باشند ایاقه دین آق بدن رک

نمیزلکه اول میل و هوسی اولسه عاشقه بازو غمزه سی
کل تکی قو خو یا نطق نفسی زلفی بنفشه باسمن کرک
قولی صادق اوله هر فعلی حلال بلمیه کیم فتنه ندر مکر و آل
شمع کبی قبا قنده نطق لال کلسه ده باشی دینین کرک

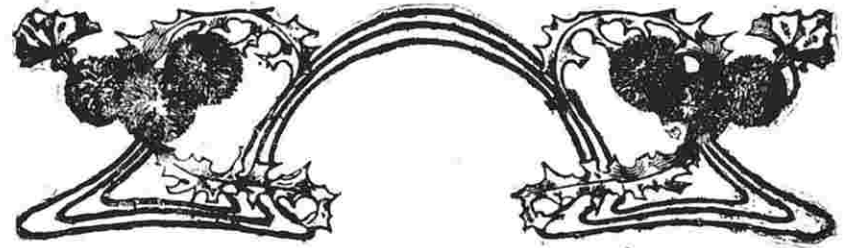
نورسته اون دورت اون بش باشنده عیب اولیه کپرکنده قاشبنده
جیاسی اوزنده عقلی باشنده آغزی بور نوازک یوزی کن کرک
طاووس کبی جلودله هر سحر بزرک ووره جمالنه سر بسر
دندرمه مش ویره کولکلدن خبر اشاره آنایوب حال بیان کرک

یشادچه جوانلا نا بکلنه بو حجابدا بر پرده ده اکلنه
نطق و نفسندن جانلار دیکلنه قولو قدده صحبت ده مستحجن کرک

یخشی جانان کرک واقف جان ایچون چوخ چالشمق نه در بو جهان ایچون
بر کوزل لازم در بزم خان ایچون والی قولو قنده عرض ایدن کرک

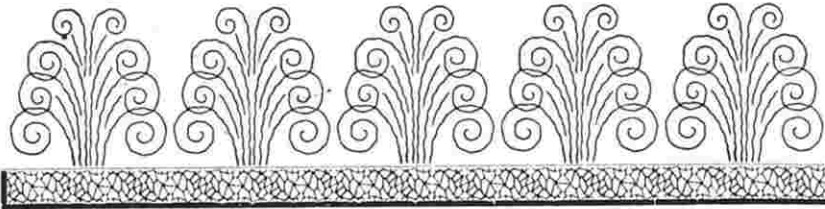
عقلی کبد، سرخوش کنزه دیوانه دن آرتوق نادونه آنک باشنه پروانه دن آرتوق
 آنی کین عودت ایشار تاپا صورت
 زلف بو دوئم سرما شال شاندن آرتوق اوخونا بو جاقلرده کتب خان دن آرتوق
 جانان چخه حسرت احکام شریعت
 تعریفی دوشه دلاره افسانه دن آرتوق جمع اولسه اکر بریره بوز صانع اکبر
 تا روز قیامت جمله سنه سرتاج
 آنوقت که شد حاضر موجود محبا بایدکه فرستاده شود ذوربانجا
 این رخت دل آویز از بیک سبک خیز
 از بهر حضورش نبشین فکر بفرما نملین بیابوش زاهن بکف اما
 کن چاره تجویز در کبر عصا تیز
 زیر قدم افکن همه مخلوق سراپا میبرس زهر ملت هر جنس مفرما
 بانیک بد آمیز از مردم تیز
 روز حمت امروز بکش از پی فردا نه غصه زپس خور نه از پیش غم اصلا
 ای پور دل آویز بی پرده و پرهیز
 تنده بقضا باش بیا از پی سودا تا آنکه برای پسری ای ابو جعفر
 منکر بدکر چیز چون دخن سراج
 ظاهرکه بکا طعن تعرض تین ایلر شمعی کره آرایش اسباب زن ایلر
 یعنی که فلانی طور صفهانی
 بو بدعتی نه نرکی ونه شاهسون ایلر دبرلردیکه آکلرینه بیرهن ایلر
 نه کور کولانی کرباس کتانی
 اوله دکلدی کوره سن کیم ندن ایلر سیران کلستان مکر کیم کلن ایلر
 کیم آز و یروب آنی تغییر هوانی

نیمتته باره سنده انشاد ایتدوکی مستزاد

بر نیمتته کیم تا اوله زربفت نیکوتر بر نیمتته کیم تا اوله زربفت نیکوتر
 دیبا آکا محتاج دیبا آکا محتاج
 اوستنده آنیک صورت معشوق مصور اوستنده آنیک صورت معشوق مصور
 ال شوقه منہاج ال شوقه منہاج
 تیر نظری اهل تماشایه مقرر تیر نظری اهل تماشایه مقرر
 هر بو طه سی آماج هر بو طه سی آماج
 کورن دبه بوماهدراول چرخ پراختر کورن دبه بوماهدراول چرخ پراختر
 یا بحر پر امواج یا بحر پر امواج
 کردوشه اتکی اله البته تر ایلر کردوشه اتکی اله البته تر ایلر
 بزدن غمی اخراج بزدن غمی اخراج
 شانی شرفی خامت شاهان دن آرتوق شانی شرفی خامت شاهان دن آرتوق
 پیرایه شوقک پیرایه شوقک
 طعم طرب نشاء بیامه دن آرتوق طعم طرب نشاء بیامه دن آرتوق
 ذوقی می جنت ذوقی می جنت
 متننده تمام رابط موزون سراسر متننده تمام رابط موزون سراسر
 تک حاشیه قبجاج تک حاشیه قبجاج
 بلدوره شبه نقشی بری کبی اخضر بلدوره شبه نقشی بری کبی اخضر
 نظاره بهاج نظاره بهاج
 اینجده آنیک شعله ویره طلعت دلبر اینجده آنیک شعله ویره طلعت دلبر
 تابنده وهاج تابنده وهاج
 کعبه ابونک اورتوکنه دونه برابر کعبه ابونک اورتوکنه دونه برابر
 سیما نی حجاج سیما نی حجاج
 اندیشه نه ایتدور چقه برده چکه لشکر اندیشه نه ایتدور چقه برده چکه لشکر
 کوکلی ایده تاراج کوکلی ایده تاراج
 فر و فرجی سبب عروسان دن آرتوق فر و فرجی سبب عروسان دن آرتوق
 سردقتر زینت سردقتر زینت
 زردوکه کر بیانه دردانه دن آرتوق زردوکه کر بیانه دردانه دن آرتوق
 منظوم اوله البت منظوم اوله البت

اوزیک که قوجالمش کی چون کتورن ایلر ریشخند ایدو بن دخی نچون چوب درن ایلر
 اوغلان زنانی حاتم خان آقانی
 نیلوم دونارام بش غلط آتی دین ایلر بله بویورودر ار ایده عورته زبور
 فرمان خدائی اول خالق الازوج
 واقف آلان عورده حیران نیجه اولمز حیران که اولور بنده فرمان نیجه اولمز
 چاق ایسه دماغین سوزیک سویله ساقین
 سومز می دین سینه سی سوزان نیجه اولماز دونمز می حبابه ابوی ویران نیجه اولمز
 پروانه چراغین یخمازی او طاقیک
 همد سیزا یکت چاک کربان نیجه اولمز آل قانه بویار غرقه طوفان نیجه اولمز
 آچاز نیجه باغین کوز قاره سین آقن
 غنچه دهنین کورمه سه لرزان نیجه اولمز اول خانه خرابک جگری قان نیجه اولمز
 خندان دوداغین بوش کورسه قوجاقن
 بیشکش بیله یولداشنه باش جان نیجه اولمز کتورمش اولا چکنه پیغمبر سرور
 آنک که آیفین اول صاحب معراج

علی آقا

فوق الذکر ملا پناه واقف تخلصک فرزند ارچندیدر * باره نسخه لرده
 آثار ابیات و اشعارندن آکلاشیلورکه شو ذات با کیزه صفاتک ده طبع شعرلری
 وار ایش امانه او درجه ده که مرحوم ملا پناهک موزونیت طبیی ملاحظه
 اولور بله که آقا محمد شاه قاجار (شیشه) شهرته متصرف اولمادن قباق قلمه
 اطرافنده نزول اجلال بیوروب و ابراهیم خلیل خانه بر تهدید آمیز مکتوب
 کونده رور هانسیکه همان کاغذده شو فرد درج اولمش ایدی

زمنجیق فلک سنک فتنه میارد

تو ابلهانه کرفتی میان شیشه قرار

ملا پناه ایسه فوراً جواب کاغذده بو فردی بازوب ترسیل ایدیور

کرنگه دارمن آنست که من میداتم

شیشه را در بغل سنک نکه میدارد

خلاصه کیفیت رحلتی ایسه آتاسی ایله بر برده اتفاق دوشوب و مشهور
 درکه آنلری معرض عتابه آباران وقت علی آقا آتاسندن سؤال ایدیور که آیا

بزی نرینه آپارورلر مرحوم ملا بناه ایسه جواب ویریور اویره که بزلر چوخ
آدملری اورایه کوندرمشیک باری نتبایج خواطر شریفندن همان جوابه قانع
اولورز که پدری نیمته باره سنده یازوب حقیرده آتفاً درج ایتمیشم

جواب واقف

ای خواهش ایدن نیمته پروزر و زینت آخر كرك البته بو نیمته نسبت
قبلك بزه فرمان بر مهوش دوران
یعنی که اوله بیله لباسی کین عورت اکنینه آنک ایله یاراشه تزه خلعت
سر دفتر خوبان کورن اولا حیران
بر وقته چکوب نازیله سرو و سهری قامت کیم کورسه دیه کیم نه عجایب نه قیامت
اولانده خرامان اولوم آکا قربان
هر لحظه قدم یره باسانده قویه منت ایله که قباقدن اوتوره ایله صحبت
تا کیم ایده جولان واله اوله انسان
هر اهله ایله کوزلی ایله قسمت سوزی بتون اوله ایده هر عهدینه بیعت
اولقادر سیجان سندرمه پیمان
باشدن آیاقه کیدیکی اکنینه براشه الوان ککینوب نازیله شمال ساریه باشه
زیبانه مردم نازک بیله مردم
هر زینت ایدنه کیده بر طرز قماشه اسباب مطلاسنه کوز باخه قماشه
دیباچدن اعظم حیران اوله آدم

هر بر کورنی ایله ساللا داغیله داشه اول لیلی صفت باخیه بو کوزدکی باشه
مجنون اولا اولدم رحم ایلیه مردم
زلف سیهی کرده سرمایه دولاشه برسبل کی ایله که کرداب اولا داشه
زننجیرنه محکم کوزدن کیده چون نم
کر اولسه ارنکه سی ایله کیده سواشه دوشسه اوزمان چونکه اله کشتی نصرت
اوندان اولا درهم طوفان اوله طوفان
پیدا شود از مثل چنین دلبر مهرو بازینت باصورت باروی سمن بو
آندم شود احسن محبوب مزین
باشوکت باعزت باخلمت نیکو یارب بکه قسمت شده این شوح ملک خو
بازیب معین ظاهر کنی برمن
خوش باشد بر حال کسبکه شی بااو پیدا شود کربنو ابن غمزه جادو
تاروزکه روشن ای عارف پرفن
میخواهد بر بستر بر کشته زپر قو باید بروی بهر حصولش تو بهر سو
می باشد یکتان باعجل دویدن
بنکر تو بهر شهر بهر منزل هرکو مقدور شود بلکه ترا این مه طلعت
کربشنوی ازمن از شفقت بزدان
هر کیمون اینه دوشه بو و صفده دلبر بر لحظه آنکه اوتوره یعنی برابر
ساله بر او طاقه قباق قباقه
آذن دخی دولانوب آنک باشینه یکسر نیجه دولانوب هرکجه تاصبح مقرر
دوروبن ایاقه پروانه جراغه
کو کسینه باسوب یلیه صدرینه مصدر بردم کله ممشوقه قویه وهم ای کوثر
آلوب قوجاغه دوداق دوداقه

اول آل زخندان آله هم بوسه مکرر بردم کورده سن ناز قلوب اولدی مکدر
 بکوک دوشه بناقه بشدی دماغه
 طرح ایلبون آدمه هم اول پری پیکر بالواروبن ایده سن آکا چوخ کنه منت
 یوز دونه قراقه تاکیم اوله خندان
 عفو ایله سوزوم ایلمشم جرمی اظهار اول واقفیک البته بوسوزدن بکازینهار
 قبلدیم جو حسابی دو تاسون عنابی
 بیلسون بو خلاق دیورم بن دخی اشعار آنک سوزینه قارنودیمکنه حدیم وار
 هم بیله جوابی آجام بو حجابی
 اودر بو جهانه بی هر علمه خبردار بن هم بیلورم اوخو مشام درس اله تکرار
 بوخدر دخی بالی قرآن کتابی
 کس آتیه سوز قایتاره محشر کونی قهار بونکتمه مقبولدرر ایله دیم اظهار
 جوخ و پرور عذابی هم راه صوابی
 خانک که اکر لطی اوله بنبدیه برابر کنجینه دلدن ساچلور کوهر حکمت
 دلدن آچه بانی مملو اولو هریان

ودادی

بو فصاحت کلاشینک بلبلنک آدی ملا ولی * و محل مادرزادی قزاق محالیدر * سنه
 بیگ یوز آلتمش دو قوز هجریده مالینا. واقف تخلص ایله برارد. ترک وطن
 مألوف قلوب قره باغ توپراقی قدوم میمنت لزوم ایله مزین ایدوب لر * و دبدۀ
 ارباب کالی مهر محبتله روشن * روایت کوره بو ایکی ذات حمیده صفات لر اوایل

عمر لریده بر نیجه مدت پریشانق ایله روزگار کبچورر مشلر * بعه علم و معرفت لری
 سایه سنده انظار مردم ده نور واحد کبی عزیز محترم دولانور مشلر * علی الخصوص
 ابراهیم خلیل خان مرحومیک نظر کیمیا منظرنده * خلاصه صاحب طبع سلیم
 وسوز لری مطابق مضمون کلام کریم در بیله که مضامین ایباتی شاهد حال و کوا.
 بو مقالدر .

کل چکمه جهان قیدنی سن جان بیله قالمز جوخ آغلا ماقان دیدۀ کریان بیله قالمز
 کل وقتی کبچر سیر ککستان بیله قالمز هر لحظه کوکل خرم و خندان بیله قالمز

بر جام بتور ساقی که دوران بیله قالمز
 تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

از بس بو جمال ایچره که جانان اوله فانی بو شبوه ایله قد خرامان اوله فانی
 بوکردن خوش زلف پریشان اوله فانی بو احسن صورتده که انسان اوله فانی

بر جام بتور ساقی که دوران بیله قالمز
 تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

سلطان جهان اولسه کیدر جانه انامه بر کون یوزولور شوکت دیوانه انامه
 چون باقی دکل ملک سلیمان انامه کرمنا قلسن کردش دورانه انامه

بر جام بتور ساقی که دوران بیله قالمز
 تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

بوزمو سمخ ش خرم اولوب ایلر آجلسه یوز لاله بتوب سنبل سوسن لر آجلسه
 بوز داغ جهان ناره لبوب کلر آجلسه کولکلم که آچلمان نیجه مشکلر آجلسه

بر جام بتور ساقی که دوران بیله قالمز
 تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

آه آلدی بی درد فراق و غم حسرت سرمست خراب ایتدی بی باده حیرت
بر مهر وفا ایتملی یوخ کیم اوله رغبت فوت ایلمه کل وار ایکن الددم فرصت

بر جام یتور ساقی که دوران بیله قالمز

تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

فکر ایتمن اگر دهرک ایشی بحر بلادر بدر کر انمایه سی بیک جانه بهادر
هر نقشی بر آینه اثبات خدادر مقصود دو عالم کنه تحصیل رضادر

بر جام یتور ساقی که دوران بیله قالمز

تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

فهم ایله ودادی که جهان بر قوروسدر بر دمده کچر ایله که فریاد جرس در
بو بزم فساده بونه هنگام هوسدر کل دورمه که عمرم یتوب انجام نفسدر

بر جام یتور ساقی که دوران بیله قالمز

تن بر کون اولور خاک ایله یکسان بیله قالمز

عاشق علی

اصلاً کلبر اهلندن اولوب بر مدت دن صکره کلوب بو دیار مینو آثاری اوزی
ایچون مسکن قرار اتمش * وملا پناه واقف تخلص ایله بر عصرده بولونوب
مناظره ایتمک مشغول وار ایش * بعضی نسخهلرک مشاهده سی بو ایکی ذات عالی
مقدارنک هر برینسک شیفته حسن بر معشوق مجازی اولمانی معلوم و آشکار
ایتدی * واقف تخلص ایسه مدینه نامه مقید و مقنون ایش * بیله که
آئیده کی نیجه سوزلری شاهدنک مدینه نام اولماقنه شاهد و کواهدور *

ای کعبه کربلام مکم مدینه هر زمان کویکا زیارتدر
قبه دیوب قاشلاریکا باش آکمک کیجه کوندوز نیم عبادتدر

وعاشق علی ایسه سکنه نامه عاشق و پای بند ایش بیله که محبوبه پری رخساره سی
(شیشه) شهرینه وارد اولان زمان بو سوزلری واقف تخلصه یازوب کونده روپ

علی چکر کیجه کوندوز آه وزار

کسلدی مداوا کیتدی اختیار

واقف اولسون بو مضادن خبردار

مدینه کوینه سکنه گلش

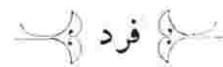
خلاصه صاحب طبع ایش اشعارندن فقط فو قده کی درج اولونمش سوزره
ا کتفا ایدرز

آقا میرزا علی قاضی

شو جناب مستطاب فضایل و معارف اکتساب مرحوم ابراهیم خلیل
خان جوان شیره فوق الناده مقرب اولان میرزا حق وردی مرحومک ولد ارشد
یدر؛ هانسیکه سنه ۱۲۲۱ هجریده ابراهیم خلیل خان حضرتلری مقتول اولان
وقت معظم البهده قانی خان مزبورک قانندن آیرمامش ایدی . خلاصه حقیر
«الولد سر آبی» مضمونتی نظره آلوب قاضی مرحومیک مدخندن صرف نظر
ایتیم . شوراده نامنک تخلیدسنه وسیله اولور امنیه بیله طبیعت شاعرانه سندن
کاه کاه تولد ایدن اشعار آبدارندن نمونه اولمق اوزره انتخاب ایش اولدیغمز اشبو
فرد ایله سبب تنظیمنه عائد وقعیه ده لاجل الايضاح درج ایتمکی مناسب کوردک .

شویله که :

بر کون دولت خانه سنده اجل عبال ايله فارغ بال اكلشمش ايكن زهره نامنده اولان
صيه مرضيه سنيك صورتی شاهدين غير عدلين صورتنده حضرتلری ایچون ظاهر
و نمایان اولور همان ساعت شو حاله مناسب بو کوزل فردی حجله خاطرندن ظهوره
کتورور.

کربدين صورت بنامد تا ابد زهره مار انباشد مشتری

آصف لبزانی

بو جنابك مسقط الرأسی شیشه شهرندن اون ایکی فرسخ مسافده وانع اولمش
لبزان قریه سندن عبارتدر بو وحید عصر و فرید دهرک ترکیه شعر کولقده سر آمد
شعرا اولمی حقیرک از جمله اعتقاد اتندن در هانسکه ذیلده کی اشعار کی گواه صد قدر
اما افسوس هزار افسوس بو طور اهل معرفت و صاحب بصیرت شخصک
سرگذشت احوالاتی و کیم اولمی حضرتلری کبی هموطن و غیر هم وطن لرندن مخفی
و پوشیده دور.

نجه ایلدر در کواکب بو خالک درده جان اوزر بر اوزر اولمز رشتنی کور کیم نجه آسان اوزر
درک تدبیر الله پیوند ایلمک ممکن دکل بر امل سر رشتنه سین کیم چرخ سرگردان
چاک چاک اولمی کرک خارندامتدن مدام کیمکه بو کلزاردن بر قاج کل خندان اوزر
تیره بازار غم اولدم عشق غوغا سنده چوخ اوخ دکر اوخ سندرار پیکار دکر ییکان اوزر
آتش محنت بزی کوندن کونه موم ایتمه مشیت مزکوه اندورر انکشته مز سندان اوزر
کوهر طالع که الدن دوشدی آتی بولقه مردم چشم ایکی غواص در کیم قان اوزر

آصف یا کیزه الحانک نشار شعرینه
رشته نظم تریانی فلک یکسان اوزر

جسک دیمی بیلمم کور و نور بیرهن ایچره یا روح رواند رمی دولاتور بدن ایچره
کویکده یوز ایل زلفه اسپراولسم اوصاف تمام از بسکه قرا کون بکا خوشدور وطن ایچره
بر شعر نمک ریزله آغز یکنن او بردیم کیزلین کیده بیلسیم اکر چه سخن ایچره
مزگانلرک ایچره سنک اول چشم سباهک بر ترکس تر درکه بتدر تنکن ایچره

آصف کل رخسارنی کور مشمی نکارک

غنچه دهنی آجله قالمش چمن ایچره

اول کلرخ و شکراب فتح ایه جک دوداغن نظم کهرغه هرکز آجاز صدف قولاغن
دورینده وارده وارده یوخ اولدی هر نه و آرم بلمن نه کوردی بندن ساقی چکر آباغن
عشقمدن اول پرینک مستغنی در جمالی کیم تامادی بر آتش یاندرمغه اوچاغن
ویردی سلام جانان یوز ناز عشوه برله بسم الله ایتدی قصاب چکدی روان بوچاغن

آصف که ترک مهرمه رولر ایتدی دون شب

کویاکه اوز الیه سوندوردی اوز چراغن

اول آه ووش که زلفی هر یان آتار چخار ع لار چمن قنایه وارین سانار چخار
کیسولرک آراخ پر زبورک سنک ابرایچره بر کونش کبی در کیم بانار چخار
غمزک خدنکین اهل نظر دن در یتم دوت الیندن ای صنم دیمک اولمز خطر چخار

ای آصف اول کلن خم زلفه اسپر کیم

اوردو قجه شانه آهو وشم مشک تر چخار

چوخ سعادت دی یته یار الی دلدار الینه نه که دلدارین الی یتسون اغبار الینه
ال اوزا تدیم که ایدم شانه او زلف سپه بیلمدیم ویردیم الیمی کنه شهیار الینه
او خکله قور تولدی کاندن کیده جک چارده سی بوخ دخی کلز اوکیدن تیر کاندن الینه

غم هجریک ایله حالم دلبراً دشوار کیچسنمی نه دیرسن روز کارم بیله هر کون تار کیچسنمی
تمدن هر زمان طعن او خلاری صدبار کیچسنمی تمام عمر با غرم قان کوزم خونبار کیچسنمی
ایکی سر چشمه دن دریاچه زخار کیچسنمی

بخام حیث بلا چکننده برله چاک قاسونمی اوزم حیران ایشم افغان کوکل غمناک قالسونمی
هین بو کردش وارون ایله افلانک قالسونمی کدورت کوشه سنده عاشقک ای پاک قالسونمی

غم هجریک ایله حالم دلبراً دشوار کیچسنومی

پریشاتم همیشه تار زلف مشکبو نیکدن بلا زنجیر بدر بوینومده هر بر تار مو یکدن
توکندی صبر و طاقت جان اوزلدی جستجو یکدن قالبوب شام فر اقلده جدا خورشید رو یکدن

نه دیرسن روز کارم بیله هر کون تار کیچسنومی

سارالدی رنگ رویم مونسیم فرقت خزانیه بهار وصلدن ویرمز خبر ترکس نشانیه
اولوبدر درد سیزلر شاد عشا قک فنانیه روا درمی تین ناقابلک صصت زبانیه

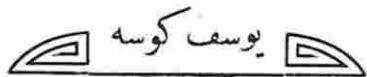
تمدن هر زمان طعن او خلاری صدبار کیچسنومی

شب هجرنده بر پروانه ام یانمش پروبالم رخک شمی قمناسنده بوخ بر ذره اهمالم
بلا درد برله یتدی بابانه مه و سالم نولور سیل سر شکم باغریه مرحم قوبوب ظالم

تمام عمر با غرم قان کوزم خونبار کیچسنومی

طریق نظم دو تفاق آصفابیه بوده بی حاجت کلام پنج صرئدن نه حاصل شرح اولامحت
علامت بس دکلی شعله چکمش آتشی حسرت تعجب برله کوز یاشم کورن سوبلر قالبوب حیرت

ایکی سر چشمه دن دریاچه زخار کیچسنومی

قره باغ شعرالزندن بری حساب اولنور بیله که مرحوم حاجی لطفعلی خان
آذر تخلص آتشکده آدلانان تذکره سنده ذکر ایوبدر بو کوزل فرد
او جنابدندر .

خون شد دل من در طلبت خون شدنی بود * آن به که زبید ادتو شد چون شدنی بود

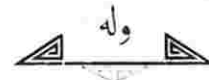
بو مرحوم مقفورک که اسم سامیسی فرخ و ابوی سنک اسم کرامیسی مشهدی
مسیح دور تولد ایوب شیشه شهرنیده و آیام جواناقلنده بود بارده سفر آخرتی
اختیار ایوب صاحب طبع در اشعارندن بو بر فرده اکتفا ایدرز .
دل بدرش آشنائی میکند راحتی از جان جدائی میکند

اسم شریفی آقا حسین مولد و منشائی دارالسلطنه تبریز محل اقامتی شیشه
شهریندن عبارتدر * اکثر نسخهلرین ملاحظه سی . وهم چنین بعضی تذکرهلرین
مطالعه سندن مثل نیکارستان که اوز ماصری مقتون تخلص جمع و تألیف ایوب
شو عارف دانشمندک علم ریاضیدن بهره مند اولدوقندن - واه * وهم چنین سنه بیک

ایکی یوزیکری منجی مجریده عمرتک شیدہ سی شیدہ شہریندہ طاشا توخو نماقلقدن
ماعدہ حقیر ایچون بر معلومات ویرمدی باری صاحب طبع ایتمش اشہار و ایسانی
قوۃ طبعینک نہ درجہدہ اولمانسی ایضاح ایدر .

کونش نوری دکل برتوالوب کون مکان اوزرہ * یوزیک نورید راول ائمہ دوشوب عکس آمان اوزرہ
روان اول جانب بستانہ ایسروروان تاکور * یوزیک توراعہ قومیش سر سرکش بوستان اوزرہ
سارالدی ترکس مستک غمندن ناتوان ترس * یوزیک کل کوردن خجالتدن فرادی کلستان اوزرہ
کو تورکیچ پردہ یوزدن شورش غوغا بکند اولدی * قیام ایتمدی قیامندن قیامتز جهان اوزرہ
قدم باس باشینہ تا باعمال ایت سرفراز اولسون * قویوب باش خستہ عارف باسبان تک آستان اوزرہ

صبا غمخواریم اول غمخواریمہ درد دل اظهار ایت * خبردر اولمان غمخواریمی غمندن خبردار ایت
بتوشجک سایهوش توراعہ دوش غمخواریمہ سولہ * غم ہجر کدہ حال زاریمی اظهار غمخوار ایت
کہ ای ایمان شکن مہر وفایی اولمان دلبر * تفاقل ائمہ بر لحظہ عزم کوی دلدار ایت
الندق اوب آکا طرح ایلمہ احوال بریشانی * ایافنہ دوشوب اوز باشیک ایچون یارہ اظهار ایت
کہ کلش عاشق بیچارہ باشن صبا سویلر * کہ ای غمخوار خواب نازدن جانانی بیدار ایت
اجل ویرسامان جان نقدیمی آلمی دیلر سندن * بو فردی نللہ فریاد ایلمہ ہر لحظہ تکرار ایت
کہ حسرت کیندی عارف کورمدی یارین بو دنیاہ

رقیبی بار الہی بن کبی محروم دیدار ایت

ممکن اولماز یاری کورمک بر زمان اغیار سیز * کلستان ایچرہ کوروموب بر کل اولسون خوارسین
دوری دونمش دور دوران بولمادی کاجہ آہ * چرخ کجبر فتاری بر دم کورمدیم آزارسین

فدر قیامتز نابوب کویندہ یارین غیبرلہ * لیک بن قالدیم غم ہجوان آرا غمخوارسین
غم بنی پامال قیلدی ای مسلمانان ہرانی * اولسون کافرہ یارب بن کبی غمخوارسین

قبرمک داشینہ یاز ای اہل دل بو مصرعی
ویردی عارف جاتی بیک حسرت ایلمہ یارسز

شو صاحب رچہ حسن و عاشق وجہ حسن میرزا جعفر مرحومک خلقی
وعی محمد آقائک پترہ سی در * و مرحوم علی محمد آقا ایسہ ابراہیم خلیل خان
جوا لشکرک الک مقر بلر سندن بر بسیدر * اوایل سنندہ ترک وطن مأوف ایدوب
شکی شہرینہ مسافرت قیلور و روس دفتر خانہ سنندہ مذنی لیک امرینہ مشغول
اولور * وہان سرزمیندہ ارتحال دارنیم ایدر عزیز قوم اولمقافنہ کورہ اوبوسف
مصر ملاحت ایچون هموطنی اولان شعرا ہر بریسی برلخن ایلمہ شاخسار مجتہدہ
مترنم اولوب لر * اوچلہدن میرزا ابوالحسن شہید تخلص بو فردی او مرحومک
مادہ تاریخندہ دیوب مناسب اولمقافنہ کورہ درج اولندی شہید کفت بہ سال وفاتش
این مصرع * ہزار آہ از ابن قامت ہزار افسوس * خلاصہ و تصبہ سنہ کورہ
جنازہ سنی وطن اصلی سی شیدہ شہرینہ حمل ایدوب برویست شہردن کنارہ
دفن ایدر لر ہمان مرغزن مرحومک آدیلمہ آدلانور کہ الآن میرزا حسن قبرستانہ
نلوقی دیبلور * بہر حال صاحب طبع ایتمش بیابہ کہ وطن دہ اولان دلبر شہرین
سخنندن آیرلان وقت بوغزلی انشاء ایدر

الای شوخ شیرین کاری سروت خدا حافظ غم عشقکده بسدر چکدیکم ذلت خدا حافظ
 نکارا دوررویکده رقیب شانه کام اولدی بنم انجق اولان آواره غربت خدا حافظ
 کوکلر ازدحای شانه جوری قویمادی کوکلم ایده رلفکده بر آسایش راحت خدا حافظ
 دریکنده شاد بولسن باسبانک خاطری بتمز بو کوندن بيله نالمدن اوکاز حمت خدا حافظ

حسن بوماه رولردن وفا ومهر آزیسته
 کهجور اتمک اولور مهوشلره عادت خدا حافظ

میرزا مریض

شو محترم اولان وجودك اسم شریفی میرزا محرم بیگدر هانسیکه کثرت
 استعماله کوره میرزا مریض اولوب اوایل عمرنده پدری حاجی بیک مرحومک
 معاویله مسلمان وروس علملرینه بقدر کفایت دارا اولور برمدت دن صکره ترک وطن
 مآلوف ایدوب قزاق محالنه رخت سفر باغلبور و او مکانه عبدالله آقآلک که
 اورانون معتبرلریندندر صیه مرضیه سین حباله نکاحنه کتورر بعداز آن توطن
 قسدیله قفلیس شهرینه عزیمت ایدر و همان سر زمینده علم و معرفتی سایه سند.
 سردار اکرم وارانوف حضرت تبرینه مقرب اولور خلاصه حکیم الاطلاقک امری
 رینه تیور مکدیک که باعث قرب محبوب حقیقی در سنه ۱۲۶۴ هجریده مریض
 اولوب جام (کل نفس ذائق الموت دن) اولم شربتین نوس ایدر غرض صاحب
 طبعدر دیوانی بو اورافک رتینیده نظره لندی الحق اشعاری شیرین وایبانی
 تمکین در غزلیاتی کلابی نخاص دیرمش منتخبانندن بر نجه غزله اکتفا اولندی.

نموده یوسفی رسوای عالم آنچنان مارا که یوسف شهره عالم نموداز غم زلیخارا
 قدم بگذار از بهر نماشای کل کلشن میان کلهستان بین ناله مرغان شیدارا
 در عمر خود مسیح ارمرده رازنده میکرده تو با حرفی توانی زنده کردن صد مسیحارا

مترسان می پرستان بدوزخ هر زمان واعظ چه باک از آتش محشر بودردن رسوارا
 نمی خندن هرگز برقد همچون هلال من اگر بیند خلق شیوه آن قد بالارا
 من حسرت کشیده عاشق بیچاره ام جانا که از روی تون تو اتم دمی قطع تماشارا

بهار دلکش آمد چمن شد گوشه جنت
 بیاساقی بده جام پیاسی هر زمان

بدست غم چرا دام ندانم دامن خود را که هر لحظه بگردون می رسانم شیون خود را
 جفا کاری نکیرکان بیوفا صباد من یکدم نمی برسد فغان عندلیب کلشن خود را
 ز حال عاشقان غافل شدی ای بیوفا هر دم بیزم خویشن محرم چه سازی دشمن خود را
 نمودم آک قدر فریاد از بهر گرفتاری که درکنج قفس کردم در آخر مسکن خود را
 نبردم عاقبت ره جانب صبح وصال او دریدم گرچه در شام غمش پیراهن خود را
 ترجم آرهم بر حال مرغ بینوای خود مشوم فرور آخربازوی صیدافکن خود را

مپرسیدای عزیزان شورش قلب حزینم را
 که در آتش نمودم من زهیرش مسکن خود را

کوئی که ملک را بنود هم گذر آنجا آیا که برد از من مسکین خبر آنجا
 فرصت ندهد در قفسم ناله مرغان تا اینکه سرخود بکنم زیر پر آنجا
 شاید که بیزم تو مرا هم نکذارند هم شام گذر میکنم وهم سحر آنجا
 دردا که فغان می کنم از حسرت بزمی کز حال دلم نیست کبی را خبر آنجا
 رقم ز سرکوی تو از قبری اغبار امید ندارم که بیایم دگر آنجا
 صد آه کشیدم ز دل خویش به زمش آگاه نشد یار زحالم مگر آنجا

در کوئی تو کبر از همه جاتیغ بیارد
 من هم سرخود میکنم از جان سپر آنجا

قرار نیست در آن زلف تابدار امشب که کشته ام من آشفته بیقرار امشب
 ز ناله زار کنم با بیان کوبی ترا اگر بوکوی تو افتد مرا گذار امشب
 به حیرتم که غم خویشتم که را گویم بلب رسیده مراجان زانتظار امشب
 فغان که کس نشد آ که ز بی قراری من نه خواب بود مرا و نه اختیار امشب

هزار گریه دل سوز کرده ام چون شمع
 بیاد محفل وصلت من فکار امشب

احوال مرا که دیدنی نیست	هم درد دلم شنیدنی نیست
شیراز غم تو زنده مانم	با عشق تو آرمیده نی نیست
درد من ناتوان می رسید	کاین درد مرا کشیدنی نیست
صد سنک ز نندا کر پر مرا	از گلشن او پریدنی نیست
جان بر لبم آمده است از غم	بر حال دلم رسیده نی نیست
سنگین دلی ای کل از غم تو	پیراهن دل دریدنی نیست

مردم بهزار گونه حسرت
 زهر غم تو چشیدنی نیست

گر میزنم بد امن آن کلامدار دست	یابم من ستم زده پر روزگار دست
از پیری فروش شنیدم که دوش گفت	نازنده زد امن ساقی مدار دست
آخر بیار مژده وصل ای نسیم صبح	تا کی ز غم بسرز غم هجر یار دست
آخر روا مدار که در گوشه فراق	یابد غم جهان به من از هر کنار دست
دستم بد امنش نرسد از جفای غیر	بسنگر چگونه یافت بن روزگار دست
زنجیر فکر کرده بگردن در افکنم	گر میرسد مرا بدو زلف نکار دست

هر چند خالک ره شده ام در غمت وایک
 عشقت نمی کشد ز من بیقرار دست

چشمت بیک کرشمه دل از عاشقان گرفت با جلوه رخ تو قرار از جهان گرفت
 هوشی که بود در سرم آن دلستان ربود صبری که داشتم به دل آن نو جوان گرفت
 میخوای سم که از غم دل آکھت کم پیش توب مرا نکشوده زبان گرفت
 آهو وشی که صبرو قرارم گرفته بود از من رمید مهر به دیگر کسان گرفت
 از سر هوای باغ وچمن را بیرون نمود مرغ دلم به نخل تو چون آشیان گرفت
 آخر عزیز هر دو جهان شد میان خلق در ستان میکده هر کس مکان گرفت

نکذات تابه کلشن وصل تورو کنم
 هجر تو اختیار من از دل چنان گرفت

جانم بلب رسیده زدست جفای چرخ یارب کسی مباد چومن در بالای چرخ
 ای دلخور فریب بعهده جهان که هیچ کمرا وفا نکرد دل بیسو فای چرخ
 کر کشته می شوم ز تو دل بر نمی کنم من داد ام ز عشق تون بر قضای چرخ
 ایکاش روز کارز آهم شود خراب من هم ز خون دبدۀ وهم خون بهای چرخ
 کاهم ذلیل ساز دوکاهی اسیر عم این بود چون کنم من از کینه رائی چرخ
 کاش از زمان که آمدم از هیچ بر وجود می مردمی ندیدی هرگز جفای چرخ

سنگ ستم ببارد از این زال فتنه جو
 فریاد بر دلی که شود آشنای چرخ

دامن مکش زدستم ای ماه سرو قامت نادا منت نکیرم در عرصه قیامت
 آرام خواطر خاکی از وصل قامت تست از هر بلا خدایت دایم کند سلامت
 من پر شکسته مرغم دور از چمن فتاده جای دگر ندارم جز کوشهای بامت
 روزم چوشام بگذشت با صد فغان و ناله کر بگذرد چور و زم ای دل فغان ز شامت

بر حال بیقرارم رحمی بر آریکم
 تا چند نالم از تو ای من فدای جانم

بکش بر خنجر من خنجری چند
 قیامت در جهان کوبند نبود
 نمیدانند رسم دلربایی
 زمستی سر نیارم تا قیامت
 زیر حمی میازار عاشقا ترا
 دلجان می دهی بر شوخ چشمان
 که در پشت زخم بال و پری چند
 من از هجرت تو دیدم محشری چند
 فغان از لبرای دلبری چند
 اگر نوشم زوستن ساغری چند
 ترحم آر بر خم پروی چند
 وفا خواهی مگر از کافری چند

بین عیارتی آن طفل بدخو

که ویران کرده از غم کشوری چند

در فراغت زار و کربانم چو شمع
 دشمنان محرم به بزم وصل او
 وز غم زلفش میرس احوال من
 خرا از دست نخواهم برد جان
 بسکه خون کریم بیاد لعل او
 از شرار سینه پر آتم
 بر شب هجران گرفتارم خود
 دود آید از کربانم چو شمع
 ناسحر که در غمش مانم چو شمع

می زهری چشیدم در قره باغ

که رجان میرسیدم در قره باغ

نصیب کن آهوی شهر دیگر
 بکام دل ز کلزار و صالت
 تو در شهر دگر آسوده من
 فغان از حسرت درد جوانی
 بیساکز آرزوی دیدن تو
 تو رفی وزی زاغبار بدکو
 که روز خوش ندیدم در قره باغ
 گل حسرت بچیدم در قره باغ
 چه ها بگو کشیدم در قره باغ
 قد خود را خمیدم در قره باغ
 بجان آخر رسیدم در قره باغ
 چه های تو شنیدم در قره باغ

مرا می کشد انتظاری که دارم
 بیاد لب بسکه خون کریم از دل
 بشکس تیغ خود را بکش بیقرارم
 که در دست تست اختاری که دارم
 آهوی بکا فرمکن هم نصیص
 ز هجران از روزکاری که دارم

تو برمی کشی دامن خود زدستم

که برتست این جان سپاری که دارم

مریض چشم آهوی تو باشم
 گرفتار غم زلف تو کردم
 کاتم کرده از غم قامت تو
 به فردوسم اگر خوانند صدار
 مرا نکذاشت این شرم جگر سوز
 فدای شبوه قد تو کردم
 قبل تیغ ابروی تو باشم
 غلام خال هند وی تو باشم
 اسیر قد دل جوی تو باشم
 ز شوق دل دوان سوی تو باشم
 که یکدم مائل روی تو باشم
 پریشان حال کیسوی تو باشم

در آندم می خوری افسوس بر من

که خاک کلشن کوی نو باشم

—

ساغری

بو ساغری تخلص اولان * و ساغر معرفتدن بی نصیب اولیان * و ساغری
 لفظندن سال وفاتی آکلانسیلان شخصین نام نامی و هم چنین
 ساغر عمری مستطالراسی اولان شیشه شهرینده طاشه تو قونوب و سنان ذات
 عالی مقدارنک اسم کرامیسی آخوند ملا زین العابدین در معظم الیه اوایل

سندن حدکاله ینه کبی هموطنی اولان علمای عظام لرین و هم چنین ابوی و الامقاسی
 آخوند ملا صادق مرحومک قولقنده تحصیل کالات ایچون بوانور بمش* و سنه
 بیک ایکی یوز اوتوز منجی هجریدن عمرک آخربته تک مدرسه سلفه و شعر کولاقه
 هانسبکه سبب قوام بوج جسم روح ددر مشغول واریمش خلاصه صاحب دیوان
 در فارسی و ترکی دیوانسندن منتخب اولان اشعار شونلردر که بشارق یادگار
 ثبت دفر اشعار اولندی .

ای کوکل محو ایله دلدن وصل جانان صورتین نقش قبل قابنده بوندن بوبله هجران صورتین
 عادت ایله ای کوکل هجران و دینه یا نغمه کل فراموش ایله اول مهر درخشان صورتین
 یوخ و فاسی دلبرک هرگز وفا ایتمز سکا ایامه هرگز تمنا مهر جانان صورتین
 کفر اولدک زلف پر چینیدن ای دل توبه قبل کل چقار دلدن بو کون زلف پریشان صورتین
 ای کوکل عشق حقیقتدن دم اور برقی تاپ حواطر کدن محو قبل اول ماه کنه ان صورتین
 یاندیدی پروانه تک بال برین هجر اودینه ایتمه هر کس جهانده اشمع سوزان صورتین

کل حیانتکدن کو تور ال ساغری خوشدر ثبات
 آرزو قیلمه لب و لعل زنجندان صورتین

دل دوشوب زلف پریشانه گرفتار اولمش نیشوب مطایبه کوکلرم بکا اغیار اولمش
 باقی کریمانیجه ای کا فرنی رحم سقن کوزومک قانلو یا شندان نجه کلزار اولمش
 کورمه مشدیم یوزنی کوردوم او کل چهره سنی کل کلشن کوزیمه هر بری بر خوار اولمش
 باغه سیر ایلدی اول کلرخ یا کیزه که کل کوروب چهره سنی عاشق دیدار اولمش
 طره درونده بکا اولمادی بر کون راحت شانه و باد کوکل مرغنه خونخوار اولمش
 بدیم ناب آتش هجرانه دوشوب ایده کور قطع خیالمک بله کیم زار اولمش
 ای اجل تاپ منی سن ایله بو نمیدن آزان دلبریم ترکیم ایدوب غیره کیدوب یار اولمش

ساغری قیلمه شکایت که بکا یوخ غم خوار
 تبر پیکانی کوکلده بکا غم خوار اولمش

رحم ایلمز هر چند کلرخ یاره یالوارم ندیم برکلدن اوتری هر زمان مین خاره یالوارم
 وصالندن اولوب محروم هجران آتشی اوزره فغان ناله ایله یاش دوکوب اغیاره یالوارم
 سنی کورمک بکا ممکن دکل بررح یوق سنده سر کویکده هر لحظه در دیواره یالوارم
 سالوبدر عقرب زلفون قر دورنده سیر ایلمز قیلوب کوهوم پریشان زلف عنبر باره یالوارم
 کوکل مرغنی صید ایتدی ایکی جلاد جادوسی خلاص ایتمز ندیم اول عمره خونخواره یالوارم
 صباح شامی قیلمش برابر زلف رخساری کبی اول صبحه کامی طره طره یالوارم

دو یوبدر ساغری جانه دیون دردینی جانانه
 اولوبدر خانه ویرانه کیدوب کفار یالوارم

کوکل مرغنی من اول طره طره تاپشوردم دل دیوانی اول زلف عنبر باره تاپشوردم
 زبس فریاد قیلدی مرغ دل سینه قان اولدی کوکل پرکاله مین اول غمزه خونخواره تاپشوردم
 نیم جان دلم هرگز جهاندا کورمندی راحت طریق عشقه جان ودلی بن یاره تاپشوردم
 کوکل کل توبه قبل کیم بت پرست لکدن نمر یوقدر دخی سدر سنی بن نجه ایل دلداره تاپشوردم
 بکا مشکل که بوندن بیله قالماق دار دنیا ده کلیبی او زالیله بن و یروب بر خاره تاپشوردم
 آتاندان غمزه اوخین سینه بیک نار ایله جانان خدک تبر پیکانک دل بیمار تاپشوردم

آلوبدر دین ایمانی الدن ساغری اول بت
 ایدوب غفلت عجب ایمانی کفار تاپشوردم

کوزک تک کوزلریم نوری نیم بیماردر کوکلوم جلاک کلشننده عندلیب زاردر کوکلوم
 حذر قبل اورمه شانه زلف پرچینه سن ای لیلی مسلسل زلف پرچینکده مجنون واردر کوکلوم
 لب و چشمک خیالی قانه دوندرمش کوکل ملکین ایاغ باد تک قانداں دولوب سرشاردر کوکلوم
 خیال طره پرچین ایله شام صبح اولماز قسم اول طره مشکیه دایم تارددر کوکلوم
 سرکوا بتلرینه هر نه وار تقسیم قیلدیم بن تصور ایلمه ای دلرا کیم واردر کوکلوم
 کوزیمده خوابله بر استراحت یوق بکا هر دم سنک فکر خیالی بکله عجب بیدارددر کوکلوم

قوجالقی پایه ده ندردی قدک ان ساغری لیکن
 کوکل هرگز قوجالماز عاشو دداردر کوکلوم

دھنک وار یوخین هیچ کان ایتمز ایڈیم بلسیدیم آنی یوخ باغریمی قان ایتمز ایڈیم
 بلسه ایڈم کہ غم عشق اولاجق خلقه عیان هر یتن خامه غم عشق عیان ایتمز ایڈیم
 کر بلسیدیم دل بیمارمه ایبر درمان درد عشق بو کوکل ایچره نهان ایتمز ایڈیم
 بلسمدیم طنه اغیاری سر کوینده حاشالله له دخی اوندا مکان ایتمز ایڈیم
 آکلا سیدیم کله جک یانمه بیک عشوه الله کوزباشم صفحه رخصاره روان ایتمز ایڈیم
 وصل مقدور بکا اولسه ایڈی عالمده میل فردوس برین قصد جنان ایتمز ایڈیم
 بیلیمه دیم یار بنم حالمه اولمش واقف
 ساغری بیلیمه ایڈیم آه فغان ایتمز ایڈیم

یوزکدن آل نقابین سالیره کل شرمسار اولسون کلمتان ایچر دکلر حسرتندن خوار زار اولسون
 کوکل مرغی بریشان زلف راهیچ ایلادی ایمن بنم کوکل کی یارب اوزلقی بیقرار اولسون
 رقیب روسه قیلدی بنی محروم وصلندن کوروم کیم خانه سی کوکل ایوبنک تار مار اولسون
 غنیمت بیل بهار ایامنی ایدل فغان ایله وفا بو قدر بو عمره ایل دولانسون نوبهار اولسون
 یوزیک کوردون نجون جان ویرمدک ای عاشق صادق طریق عشق در جانان کچر لر سنده عار اولسون
 سر روشدیم اهل دلدن عاشق مشوق رفتارین دیدیلر اولوب عالمده عاشق بختیار اولسون
 اجل بیکی کریبانم دو توب جام آلان وقتیه رقم قیلدیم بو شعری تاجهانده یادکار اولسون
 دخی نظم ایلمه ایساغری شعر غزل بسدر

جهان اهلینه سر قورخورام کیم آشکار اولسون

اور شانه نی اول زلف بریشانه داغلسون دلر دو کولوب جمله بیابانه داغلسون
 گل ویرمه بکا وعده وصلی حذر ایله قورقوم بودر کم خلقه بو افسانه داغلسون
 چاک ایلمه قلمده کریبان عذارک آچه او قدر رویکی بیگانه داغلسون
 جمع ایلمه زلقی یوزیکه ایله بریشان قوی ابرکی مهر درخشانه داغلسون

بیت محن هجرده یادی دل زاریم ای وصل مدد قیل که بوکاشانه داغلسون
 بیک دل جمع اولوب زلف بریشانکا بنیز قوی آه چکوم هر بری بریانه داغلسون

هجران المی قیلدی فراموش وصالی
 ای ساغری آه ایله بو ویرانه داغلسون

ای شانه او تان طره افشانده دکمه جانم چبقار اول زلف بریشانه دکمه
 ایتمه کوننی قاره بنم زلف حذر قبل جین جین دو کلوب مهر درخشانه دکمه
 ای سرمه حیا ایله کونم ایلمه تیره چشم سه زکس فتانده دکمه
 ای زلف جا قیل منی سن ایتمه بریشان هر دم دو کولوب اول مه تابانده دکمه
 جنت قابوسین باغلامه سن عاشق زاره ای باد صبا چاک کریبانده دکمه
 قوی جانمی چیقسون بکارحم ایلمه جراح ال اورمه بکا تاوک بیگانده دکمه

یقمه اوننی ساغری نک باد حذر قیل
 هر لحظه اسوب سبب زنجانده دکمه

وای او کوندن کیم نظر دن ما زخسارم کیده وصل ابون ویران ایدوب قهر ایله دلداریم کیده
 بیله کیم بو قدر قراریم بر زمان دلدار سز قطع اولور بالله حیاتم ترک ایدوب یاریم کیده
 چقسه جانم جسمدن مشکل دکل هر کز بکا بر قیامتدر بکا کر زلف زنا تاریم کیده
 ای کوکل کام آل وصالندن مقام وصلدر قورقارم دور فلکدن یار غمخواریم کیده
 دور غنیمتدر دولان باشینه ایدل ذلبرک خوفم اونداند کورک بو سرو رفتاریم کید
 ای کر زوم ایله نظر زخسار باره قورقارم کیم بنی تنها قویوب اول چشم خماریم کیده

ساغری اولدی کباب هجران اوینده آتسه
 ترسم اونداند کورکلدن ناله زاریم کیده

عزیز زلفدی یا شام غریباندر بو دوشوب آی چهره سته زلف پریشاندر بو
 بیللم چشمدی یا فتنه مردم زر مست خون ریزدی یا ترکس فتاندر بو
 طاق محرابدی یا قبه اهل دلدن آی کی زلفک راسنده نمایاندر بو
 صفدر قلب شکندر که چکوب خنجری نیزه و تیردی یا نادک مژگاندر بو
 لاله در یاسمن نسترن باغ بهشت بو نه منظردی نه عارض نه گلستاندر بو
 عقد شبنمدی دوشوب غنچه سیراب اوزره یوقسه پرویندی یا کوه دنداندر بو
 آغزینی درک ایده بیللم بکا چوق مشکدر وه بجه درک ایدهیم نکتته پنهاندر بو

سالك راه محبت آدینی عشق قویوب

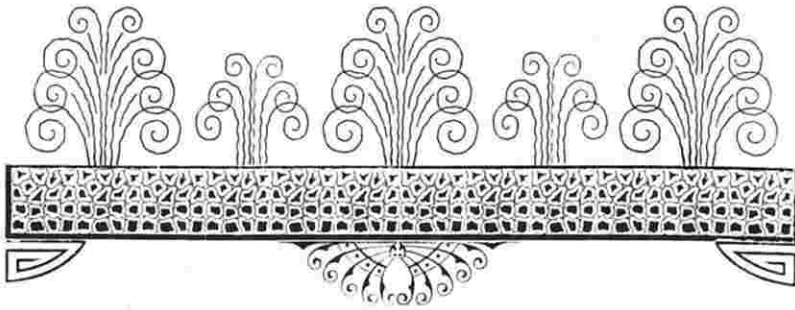
ساغری بن نه بیلوم آتش سوزاندر بو

زلفدر سلسله مودر بو مشکدر طره کیسودر بو
 قوسدر قوس قزحدر یوقسه طاق پیوسته ابرودر بو
 ایکی بیاردی طاق آلتده تکیه قلمش ایکی آهودر بو
 تد بیضادی بو یا وجه حسن کل نسریندی یا رودر بو
 فتنه در ترکس شهلادی کوزک ایکی سحاردی جادودر بو
 بیلی درک ایده بیللمز دیده نیجه درک ایده آنی مودر بو
 سوردیم آغزینی بکار بردی جواب یوقدی برشی که دیوم بودر بو

کوز قره سید دوشوب چهره سته

ساغری خالییدی هندو در بو

وصلده قهر قیوب عاشقه جانان کتدی روح ایدی جسم آرا جسمی قویوب جان کیند قویوب
 روزیمی تیره قیلوب زلف پریشانی کی نظرمدن اوزمان کیم مه کنعان کیتدی
 باد هجران ستم اسدی کلاستامزه فصل کلزار خزان اولدی کلاستان کیتدی
 قیامش شرح غم هجری بت کافر کیش زانی تک کوکلمزی قیلدی پریشان کیتدی

علیل

شو وجود جلیل القدرک اسم شریفی آقا عبدالرحیم ابن ملا محمد باقر
 بن ملا اسماعیل ابن ملا حافظ ابن ملا مصطفی ابن ملا محمد بن ملا محمد شریف
 ابن ملا مؤمن علی ابن ملا یسن ابن ملا محسن در * آخوند ملا اسماعیل هانسکه
 حقیرک جدی آقا عبدالرحیم مجتهد مرحومک جدا مجدی حساب اولتور * ایام
 جوانلغنده شیشه شهرینی وطن اصلینسه ترجیح ویریر وطن اصلینی و مسقط
 الراسی ایسه (زنکروز) توپراقنده واقع اولمش (چولوندور) آدلانان یردن عبارتدر *
 غرض علمدن بی بهره اولمامقاق معظم الهیک ارث پدر اولماقلقنه کوره بموجب
 (ومن یشا به ابه فاطمه) ابوی والامقامینی آخوند ملا محمد باقر مرحومک حضورینده
 مقدماتی تمام ایدر بعداز آن کسب کالات ایتمکچون عتبات عالیاته مشرف اولور و او
 اما کن متبرکده بقدر مقسوم جناب شیخ احمد بحرینی مرحوم اعلی الله مقامه دن
 وسایر علمای عظام و فقهای ذوی العز والاحترامدن تحصیل علوم ایدر درجه

اجتهاده چناندن صکره بمقاد حب الوطن من الايمان* ملاحظه بیوروب وطن اصلیدی
اولان شیشه شهرینه مهر و محبت سالوب معاودت بیوردیلر* بمسد اورود علم
ومعرفتی سایه سسنده ابنای وطن ایچره انتاب عالمتاب کبی مشهور و مرجع کل
اولماقانی جهتیه محمودتزدیک و دور اولور* بمضمول* شب بیره کروصل آفتاب نحو اهد*
رونق بازار آفتاب نکاهد* غرض بمضی صاحب غرض شخصلرک باطنی اولان مرضلری
معظم الیهک ایمراطور اعظم و جانشینی سردار اکرم حضرتلرینک نظر لریده متهم
اولماسنه باعث اولور (سردار اکرم) (وارنسوف) جنابلری ایسه مندی غیلرک بهتان اولان
سوزلرینه باور ایدوب تحت الحفظ حضوره طلب اولماسنه حکم و برپور معظم الیه
دارالسرور اولان تقلیس شهرینه وارد اولان کبی حقنده دیبان بهتانلری جانشین
حضورنده اوزیندن دفع و رفع ایدره بمده وطنه عودت ایتمکله اذن ایستیور
سردار اکرم ایسه مر ایلده بیک بو طچلنک و بدی بوز آتمش آلتی مناط تقدبول مستمری قرار
قویوب انصرافته اذن و برور هانسبکه انک ورته لری همان مواجیدن بی بهره دکلر
خلاصه نیجه مدت شیشه ده قالدن صکره بمضی علتیه کوره هانسکه شو نسخته درج
اولماسی حکیم اولان شخصلرک مزاجنده ناخوش دوشردی شیشه محبت ریشه دن قطع
علاقه ایدوب قصد توطنیه شیروان بهشت نشانه طرف رخت سفر باغلادی* او
سرزمینده سکر آای اقامت ایتمکدن صکره محرم الحرام آیتک دو قوزنجی کوننده
عالم بقابه رحلت ایدر* و روحی عاشورا کوننده کوفی و شامیلر النسده ذبح اولنان
غریب کربلا اعنی جناب سیدالشهدا علیه التحیه والتیاه فدا ایدر* و عمان کونیک شامی
او غریب ایچون شام غریبان اولور

شماخی اهی ایسه اهل اولوب و جزئی انس دو تما قلو قلیرینه کوره کلا و طراً
تشیع حنازده حاضر اولور و لازمه احترام که لازمه انسانیت در او جنابک حقنده
عمله کتورولر بیلکه ابوی مرحومه ترسیل اولنان تعزیت نامه نک ذیلده درج

اولونمش صورتی صورت حالی بیان ایدر* باری بر نیجه مدت دن صکره شماخی
حاکمی غوبر ناطور (کینباز طرخان) اوفک خرچله نمشی عتبات عالیات عرش
درجاته حمل ایدرلر* بهرحال صاحب طبع و نصائیف ایش نتایج خاطر شریفندن
فقط تعزیت نامه دن صکره ثبت اولونمش قصیده اکتفا ایدوب درج ایتم

تعزیت نامه نک صورتی

عالیجناب قدوسی القاب فضایل و کالات نصاب جلی الانساب معارف انساب
نکین خاتم فراست و خاتم نکین زکات غره جنبه بنیش جنبه غره دانش نور
حدیقه دقاقت و نور حدیقه صداقت معدن الفواضل و الفواض ادم الله شانه
وفضله* از انجا که از فراز بارگاه ایجاد آوای بلند کل شیء هالک الاوجهه بمسامع
قاف تا قاف کل کاینات رسیده و کتابه جلی (کل من علیها فان) بر ایوان وجود هر
مخنوق نقش گردیده پس جمیع طبقات مکونات راحتی است که از مشربته (کل نفس
ذائقة الموت) شربت موت را باید چشند و عموم انفس و آفاق الزومی است
که بحکم و ماکان انفس ان تموت الا باذن الله کتاباً مؤجلاً سفر آخرت را لابد
کشند مع هذا دوات را از خامه دست بردل و قلم را از سباهی پای کدورت در کل که
بامداد کدام خامه و قلم خبر وفات جناب تقدس ماب عبادت نصات شهدا ثواب
علین ثبات موحد کوشه نشین و مجرد خلوت کزین عارف معارف حق و الیقین
شارح تفاسیر موعظه للاعتقین آقای معظم و مکرم و مفخم آقای میرزا عبدالرحیم
آقا اعلی الله مقامه را بموقف بیان آورده بانجناب سعادت ما بکه پرتو آن کوه

و شمعۀ آن اختراست اعلام نماید و زبان را چه طافت که بمطیة آن نطق کشاید باید ملول و اشکبار مانند و دمدم سلام و رحمت بان مبرور فردوس مقام خواندن بمداز محنت و حسرت بسیار و بس از حزن و حیرت بی شمارا بنموی راتوان گفت چون حکیم ملک و ملکوت و خالق حی لایموت از قرار حکمت و صلاح و از در رحمت و فلاح مسافران عالم پاکرا بدین منزل آب و خاک جهة تحصیل فضایل نفسانی و تکمیل خصایل انسانی و کسب مواد استمدادات و سعادات فرستاد، که چند روزی در قابلیت و شایسته کی خود کوشیده بمقاد (خیر الزاد التقوی) زاد معاد ذخیره المعداد معرفت باری و پرهیزکاری سرانجام کرده بوطن اصلی و عالم علوی مراجعت نموده داخل مضمون (فادخلی فی عبادی و ادخلی جنتی) کردند پس توقع بقا از مهری و تابعین محال و طلب زنده کی در این محل فنا امری دو راز خیال بنای ابدان را بر ابدان عمر روان گذاشته اند و اجسام را بجمامة عاریت روح برپاداشته پس همه افراد انس و آحاد جنس را ناچار است که وداع متاع حیوة فانی نموده مستعارات این جهانی راز دکرده التبه بدار القرار قرار گیرد از آن است که انفاضل بهشت مقام بدعوت عالم غیب که حقیقت بنیان جوهر نفس الامر نشاء فانی راز هکذر عالم باقی دانسته اند بعالم ارواح پاک رحلت کرده و چون وفات آن جنت مکان در روز نهم شهر محرم الحرام سنه ۱۲۷۴ و یوم پنجشنبه واقع بود و همای روح سعادت سایش از ساحت دنیا بفضای آخرت و کلزار جنت در آن تاریخ طیران نموده پس ماده تاریخ وفات آن سعادت مندار چند در انحصار مراتب شدد (بنائی رفت از دنیا بجننت) ولی نظر باینکه آن عزیز در علم و کمال و فصاحت و موعظه بسر حد کمال بود مناسب شد که تاریخ وفات آنواعظ راهنا همین (واعظ راهنا) باشد و چون آن متکلم من الحق الی الحق فی الحق لاحق در ایام شهادت و مصایب حضرت امام حسین مظلوم علیه السلام وفات کرد از عین سعادت

خاصه تاریخ وفات او (یا حق یا حسین مظلوم) انسب و اولی اقتصاد و چون امرای واعیان و اشراف و اشخاص شهر شهاخی در آن در تعظیم و تکریم نمیش آن جناب حاضر بودند در این صورت چون غبار اثر غربت بر آینه احوالش نه نشسته بود از آنجهت (لا الغریب) تاریخ وفات او شد و الحاصل دعای خیر از زبان همه افراد در باره آن مرحوم مدفون جاری شد که رحمت خدا بود باو پس سال تاریخ وفات آنجناب همین شد (رحمت خدا باو بود) و زمانی که در حول ضریح اقدس امام زاده علیهم السلام بر سه امانت مدفون شد باز همه ناس در سر قبرش دست برداشته دعا کردند که عطرالله مضجعهم با سعادت روحانیه سال وفات آن بهشت مقام همین (عطرالله مضجعهم) تاریخ اقتصاد در اینصورت بجناب شهاهین اولی که از وقوع این مصیبت بطریق دل بستگان عالم صورت خاطر حقیقت ناظر را بیثباتی نداده مسند آرای انجمن تسلیم و رضا باشند* (ان الله یحب الصابین*) و مذاق شکیب را بشکرشکر* لئن شکرتم لازیدنکم* شیرین سازند* (انالله وانا الیه راجعون) مخلص حقیقی محمود اقا

ز نور ذات خداوند قادر مهربود محمد عربی و علی وصی موجود
بمحمد شکر الهی و امت آن محمود ملایک رسل انبیا زبان بکشود

علی ولی خدا و خدا ولی علی ست

کنند جمله خلائق بقدرت جبار زعرش کرسی و لوح قلم همه اشجار
بروج عالم علوی شمس با افکار وحوش جن و ملایک بصدق این اقرار

علی ولی خدا و خدا ولی علیست

دیگر صفوف ملایک بعالم لاهوت صنوف جمله خلائق سر اداق ناسوت
حجاب ارض سماوات جامع جبروت خطاب کرد بکفتا بسامع ملکوت

علی ولی خدا و خدا ولی علیست

بنفشه نرگس و سوسن شقایق ازهار
 به طابق حکم خداوند عالم اسرار
 برغم اتف متافق چنان نمود اظهار
 عی ولی خدا و خدا ولی علیست

بذوق عشق توای سرورمه خوبان
 بسوخت جان و دل عاشقان سرگردان
 حیات بخش شده هم تصور در رضوان
 نجات داد علیش زحیرت نیران
 علی ولی خدا و خدا ولی علیست

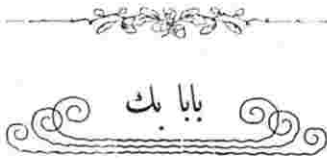

﴿ حاجی میرزا علیقلی ﴾

شو عالم و عامل و فقیه کامل تولد ایدو بدر شیشه ده و اوایل سننده تربیت
 تاجوب ابویسی میرزا یوسف مرحومک و شهرینک سائر علمالرنک حضورنده
 صکره اکیال تحصیل ایچون عتباب عالیاته مشرف اولوب* سید جلیل و عالم نبیل
 جناب حاجی سید کاظم رشتی اعلی الله مقامه نک حضور پر نور لرنده تحصیلک
 کاله یتورندن صکره وطن اصلی سی اولان شیشه شهر بنه مراجعت بیوروب
 احکام دین مبین سید المرسلین صلی الله علیه و آلهک پیشرفته و چهارده
 معصومک فضائل و مناقب کشف اتمکده خادم شریعت غراً اولوب فضائل آل
 محمد علیه السلامده نیجه جلد کتابلر عرب و فارس دیلنده تصنیف بیوروب
 فروعات باره سننده رساله عملیه یازوبلر و انواع اقسام خطبهلر توجیده عربجه
 انشاء بیوربلر و اون ایکی امامک فضایلنده دو آزده امام طریق ایله مختلف
 و زلرنده نیجه دوازده اماملر عربجه اوز طبع شعرلرنک اثارندن یادکار قوبوبلر
 اگرچه مرحومک اشعار و منظومه سی الله دکل که متمدد قصیدهلر ذکر و قید
 اولنه انجق بو حالده دوازده اماملرندر بریسی الله اولمافه کوره بوجه آتی

قید اولندی هر چند مرحوم غفران پناهک تاریخ ولادت و وفاتی الله دکل که
 عیناً درج اولنه نهایت تحقیقاً کوره آز عمر ایدوب و مکّه مشرفنده داعی
 حقه لیک دیوب اجابت امر حق ایدوب و حق تعالی به ابدی مهمان قالمشیر .
 (رحمة الله تعالی علیه)

صلی یارب علی شمس الضحی نور حق و سراج العالمین
 و علی البدر المنیر بعده حجة الله امیر المؤمنین
 و علی المصومة المظلومة قاطم الزهراء ام لأطین
 و علی نجم الهرای طودالنهی حسن الخلق عماد العارفين
 و علی کهف النجاة و التقی و شهید صابر المتحین
 و علی سر الخضوع و الخشوع سید الأبرار زین الساجدين
 و علی محی الملوم و السنین باقر العلم ملا ذالمالین
 و علی کاشف اسرار الحکم منبع الصدق و رکن الصادقین
 و علی باب الهدی نور الدجی کاظم الغیظ امان الخائفین
 و علی الراضی بتقدیر القضاء وارث الخوض و ساقی المتقین
 و علی الحبل المتین الاتقن صاحب الجود جواد الصالحین
 و علی الشافع فی يوم المعاد هادی الخلق و منجی الهالکین
 و علی الحصن المنیع الحسن معدن الفيض مناص للانذین
 و علی السرمصون الغائب ناصر الدین و عون المسلمین

شو جنت مکان و خلد آشیان تولد ایدوب (مهر بانلو) قریبه سننده نیجه که معلوم
 اولور بوذات عالی مقدار و نیکو اطوار بودیارده جمله عرفادن و زمره شعرا دن

محبوب اولور مش بیله که مرحوم قاسم بک ذا کر تخلص معظم الیهک وفات ایتدیکی وقت بوتأسف آمیز سوزله مترن اولور.

دیغا کتدی بر بردر بلنر فردمن قالدیم جهاندا خاطری غم کین دلی پردردمن قالدیم متاع جان خرید ایتدی رقیبان کرم ایکن بازار بوزولدی رونق آنجق قالدی آسردمن قالدیم ایدر سیر کلسستان بقاق کونولر هریان قره کون ایچره کل برک خزان تک زردمن قالدیم حقیقت منزله بتدیله مرده عالم بکا بو عار بتمزی همین نامرد من قالدیم خیالات اهلی خاک کمانک ناپید اولدی دو توب راه عدم کسیر طبعان کردمن قالدیم کوروب دهرک و فاسک چکدی لال عیش دنیان بو ویران ملکه صد حیف تن پروردمن قالدیم وزیر شاه رخ دوتدی پیاده خانۀ فرزه سمندوفیل لک اولدی بوزولدی تردمن قالدیم مصیبت سال تک تاریخی اولدی سال تاریخی کو چوب استاد ذا کر بی هنرشا کردمن قالدیم خلاصه صاحب افکار و ابکاردر و بو شعر آبدار آنک نتایج خاطرندن بطریق یادکار ثبت دفتر اولدی.

مشک بازارک کنشاد ایله یورتورسه کر صباحی اهل چینه نکهت کیسوی عبر باریکی

بو منبع جود و سخا* و معدن فیض و عطا که خوان نوالی و سفرۀ احسانی غد و عشا* و صبح و مساجم فقرا* و موقع مسا کین و ضمفادر* تل خاکستری مطبخ جودیندن آنلان خاکستروانجم و اختر آنک آد قازانان اولان قدورداساتنک زیرندن جیقان شرارۀ و اختردر نام نامی و اسم کرامی سی جنت مکان و خلد اشبان جعفر

قایخان مرحوم که محمد حسن آقای جوانشیرک شیلی در* و محمد حسن آقای مغفور ایسه ابراهیم خلیل خان مبرورک اولنجی اوغلیدر* که فراست و لیاقت جهته او جناب اوز میچون جانشین انتخاب ایش ایش ولیکن بمضون (العبدید بر و الله بقدر) خان حال حیاته ایکن پمانۀ اجلی نوش ایدوب مختصر بو شیرنجبه که جوانشیرلر ایچره جوان شیرکی شجاعت و صولتی واریمش و (یلان) و دلیران بی پروا آنک شمشیر آتش بارینک دمندن شیرقباقندن پروانه فرار ایدن کی قاچار مشلر جد بزر کواری (ابراهیم خلیل خان) ک کلشن عمری خزان اولاندن صکره بعضی جهاته کوره (دولت علیۀ ایران) ماحق اولوب و مرحوم فتحعلی شاهه تقرب یتوروب و حضرت شاهک رکابنده نمایان فتحلر ایتدکدن صکره وطن مالوفه مراجعت قیلوب و بر آزدندن صکره حسب الامر امپراطور اعظم معظم الیه تحت الحفظده (بطریبورغ) پای تختینه بارلر و بت سکز ایل اوراده قالدقندن صکره منصب (کترالقه) نائل اولوب دوباره قلعیه عودت یوروب و سینه بیک ایکی یوز هشتاد دوردۀ کرک اجلی چنکالنه گرفتار اولوب خموش آباد عدمه وارد اولور (بلی)

دنیا بمسال کوزۀ زرین است که آب در اوتلخ کھی شیرین است
برغرۀ مشوکۀ عمر من چندین است این اسب اجل مدام زیر زین است

خلاصۀ الکلام صاحب طبع روشن و خداوند کلام مستحسن در که او جمله دن میرزا حقوردی صفا تخلص مرحومه و یردیکی جوانی و حضرت سید الشهدا علیه السلام مصایبندۀ انشاد ایتدیکی ترجیع بندک بر بندینه اکتفا اولندی.

جواب میرزای حق و یرد صفا تخلص

سوی یاران وفا بیشه سلامی دارم غایه و دلۀ تعجب طرفه کلامی دارم
رخ نمی پوشم از این عرض کنم فرض العین چونکه در پیش شما شهرت تامی دارم

گرچه ماتیم و پیاده زچین گردش چرخ اسب دزد برده و دردست لجامی دارم
نیست در شیشه مافرق حلالی زحرام کربولش بکنی رخس حرامی دارم
غرض من همه شوخیست و نه صدق صفا پر متر سبید که از کله لامب دارم

ای نوا کر نکنی راضی دان قاضی را
با توتا روز جزا بحث مدآمی دارم

—

— (وله) —

ماه محرم آمد و پر شد دلم ز آه
چون ابرو بهار فلک را احاطه کرد
چند آنکه در فلک بملک می ندآد راه
جبریل از تردد افلاک باز ماند
کفتا بجزرتی که خدایا ترا پناه
پوشیده شب لباس عزاز ابه بر سیاه
آیاچه شده که چاک کریبان نمود صبح
آمدند از هاتف غیبی که یا امین
بنکر بدشت کرب بلا سوی قتلکاه

امروز روز قتل حسین ابن مرتضی ست

امروز روز ماتم مجموع انبیاست

—

— (فنا) —

بو رضوان جایگاه و غفران پناه جناب میرزا بك بابا میرزا علی یار مرحومك
اوغلی و مفقور میرزا بك بابانك نوهسی و میرور میرزا طاهرک نییرد سیدر
میرزا بك بابا طاهر زاده ایسه اصلاً قره داغك سرآب محالنگ کر مه رود

قصه سندن در که یکر می سنده شیشه شهرینه دیارندن هجرت ایدوب مرحوم محمد
حسن آقایی جوانشیرک حضورنده امر میرزا لقه مباشر اولوب مختصر بوفسا
تخلص شیشه شهرنده تولد ایدوب ایضاً بو دیارده تعلیم و تربیه تاوبوب از جمله
عرفا و شعرای ممتازدن بری سیدر و بویوک خان جنت مکانك خدمتنده منشی
و صاحب احترام شخصلرک بریسی اولوب تقریباً هشتاد یاشنده ایکن سنوات
مسیحیه نك بیک سکز یوز آلتمش یدی نجی سنده عالم فنادن دآر بقایه رحلت
بیوروب خلاصه بو فرد او مرحومندر که بطریق یادکار صفحه روز کارده
مسطور اولندی .

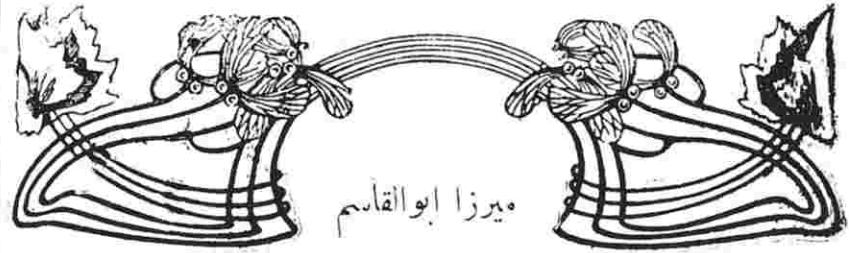
هر که خواهد که شود پادشه ملک جهان مدتی بر در این شاه کدانی بکند

خلاصه هجرت نبویك بیک ایکی یوز آلتمش بدنجی ایلمده جاتی جان آفرینه
تسلیم ایدوب غرض نتایج خاطر شریفندن اله کان ومیسر اولان کلاً نکاشته
قلم مشکین رقم اولدی

جواب مکتوب میرزا حسن بک وزیراوف

حسن صاحب وجه الحسانیم تننا درکستان وفا تازه کل ویا سمننا
راقم دفترشاهی بدبستان کمال مظهر در معانی بنظام سخنا
وقت تحریر رموزات حروفات خطوط عنبر افشان قلمت بر سرمشک خطنا
آفتابا قمر دسته کل تازه ترا طاقت تاب دلامونس روح البدنا
مسکنت کشتشکی بی شک و بی شبهه وریب توی در شهرشکی ماه زمین و زمنا
نامه ات واصل ما حاصل ما کشت سرور بمقتالات لب طوطی شکر شکنا
چه روایوسف مادور شود از بر من همچو یعقوب شوم ساکن بیت الحزنا
چهره او دل شود از آتش اندیشه کباب من در این شیشه کنم کریمه شوم ناله زنا
ای نثار قدمت کوه در دانه اشک وی فدای تو شود جان جهان در بدنا
چون سر زلف تو سودای غمت در سرماست حال ماشام سحر هست پریشان شدنا
یا بکش یا بسرم سایه فکن بر سر راه یا بکو عاشق سرکشته عشقم به مننا
یعنی مشتاق توام حب و ثنایم خواهم که رسی سن بمنایا بر سم من به سننا

میرزا ابوالقاسم

الملقب بملک شو جناب جلالتمآب و جلی الأئساب مرحوم میرزا علی قاضی
جناب لیرینک خلف الصدقدر هانسکه احوالاتی شو صحیفه لرده سابقاً ذکر اولندی
معلوماته کوزه بوپهشت درجات او ایل شایبا لغنده کسب کالات ایتمک ایچون اصفهان
فردوس نشانه طرف عازم اولور و او سرزمینده لازمی قدر مرحوم حاجی ملا
احمد تراقی و سایر افاضل حضور لرینده تحصیل علوم و اکتساب معارف عموم ایدیور قریب
باجتماع اولان زمان عتباته مشرف اولوب بر زماندن صکره ترک غربت ایدوب وطن
اصلی سی که شیشه شهرندن عبارت در عودت و مراجعت بیورور بهمدالور و داجل مبهودی
منقضی اولان کبی قضاوت امرینه مشغول اولور و هجرتک بیک ایکی یوز هشتاد
ورودینه داعی حقه لیک دیور غرض صاحب طبع غمرا و کلامری عبوباتدن مبرادر
بیله که آتیده کی ایکی عربی جه انشاد ابتدیی دوازده اماملر شاهدین عدلین کبی
کوز قباغنده دوروب ادای شهادت ایدیور

دوازده امام

ربنا صل علی شمس الازل	من به نورت عین الکائنات
مبداء الاکوان ختم الانبیاء	منتهی الآثار قطب الممکنات
احمد المحمود فی عرش الاله	نور حق قسداتی بالمعجزات
و علی منبع اسرار الوجود	مطلع القب الالهی الصفات

غزل منه

معطر قبلدی عشق اهلین دهانک نفی و اثباتی یقین اولدی بکا کم وار یوقدندر آنک ذاتی
 نه شیریندر دهانک صحبتی لعل لبک حرفی که تلخ اولمش لب لعلکدن آیرومیلر اوقاتی
 جهان ظلمت سربابک روشن ایتدی اکر یوزکز یوزکدن کسب انوار ایتیدی شمس سراتی
 داغندی عقد زلفک دور روبکدن صبا کویا طلوع صبحکاهی نوردن فرق ایتدی ظلمانی
 کوزک کوردیم خطادن اولادیم خالی مسلمانلر خدا کفارہ مرجوع ایتسون هم بیله آفاتی
 مقالات لبک باینده ناطق عیبی و مریم خط و خال ورخک حقنده نازل مصحف آباتی
 لب لعلک سونلر ایتدی کوثر تمناسین سرکوبک کورنلر شوقدن ترک ایتدی جناتی
 نه ممکن کاکلندن عمر کوتاهیله کام آلاق کولک باشند چیقار طول اتمه بو باطل خیالاتی
 دهانک ظلمت پنهانه چکدی آب حیوانی غبار خط رویک حسرتی تار ایتدی سراتی
 بلا یکانی دولمش جانه یوزقات ای کوزیم نوری خدنگک ساخلا اوندن کم دموردندر آنک قاتی
 هوا سقننده قوشلر کامیاب اولتی خدنگیکدن حسدن سچریوب افلاکه چیتدی آمین آتی
 خدنگ چشم مستک سینته مجروحه مرهمدر تفاعل قیلنه عبدالله مرسل ایت بو سوقاتی
 سک کوینه نذر ایتمش جگر پرکاله سین کولکم
 سعادتدر آکا مقبول درگاه اولسه خیراتی

مرحوم جعفر قلیخان جوان شیر سیره کونده ریلن زمان انشاد ایتمش

آه کیم قالمادی جان جسمده جانان کیدهلی اولدی هر برده که جانان کیدهلی جان کیدهلی
 دوتدی ظلمت کوز ایوبن شمع شبستان کیدهلی اولدی ویرانه کولک کشوری سلطان کیدهلی
 یعنی سردار جهان سرور دوران کیدهلی
 کون اوزین کورمیهلی اولادی خندان کللر شمع او دلاره یانوب باشنه قویدی کللر
 زلفی سودایی ایله درهم اولوب سفیلر نیجه فریاد و فغان ایلمسون بلبلر
 که اولوب خار یله همدم کل خندان کیدهلی

چرخ رحم ایلمدی دیده کوربانمزه قویدی حسرت بزی اول شمع شبستانمزه
 آتش هجر یله اود سالدی بزم جانمزه سانجلوب ناولک غم سینته سوزانمزه
 گوشه چشمندن اول کبرکی بیکان کیدهلی

چیتدی چون شیشه دن اولاه لقا مثل کلاب شیشه اهلینه بو وجهه حرام اولدی شراب
 سندی باشلارده هوا شیشه سی مانند حباب اولدی عالمده فرح کلاشنی بالمره خراب
 یوزی کل کا کلی سنبل خطی ریخا کیدهلی

چکه لی بزمدن اول لبلاری می کون اتکین دولندروب قانیله ساغر دل بر خون اتکین
 اشک سیلابی دوتار عاشق محزون اتکین نوله فریاد فغانم دوته کردون اتکین
 که قرا اولدی کوبیم اول مه تا بان کیدهلی

بیم اول قمری مسکین که سالوب عالمه سس سر و کوکو دیرم حزنیله تا قطع نفس
 آب دانم الم غصه یریم کنج قفس بر زمان ایلمزم سیر کلستانه هوس
 سخن کلزاریدن اول سر و خرامان کیدهلی

مقصدیم روضه کویکده بودر شام سحر که بوله فیض و صالحیک له ضبادیده تر
 اوله خاک قدمک سرمه ارباب بصر قیله سن کلشن کویکده اولان مورده نظر
 کوره سن کیم نیجه در حالی سلیمان کیدهلی

وله ایضا محمسی

ایکده ظلمت که زلف ایچره یوزیک مثل چراغ مست و سرخوش کوزیکا قارشو یمان کوزله آق
 اولماسون خاک دریک گوشه چشمندن اوزاق لبلریندن دهتم درده دوا ایتدی سوزاق
 سو ییلدی آغزیمه عناب لب و سیب بو خاق

کوهر آغای مرحومه نك مسجدینك تاریخنده انشاد ایدوب

بانی مملکت شیشه کدر حشمت وجاه طعنه زد قبه تخت اش بسر ابرده ماه
یعنی سر د آر فلک شوکت ابراهیم خان که درش بر همه خانان جهان بود پناه
کوهری داشت درخشنده و فیروز که بود پرتو ماه رخس بر سر خورشید کلاه
بانی مسجد محراب شد آن کوهر پاک اهل فردوس برین جمله برین کشت گواه
قلم اهل دعا زد رقم تاریخ اش باد پیوسته کهر در صدف لطف الله

وله ایضا

ای ایکی کوزم قبل بیله شهبازه تماشا موسمدی کشاد ایت ایکی دروازه تماشا
بو ناز تراکنده سر افزاره تماشا

کورنجه کوزلدر محبوب ازلدر لیلایه بدلدر مجموعه محلدر
خوشبویه تماشا آهویه تماشا کیسویه تماشا ابرویه تماشا
خنجر نه کرادر هر باره سی کویچک هر مویه تماشا خوش صوت خوش الحان
خوش اوازه تماشا

کولکلم قوشی پرواز ایله پروازه تماشا

ای بلبل جان چنخ بیله رفتارنه برباخ قیل سیر سیاحت کل کلزارینه برباخ

یوز جان آلجی عشوه رخسارینه برباخ

کورکم نجبه جاندر جان ایچره نهاندر منظور جهاندر هر غمزه سی قاندر

باخدی مردم یوزیکا سالدی نظردن آئی قیلدی خم شهرت ابروی لطیفک یائی
قدر و قیمتده دکل لمل لبک همتائی هوس زلف سباهکله اولوب سودائی
که چکوب سلسله کا کل طرآره دراق

کورونور چهره لرك لالیه کلکون کله آل قومادی آل ایله رویک دل آینه ده حال
سرمهئی شوخ کوزک فتنیه سالدی فی الحال قیلدی اظهار شرف کبه رخساریده خال
ورق اوز صورتدی قدمکاهکه کلکونه یقاق

کا کلک شانه لنورزینت دوش ایتمک ایچون خوش کلور خلقه لبک حرفی تیوش ایتمک ایچون
دل دیلر شربت کفتاریکی نوش ایتمک ایچون خلقدن وصف بنا کوشکی کوش ایتمک ایچون

بجر آچدردی صدفدن در غلطانیه قولاق

کل خطاب ایسه سکا غنچه اوکا ایله عتاب غنچه کیمدرکه سکا قارشو دوروب ویره جواب
باخسه هر دم یوز یکا شرمندن اولمازمی کلاب نه در آینه کورن دمده سنی ایله تاب
عکس رخسارک اوکا اولماسا معناده دیاق

دورسه آینه مقابل یوز یکا فلسه نظر آکابوز ویرمه نظردن سال آئی شام و سحر
غازه دن قویمه اولادور یکا قنده اثر و سمه و سمره کوز و قاشکامبل ایسه اکر

سرمهئی سحره سالوب و سبه قیل قاش قباق

حسنکا عاشق صادق دیمه هر کراهی عاشق اولدر یاخه چرخنی دل آتسکاهی
امتحان ایله شب هجرده عبداللهی شمله آهنه کریا نمسه چرخین ماهی

تیغ چک باشنی کس شمع کبی آتسه باق

بن اولدم اماندر شرین لهه برباخ نازک بيله برباخ شمشاداله برباخ
مشکین تله برباخ عنبر نه کرا در کوثر نه کرا در رخساره سی کوچک
کیمه هله برباخ

حبواسنه شمانه نارینه برباخ قوینوندانه الوان بزه نوب تازه تماشا
برکوزلی خمار زنجذانی عجایب بردیشری مرواردی رخشانی عجایب
برتنک دهان غنچه خندانی عجایب

کور بونه ادا در جانم نه فدادر بر حورلقادر پر جور و جفادر
یانور خدادر اخلاقی عجایب دورماقی عجایب بو خاکی عجایب
دوداغی عجایب مرمهرنه کرا در کوهرنه کرا در نظاره سی کوچک
اوطاقتی عجایب

ایدل ایده بن کسب بو میدانی عجایب تفصیل بهار ارلدی بو یور یازه تماشا
بو سروقدیک قامت رعناسیده خوشدر شهباز صفت زلف مطرا سیده خوشدر
دورناکی هم کردن میناسیده خوشدر

یانجم در در یا شمس قر در اکسیر نظر در یاندم نه خبر در
باخسایده خوشدر سوداسیده خوشدر زیباسیده خوشدر اعضاسیده خوشدر
اخکرنه کرا در بجر نه کرا در هم قاره سی کوچک بیضاسیده خوشدر
کل ایندی سن ایت بو یرشه نازه تماشا

یوز پسته لب لعل بد خشان بوکا پیشکش یوز لاله عذار آفت دوران بوکا پیشکش
جمله نقدر وار ایسه خوبان بوکا پیشکش
بو حور ملک در غلمانه کومک در بو سیم بیلک در رضوان نه دیمکدر

رضوان بوکا پیشکش بستان بوکا پیشکش ریحان بوکا پیشکش جوهرنه کرا در
سیم زر نکرا در خونخواره سی کوچک بوجا بوکا پیشکش عبدالله کی نیجه
غزل خوان بوکا پیشکش
دور صحبت می خانیه کل سازه تماشا

کر بلای صفی واله تخلص کر بلای معالادن مراجعت ایدن وقت
بطریق شوخی انشاد ایدوب

ای صفی شاه نجف کوئی سکا مسکن ایکن نجون اول روضه فی ترک ایندک اکر آدم ایدک
کون کی اولمادی یارک سرکوبنده برک سن مکر اهل وفا بزمنه نا محرم ایدک
سست رأیک سنی محروم وصال ایتمزایدی ره عشق ایچره اکر ثابت مستحکم ایدک
قرب اولاد علیدر سبب رحمت حق سن بو معنی ده مکر جاهل لایعلم ایدک
کهنک اصحابی ترک ایتمدی سک بر ساعت سنکه انسان ایدک ایشک مکر اوندن کم ایدک
آدم اولسیدک اکر شوقله تاشام سحر یار کوبنده صداقتله زن همدم ایدک
دست اخلاص ایله جانان آه کین دوتسه ایدک سرور رتبه ده سلطان قو عالم ایدک
مستقیم اولسه ایدی عشقه طبعک دایم حلقه تک در که مولاده بسی محکم ایدک

ایکنجی جواب

واله نه عجب زمرمه صوت خرنک وار فخر ایله که قانون هنردن خبرک وار
غرباله قویوب آردیکی بازارده ساندک سودا کرایسن خلی جه سوداده سرک وار
آلدادی سنی بلیکی باسدی حاجی زاده سونجو قلاما بوندن بيله زخم کمرک وار
هرکز سنه آدم دیمرم ای انسان صفت کرک طبیعت اثرک وار
برقدریده اولسیدی قولاقون اوزون ای خر استزدیرم چونکه اورنک کهرک وار

اسم شریفی کربلائی صفی و (خانقلی) مرحومک خلفیدر . مشارالیه اباً عن جد (کلابو) قریه سندندر مرحوم جانی اوغلی عبدالله ایله معاصریمش و همه اوقات بربرلینه اشعار یازوب کونده ریمشله بیله که معزی الیه کربلائی معلادن مراجعت ایدن وقت بوسوزلری جانی زاده یازوب کوندردیکی اشعارین جوابنده دیوب و ترسیل ایدوب .

نه سیدن صفی محروم در حیدردر کیم بلور پرده ده کی زشت ویا احرردر صفینک ضدی عزازیل ازل عبداللهدی اوکاباش آکدی لغت اوخونور مضطردر اولا بوجهل رسولین نکین اسکده بلور دایما ذم نبی دله آنک از بردر نیجه کافرده که پیغمبره ابر دیدیلر تحقیق علمنده اولر ایددی اوزی ابردر ارشه الی کرن آند ایچنی کور که بکا ایله سویلر که کورن دیر اوزی پیغمبردر سنک آتان که نانورسان آتی یخشی بندن سیرت ظاهره باخا اوره کی عنتردر اوروسان لاف و ارام بنده او ابن جانی برنیجه شاهدیه بیلدیم آتان عسکردر

والهک ایکنجی جوابی

ای بیج سنک جانیدن اوز که پدرک وار اوندن صدف سینده پنهان کهرک وار انجمدی هیچ آجی سوزندن دل شیرین چون نخل حرام توشه سن آجی نمک وار آتام دیوبن جانیه غم خوار دورارسن اوندن آخطادیده سنک نه خبرک وار برین کبی شاعر کیشی نک نطفه سی سن سن بو شعر فصاحتده که بونجه هنرک وار آغزینه یارا شمز جانینک سن کبی اوغلان برسنکی اوغلان کوکی اوغلی غطرک وار

ایضا والهک اوز شا کردی قنبره دیدیکی شوخ آمیز سوزلر

بو طبع طبعا نبلکی برکس بیله حاشا درمانلریکی کورسه قالور محومقوا کوزدن و نظردن سنی حفظ ایله مولا بر سن کبی جراح دخی خلق ایتیموب اصلا الله شکر کوزلریمک یوقدر آزاری بر کوزکی آتوب باق یوزیکه سن سنی ناری هجوینه کوره کوزلری کور اولیه باری عاندیکه ساغلار کوره کلکدی مداری بر کون کوزیمز قاره دوشنده نه کلور سن ایلار اوزونی بس نیه بورنوکی سلور سن کوز آغزینسه پرهیز و بخدا که بیلور سن بس نیه قره مال کبی چاهه یخلور سن یاغمز بیله قار برده دخی کوز دوشه قاره کور اولسه کوز قاردن اکر دوشسه آزاره اوز عیبکی کورسن دخی چوق سویلمه عیجا ساق کوز لونی کور هجوایلمک ایلدی رسوا قرخ یدی قلم کوز دواسین ایلیه بیدا اولمز چره کوز یوز چره لوب قیلسه نظاره دیرمش سن ایسن قیلهرم من کوزه چاره صد آفرین اول اوزی طیب کوزی نه بینا

ای قنبر مجنون
لقمان و فلاطون
دائای پر افسون
اول قادر بی چون
آخز پو چولاغی
کور کورچه بولاغی
کار درده قولاغی
ویرمکی قسای
کولک نه اولور شاد
سن ای ایوی بر باد
ای کامل و استاد
کر اولمسه ارشاد
آدم اوله رنجبور
تیزدن اولور پر نور
دانشه بو مضمون
دوشدی تازه قانون
کوزدن اوله مقبون
کورمک اوکامقدور
قرخ ایلدن اوله کور
کیرکلری بوز قسون

برجه دوا وارصا قلامم پنهان آنی من
شاگردن اکرمندن اینیت اول بونی او کرن
چوخ کور کورنده ایله او درمانیله روشن
پنهان نه دیوم چرتاقو چین سوسن ازرسن
دولهور کوزیکا کوزلیک اولسون کنه بینا
واله اوزماندن که اولوبدر سکا یولداش
یو خمدن اولوب کوزلری مانند خفاش
ساق کوز کوره جکدر کنه بر قدر کیدریاش
ای بینوا باشکاسنک ایله دوشوب داش
کورمک سکا اولمز دخی من بعد مییا

قبر ولد علی

شو مرحوم کربلای صفی واله تخلصک شا کردی وهم وطنی در صاحب
طبع ایتمش بیله که آتیده کی مستزادی اوستادنک کوزلری آغزین وقت بطریق
شوخی انشاد ایدوب هانسیکه جوابده آنفا ذکر اولندی .

ای واله مشهور
چیوه ایله مقدر
هم سرکه انکور
بر قدرده نیل اور
قویمه که اوله کور

کوک داش ایله دوز قوی اوکازک باغلا قوروم قات
زرنیخ و کو کردی کتور تیزلکه ایسلات
نوشادری تبا کویه قات آندوری قاینات
شور ایله سیر آب پیاز قدرده باتبات
باغلا کوزیکیک نورینه چکمه دخی هیبات

ترباک ایکی مثقال یاریم سود یکن ایله
مالیک اودیخی روغن قاره نکان ایله
چرتدا قوشی از سوسنی اونلره تن ایله
داریشکنه ئی نارین ایله هم کتن ایله
مجموعی جمع ایت کنه بر کاسه ده قاینات
قوامه کلوب قایناسون اون یدی مداوا
چکمه دخی کوز غمینی خوف ایلمه اصلا
خام بزه یاخوب قدریده پنبه ایله پیدا
کورمز کوزک آزار قیامت اوله بر یا
کورسه کوزیکک کورمکین عالم قاله هم مات
غذائی دیوم صبحده نهاز ایله ایران
ترش نار شرا بک ایچکن اوستن ایکی فنجان
چاشته یکن جاد قاتیق ترپ ایله سوغان
شامه یکن بالیق قیشرون در اغان
عمرک تقدیر وارسه صحت کچور اوقات
ذنیاده قدری اوله اول ماه جمالون
هم مجلس محفله اولان عقل کالون
کر بهتان ایسه بوینوما اولسون وبالون
ترکیب تمام ایله اورنک رخ آلون
قار قودالی کتور بکا سوبله اونی باردات

ایران قرا اوت
ازوای ایله ایدوت
ملحق ایله بر نوت
قاران ایله کاکوت
قویمه داشه ساوور
دوشور یره اولدم
درست ایله مرهم
باغله اونی محکم
هیچ کیز اوکام
اولاز بیله بر نور
نان جو یله سن
یازنسرخسین اوکرن
صحت تابه بدن
ای عارق بر فن
اوله دخی رنجور
کیم شیطان اوخشار
لاپ مردانه اوخشار
اول سفیانه اوخشار
بیل خوردانه اوخشار
هر عیدن اول در

صرتافی جواهر روایت دهندن افواه والسنة خریدارلره دوشوب عاقبت چون کوش
و آره کوهر آغای مرحومه نك کوش زدی اولور کوهر آغای مرحومه ایسه
مرحوم جانی اوغلی عبدالله دن بدکال اولوب فی الفور حضوره طلب ایدوب عتاب
انکیز سوزلر ایله جنابی خطاب ایدر معظم آلیه ایسه فوری شو اوج فردی انشاد
ایدوب بانوی معظمه و خاتون مکرمیه جواب و پرور

آغا بخداوند تعالی و یگانه اصلا خبرم نیست از این نقل فسانه
دیربست که من هیچ نکویم سخن آما کوبند بنام سخن ابنای زمانه
شهباز تدروی که به چنگال در آرد آواز بر آرد همه کنجشک و سمانه

ترابی و خاکی

شو ایکی تخلص ایله متخلص اولان فردوس منزلت و علیین رتبت
میرزا (عباس) جنابلرندن عبارتدر که حاجی میرزا (علی قلی) سابق الذکرک خلف
ارجمندیدر که تولد تاپوبلر (شیشه) شهرینده و تحصیل علومه مشغول اولوبلر اوز مرحوم
آناسنک خدمتربنده آتاسی رحمت خدایه واصل اولدقدن صکره بر نیجه ایله
(سالیان) شهرینه تشریف آباروب اوراده معتبر عالم لک باننده اکیال تحصیل ایدندن
صکره اوز وطنلرینه مساودت بیوروب مدت عمر لرینی وطن مآلوقلربنده مدرسه
سلیک عنوان ایله باشه کتوروب (۶۳) سننده وفات ایدوب شهرک مشهور میرزا حسن
قبرستاننده دفن اولتوبلر رحمة الله تعالی مرحومک صربی دوازده امام لرینندن
و قصایدده یازدقلری منظومه لردن بر نیجه سی ذیلده مذکور اولندی

کر بلایی قهرمان

بوشاعر پرهنر که شیشه ایجره (حیدر) اوغلی قهرمان مشهوردر مرحوم جانی
اوغلی عبدالله ایله معاصر ایش و بداهتاً سوز انشاد اتمکده بد بیضایی و ارایش
بیله که رضوان مکان (ابراهیم خلیل) خان جوانشیرک صبیحة عفت و سیمه سی کوهر آغای
مرحومه تی غفران پنا - (خان کیشی) بک حباله نگاهه کتورن وقت مشارالیه
مشارالیه مائی یکدیگرینه کفو حساب ایتیموب بو بکر مضمونلو فردی که عروس
سخنان ایجره زیباو عیبندن میرآدر مشاطه طبعی زینت لندروب حجله خاطرندن
ظهوره کتور .

فرد

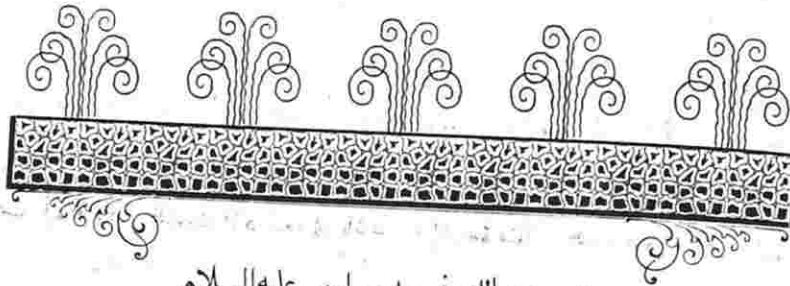
خر مهریه لایق اولیان خر صد جیف جهانده تاپدی کوهر
الحاصل غواص طبعی دریای فکرتدن ساحله سالدینی سوز صدف آغزندن
چخان در شاهو آر ولوه لوه آبدار کبی پر قیمت اولماقنه کوره کوچه و بازارده

دوازده امام

صلی یارب علی مهبط وحی الأزلی
 وعلی من هو قطب لمدار الکلون
 وعلی فاطمة الزهراء ام الاولیاء
 وعلی الشاهد بالخلق و فی الله شهید
 سبیا القائم با الامر ولی الکل
 وهم المظهر للفیض شمس للهدی
 یوم لا ینفع مال و بنون غیر من
 ربنا اغفر للتراب واعف عن جرمه
 رحمة الله علی العالم وجه الاحدی
 محور الایجاد بالخلق من الله ولی
 وعلی المرأت للحسن الجمیل الصمدی
 وعلی التسعة من ولدالحسین بن علی
 قانع الکفر هو الواقف بالسنن الخفی
 طلعت انوارهم من اوج برج العلوی
 قداتی الله بقباب مطلع النور الحلی
 بنی هاشمی عربی مدنی

ایضا منه رحمة الله

ربنا صلی علی احمد قطب الممکنات
 فلك العصمة شمس الحسن مرآت الازل
 ساجد الاول لله ومن سجده
 مظهر الفیض مفيض الکل مصباح العلوم
 سر والشمس سراج الحق فی فیض الوجود
 معدن الجود نقی المهتدین
 وعلی العترة من صابه انوار الهدی
 هم ولاة الامر ابواب الفیوضات لنا
 بالغدو والعشا کان التراب مادحا
 الذی کان ولی الکل محمود الصفات
 شاهد الخلق من الحق شهید العبرات
 کان للحق من الخلق رسوم السجادات
 صادق القول امین الله منجی الهلکات
 کاظم الفیض رضی بجمیع الکربات
 حجة الرحمن للخلق شفیع العرصات
 الذین جهیم فی الحشر خیر الحسنات
 بفضهم کان من المنکر شر السیئات
 ربنا اغفره بهم صل علیهم صلوات

منه رحمة الله فی مدح امیر علیه السلام

سحر کاهی شدم بیدار چون از خواب غفلت
 فروزان درّهای کوب اندر دشت مینایی
 افق را چهره از کلک کونۀ نور وشفق حمرا
 سپاه ظلمت شب سرنجیب ویای دردامن
 علم بر قلۀ کوه افق زد از ره شوکت
 علمدار سپه سالار جیش روز فبروزی
 نکه کردم در اوضاع جهان اوضاع دیگر بود
 گل کلزار خندان بلبل از شادی غزل کویان
 کل حمرا که محبوب دل آرائست بلبل را
 بخود دده زمیروارید شبنم زیور وزینت
 جمیع سیم دار آن چمن اطباق و سیم وزر
 بسر برداشته ایستاده اند در موقوف خدمت
 که در وقت طلوع خمر و خورشید عالم گیر
 کنند ایثار بر یمن قدومش از سر همت
 نظر بر هر چه افکندم مهبای فرح دیدم
 فتاد از نجهنه کشتی دل در ورطۀ حیرت
 که یارب باعث شادی ذرات جهان از چیست
 بفرق عالم افتاد از کجا این سایه دولت
 که نا که هاتقی که متاد آن حیرت بکوش جان
 که بیض معجز شاه عرب کسزدان بسطت
 وصی احمد مختار امام الکل آنشاهی
 که هست او صاحب علم لدنی ومظهر قدرت
 مفیض فیض مطلق از خدای قادر مطلق
 بامرحق باشد خلق را از حق در رحمت

شه مسند نشین هل آتی و اتمنا تاجی سلونی تخت سالاری امیر لو کشف رتبت
 بانوار الهی مطلع محرم بر اسرارش کلام الله ناطق شیر یزدان شافع امت
 بخرا صهر و ایزدراولی و خلق را رهبر شفیع محشر و ساقی کوثر و قاسم جنت
 بود وجه الله باقی که از فیض بقای او شود باقی جمیع کاینات از نور و از ظلمت
 عجب ناید که فیض ظلمت از درگاه وی باشد برای مؤمنان رحمت بود بر کافران نعمت
 بود محبوب حق از نص پیغمبر که در خیر بدستش داد ایت را که آن سردار ذی صولت
 نظر بر پشت ناکرده قدم را پیش نهاده کشد مرحب کند در امانت فرادهد خجالت
 محل فعل سبحانی محیط جمله عالم با فعال همه شاهد وجود خلق را علت
 عقول انبیا حیران در اوصاف کالاتش ز تعداد صفاتش اولیاد لرجه فکرت
 ید صنع الهی محور افلاک ایجاد است مبرج شجاعت آفتاب طارم عصمت
 طفیل ذات پاک وی نمی گشتند کراشیا نمی پوشید کس هرگز لباس وحیه خلقت
 مدار کون را قطب و با حکام قضا منشی باستحقاق خود هر کس ز انعامش برد قسمت
 علوم عالمان مأخوذ از لفظ درر بارش ز تعلیم بیاناتش مبین شکله حکمت
 محبان زنده از آب و حیات ذکر اوصافش عدورا زهره آب از جمله آشیر باهیت
 حدیث املحش شور او کن زخم دل مشتاق مذاق عقل را چون شهت توصیفش دهد لذت
 معین انبیا حامی دین و نفس پیغمبر زفر زندیش بر آدم رسیده منصب صفوت
 به آدم سجده کردن بر ملائک شد از آن واجب که چون در صدف در صلب وی بود آن حضرت
 شجاع ایسا موسی کلیم الله را هادی خلیل ازین مهرش کرده حاصل رتبه خلقت
 ذبیح کوی مینا چون بقر بایش شد راضی از آن آمد ز جنت کوسفندی به روی فدیت
 نمی شد جلوه کرد در چهره یوسف اگر حسنش بمصر اندر نمیدادند او را مسند عزت
 سلیمان نبی با آنکه شاهنشاه عالم بود کدایی از کدایان درش باشد بد آن حشمت
 مسیح از بندگی در که آتشاه چون دم زد دمش بر مرده کان شد باعث احیای آن خلقت
 بهنگام ولادت بر ولایت چون نمود اقرار سپهرش جای استقرار وی شد از ره رفت

تصور انمی کنجد فهم اندر نمی آید قلم را کی بود قدرت که مد هنر ادهد صورت
 کف و احسان وجودش محو کرده شهرت حاتم شرارت بیع خوزیرش فکنده رستم از شهرت
 بمیدان غزا خواهد مقابل کر بجو لانش اگر صدر ستمی باشد نباشد در کسی جرئت
 که هیچجا چون شمشیر شرر بار از نیام آرد هر بر چرخ چون روباہ شل کرد داز آن سطوط
 بنص حضرت پیغمبر از طاعات و جن وانس بود افضل بروز خندق از حیدر یکی ضربت
 انیس اهل فقر و همدم غم خوار مسکینان کفیل جمله ایتم باشد از ره رأفت
 باحوال سما اعرف ز احوال زمین باشد امیر المؤمنین بر حمله خلق جهان حجت
 علی ابن ابی طالب که سیف الله مسلول است هلاک از معجزش کشته درین آوایی بد بخت
 در این سالیکه تاریخش هویدا کرد در افرغ غب ظهور معجزش پر شور کرده عالم فطرت
 هر آنکس با ولی امر خود افند چنین افند چنانکه قبل از این منشو کشته مر بد طینت
 کسبیکه کشته شمشیر قهر حق باشد او سزاوار است یاد آوردنش هر دم بصدا لغت
 بود منکر عبوس از استماع این حکایتها خصوصاً یاعلی مداح تو سازد چین وصف
 نمنا میکند خاکی که خاک در کتت بوسد مکن مولای خیر گیر محرومش از نعمت
 اگر چه مجرم و عاصی است لیکن هر شب در روزش تبر آکاروی از دشمنت ذکرش بود مدحت
 نبوده هیچ کس اقرب از آن حضرت به پیغمبر ایمان کرد از آنرو وقت بعثت بر همه سبقت
 بود منلول مافرطت فی جنت الله از آنرو کشد منکر ز تقریط مقاماتش بسی حسرت
 بروز حشر کز خوف جهنم انبیا لر زند شفیع جرم وی بوده در بیغ از وی مکن لطف

ملا عباس جوانشیر

بو شعرشناس و روشن ضمیر اولان وجود کتم عدمدن (ساریجه لو) قریه سنده وجوده کلوب معلوماته کوره معظم الیه اکتساب معارف ایتمکدن اوتری بمقاد اقرب عن الاوطان فی طلب العلی * و سافر فنی الاسفار خمس فوائد * تفرج هم و اکتساب معیشت * و علم و اداب و صحبه ماجده بار عزیمت باغلیوب (سینه سقر) بحاله مسافرت قیلوب او مکانله علم ریاضدن کما ینبئ بهره مند اولوب شیشه شهرینه مرا- جمت ایدر و بوسرر مینده تأهل اختیار ایدوب بر مدت اقامت ایدندن سوکره شو صفحاتی یاد ایدوب دوباره عودت قیلور و اوز علم و معرفتک مقتضاسیجه محبوب القلوب خلائق اولوب مقتبک منصبه نائل اولور * تا اینکه سنه اسلامیه تک بیک ایکی یوز هشتاد آتی منجی الینده دار فانیدن عالم باقیه ارتحال ایدوب و همان تو بر افده مدقون اولوب خلاصه ممتاز شعر اردن محسوددر و بونجه اشعار آنک طبینک نتایجنده اله کلوب مرقوم اولندی .

رخیک سطحنده خط حسن کیم لوح و قلم یازمش جینیم لوحی اوزره اول زمان عشقی رقم یازمش قدیکدر بر الف کیم راست چکمش خامه قدرت آرمش اول الفدن لام زلفیک نجه خم یازمش قلم سر دهانه بدن اعلمدر که بن دیردیم آنی بر نقطه مو حوم کور دیم که کم یازمش سرور و غم که یازدی کاتب قدرت بو مخلوقه سروری عالمه تنها بنکا طومار غم یازمش نه غم کر اختصار یله بی ذکر ایلسه زاهد که عارف دنتر عشاقه نام محترم یازمش

اگر عباس شعر نده رکاکت بولسه شاعر لر
دی کیم مهبوتدیم بن بونلری سر خود قلم یازمش

کل دکل مطلوب بزکلاشده چون دوندوق وطن بلکه کل رخساریلر یادیله یاد ایتدک حین
سرو چون اوز قامتک بکزند یقداریمه سرزنشله باشی یا کوب ایدرز اغ زغن
شعله نار تدم کیم یاندور هر کسوئی ایسترم جلد سمندر دن تکم بر بیرهن
کرم بیله حالی سور دیم قو احوال دین کیم تی اوزره تو خور اولدق دن اقدم بر کفن
بن کیمی بر کوشده غم چکمه که تاب اتمیوب قاجدی مجنون کوه صحرا به جفای یاریدن
کر امید وصل اوله بن بر سر مژگانیه دلتم اولدایگی که فولادیه دلمش کوه کن
شماه آهم بکا روشن قیلور هر کلبنی حاجتم یوخ شمه له روشن قیلام کاشانه بن

چون بکا غربت وطن در غم تندر بو وطن
هر زمان عباسه اولمش اهل غربت هم سخن

ناها اولیٰ مصطفیٰ الذکر صلی الله علیه و آله
سوز فاعیلان اوزور یله قاندر مهنه اوزور یله
و ضایع

میرزا جان بک مدد اوف

بو عیسوی طریقه سند بولان (و کنز اللق) منصبه دولت محروسه روسیه
طرفدن نائل اولان محترم وجود شیشه شهرنده جمله متشخصین ار امنه دن

محبوب اولور صاحب طبع ایش بو شعرلر آنک خیالاتندندر که ذبلده مذکور اولندی .

داغیدر هوشمی آلور جامی	هر باخانه اومستانه کوزلرک
چکوبدر اوستیمه خنجر خوزریز	بانه جکدر مکر قانه کوزلرک
بیلورم بیلوبدر غمین عزتی	قوی چکمه بین هیچ شادلقین منی
چونکه بیلمش آغلاما قین لذتی	قوی آغلا سین یانه یانه کوزلرک
بولغز نیم چون بر یحشی هدم	عرضمی يتوره یاره دمام
برجه باخا بکا کوزدن یاش توکم	بلکه اوله دردیم قانه کوزلرک
ایلرسن آخرده سن بی سنعان	دوزم دینمدن ویره سن فرمان
بیلمزسن ابدجک جاتی قربان	باخسه اگر میرزا جانه کوزلرک

وله ایضا

کرداب محنتده غرق اولان جام
یازب اوله بر کناره یتیمی
بو سیل بلادن طوفان غمدن
خلاص اولوب اودلداره یتیمی

غم لشکری بکا اولوب حواله	ایستبور غربتده جامی آله
چکدیکم افسانلر ایتدیکم ناله	بو دیاردن او دیاره یتیمی
چونکه بیله هجران دوشمش آرایه	کیم وارکه یتشسون بوندا هرایه
امید یوخ قاصده باد صباه	بر آه چکیم اوده یاره یتیمی
نجه دوز سون جام بو ستملره	بونجه محتلره بونجه غم لره
یارمک کوبنده سیز همدملره	برده کوروم بو بی چاره یتیمی
فلک بی بیله سالمش آواره	کوکل مشتاق کوز منتظر دیداره
مرزا جانی مکر اوکل عذاره	سک کی بخت قاره یتیمی

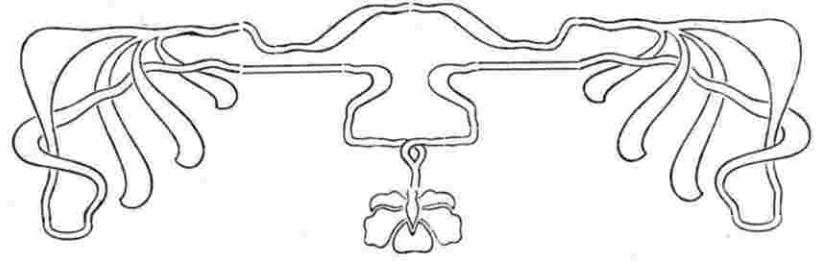
بچه جنك ايليوب شهر اوسته سواش جاري اولوب سيل يرينه قانلو ياش
 فلک ايشدی تاج و تختی تاراج نوکر نایب خانمائی نیلک
 بوج دنیاسنده یارانان هائی کون بکون آرتردون شوکت شائی
 تفلیسک ساق الی سردارک جای ویران قویوب داغستانی نیلک
 او فلکدرکه کوک برین داغلیان اول شاد ايليوب صکره آغلیان
 سینسندن شعر و کتاب باغلیان صاحب هوش کوه کانی نیلک

اسد بك

خلف مرحوم قاسم بك وزیر اوف جمله معبرین ولایتلرندرز و صاحب سواد
 اولوب تمامی عمرینی (قره باغ) ولایتند. صرف ایدوب و تاریخ ۱۲۸۹ منجی
 ایله رحمت خدایه واصل اولوب الحاصل صاحب طبع در اشعارندن عاشق پرییه
 دیدیکی شعرلره اکتفا اولندی.

او کوندن که دیدارکی کورمتم حسرتسندن یانار جسم و جان پری
 دولانوب باشکا سر زلفننده کوکل مرغی دوتوب آشیان پری
 اشتیاقک چکر نچه کیمسنه اما هیچ بریسی بکزمز منه
 جاندلدن مبتلایم بن سنه اناهور سن ایله امتحان پری

عاشق پری

بو پری رخسار فرشته خصال صاحب جمال و صاحب طبع بر عورت ایش
 نجه که معلوم اولور بو غزال غزلخوان وطن اصلیسی اولان (مارالپان)
 قریهسنی ترک ایدوب شیشه شهرنده سکنا ایدرمش اعیان ولایت ایسه
 مشار الیهابه نسبت فرداً بفرد شعر واسطهسیله اظهار محبت و ابراز
 مودت ایدرمش و اکثر اوقات صحبتنده بولنورمشلر غرض صاحب طبع
 ایش بیله که میرزا جان جانی وداع ایله زمان بو تأسف آمیز سوزلری بیانه
 کتوروبدر.

دنیا سنک اعتبارک یوخ ایش بر خبر ویر میرزا جانی نیلک
 بچه بکار ایله نجه خان ایله گفتاری خوش اهل جانی نیلک

عارضه کونش جالکدر آی هیچ نازنین اوله بیلمز سکا تاي
 غمزه قاتل کپرکیک اوخ قاشک یای قامکدر سرو خرامان پری
 نقدر واردی جانله اختیار بر خاطره سنده دولادم کنار
 آخر کزلبین دردم سالدم آشکار قوی بیلسده بیلسین میرزاجان پری
 کل کور فراقده بن ناتوانم افسرده خاطریم شکسته جانم
 اسدیر سکا بنده فرمانم سنن بکا سلطان پری خان پری

احمد بك

خلف الصدق جنت مکان (خد اداد) خان بوجالات مآب آنا طرفدن (شیروان)
 شاهی (فتحعلی) خان چرخجی باشینک نسلندن و آنا طرفدن کنجه خانلرندندر
 و اوز عصرنده صاحب املاک و ذوالادراک بوجود ایش غرض اوایل عمرنده
 ایرانک (خوی) دلانان شهرنده و اوخرده (زنکه زور) اوزدنیک بر کشاد
 محالک حال قریه سنده نشوونما ایدوبدر تخمیناً قرق سنده سنوت مسیحجه نک
 بیک سکز یوز آلتمش ایکنجی سنده وفات ایدوب و (حال) قریه سنک قبرستانده
 مدفوندر . بهر حال اهل حالدر . و بوفرد آنک نتیجه خیالندندر که بهار فصلنده
 انشاد ایدوب

بوفصلده سیر باغ خوشدر هم الده مدام ایاغ خوشدر

ذاکر

بو حلاوت لسان ور شاقبت بیان شرین سوزلری ورد زبان اولان ذات حمیده
 صفاتک نام نامیسی (قاسم) بک مرحوم و ابوی والا مقامیسنک اسم کرامیسی
 (علی) بک مقفورددر . معلومانه کوره مرحومک نشوونمائی و تربیه سی (شیشه)
 شهرنده اولوب و حد کاله جاتندن صکره (خضراستان) قریه سنه که وطن اصلی سی
 و ابا عن جد جنابدرینه مخصوص و متعلق در کسب معیشت ایتک ایچون تشریف
 آبروب ملکه دارلقه مشغول اولور بروقه کچی که (بهبود بک) نام که اقواملرندن
 بریسیدر . خلاف زا کون ایش دوتما قلقه کوره ناحق یره دولت محروسه روس
 نظرنده متهم اولوب اهل عیالبله بیله (شیشه) قلمه سند محبوس اولنور . دولت
 طرفندن قطع نامه قویولنور که املاک متحر که وغیر متحر که سین الندن آلوب
 روسیه نوبراغنه طریدد اتسونلر مرحوم (ذاکر) ایسه (بادکوبه) غوبرناطوری
 (قلبی) بکیک جنابدریله وغیری کرجی کنیا زریله که سابقه سی وار ایش استخلاصی
 ایچون نظماً التماس کاغدی یازیور مشارالیهم ایسه لازم اولان برلردن وساطت
 ایدوب خلاص اولمالرینه حکم آلورلر . بوشرطیله که (ذاکر) مذکور اوج
 آی (بادکوبه) شهرنده قالسون بمداز آن وطن مألوفنه عودت بیورسن معظم
 الیه ایسه اوج آی تمام اولدقدنصکره (بادکوبه) شهرندن اوز وطنه مراجعت
 بیورور . وسنه بیک ایکی یوز یتمش برمنجی هجریده سانی دوران الندن شربت

مرکی نوش ایدیور . بهر حال اهل حال و ارباب کالدک بریسیدر .
نتایج خیالینک تعریفندن قم عطف عنان ایدوب بومضمونه اکتفا ایتدی .

شرحیکه مستغنی از اظهار و تقریر است چه محتاج به تحریر

توکولمش هر طرف زلف سیاهک مشکبولمش پریشانلق کوروب باد صبادن تندخولمش
دکدی بیله خلق ایچره ازلدن رتبه محرآب قاشک طاقنه ا کرام اتمک ایله آبرولمش
جفای هجردن خارستمدن پاره لشمش دل بحمد الله ایمدی تار زلفک له رفولمش
ایدوب بدمست لیک بزم اهلنه قان بودوران باده لب لعلک کوروب آخر خجالندن صبولمش
نه معجز در بوکیم رکس نکلم کورمه مش آندان دوشوب دلدن دله وصف دهانک گفتگوی لشمش

کتور تشریف عزیز احسرتکدن خسته حال اولدم
شکسته ذا کرم کو کلم سکا چوخ آرزولمش

دمادم بحث ایدر بلبل بنه خورده دانلرتک دیرواردربو کلشنده سیزنک غنچه دهانلرتک
تخوف باد مخالف سندروب نخل تمامی دولانام واله وجیران جفاکش باغبانلرتک
بولتماس بر اثرده ررخنده تار زلفندن یاتوب کوندوزمین کهده کیجه کاروان اورانلرتک
بکا بوضعف بی خالق ساقبا پرلک دندر کوزوک فکری بی یورقون سالوب آهوقوانلرتک
آلشمش خسته جام کوندرو بدر غمز دیکانک دوتر که کهرک جانی طیب مهربانلرتک
دل دیوانه مدندر کیدوب اولمشدی باشمدن کنه ظالم بوکون چیخدی بلای نا کهانلرتک

شکسته ذا کرم ای مه رخ زلفک خیالیله
دمادم بیج اولم اودا دوشمش یلانلرتک

شفاق لبک ساغر و صهبایه باخارمی برکوزکه سنی کورمیه دنیسایه باخارمی
ده قدورخ وچشمک اولان عاشق سروو سمنه رکس وشهلایه باخارمی
وز موسم کلزار اوله دلکیر جمالك سوی چنه جانب صحرايه باخارمی
کیمسه خورشید جمالك اوله منظور مهر و فلکه میل قبولوب آیه باخارمی
مراه رخکدر ایدرم زلفه تعجب ها بیله ایشی پوزده اولان یایه باخارمی
اوست دیوب داد ایلم یار ایشکنده یارب کوره سن برمن رسوایه باخارمی
کتوبخی می خسته نک ای قاصد همراز ویر سرعتله کوربت زیبایه باقارمی
دیسه صباح من دخی کلم هله سن کیت عرض ایله اجل ضابطه فردایه باخارمی

ذا کر کس امید نظر مرحمت آندان

کیم پادشه حسن اولان ادنا به باخارمی

چور جفای درد و غم یاره قائم تیغ ستمله کر چکریم یاره قائم
تقسیم ایدنده ایتلرینه سفره سفره نان هر روز بخش ایده بکا بر یاره قائم
کونکیمی سیم تن دکلم کویکا دوشم کیندن نظاره در و دیواره قائم
عشاق یاریدن نظر مرحمت دیلر من نوك چشم مست جکر خواره قائم
عشقی آنک اوله بکا کر موجب سقر زلفی سانبجه یاندره لر ناره قائم
از بسکه وار نسبتی کیسوی دلبره قبر ایچره نیش عقرب وشهماره قائم
روشنندی اول ننگاره که جسم فکاریمی پروانه وار سالار اودلاره قائم
حق بودرکه طعنه اغیاردن سوای هر جور و ظلم یقسه دل زاره قائم

عشق اهلی دکشورور غرضک دمبدم ولی

من ذا کرم همین ایله دلداره قائم

کمال حسن که صانع او سرونازه و بره دخی نه حاجت آکا برده زیب غازه و بر
 حدیث لعل لبک کورسه هر کتایده دل کرک که رشته جاندن آکا شیرازه و بر
 تکمین دیدیلر یار تقد جانه ویرور اینسا نمازم بو کرا نمایه درسی آزه و بر
 نه دلدن تاب توان وارکه شرح راز قیله نه ال قلم دوتار احوال یاری یازه و بر
 سرشک آلیله کلک مژه بیاض رخه بو ایکی فردی یازوب اول دنی نوازه و بر
 رقیب محرم بزم وصال بن محروم روادری می بوغصه بی کدازه و بر

بو ذا کری ایده هجرک فضای غمده هلاک

حیات لعل لبک غیره تازه تازه و بره

سنگاه مطلبی مخفی دیدیم ای کل عیان دوتدک رقیب زشتکارک آشکار عیین نهان دوتدک
 اوغورار دوررو یکده سر رلفک عرق نقدین نه با کبزه امین ناپدک نه بخشی پاسبان دوتدک
 کلید مخزک حسنی سپاه جنه تا بشوردک هر ایش کم دوتدک عالمده آتی بی امتحان دوتدک
 کجوردک بی تکلم شانهدن کیسوی برچی سنگانعام لازمدر کیم افسونسیزیلان دوتدک
 مبادا ایله کندن نظاره مردم چشمیم ایکی هندو کانداری همیشه پاسبان دوتدک
 رقیب ابتدی خیانت رو برو یکدک نهان آندان بنم حتمه هر بهتان دیدیلرسه روان دوتدک

دانشدک قاش کوزیله هریتن نا اهلینه ظالم

شکسته ذا کری کوردیکده اوخ چکدک کان طوتدک

دل عشاقه کرچه قید زلفکدن فرار اولماز کوتورمه بندزنجیری اسیره اعتبار اولماز
 رحک دوریکده ای کل ناله زار بیدن انجمنه بو آیین جهاندر هیج بلبل سیز بهار اولماز

فراخو اطرم افزون اولور کوزبانی نوکد بقجه سو اوبناق اولان برده دیرلر بس غبار اولماز
 هر اسر جسمی سوراخ سوراخ ایندی یکانک بجمده دخی بوندن صکره دل تیره تار اولماز
 دیدیم جانا بی آگاه قیل سرده انکنکن دیدی معذور دوت علم معما آشکار اولماز
 کوش رخسارینه هر دم تو کر زلف سیه قامی بو منوا لیلنه کجه عاشقک لیلی نههار اولماز

قیامت رستخزیننده بو شکیله قیام ایتسک

دوتارلر ذا کری معذور مطلق شر مسار اولماز

رقیبی کورمه ممکن اولیدی یاریمله کزیدیم اولسر کوده اوز اختیاریمله
 کزیدیم ابتلری ایچره درینده بی پروا زیاده بولمشدیم رتبه اعتباریمله
 هر آی باشنده براوخ نوك غمزدن اجرت رك بکا یقشه شرطدر نکاریمله
 قویانده قبره بی اورتمیون کلوب دلبر نه کفتکو ایده جک نا کوروم مزاریمله
 زکوب سرشک کوزیندن دیرمی مافسوس که حسرت اولدی بو بیچاره انتظاریمله
 نغافل ایلسه بر دم او سنکدل دیرم فغانیسه دوتو بن دامنک غباریمله
 باغشله جرمی ای شوخ کم حیاطمه چوخ ایشم سی آزرده آه زاریمله
 خرام ایله کزین ایندن بیله بویون اوزونی کل اولمشیدی دربک چشم اشکباریمله
 رقیبی محرم بزم وصال ایلمه کیم جهانه اود سالارم آه پر شراریمله

خدایه شکرکه باسدک مزاریم اوسته قدم

شکسته ذا کرم عهدیم بو ایدی ناریمله

چشم مستک روش ترکس سیراب آبارر طاق ابرو بیلدیک رونق محراب آبارر

قانو کو زبانی قطع ایسه یوزیک شوقی نوله
 بکا دیرلر چکرک کیت سرکوبنه آنک
 مردم دیده لریم حجر کونی نوح آسا
 شاملر تیشه فرهاد سالوب داغه صدا
 ره میخانه دوت ای زاهد درد آلوده
 غمی ساعر داغیدر دردی می ناب آبار

یاری دیرلرکه کیدر ذا کرینه چاره ایده
 نیش دارونی اولسدن صکره سهراب آبار

قادم اسیر زلف پریشانه کوکلی آرماسه اولسلاهدن شانه کوکلی
 خاطر جم قراکونه ازبسکه تابی وار یوز آق ایدندی کوندره هر یانه کوکلی
 دوشمش شکسته دلو کبی آبرویدن سالمز اوشوخ چاه زنجخانه کوکلی
 دونه دونه دیدیم کوزه کم دینجان دکل کوزدن ابراقه قویمه بو دیوانه کوکلی
 تبر بلایه ایستی هدف عاقبت بی یارب کوریم که صیدوش اوخلانه کوکلی
 چخماز ساجی خیالی کوکلدن تکوب مکر معمار صنع فعیله خانه کوکلی
 حدی ندر بنماه اوره لاف عشقدهک یاغاقده چوخ کوروب اوزی پروانه کوکلی

ذا کریر ایلدیم سرکو ایتری ارا
 یابشوردم آشنالره بیکانه کوکلی

قصیدیک بودی کر خاطر بی چاره داغلسون
 ویر زیب رخ آیکاجیخ خانه دن ای مه مه دالالانوب انجم و سیاره داغلسون
 نهادل محزونه حقیقتده جفادر بر پاره اوخکدن دی تن داغلسون
 آجش بوکون اولسروسبی تحفه حسین خداملری مژده بیاره داغلسون

بر لحظه او بیر همه نهان شرح غمیم وار
 و هم بودی یول ویرمیه لر خون جگر دن
 کوز مردمی مشق خط حسنین هوس ایلر
 ای چشم بولو جیکده اولان قاره داغلسون

ی رنج نه ممکندر اوله کنج میسر
 ذا کر دی افسون اوخی شهواره داغلسون

زلفکندی دور رخ زیبایه داغلمش
 اطراف لب لعلده خطیلدیعی یوخسه
 طین دهنک مشت ابه ازمش صدق آغزین
 رهن نلیکی غمزلک کورتوروب چخمش ارادن
 مضمون ممما دهنک چون فقهارل
 دردا که خریدار غمک اینجره بریم یوخ
 سردن کیدلی سایه سی اولسروور روانک
 هر یرده قرا کونلو خطادن اوزاق اولماز
 کور زلف سیه نجه دوشوب پایه داغلمش

عب ایلمسون اهل هنر فیکریمه ذا کر
 رح حیران اوله لی ترکس شهلایه داغلمش

اودم کیم اتشین لیک عارض جانانه یازمشلر
 سنم فکری چخماز خاطر مدن بر زمان کویا
 ایاقیک کسمه مدن ساقیا پشمینه پوشم دیب
 نه وجه ایلدیم قاشک دوشوب کج صحف روده
 من سر کشته نی اول آتسه پروانه یازمشلر
 یازان دمده بوویران اولمشی بخانه یازمشلر
 بی نوح ازله سر سف مستانه یازمشلر
 دیدی قانون خطدر سهوایش عنوانه یازمشلر

سر سپای جانانی چکوبلر بر بریندن خوش اوکه چشم سیه مستی بسی شاهانه یازمشلر
ایکی میگون ایک وصفین سنک ای شوخ شرینکار باروب کلک خضری چشمه حیوانه یازمشلر
حرام اولسون کوزیم نان و نمک دیرلری کیم باده دهن سرینی مخفی غنچه خندانه یازمشلر
ندر حدی اوله همتا بکا کم نام عاشقنر من و دیوانه نیک آدین نیجه دیوانه یازمشلر

کوکل جمعیتندن نا امیدم ذا کرا قسمت
آنک هر یاره سیک بر اولک مژگانه یازمشلر

کورنلر نرکس مستک انکار ایله مست اولمش چکوب صف دور چشمکده مژگنک پای بست اولمش
او کوندن کیم قانک طاقی اولوب طاعتکده مردم پوزولمش طق مسجد رونق منبر شکست او اش
نه خوش الفت دوتوب زلف سیه رخسار آیلله تعجب ایلم افنی کیدوب آتش پرست اولمش
اولو بدرخانه یک ابرو لرایله مردم چشمک نه مردم ایک دخی اکر بیلره هم نشست اولمش
صبا شرح ایلمش کویا بوکون قدو رخی وصفین که کل پزمرده لشم قامت شمشاد بست اولمش
صاقمه کم چچا سودای عشقک تا ابد مردن دل و جان واله حیران سنکا روز الست اولمش

نثار مقدمک چون جان کبی نقدر واجم وار
اینانمه کردیسه اغیار ذا کر تنکدست اولمش

کیجه ناصیحه دیک فریاد ایدر کوکلم جرسلر تک نوله فریاده یقین سنده بر فریاد رسلر تک
سرکویکده کور سن نمشی قهر ایتمه ایظالم آبارور سیل اشکیم هر یز اوله خار خسلر تک
دولایوب باشیکازلفک اویر اولطاق ایزودن سجدو ایلر عذار آلیکا آتش پرسلر تک
او کوندن من دل دیوانه دن ال چکشم دایر سک کویکله همراز اولماق ایستر بوا هو سلر تک
محمد الله که درد غمندن ایتمدر کوکل شهری دولانور قانلو بیکیک اونده مشعلدار عسلر تک
اکار بمرود چکدی نندن اولخارین بربر داغلمش خانه دل سر برسر پوزقون قفسلر تک
دیدیم بر آن کچه نندن اولخیک بی چاره بند اولدی چکر برکاله سنده فانه غرق اولمش مکسلر تک

کوزک مردملری ژکان اوخون هر یاره کوندرسه دعای خیر ایدر اول مرشد صاحب نفسلر تک
کریبانک طوتوب محشر کونی ذا کر فسان ایله صاعمه یتیمه غوره خدا بو غیر کسلر تک
دون حکم قیلدی قلمه اولکسه عتابیله شاد ایلدی کداسنی بو خوش جوابله
اولسون قرا یوزی کورده لم قانلو غمزه بن اولدورمدی بی نینه قویدی عذابله
زلف سیاهلر غمی شام و تا سحر عمر درازدر چکریم پیج و تابه
کوندوز یوزک غمی کیجه زلفک کشا کنی آسایش نه خورد ایله حاصل نه خوابله
اول کلعداریده عرقک خوش صفاسی وار طرفه بودز که سازش ایدر آتش آبه
اولدورمه سهک نه سود بکا برق تیغندن ممکن دکل که سیر اوله تشنه سیرابه

ذا کر او شوخ نرکس مستک خرابیدر
ها بویله سرخوش اولماق اولورمی شرابه

یوزیکی کورسه اکر کبرلر ایمانه کلور کفردن ال کتوروب راه مسلمانه کلور
باخماسونمی سکا آینه ایله آب روان آبارور فیض بدن هر ایکیمی جانه کلور
کون سراسیمه سرکوییکا ایلقار کیجه دن نیجه بر قول دوروبان خدمت سلطانله کلور
شمع رخساریکه ایستردوشه زلف سیهک بختن قاره لکن کور اوده بروانه کلور
حط بومضمون ایله در طوغری لینده کویا لشکر هند دوتوب رومی بد خشانه کلور
زندکانلق بکا دشوار ایدی بوندن سوکره بار الها بکا کلسون نه که جانانه کلور
فورقارم ذا کری هجریک غمی برحاله ساله کورن آدم دیه وای وای بودی دیوانه کلور

کیوب کلکون قیاسروم طوروب کازار اراننده ستاسن ناخساری کولدر بر کازار اراننده
کوزمدن ای کمان آبرو سراسر چکدی بیکانک بر اندا صافلام بودیده خونبار اراننده
سیه پوش پریشان اولدو غمندن مقصد اولدر کیم کزوم بورنکله اول طره طرار اراننده
نهوجهله طوتوب خط صفحه رخسارین اول شوخین اولور قانون خطدر برالف رخسار اراننده

سحر پرواز ایدنده زلف مشکین دور روینده کورن دیر زاغدر در کلشنین اوینار ارانسنده
 کوزو غمزن کلوب جان قصیدینه اما بودر وهم دوشه ناحق یره قاندر ایکی سردار ارانسنده
 سک کویکه طو نسیم جنک دوت معذور سلطانم اشیکده قبل وقال اولمازی خدمتکار ارانسنده
 قاچو بدیر طغنه دن فرهاد کوهه قیس صحرا به بنم تک طاشلانان کیمدر درد یوار ارانسنده
 حریم محرم بزم سر کویک اولان ذا کر روادرمی گزیه بیکنه وار اغیار ارانسنده

وزم قالدی ایشیکده بار دولتخانه دن چیقماز کسو بدیر شفقتن کویا بن دیوانه دن چیقماز
 طلب قیلدم طیبمدن در ادو ندردی یوز بندن بو ایش کیم آستاندن بردی یوز بیکنه دن چیقماز
 مدد قیل ای اجل آل جانی سندن چیقما دین تاجان یقینمدر ائک دردی دل ویرانه دن چیقماز
 خطادر زلف بر چین نکلام شست شو ائک او طور سه صبحدن طشت او زره ناشب شانه دن چیقماز
 نیجه بن اولمه یوم آواره غربت رقیب ایستدی دیر لر کیم فلانی در کلن آستانه دن چیقماز
 کوزک خوزر یزدر الحق دکل غمزه کیمی موزی دو کوب قان خلقدن کرمک نهان مردانه دن چیقماز
 اینما عارضک فکری چیقار ذا کر خیالندن اولنجه آتشین ذوقی دل پرو نه دن چیقماز

اگرچه دوغندی ای دل فلک مدارکله اوزی هم اولمادی آسوده آم وزارکله
 او یاندیدی سنی هجر آتشنه یاندیردک هزار بار آنی آم پر شرارکله
 میسر اولمادی وصلک دونه دونه آلدک قراریم ای کل تر عهد بی قرارکله
 بسان مار کزیده سزلدارم تا صبح شب فراق غم زلف تابدارکله
 او کون حیاندن امید کدم ابرور که اولدی همسر ایکی زکس خمارکله
 اوزیندن اولدی میه بزمین کنار اولق غلطدی بحث لب لعل آبدارکله

دیاز یاره یولک دوسه ای صیبا سویله
 که اولدی ذا کر بیچاره انتظارکله

صبحدن باد سحر طره خوبانه دکر کونوروب نکهتین اندن صکره هر یانه دکر
 اود سالور خرمن محصول دله برق آسا بو تن زارده پیکانی که پیکانه دکر
 گاه بی وجه جهت خاطر مایل در هم گاه بی جرم کنه بو دل نالانه دکر
 آتسه دوشمش نلان تک اولورم پیچیده که نیچون زلف سه عارض جانانه دکر
 عرضین جان ایسه برتند نگاهک بس در حیندر آتسه اوقک هربری بر جانه دکر
 کویکی قنده اوروب جب که تابناز شانه بو قدر زلفی کزیر چاه زنجدهانه دکر

ذا کرا صبر ایله کیم وصله دکن آفتدن
 آی اوتر ییل دولانور وقت اولی هجرانه دکر

حسن نکار اهل نظر آفتابی در قویماز نه سود کورمه کیسو سحابی در
 طبیح غذا ایچون مژه می یاندیرک دیدم طبیح یار توللادی کیم چوب آبی در
 باد سحرله نکهت زلف اوسته شانه نین عمر دراز در آرده انقلابی در
 یامال اولورسه که ایتمه سر ازیر چوق دیدم طوتمادی زلف پندیمی چکسون غذای در
 غمزه خدنکنه چکر عشاق باغربی کویا حلال مرغ شکاری کبابی در
 لب شهد انکین خط نودر شیه مور قد سرو باغ و کا کل مشکین غرابی در
 پستان نارددر کورینن چاک سیننه دن یا جنت ایچره چشمه کوثر جبابی در
 دون صبح شانه سخت دکوب تار زلفنه دلد، هنوز اول اثرین پیچ تابی در
 بوی وفا ویرر نیجه بن اندن ال چکم کلکون سرشک برک محبت کلابی در
 کر قتل عام ایسته سه مژگان چشم مست قوس قزح قاشک اکا تیر شهابی در
 هل دفرین دو کوبدی صبا ظاهر ا بو کون بیچاره بلبین کنه باقی حسابی در
 اوراق لعین آجغه ایتمه هوس دیدی بیلمزسه که انی علم معما کتابی در

ساقی شراب نابکی کیت غیره عرض قیل
ذاکر او شوخ زکس مستک خرابی در

اوروب دین بریکل هم رنگیلاک لافین دودا ایله صبا طوپراغه صامش هریتن تابدار آباغیله
قالوب در کیزلئوب البت مسلزل زلف ارا سنده اگر بر حیا ایله کیده بیسه ایدم طراغیله
نه حاجت هر شب هجران ارا حال دم صور مق بیلورسه ک روشن اولماز عاشقین بز می چراغیله
چکر قانندن اوزکه فکر بیلمز دله بیگانک در یفا کیم سرکارک دوشوب بد خو قوناغیله
یتشدی باشه عمرم اولمادی مقصود دل حاصل بو کون فردا دیمکند جانه یتدم اشتیاقیله
دکل شبنم کوتورمش باشه نقد حاصلین هر نه نثار مقدمک چون لاله و کللر طباقیله
نه مشکدرکه آسان اولیه تدریج ایله ذاکر
مدارا ایتمک اول سیدی اگر مدت فراقیله

وله فی الخمس

بوکون یوزناز ایله سرویم جیقوب سیره هوا سیله مبارک مقدمین باصمش کل اوزره التماسیله
قاجوب برکنجده زکس باقوب خوف و هراسیله اکوب قدک بنفشه سجده یه حمد و پاسبیله
دبر کیمدر خداوند اکلن عنز اساسیله
نه مدتدر دل شیدا سر کوبنده ساکن در لندن غمزه مستک بسی ناشاد غمکین در
قاشنده ماسوا هر برده اگری اولسه برکین در کوزین مردملری ایله ایلمک رفتار ممکن در
اولور آسان دولتمق مردم مردم شناسیله

دمادم برنکارک زلف رویین یاد ایدر کوکلم کیجه ناصبح او انجه ناله فریاد ایدر کوکلم
یتقوب بنیاد صبری آه ایله بر باد ایدر کوکلم چکر قانی ایله هر دم چشمه امداد ایدر کوکلم

نیجه کیم طفی مادر آلداتیر کلکون لباسیله

کوزم تا کور میه بالیم اوزره چشم شهلائی الیم تا طو میه دست لطیف شوخ رعنائی
اکا تا ایتیمیم تقریر جور ظلم هجرانی یقین بیلای اجل بو قدر سکا جان و بر مک امکانی
چکوب طبل علم کلهک اگر یوز بیک اساسیله

پریشان ایتمش باد سحر زلف سیه کاری پریشان کور مشم هر برده اولسه قوم طر آری
آغارماز کیجه کوندوز لر چالشه مردم آزاری احاطه ایلمش زلف سیه اطراف رخساری
تمنای بودر برقی طوته کهنه بلاسیله

بولماز نور چشم سندن آبرو خواب چشمده بو کندی قالمادی قطره صونی تاب چشمده
اولوب در غرق عالم لجه سیلاب چشمده صالوب کوز مردمین هر کیم کوره کرداب چشمده
چکوب بحری ایکی هندو جیقوب رومه کلاسیله

ترجم قیل صبا اوز باشین ایچون سرو آزاده دی که بیچاره ذا کرکنج غمده قالمش افزاده
نیچون یاد ایلمز سک کترینک در ملک زاده کیمی تنک شکر دیر آغزیننه کیم غنچه کیم باده
بیلن بو قدر خلاصه طانیشور هر کس قیاسیله

بو نه ماهيدر که حددن کچوب اضطراب زينب فلك اوزره ماه مهري ايلدي کباب زينب
 يوق اميد صبح هرکز اسراي قيد شامه نه يمان قيران نخسه دوشوب آفتاب زينب
 ديدم عندليب زاره که نه آه وناله دربو ديدی بو فسانه باعث الم جناب زينب
 دخي لاله دن صوروشدم نيه داغدار اولوب سن ديدی يانديروب دی باغريم او يوی خراب زينب
 کلی سنبلی چنده بو کون عشق بار کوردم اولاری ايدوب پریشان يقين انقلاب زينب
 بوبلا لوجولده غنجه نجه برقع دار اولسون کيم اسير شام شومه کيده بی نقاب زينب
 يتيشوب دی بر مقامه ايشی سر برهنه شامه کيدوب بوز طوتوب مکسدن ايدن اجتاب زينب
 خبر آلدیم اهل بيتن عدد غمين فلکدن ديدی کيم شماره کلز غم بی حساب زينب
 اوزين ايتسه غرقه خون نه عجب او قتلکده بدن حسینی کوز کوز کوره چون جاب زينب
 دکل اوز که غازه حاجت انک اللرين همين دم دم قاسم ايله ايلر نجه کور خضاب زينب
 کوتور زبوری ارادن که فغان شانه قويماز سر زلف نو عروسه ويره پختاب زينب
 نه جیادی سنده ای کوك نه وفادی سنده ای بر نجه کوندي کربلا ده نه خورونه خواب زينب
 نه روادی کوچه کوچه کزهر و کشاده ای چرخ او اوز عکس و قامتدن ايلين حجاب زينب
 جميع شعبه نين کنه اين سن اوزين باغشلا يارب بدل غمين کلنوم برخ پر آب زينب
 دخي ذاکری حساب ايت سک کوی کربلادن بحق فغان زهرا بحق عذاب زينب

آغلار بو کيجه ناقه اوزه زار سکينه
 صحرايه صالوب شور چر سوار سکينه

بزنگ ايله سر بان قضا چکدی قطاری اهل حرمين قتلکجه دوشدی گذاری
 تا کوردی دوشوب قرداشنين جسم فکاري خورشيد صفت ايندی نکون سارسکينه
 نقشيلر آرا تشنه مغموم حنينک کل پيکرنی ايلدی معلوم حنينک
 باشمز بدنين قوجاغه مظلوم حنينک اولمش عم و محنت نجه کور يار سکينه
 که لم يزل قادر بچونه طوتوب يوز که عابد دلخسته محزونه طوتوب يوز
 که زينب و کلنوم جگر خونه طوتوب يوز بابام هانی ديوب روز شب آغلار سکينه
 حرمته ايکن جمله دن اهل حرم ايچره عزنده ايکن سلسله محترم ايچره
 بی قيمت اولوب کور نجه بازار غم ايچره يکتا کهر و هم در شهوار سکينه
 آتاک هانی اول تشنه جگر هادی ورهبر باباک هانی اول تیغ دوسر حيدر صفدر
 جدک هانی اول خير بشر شافی محشر ای پيکس و بی ياور و بی يار سکينه
 سردار کوچوب خيمه و خرکاهی بوزولمش خورشيد باتوب اهل جهان روز شب اولمش
 طومش يوزخی بس که يتيمک توزی قومش اول برک خزان نک کل رخسار سکينه
 اکبر کيمي قرداش وفادار کورونمز اول قاسم عباس علمدار کورونمز
 مر يانه باقار چشمه بر يار کورونمز اول قسوم شره يالواری ناچار سکينه
 قان آغلا کوزم کلدی ينه ماه محرم بو نغزیه دن چرخ کيسوب جامه ماتم
 باغرينه باصار اصغر مظلومی دمامد آل قانه باتوب طره طرار سکينه

ای بار خدایا بحق آل پیامبر بحق علی ولی و ساقی کوز
 بو ذا کرک عنو ایله اوله جرمنی یکسر بر حرمت دو چشم کهربار سکین

یوسفی

مرحومك اسم شریفی کربلای قدرد. کربلای قلی ایسه بری ناز اوغلی
 محمدك ارشد اوغلیدر. نیجه که کورینور معزی ایله مدام خراطلنی اوزی ایچون
 شهر نیشه ایچره پیشه ایدرمش. مکر محرم الحرام آیلرخی که ایام نعریه جناب
 ابی عبدالله علیه السلام در. مصیبت کونتری اولمقغه کوره وطن مألوفنده و قفق
 سیه نك سائر قطعه لرنده شیه کردانلق امری ایله مشغول اولورایمش. روایتی نظرأ
 خراطلقده و شبیه کردانلقده ید بیضاسی وار ایمش. با این همه قابلیت راه معیشتی
 نهایت مرتبه ده نك ایمش. بویه که بو رباعیه سی پریشان حالده بولمسندن خبر
 ویرر.

هر ناکه و یروب دی خدا بولاک آقینی
 انجق روا کوروب دی بزه غم قالاغی
 کفر اولماسه بو قسمته بن بحث ایلم
 چون بیلمیوب دی خلقنه قسمت سیاقی

الحاصل آنتمه سنی یتمش ، رحمت خدایه واصل اولمشدر. وفاتی ایسه تاریخ
 هجرت نبویه نك بیک اوچ بوز بر سنه سنه. واقع اولمش. غرض ، طبع صاحبی در
 بو کوزل غزل ایله آئیده کی اسکندر بك رستم بکوف جناب لرینه یازدینی نیجه
 فرد انک نتایج خاطرندن درکه ترقیم اولندی .

بازدر مصر جن یوسف کل پیدا شد غنلیان چو ذلیخا بسر سوداشد
 بر دل لاله عیان کشت چو مجنون داغی ترکس اندر جن از عشوه کری لیلی شد
 هم چو فرهاد بر آمد به فغان مرغ چمن غنجه از باد سحر چون لب شیرین واشد
 کشته چون وامق بی دل به کاستان بلبل چون به کلشن کل احمر جورخ عذراشد
 سخن کلشن دوکه از شور نوای بلبل راست بالحن هایون پراز غوغاشد
 مردکان از چمن نفخه عیسای صباح سر زخاک آرد بیرون زدهش اجاشد

یوسفی در غم آن دلبر مانند ایاز
 هم چو محمود ز عشقش بجهان رسوا شد

عید فطرده سرکار اسکندر بك رستم بکوف حضرت لرینه بغدادی تمنا سندن
 اوتری دیوب .

ایا سکندر نصرت قرین نیک انجام هزار شکر یتشدی تمامه ماه صیام
 قوای خسه طاپوب ضعف روزه ایامی نه عقل وار ایدی بنده نه هوش ونه آرام
 خیال قورموت اطفالدن کوکل محزون نه اخذ نان حلال و نه اکتساب حرام
 ایوب دی حالی تغیر کسالت غلیبان خیال طبعیح سحوره غم تدارک شام
 اولان تقود و ظرو فی صیامه صرف ایتمک ولیک بر تهی قرغان ایله قالب بر جام
 او اوب دی هر ایکسی وجه قطریه مرهون علاوه ظرف یوخومدی میسر اولسه طعام
 سالوب دی رهن خیالاتی کندومی قیده مقیدم اولاری کیم نه نوعله آلام
 ندای هاتف غیبی یتوب بک انباری غم ایتمه یوسفی ایلمر بو فکرکه انجام
 همیشه دوستلرک شاد دشمنک غمناک مدام دلده بودر اول خدادن استدعام

مشهدی علی مدد * * مرحوم مشارالیه رسماً قاضی اوغلی نامیه مشهور
ایتمش . اواخر عمرنده درویشک ایله کنهران ایدر ایتمش . یتیم سننده وفات
ایتمش . وفاتی ایسه تاریخ هجرتک بیک ایکی یوزسکن التی سننده وقع اولمشدر .
بو مصرع اندن درکه بر عزیزنامه دیوب :

حاشه یوسف اوله همتا سکا ای یار عزیز

عاشق

بو لایق وجود جنت مکان بهبود بک زنگلانی نک خلف ارشدی مرحوم
محمد بک جوانشیر جنابلردن عبارتدرکه مدعیلری دولت محروسه روس زنگه
زور طوبراغتی تازه تصرفه کتوردیکی زمان معظم الیهی دولت نظرنده مهتم
قیلارلر . دولت ایسه صاحب مکنک و صاحب اقتدار اولماسنی نظره آلوب حقنده
دینلمش بهتان سوزلره باور ایدوب مادام الحیات اوردباد شهرینه تردید اولمانه
حکم ویرر . بویله که همان مکانده ۱۸۶۱ تاریخ میلادیده وفات ایتمش . خلاصه ،
صاحب طبع موزون و ابیات پر مضمون در آثار و افکاری ایسه بو کتابک
تالیفنده حصوله کلهدی . مکر مرحوم میرزا حسین سالار تخلصه کوندردیکی
شعرلر ایله حین وفاننده یازدینی توبه نامه سی و بی بدل بر غزلی درکه ذیلاً درج
اولندی .

بیجه کیم اول صنمک غمزه خونخواره سی وار دل زارنده نیم قانلو جگر پاره سی وار
در اشکی نیم صالمه نظر دن ای کوز طوت کران مایه که انک سبعة سیاره سی وار
یار خالینه باقان کوزه قرادن قالماسز دیمه عاشق اکا کیم کوزلرینک قاره سی وار
دام تسخیره سالور هر یتن آزاده لری قاتر و کوز و زلفک عجب غمزه مکاره سی وار
سائمه بیکاره بی شاه هنر مندانه بی نیلوب باشمه دهرک نه که آواره سی وار
رنگ زردم یوق عجب اشک ایله کلکونه دونوب جگر مده آچی مزکان او خونک پاره سی وار
کفر زلفک سوهلی کامل اولوب ایمانم کرچه بو رمزیلرک شرعه کفاره سی وار
باغلامش سلسله کا کله کوکلم محکم بن کبی یوز بیک انک عاشق بیچاره سی وار

هر نه ایش طوئدمسه جمله بد و بدحرکات ایتمدم شکر حیات ایلمدم فکر ممت
بودنی دهرده بهوده کچوردم اوقات شمئی رحلت دمیدر قالمشم آواره ومات
شر مسار کنهم آم ایلم بی سوقات یتکم مقصده بو وجه ایله هیبات هیبات

رحم قیل بار خدایا که کنهکارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

ارب ایمدی من اوز احواله حیرانم چوق غضب و قهرک ایلوب فکر هر اسانم چوق
ایلوب ایتمدکرم افماله بشیام چوق بیلمه یوب سهو و غلط ایشله کریانم چوق
رم لطفکی چوق عز ایله جویانم چوق غصه دن شام و سحر زار پریشانم چوق

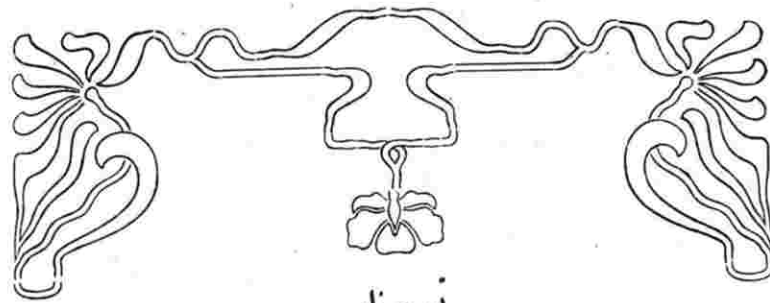
رحم قیل بار خدایا که کنهکارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

توبه یارب دخی بد عملمدن توبه مصیبت راهنه هم کیت و کلیدن توبه
هر خلاف اولمش ایسه ستمش الیمن توبه دخی بوندن صکره مکر و دغلمدن توبه
ایلم صدق ایله بن پیش از اولومدن توبه هر خطا چیقمش ایسه برده دیلمدن توبه

رحم قیل بار خدایا که کنهکارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

بیلمز ایدم که بو عالمده اولور زار اولوق نه اولوم وار نه قوجالمق نه ده بیمار اولوق
عادتیم هر خم کیسویه نکون سار اولوق مایل لعل و لب عاشق رخسار اولوق
واله خال و خط و حیرت دیدار اولوق یاره اغیار اولوب اغیارم ایله یار اولوق

رحم قیل بار خدایا که کنهکارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

نوم نام

بطریق ترجیح بند

ای خدا سکا عیاند که وفادارم بن طوئدیغ ایشلری یاد ایلیوب آغلام
لیک بو نفسک الدن دون کون زارم بن الی بوش یوزی قرا بنده بی عارم
هر نه تنیه ایده سن اکا سزاوارم بن کلشم در کهکه لابد ناچارم

رحم قیل بار خدایا که کنهکارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

کرچه دنیا به کلوب کزدم و کیتدم بی چیز ویرمدم خیر و شره زره چه تشخیص و
آرتدی حرصم مرضی ایتمدم اصلا پرهیز دخی بوندن صکره بوق در بکا بر راه کر
نه عمل رشتسی وار الله نه بر دستاویز ایلم خلق ایله ناحق بره پر خاش و

رحم قیل بار خدایا که کنهکارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

بی مسدود اولوب شیمی بکا راه خلاص چونکه لازم دوشوب عصیان شریتمده قصاص
قدرت حکمت حقن کورینور بوبله خواص کیم کوره روز جزا هر کیشی فعلنه تقار
سن اوزین داده بت اول کونده که نه عام و نه خاص نه کرم اهلی یتر داده نه اهل اخلا

رحم قبل بار خدایا که کنه کارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

نفس اماره سرکش کتوروب عقلمه زور جسم ایله جانی طوتوب مرسته کبر و غرور
امل لافو ایشم مظلومه شغلم شرشور کلشم قوکه با این همه عیب و قصور
دخی یارب درکن بنی سن ایلمه دور قومادی حرص طمع کردی دخی دیده ده تو

رحم قبل بار خدایا که کنه کارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

مختصر هر نه عمل ایلم اولدم نادم حرص قیلدی بنی هر ناکس دونه خاد
نفس اوچندن نه بلاچکدی دل بر بادم شیمی نه بر عمل اله نه وار بر زاد
تا بادم بر کرم اهلی که ایله امدادم سن اوزک دادمه بت بخشی ایشیت فریاد

رحم قبل بار خدایا که کنه کارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

نه ديلم وار سنی جرأت ایدوب یاد قیلوم نه بوزم وار سکا ساری دو توبان داد قیلوم
نه سوزم وار اوزیمی اول-وز ایله شاد قیلوم دل بر بادی نه امید ایله آباد قیلوم
نه ایدوم جانی بو ورطه دن آزاد قیلوم چاره اولدر که بنه بو سوزی ارراد قیلوم

رحم قبل بار خدایا که کنه کارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

ریچه ییل اوزیمی عشقه مقید قیادم کاهی عاشق آدمی کاه محمد قیادم

منق ابروی خط و خال ایله مرند قیادم شیوه مهر مجتده یکه سد قیادم
روش عشقه مجنونه دخی رد قیادم هر نه ایش طوندم ایسه جمله سنی بد قیادم

رحم قبل بار خدایا که کنه کارم بن
عاصی و بد عمل روسیه و خوارم بن

مرحوم میرزا حسین بك سالار مخلصه نظماً یازدی مکتوبی در

ینه آسوده ایکن اوغرا دم بر شوخ زیبایه بوزی کل عارضی مل زلفی سنبل چشمی شهلابه
خطی سرکش خالی دلکش رخی مهوش لبی جان بخش تلی آفت بلی ایچه قدی سرو دلارایه
دیشی کوهر دیلی شکر ترنج غبغبی پر بر کونش چیه ملک سیرت مزه اوق قاشلری یایه
سوزی ساحر اوزی طاهر کوزی جان آلفه ماهر کورن بر باقشین ویرمز انک دنیا و عقبایه
باقانلر قامتده رمزیلر آکلار قیامتدن کورنلر شکل ابروسین دخی باقاز یکی آیه
انک دیدار فیض بیلیمک ایچون کورنجه آدم چکوب جتندن ال بوز شوق ایله کلدی بودنیایه
یرار زره طور مادی کیتدی سماواتی مقام ایتدی بلی اعجاز رسمین کوسترن دمده مسیخایه
ایکی پستانی صدر سینده لیمویه تن ایلر زلال آغزی قیلور تهمت انک شهید مصفایه
دهان وار یوق سرینی بیلمز حزه دانلر هم عجب ماهر در اول عیار هر علم ممایه
بنی کتر کدایه قبل نظر ای پادشاه حسن همیشه التفات ایتمک کلوب اعلا دن ادنایه
آلور فیض نظر عاشق کر طوتسه دامان تابار سر رشته سین یسه الی زلف چلیپایه

سالارک جوانه جواب

یتوب مکتوبک ای شاعر بن محزون بچاره
 انک فردی بر جان در سنان جسمه صارماشش
 نطامی کورسه بو نظمی صالور نظمین نظامندن
 نهایت پیرلر شاننده اتهمالر ایتمشدک
 جوانلر سرو قدک قدرتی بر قار قوجه بیلمز
 کرک میدان عشقه باش قویانلر پیره مردا ولسون
 بکا دیرسه که او خشامه کوزلر قاشنی یایه
 بجان بن آی و یایه نسبت ایتدم طاق ابرونی
 کل ای هم درد بی پروا اوزکی صاقلا کوزلردن
 طاشمه تیر مژگاندن همیشه وهم قیل اندن
 مقید اوله زلفه اویمه خاله دوشمه تشویشه
 او چشم شوخه اویمه بیقمه بن تک خانه قوی
 خط و خال سیاهه نقدجان صرف ایتمه ای عارف
 جهان مهوشلری رکون جفادن ال کور مزر
 سنک وصلنکاره وار ایسه کریمک امیدک
 بنده واردی بر جزئی امیدم تمکه یاره

سالار

سالار دین اعنی ابی عبد الله الحسین علیه السلام اسم مبارکیمه مسعی
 اولان و او حضرتک مصیبتنده جگر سوز و جانسوز نوحه لر انشاد ایدن میرزا
 حسین بک و حاجی یوسف بک مرحومک ولد ارشدی در . حاجی یوسف بک

ایسه جمله اعیان ولایتدن محسوب اولور ایش . اوله که شهرک محلاتندن بری ده
 انک اسمی ایله تسمیه اولنور ، بهر حال معظم الیه شاعرانکدن قطع نظر عرب
 و فرس و روس لسانلرینه دارا ایش . مدت عمرینی شیشه و کنجه شهرلرنده اعیان
 و اشراقی ایله کچوروب آخر امرده وطن مألوفنده یک ایکی یوز طقسان بش
 نارنجنده روح شریفی آشیان قدسه پرواز ایش .

خلاصه صاحب طبع نقاد و شعر کولقده استاد ایش . اوله که نوحه لری
 و بعض مقاله لری صدق مقالتمزه گواه صدقدر .

مرحوم محمد بک عاشق تخلصک یازدینی مکتوبک جوابنده

بیوروب :

بشدی عاشقا اشعار موزونک بو رسوایه
 نه ایام پیریدر کنسه نه کشتی کیریدر
 دولاشمه شاننه تک سن چوق او کیسوی بریشانه
 بو کولمش قدایله اول سرو باش چکمز کنارندن
 کرک درد اهنی دردین اهل درده ایلسون حالی
 بر آی و زلی قره کوزلی شکر سوزلی سوزی طوزلی
 لبی کوثر دینی شکر یوزی کلبرک تردن تر
 کو توره کون جمالندن بولو طکی قارازلفک
 دوداغیمه بناغین کفر در بکنز تمک اول یارک
 قیام ایلر قیامت قامت موزونی باش چکسه
 های بخت صالندی باشمه کویا بنم سایه
 براق بو شغنی ای پیران بنم تک باری بر نایه
 ایلشسه بایکه بر تونک کیدر باشک بوسودایه
 خدنک جانستان مشکل کیرر بویله بوزوق یایه
 کر قنارم سنک تک بنده بر سرو دلارایه
 بلی اینجه آغز غنچه لب شهد مصفایه
 خطی هندو کوزی جادو صالوب بوز شور دنیایه
 سر اسیمه زلیخانک چیقار یوسف تماشایه
 اب اعجاز عیسایه یذ بیضای موسایه
 نقاب آنسه و بر رخجالت یوزی چننده حورایه

نه پستان نار پستان بلکه بکزر قبه نوره
 سینهی سینده شویله برافش عرش اعلا
 به محبوب بی همتایه جان تقدین نثار ایله
 غریبه پر بهایه صرفدر عمر کران مایه
 ایشتمز ناله می اوسنکدل شوخه کو جم چاقماز
 قناعت ایلم بنده سنک تک آه ایله وایه
 مکر ممشوقک عاشق قاشرک اوقشادی ای عاشق
 یکی آیه ویا یایه اگر کوکدن یینه آیه
 دوداغندن صوراردم آغزینک بن واروق سرین
 یونازک نکته نی صورمه دوشرقان دیدی اورناه
 بنم واردی کنه اصل وصاله اولمق امیدم
 یت سن می سنی ده بیلمزم آخر بو تمنایه

وله غزل

بک صورمغه آغزندن کوکل یارک جواب ایستر
 عجب آشفته غافلدرکه یوق یردن خطاب ایستر
 ال اورمه زلفنه شانه دولاشمه اول پریشانه
 به زنجیر افشانه اسیر اولمغه تاب ایستر
 خالک سرین بی مضطر صوراردم سویله دی لیلر بوئی
 تفسیر قیلمم کربونکته بیک کتاب ایستر
 امیدم واردی اول همدم ایده زخمده مرهم
 نیجه که قاضی دن مردم وکیل نیز تیز جواب ایستر
 حسینک قان اول دلبر ایچوب جانه صوب اختر
 بی می نوش ایدن کسلر بو عادتدر کباب ایستر

مار سیاه زلفک ایدوب خانه کوکلی
 قیلدی محل کنج بو ویرانه کوکلی
 تیر بلایه ایتدی هدف عاقبت بی
 یارب که صید وش کوروم اوخلانه کوکلی
 غمزله چکوب خدنک قاشک تیر ایله کبان
 قانلو کی چکر هره بر یانه کوکلی
 قویمه که شانه دل اوزاته تار زلفکه
 اللهه باق باورمه کان قانه کوکلی
 خالک هواسیله وکل قونودی زلفکه
 آخر اسیر دام ایلدی دانه کوکلی

هر صبح دم اسیر دلی خسته ایابور
 کاهی نسیم صبح کاهی شانه کوکلی
 سالارینی قویوب غم هجرانده مبتلا
 رحم ایلمز ایدر کنه ویرانه کوکلی

یار ترک مهربانی کرد یاری را بین
 میل جنکش هست باما دوستداری را بین
 لشکر غم را رقم داده بی تاراج جان
 جور شاهی را نظر کن ظلم کاری را بین
 برد دل دلبر زما آخر زما دل بر گرفت
 کرد دل را همدم غم نمکساری را بین
 بی سبب از لوح خاطر شست حرف مهرمن
 تیره بختی را نکر بو روز کاری را بین
 از هوای وصل کفتم خنده چون گل میزنم
 حالیا کریم چو ابر از هجر یاری را بین
 لحظه بر سوی ما بخرام ای سرو چمن
 حوی ها از اشک بر رو کشته جاری را بین

سوی سالاری گذرکن ای طیب سنکدل
 برداش از تیر هجران زخم کاری را بین

وله نوحه

اویمه چرخ فلک کردش سیاره لره
 دولانان چرخده سرکشته بو آواره لره
 کربلا واقعه سن یادیکه سال ای غافل
 چوقده بل باغلامه اول ظالم خونخواره لره
 آل سفیانی عجب صاحب تمکین ایلدی
 فرشی مجلسنه اطلس رنگین ایلدی
 خوار خاشاک قضا بستر بالین ایلدی
 باره باره بدنی نازک مه باره لره

ای کوکل آه چکوب چرخک اوین او تله یاق شمره کور و پردی نه جرعت نیجه ایستی کستان
 شهیدا زخنی کل کور اسرا اشکنه یاق نینواده نلر ایت ثابت سیاره لره
 بس که خیل شهیدا قرب حقه مائیدی کربلا انلره بر عیش فزا محفله دی
 وردی عباس قولین و جهی بو کیم حائیدی جسمنه دوست یولنده بقیشن یاره لره
 تیر پیکان عدو فطره باران اولمش قلیچک شعشه سی برق درخشان اولمش
 پیکر اکبر عجب تازه کستان اولمش زخمدن کلره یاق قان ایله فواره لره
 دوشدی آدن شهیدین کرب و بلاد دشته چون داغیلوب چولاره اهل حریمی قاچدی بتون
 زلف قاسمدی دوشوب کل بوزینه بوقسه که کون ماتم آل عاییده کینوب قاره لره
 کیتدی لر قاسم و عباس علمدار سپاه قالمادی دشت بلاده دخی بر پشت پناه
 شهیدک سینه سنک زخی صاعنلاز باهه مشک کیسوی علی سورتوشوب اول یاره لره
 پیکر پاکی اگر تیر و سنان ایله طوله صاعنه شاه شهیدا ناله و فریاد قیبه
 شرحه شرحه تی کردوست رضاسنده اوله یاردن ال چکر عاشق بایشار چاره لره
 قانه سالار باه کرب بلا میدانک بر ایچیم صو ایله یاد ایتمدی اوز مهمانک
 چولاره اولدی روان نهر فراتی انک وردی صو دام دد وحشیه طیاره لره

وله ایضاً

بو روح مجسم که مه اووره بکزر کیمدر که جمالی ایله پیغمبره بکزر
 آثار سجاعت در عیان ناصیه سندن بو شبل اسد شیر حق داوره بکزر

چکش ایکی باشلی قلیچ اول ایکی قاشندن صفینده دعوی ایله بن حیدره بکزر
 نور آیه سنک نقطه و هم ضمه و قعی اول هاشمی خال و خطی چون عنبره بکزر
 نالمان نیچی در اوله شلامی که بو شاهه یوسف قولایغی حلقه لی بر جا کره بکزر
 دفع اتمک ایچون بد نظرین آفت چشمین خالاری سپردانه رخی مجره بکزر
 کلرنکی عطشدن صارار رب غنچه دودایغی یزمرده کلای چکیان کلره بکزر
 کل چهر سنک شعشه سی طور سینابه موسای کلیمی آباران اخکره بکزر
 رحمت علمین قامت موزونی اوجانمش کور کرب و بلا معرکه سی محشره بکزر
 بوق بوق قدی طوبایوزی درروضه رضوان مختوم رجبی آغزی لب کوثره بکزر
 زلف سهی کوشه ابروی خنده حیدر قلیچنه بایشان شهیره بکزر
 بو ناله ایله نوحه ایدن سپیح و مساده سالار شکر طبع سخن کستره بکزر

ایضاً

ای گروه بی حیای شام خیل کوفیان نالی آیات قرآن نالی تاویل آن
 آل شیطان رضای خاطرینی کوزله یوب عترت الله چکوب سز تیر تیغ خون فشان
 فکر ایدک ای ناصر اولاد سفیان لعین شاد اولور کولکی کیمین کیمدر اولان خاطر حزین
 قورقک اول کوندن که جدم رحمه للعالمین حشرده سزدن ایده شکوی چکه آدوفغان
 سوبله یک ای امت سنکین دل خیرالانام ایلدم بن سز لره هانسی حلال امری حرام
 نه سیدن قلمه بل باغلا یوب سز خاص و عام طومور سز کیمین ویرم اوزیمی بن نشان

تا اولوب شامل بنم حمله تکلیف خدا اولیوب هیچ بر نمازم عمداً و سهواً قضا
 اول صلاتم من اوزم بلکه حقیقتده یوکا آد عمودالدین قویوب پیغمبر آخر زمان
 من حسینم خامس آل عبا جبل المتین کاف ها تفسیرهم مصداق قرآن مبین
 بغض حتم نار نیران باغ فردوس برین عرش چتری خزرکه جا همده در بر سایبان
 من کبی دنیاده و ارمی هیچ بر عالی نسب کیم انک نسلنه ایتسون فخر احزاب عرب
 جدّه و جدم تماماً منتخبدر منتجب ادعاه شاهدم الله اکبردر همان
 جدم اول کسدی که دوشمزدی براوزره سایه سی کچمش ایدی قابه قوسیندن فلکده پایه سی
 مشعل قربندن اولمش شعله ورنور آیه سی مطبخ جا همده در بر دود هم دخان
 باعث ایجاد عالم قدرت الله اوغلیم بر قضا جا کر قدر قدرت شه نشاه اوغلیم
 وجه عین و جنب حق یعنی بدالله اوغلیم آدی حیدردر قسیم نار کلزار جنان
 مادرم بنت نبی زهرای ازهردر بنم نسل پاکم رجسدن بالله مطهردر بنم
 تیره دن کهوارمی ناموس اکبردر بنم شاعه نازل اولوبدر برزخ لایبقیان
 دوغنه سیدی چه سندن نور منبری رب ب شک آدم خاکی اوله بیلمزدی مسجود ملک
 نقطه بر کار خاک قطب ادوار فلک مصطفیانک عترتی در نیجه کیم جسم ایچره جان
 امرمه تابع قضا کر اولیه یا کیم قدر ایده یلم انلری بر آه ایله زیرو زبر
 لیک ای قوم جفا پرور گروه بد سیر بونده واربر ننگه پنهان کرک اولسون بیان
 یار ایسترکیم کوره قاینه غلطان عاشقین پاره باره پیکر و جسمنی بی جان عاشقین
 اسی قوملرا اوسته دوشمش زار عریان عاشقین تا قیله لو هیئت ایله خان وصله مهمان

شوق قرب یار ایله بن جسم جانندن کچشم قومدن قرداشدن جمله جهانندن کچشم
 اهل بیتمدن علی اکبر جوانندن کچشم نوش دارو در مذاقده بنم زخم سنان
 جان ایله بزدن اگر خوشنود ایسه جانانمز خانه منتدر انک قربانی اولسون جانمز
 جوق سعادتدر قبول اولسه اگر قربانمز بزلره بو فخر بسدر تا که باقیدر جهان
 من بلایه عاقم کوکلم بلا مشتاقیدر خنجرم هم خنجر شمر دعا مشتاقیدر
 عهد اولدن کوزم بو کر بلا مشتاقیدر واصل جانان اولوب ترک ایده بن جسم جان
 شمندی ای قوم ستم پرور گروه بر جفا بو حسین بو خنجر و بو شمر بوده کرب بلا
 هم سزه حاصل بو چولده هم بکادر مدعا
 هر جراحت یسه سزندن جسمه راحتدر بکا صانعیک زحمت که بلکه عین لذتدر بکا
 شکرین اظهار اتمکه چونکه بو نعمتدر بکا بر آغزدر هر باره پیکان اکا اولمش زبان
 صانعیک من حق قضا سندن شکایت ایلمر یا که قور قوب سزله اظهار ذلت ایلمر
 سزله رحم کلور انام حجت ایلمر ایسته یوم قیلسون سزی بو چولده کردون امتحان
 آتش بیداد کزله ای شقی قوم شریر خیمه که هم اونلانون اولور عیالم دستگیر
 قول قوله باغلی کرک در شامه کیتسونلر اسیر تا که دکسون لبرمه اوراده چوب خیزران
 یاحسین و بر تم قسم اند اوغلن اکبر جاننه قرداشین عباس اول شیر دل اور جاننه
 قاسم داماد ایله مظلوم اصغر جاننه سایه کی سالاریکه محشر کونی قیل سایبان

ساجسون عی کوزلر مه سانجبلان او قلر
دکسون دکن اول کل بدنه نیزه وخنجر
اول پیکر باکه
بو سینه مه یکسر

تساقو یا آج صوسز قلمی ای جان
هانسی غمی شرح قلوب باشمه کلر
یا ظلم بزیدی
قرداش سکا آخر

عربان دوه کون ایسی آجیق باشم اوزاق یول
بس من نه ایدم کیمه کیدوم داده برادر
فرزاده یتن یوق
ای پیکر بی سر

فریان اولوم اول قانه بانان عارض آله
سندن صکره قوی شرح قلوب اولمه مکدر
هم دانه خاله
چکدم نه بلالر

که دیلم اسیری دیدیلر آل رسوله
که خارجی آد قویدی بزه فرقه کافر
اولاد بتوله
بو قوم بد اختر

بر مسجد ویرانه اولوبدی بزه مسکن
نه شمع نه شام نه لحاف و نه بستر
کیم انده طابلماز
نه فرس نه ساتر

طوپراق دوشکیم یاصدیغ اول خشت خرابه
آد کدی دیلمده کیجه لر صبحه دک از بر
یورغان بکا صاچیم
کورمن یوقی کوزلر

سن سک کیجه کوندوزلر ایله فکر خیالم
دوشمنز یاده عم نه عمه و نه خواهر
بر اوزکه ایشم یوق
کوکلم سنی ایستر

کسمه نظر لطفکی سالار حزیندن
شجر کده سنک چکدیکم افغانه سحر لر
ای معدن رحمت
ویرم قسم اکبر

ایضاً

ای نو کل کلزار علی تبه پیمبر
کلزار جهان ایچره هانی چهره که بکزر
قرداش علی اکبر
بر برک کل تر

کوندورمی دوغوب شاه به پوشام زمان
باشکدی سنک نیزده یا جلوه لر ایلر
جانم سکا قربان
ای ماه منور

قانی قورومش تلرینک سوکیلو قرداش
البته قورو دورسه اگر مشک ایله عنبر
رخساره یا پشمش
خورشیده بر ایر

شیرین حرکت شهید سوزک طرفه مقلک
اوتلاشدی آلیشدی جکرم باندی سراسر
دوشانی کنه یاده
ای غازی اخگر

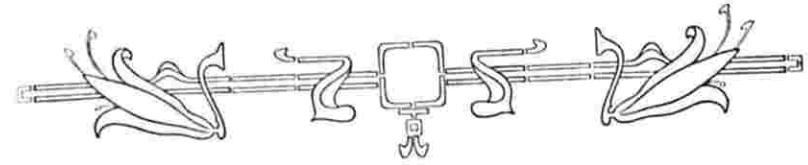
بوینده کی زنجیری قوجور باغرمه جانک
هر حلقه سی اول پیچ خم طره که بکزر
قوجاغه سبب وار
ای نازلی برادر

سندن صکره بانسون دیلم آنزنده قرالسون
رضوان کتوروب الله اگر طو آسه ده ساغر
دنیاده سو ایچسم
از چشمه کوثر

کرفویسه داوونوب ایدهیم شمر نظاره
دخی دیمزم عهد ایدرم اکا ستمکر
آبر او جلاله
من بیکس و مضطر

بر کوشه در مدفون و در نجفی تک مکنون و کوه مکنون کی دل خاکده
مخزون اولور بهر حال صاحب طبع موزون و خداوند اشعار بر مضمون در
بویله که ذبلده مندرج اولان ابیات کواه حال و شاهد مقال در .

مرحوم میرزا ابوالقاسم نجف الاشرفدن یازدینی مثنوی در

صفا

آنکه دور افتاد از هندوستان آن من عم دیده ام ای دوستان
آنکه دور افتاد از بستان انس آن منم ای طائران باغ قدس
باز سیر عالم جان کرد دل باز یاد عهد جانان کرد دل
بال افکن کشت مرغ روح من در هوای باغ و راغ انجمن
دارد اندر سر هوای عندلیب هر قل دارد نواهای غریب
عاشق مهجور یاد وصل کرد بید بخون میل سوی اصل کرد
نالای دل هوشم از سر برد باز یاد از یار و دیار آورد باز
جانب کلشن مکر دارد هوس رخنه افکن کشته مرغ اندر نفس
موطن اصلی بیاد دل فتاد کار دل یار دگر مشکل فساد
ای درینا شد بهار و گل گذشت شد چمن افسرده و بلبل گذشت
کر جرس وارم زدل خیزد فغان نی عجب وامانده ام از کاروان
ای خوش آن بزمی که وجد حال بود مجمع روحانیان احوال بود
مخفل قدسی کلامش مشق یار مجلس انس حدیثش عشق یار
ای خوش آن درسی که اشراقی بود وی خوش آن شرحی که مشتاقی بود
رفت خورشید و مه اور کجاست خشک شد دریا ولی کوه کجاست
کر چه محجوب است از من روی یار لیک صورت دارم از روی یاد کار

بو محب آل عبا و کلب آستان حضرت علی اعلی و مجاور روضه مقدسه
سلطان اصفیا میرزا حق و یردی جنابری سابق الذکر مرحوم میرزا علی قاضی تک
اوغلی و میرزا حق و یردی مبرورک نجفی و میرزا ابوالقاسم مغفورک اخ اجلی در
اوائل عمرنده بو غوآس دریای فکرت و صدف در کران مایه فطنت و زکات
و صراف جواهر علم و معرفت و خریدار اجناس بازار کیاست و فراست نقد
عمرین کسب علومده صرف ایتمکیچون نجف الاشرف که شهر علمک بابی و باب
علمک شهری و شحنة التجفک کشوریدر مشرف اولوب همان ولایتده ولایت
مطلقهده بر قرار اولدینی کبی اختیار توطن ایدوب ابدی اقامت ایدیور و او
آستان ملائک یاسبانده آیه وافی هدایه و اغبد ربک حتی باتیک الیقین مضمونه
عمل ایدوب اوقاتی اطاعات و عبادات و کسب کمالاته صرف ایدیور تا اینکه
هجرتک بیک ایکی یوز طقسان دردنجبی ییلنده منادی حقیقیدن ندای یا ایها النفس
المطمئنه ارجی الی ربک راضیه مرضیه فادخلی فی عبادی و ادخلنی جنتی ایشیدوب
جهان آفرینک حکمی ایله متاع جانی و داع قیلور و همان سر زمینده که بهشت برین دن

گر بصورت دورم از آن دل ربا لبك دارم در دل ازوی كهر
 سوی معنا میکشد جان مرا می نماید روی جانان مرا
 ای ز دریا مانده گوهر یادگار وی كلاب كستان و عطر یار
 زان کهر بخشاضیای چون چراغ زین كلابم عطر پرور کن دماغ
 گاهی گاهی یاد این مهجور کن طور دل را از تجلی نور کن
 گاهی گاهی ناله های از تبار گاهی گاهی نامه های مشکبار
 سوی این افتاده دور از آن حرم جان من بفرست از روی کرم
 نامه کان از دیار یار ماست بهجت افزای دل بیمار ماست
 هر نسیمی کز دیار یار خاست جان عاشق رابی راحت فزاست
 بر گرفتاران حدیث یار خوش پیش بلبل صحبت ککزار خوش
 من که دور افتادم از یار و از وطن بر شما خوش باد یاران وطن
 بند بندم چون نی آمد در فغان الامان از درد هجران الامان

بر واعظك لسانتجه مرحوم جعفر قلیخان نوا تخلصه یازوب:

دیر وقتیت که در شیشه مقامی دارم نقد سرمایه همین شهرت تامی دارم
 کر پرسی زمتاع من محزون گویم در نهان خانه دل و عظم عوامی دارم
 هیچ کسی نیست برین جنس خریدار شری کرچه در فضل هنر طرفه کلامی دارم
 حالیا شوق بسر منزل دیگر دارد دل من لبك به پیش تو پیامی دارم
 از تو ای ممدن حلم و کرم و علم و هنر خواهش ابرش شیرین روی رامی دارم

کردهی ورنه دهی داعی و مداح توام در دعا دائم الاوقات دوامی دارم
 عرض خود را بطریق غزل آوردم پیش تا امیدم مکن امید تمامی دارم

ایکنجی جواب

باران که میبرد بر دلبر سلام ما و آنکه ز روی شوق بیکوید پیام ما
 دارم بدور لطف توای شهسوار عقل افتد کورنگ و حسی دولت پدام ما
 بر تنهت سرود سروروش زمک غیب يك مطلع زحافظ عالی مقام ما
 ساقی به نور باده بر افروز جام ما مطرب بگو که کار جهان شد بکام ما
 دیدم يك سؤال میان کلام نظم منظومه شنو بجواب از کلام ما
 جای که رد مظلومه شارع کند حرام حاجت به رد عذر نباشد حرام ما
 کر خود غزل سراپا ما سر بسر بود کوتاه شود بقصه ما صبح و شام ما
 تعجیل کن بو عده که ما خود کبوتریم در جنب شاه باز نباشد دوام ما

صبا

باد صبا تفخات جانفزای نسایم افکارندن خجل و منفعل اولان ذات
 بسندیده صفات مرحوم میرزا ابراهیم ابن حسن اغادر که حسن خطی
 و حسن طبعی وار ایش . حسن خطی ایسه حسن صاحب لریتنک خطنه طعنه
 اورار ایش حسن طبعی ایسه ذیلاً ترقیم اولنش مرحوم میرزا حسن بك
 وز بروفك نظماً یازدینی کاغذك جوابی ایله بر نیجه سوزلردن مین اولور .
 خلاصه الكلام شو صاحب احترام وجود ابا عن حد قزاق اهاندن اوله رق
 تولد ایدوب شیشه شهرنده تعلیم و تربیه کوردکن صکره آخر عمر سه دک بو ولایتده

مدرسلک ایله امرار حیات ایدر ایتمش. شیشه عمری ایسه بیک ایکی یوؤ سکا
الئی هجرتدن کچمش ، شیشه شهرنده طاشه طوقومش . رحمة الله علیه .

کوکل و برمه پریر زلفنه چکمه پریشانلق نشاط اومه انک مشاطه سندن شانه سندن کچ
شکچون درد سردر ساقیاده رک سرانجامی انکله عهد و پیمان ایلمه پیمان سندن کچ

قالور دنیا مال سعدی اوله چوق طالب
کوروب عبرت کوزیله انی عبرت خانه سندن کچ

کیم کله نقش عالمه حیران کلور کیدر عالم بو نقش حیرته سیران کلور کیدر
کلک جهانه کیتمه اولسون تدارکک زیرا بو خان منته مهمان کلور کیدر
مفلس الینه مال کلوب کیتمه سی کبی روز اجلده حلقمزه جان کلور کیدر
کوی نکاره کله کیدر عاشق اوله کیم عید ضحاده کبه به قربان کلور کیدر
قرب حییه دوشسه رقیبک ترددی کویا که قلب مؤمنه شیطان کلور کیدر
قویماز بهشت کویینه حوری سرشترلر آدم مدام دهره پشیمان کلور کیدر

سعدی هنوز مور کبی دانه جمع ایدر
بیلمز که کونده نیجه سلیمان کلور کیدر

غمره ک خدنگی سینه صد جا کدن کچر آهم کبی که کنید افلا کدن کچر
زلفک غمخنده حسرت ایله زار اولان کوکل بکزر او زهر نومه که تریا کدن کچر
بالکایت درون قلبکی محنتدن اول خلاص زیرا که ضرب جامه ناپا کدن کچر
خاک ایله خاک اوله دن اقدم وجودیکی هر نه مراده کچه کیشی خاک کدن کچر

سعدی مکرکه باغلیه صورت کوکلده دوست
حیرت کوزمده حدت ادرا کدن کچر

صبا کلی بر خبر ویر اول کل تننازدن نازک چنده بلبل جان ابتدکی آواز دن نازک
کل ای قاصد کدادن بر نیازیت اول شه نازه صدای دلنواز نغمه شهنازدن نازک
حجازی برده سندن برترنم ساز اول ای مطرب سزلاشون وجودم رشته سی اول ساز دن نازک

مرحوم میرزا حسن بک وزیر و فک مکتوبنک جواننده

حسنا ماه منا سیم تنا کل بدنا حسن الوجه قمر پیکر و سیمین ذقنا
کل رضا غنچه لبا سرو قد آهو نکها ای به کلزار فصاحت سمنایا سمنایا
بی کل عارضت ای سرو روان آفت جان چه تمتع بدل خسته زسیر چننا
واشدت همی عن فرقتی باربا و احزنا این حییی حسنا
ای نسیم سحر از یوسف کل بیرهنم خبر آورتو بر این ساکن بیت الحزنا
ناکهم سایه بسر از ره الطاف افکنند قاصد خوش خبر از حضرتش آمد بمنایا
دسته بسته ز کلزار فصاحت در کف از کل غنچه واز سمن واز سمنایا
برده الفاظ کهر ریز ملاحات بارش آب ورنک کوهر ولعل و عقیق یمنایا
ای نثار قدمت جان همه اهل کمال وی فدای قلمت جمله اهل سخنا
ای لب اعل ترا خاصیت یحیی العظام وی خم زلف تو بر کردن دل چون رسنا
کی تسی شوم از نامه و قاصد سخنی نکتم کوشا کر زان لب شکر شکنا
شکوه از من مکن ای بار تو کفتی بوسه بلبلم از لب همسایه شوخم بزنا
کر رضامی ندهی باز بجایش بنهم بوسه های که کر قتم من از آن سیم تنا
قالتم هجرک ارا خسته دعالم ایدرم یته سن یا منه سن یا که تیم بن بسنا

یوکلندی کیتدی بکاءشوق عنقای قاف آخر
نه قصد ایتشینه جان صیدینه صباد تک چشمک
نه سوزمش تیر موزاک بر شهبازدن نازک
کتاب حسنکه شیرازه چکمش رشته جانیدن
نه سویلر سعدی فانی سعدی شیرازیدن نازک

کوکلمینه اول زلف شکن در شکن ایچره
یعقوب غم دیده نمیدم آغارمش
قاندقده لبک قاعده سن قانه بویاندی
زلف سیهکدر دوکیلن کردنه یاخود
اول کاکل مشکینه دیسم مشک خطادر
بوخلمت نازی سکا کیم ویردی که کور کچ
بردر جدر آغزک دلانی درج ایده بیلمز
آی آنهسی کون آنهسی یاخود ملک اولسه
سعدی اوزبکی ایله شکر لبسلره همد

اول پر بوش که کورنمز کوزمه نورکی
بکزر اول مهر سلیمانه دهانک صنما
حق بودر کیم دیبه وحدتده انالحن عاشق
کل کبی کوکلم آچار صبح بهار رویک
سعدیا اومه نگاه کرم اول آهودن
کبردن کوز آچهماز کیمسه به محور کبی

اماسیه دن شیشه یه عزیمت بیوردقلری وقت سرکار حسن
علی خان خاں قرا داغی مدحنده انشاد ایدوب :

چند روزیست که بر خدمت خان آمده ام کوی از تازیکی این دم بجهان آمده ام

شکر گویم که ر ستم زخدنک فرقت
شکر و شادی ز ز بانم نرود در هر شب
اختلاط شکر نطق مرا گویا کرد
بغلامی درش بحث کنم با کلشن
مورلکم من ازین کوی سلیمان نروم
بر سراز خاک درش کوه شاهی دارم
نیست انصاف بر انندم ازین در به دری
سعدیا من به کجا میروم از در که دوست

و صلئشرا بقد همچو کان آمده ام
مرده بودم ز غم امروز بجان آمده ام
همچو طوطی بمقالات لسان آمده ام
کز برای طلب شوکت و شان آمده ام
که بر این کوی بصد پای دوان آمده ام
بنده راغره همین است نشان آمده ام
جان من نیست جز انجابه امان آمده ام
ز آتش دوزخی بر باغ جان آمده ام

طالب تک

علم و معرفت طالب و راغب اولان شخص مرحوم زینل تک وزیر و فک خاف
ارشدی در که بدایت حالده شیشه شهرینک روس و مسلمان معلم خانه لرنده آلمیم
کورمش و بعد علم و معرفتی سایه سنده آخر عمرینه دک روس قولاننده اولوب
خلقی ارا عزیز و محترم طولانور ایش و هجرت نبویدن بیک اکیوز طفسان طقوز
سنه کچمش عمری آخره بقشمش خلاصه صاحب طبع در . نتایج خاطر شریفان
الله دوشن بر فرددر که ثبت اولندی .

ساقیا دور کتور اول اده روح افزان
نوش ایدم بلکه قیله دفع غم پنهان

خیال قاش و کوزی طاق ایدوبدی طاقتلر بو در خیالی بیقه مسجد و کلیسائی
 بی مقید ایدوبدر او کفر زلفینه بو کافر اوغلی نجون اولدیرر مسلمانی
 امید کسمزم آخر خیال و صاندن مکر بودرکه چیقہ طالب اوغولنک جانی

شہید

نتایج خاطر شریفی طبعنک نہایت درجہ ذہب و عیدن مبرا اولمسنہ شہادت
 ایدن میرزا ابوالحسن قاضی جنابلری کر بلای کظم مبرورک خلف ارشدی در .
 تحقیقائہ کورہ ، شو جناب جلالت مآب عالم شہادتندہ متوطن اولدینی شیشہ شہر-
 بیک ارباب کماندن بقدر مقدور اکتساب علم و آداب قیلور . عاقبہ الامر استعداد
 و قابلیت و ذکاوت و معرفتی زیادہ اولمسنہ کورہ کنجہ شہرندہ اولان کوراسکی
 مجلسدہ عضو اولور بر مدندن صکرہ جوانشیر طور اغنہ تشریف فرما اولوب
 مسند قضاوتدہ اکلنور و عمرینک آخریندہ کمان خدمتدہ بولنور و منہای عمری
 ایسہ ہجرت نبویہ نک ۱۳۰۱ نجی سنہ سندہ اتفاق دوشوب خلاصہ الکلام صاحب
 کلام مالا کلام در اکثر اوقات سمند خوش خرام طبیعی متنوی کولاق وادیسندہ
 جولانہ کلوب از آنجائی کہ کلاملری در متنور کبی متنور ایدی مہما ممکن الہ
 کلناری بو اوراقدہ تسطیر اولندی .

کہ تاراج اولسہ کلشن جو بیبار ایلر اثر پیدا
 کہ کل کور کچ اولور مرغ قفسدن نالہ لر پیدا
 اوران دم بربرہ ایلسنق شیشہ شرر پیدا
 شب غم ایچرہ بیچارہ مکر اولماز سحر پیدا
 هجوم اشک ایدر ہر دم جکر دن بارہ لر پیدا
 کولک بو چاک سینہ مدن بوزک کور کچ فغان ایلر
 سنق کولکی در ہم ایلمہ ای سنک دل و ہم ایت
 غم زلفندہ مسکین کولکہ یتمزی آسایش

کریم بک

سالف الذکر طالب بک مرحومک ولد اشدی در . بو ذات پسندیدہ صفات
 نہاخی شہرندہ پادشاہلق دفترخانہ سندہ منتیلک امری ایلہ مشغول اولور ایش .
 تاریخ ۱۲۹۰ نجی ییلدہ ہان سر زمیندہ مرغ روح بر فتوحی کلزار بہشت برینہ
 طیران ایدوب بو بش فرد او جنابدن در :
 مسلط ایلدی تاری بکا بو ترسانی قیلوب کونئی سیہ زلف عنبر افشانی
 قدی اولوبدی قیامت تمام عشاقہ کتوردی جلوہ ناکہ او قدر عنانی

کوکل ایله نظاره مه یوزنده حلقه زلفه حذر قیلمازمی کیم عقربده اولمشدرقر پیدا
وفور کره دن هجران اراهم چشم بقوبم مکر اول یوسف نائیدن اولماز بر خبر پیدا

ینه کیرمش شهید عشق هاروتیله میزانه

ایدر چاه زنجندان ایچره سحر آیین هنر پیدا

وا حسرتا که ترک وفا قیلدی یارلر افغان که کجدی حسرتله روز کارلر
دردا که یارسز غم هجر آلدی جانمی قالدی کوکلده محشره چوق انتظارلر
ارباب عشقندن سوکره عالمده کاش کیم میل رقیب قیلمیلر کلزارلر
تاراج اولیدی غنچه وکل اول زمانده کیم بلبل خوش اولوب آله کلزاری خارلر
سودای زلف و خطکی باشدن چیقارتمازم کر باشم ایچره مسکن ایده مور مارلر
دردا که کل ایشتمدی بلبل نوالرین یتدی خزانه کلشنی صولدی بهارلر
عمری عزیز صاقلا شهید اولسه بخت یار ایام وصله لازم اولور چوق نشارلر

افغان شهید ناله کی جانان ایشتمدی

طوتدی جهانی ایلدیکک آه زارلر

خوشم دور لبکده کر همیشه زاردر کوکل که جام باده نزویچی اولان بیماردر کوکل
کوکل ملکن ایدوب یضمای زلفک غارت خطک ایله ویرانه کیم ماوای مور ماردر کوکل
اوزون اولدجه شب بیمار لر نجی اولور افزون انکچون اول خم کیسوده دائم زاردر کوکل
صاقین ای راحت جان کیمه کوکلدن شب هجران که بر طفیان ایدن دریای آتش باردر کوکل
خمار ترکس مستک تناسین صالوب باشه او یوب آهولره پیوسته مجنون واردر کوکل
کوکلر مجعی زلفه کدر قیلسه کسنی تاری صبا قیلمه بریشان کیم نیم هم واردر کوکل

خم زلفک خیالیدر که چیقماز هیچ کوکلدن آین ویرانه لر تک خانه شهمار در کوکل
شهیدا کر چه واردر کوه نظم دلاویزم زر وسیمیم که یوق امثال ایچنده خاردر کوکل

مستزاد

اوطورمه دخی اول زلف پریشانکه شانه سر حلقه زنجیری بکا ایلمه خانه
ساله بی قانه قصد ایتمه بوجانه
قوبمه چیقه رخساریکه اول زلف سیاهی کیم آی طوتیلان دم دوشر آشوب جهانه
تا طوتیمه ماهی ای در یکانه
قاشکله ایدر بخت فلک ماه نو ایله بحث کجکه قدینی دوندردی کانه
بر قصه دی روشن اول پیر زمانه
اطراف جینکنده ایکن حلقه کا کل اول کونکه قر ایشمدی عقربی خانه
دوشدم ایشه غافل دوشدم بو قرانه
محراب قاشک سجده سی اولمش بکا عادت مقصود قاشک سجده سی محراب بهانه
خوشدر بو عبادت کر میل ایدم آنه
صحن چنه بر کدر ایت ایله نظاره کور بلبل مسکینی صالوبدر نه فغانه
اول زاده خاره سویلر نه ترانه

اول غمزه خوزیز شهیدینه نه حاجت بغما کر هندو اوقته اولسه نشا
آسایش و راحت خوشدر دل و جانه

الهی دلی ده پر از آتشم که رخت از جهان برکناری کشم
رخمی مردم از لطف بنما بمن دری مردم از غیب بکشا بمن
زجام فنام چنان مست کن که درهتم ماسوا بست کن
چنان مست کن زان می بیفشم که اندر وجود اوقند آتشم
مرا آشنا کن بر آن راه راست که ترک وجودست و عین فناست
رضای تو باشد مراد دلم اگر رحمت است از بلا حاصلم
بچانم کوارا ز رحمت بلاست که در رحمت چشم بیکانه هاست
دلم بر غمت میکند صد نیاز که بر ملک ویران شهان راست ناز
صلاده سوی نشسته مسقیم که تا کم ستود صورت هستی یم
بیا ساقی ای محرم راز دوست از آن می که از دوست بوئی دراوست
مرا جرعه ده تا جنون آورم بدنیا و عقبیا دگر نکریم
بیا ساقی آن جام لبریزده بخاشاک من آتش تیزده
بسوزان بیک جرعه می خرمنم برون کن زدل مهر جان و تم

که هر جاغم دوست دارد درنگ به بیکانکان منزلی هست تنک
پده ساقی آن آب آتش نهاد هوای دوگونم همی ده بیباد
که آمد سرره بمیدان عشق سری دارم و میل چونان عشق
پیاپی پده ساعر لاله رنگ که دامان هستی در اوقند زچنگ
از آن می که رطل کامل بود بود هر چه جز دوست در دل بود
بمن ده که سازم زدست تونوش دگر تا قیامت نیام بهوش
بیا مطرب ای یار دیرین من فدای لب جان شیرین من
خدا را کفی بردف و چنگ زن صلا می خوشی بر دل تنک زن
که بیرون کند مهر اغیار را که منزلکه افتد غم یار را
بیا ساقیا ای دل آرام من بسوزان بی این دل خام من
که دارم بدل میل بازار عشق بخامی نیاید خریدار عشق
کجا ساقی آینه حق نمای که دارد عیان عکس روی خدای
بیا ای فقیه معارفشناس بلطف ازل بین بشکر و سپاس
بساعر بین آتش طور را زساعر بخوان آیت نور را
پده ساقی آن نوروش نار را که برقع فروریزد اسرار را
که از کوی وحدت نشانم دهد وز آن نشسته رطل کرانم دهد
بیا ساقی ای یار مسکین دلم که خیر بانو ناید به تمکین دلم
از آن می که باقوت افشوده است ایانگی که غم دل زمن برده است
پده ساقیا ارغوانی میم دلی در غم عالمی تا کیم
به مینا بریز آن می لاله کون که از دور کردون دلم کشته خون
مقئی کجائی یکی بد لاه که باید بدین مرغ همناله

ز دور مخالف بسودر غم از این شور و غم و ارهان یکدم
 نوا برنی و فغحه بر صور زن بدین قصر و مینایکی شور زن
 که شیر فلک زان سالارم کند قد چرخدون را حد خم کند
 بیسا مطربا کز جهانم به تنک جهانم درده بیگم به جنک
 نهان راز کو کن دم چنک را که در برده میگوید آهنگ را
 سالانی بر افکن بجزخ بلند که ناهد چنکی شود بای بند
 معنی کجائی سرودی بزنی بمی خوارکان بانک رودی بزنی
 دل زار مغلوب شور غم است بی دم که منصور آن یکدم است
 یکی قطره خون که نامش دل است غم عالمی بار او مشکل است
 بزنی مطربا بربط و ارغنون بر افکن اساسی غم دهر دون
 که در شهر سوز و کداز افکنم صلابر عراق و حجاز افکنم
 که این پنج روزی که عمر بست تنک نباید شدن صرف جزنای جنک
 شتابان سوار اجل در قفاست بجز جام و یاده گرفتن خطاست
 بده باز ساقی بطی از موم که یاد آمد از خسروان کیم
 کجسارفت جمشید کاووس و طوس که هر یک زدی در جهان طبل کوس
 چه شد آن همه جیش اسکندری که در هفت کشور نمودی سری
 همین کجسارفت و افراسیاب که هر یک زدی چتر بر آفتاب
 درین بی وفا منزل غصه ناک همه سر نهادند آخر بخنک
 هم آنان جو مارند بودند و مست همه رفت و هم میبود هر چه هست
 چنین است پیوسته رسم جهان که منزل دهد بر کمان و مهان
 زرقه زمانی بسرمی برند همان بزم بر دیبکری بسیرند

وزان هم دیگر نکذرد اندکی که هر کز نه بینی نشان یکی
 نی ساقی و شوخ شیرین مقال مرا داد پیمانۀ از سفال
 که این ساغر ازمن ترانوش باد همه غیر ساقبت فراموش باد
 گرفتم ز دستش که بر سرکنم از اونا که آمد صدای خوشم
 که من یاد کاری ز خاک جم سر سر فرزازان این عالم
 که سرمی نهادی جهان بر درم مہی بود در هر شی در رم
 مده دل بدین زال مردم فریب که جز حسرت ازوی نباشد نصیب
 مرا داد هم جام باقوت قام ترا نیز چون من کند خاک جام
 بده ساقیا آتشین باده ام که من نیز دل بر جهان داده ام
 از این آشنا کش رها کن دلم جدا ساز ازین یار بی حاصلم
 که هر کز بیاری وفائی نکرد بدل دادکانت بقائی نکرد
 نه بخشد بکس جرعه رازمی که آخر خمی خون ننوشد زوی
 میندار کز ما دگر غافل است که در خون ما نیز مستمجل است
 بده ساقی ز آن آتش تابناک که از سخت جرخ کشم هلاک
 بده ساقیا لعل کون ساغرم که از عهد اول بیاد آورم
 ز جور جهان چند غم نوشیم ز عهد ازل چند فرموشیم
 من آنم که کردون غلام مذمت رواق فلک بهر کام مست
 بیباغ جنان آشیایم بود بخوش بلبلان همزایم بود
 ز ترکیب آب و کلم غار بود کهی نور در پیش و که نار بود
 کجا ساقیا جام کیتی نما ز مرآت می برنو افکن بما

ز افترده لعلی بیاقوت ریز بر این مرده باروح باقوت ریز
 ز آب حیاتم بده ساعری که دارم بدل خواهش دیگری
 بیا مطرب ای مهوش بذله کو که دارم هوای بیار آرزو
 اساس خراباتیان بر کنید بیای کل و طرف کلشن زبید
 که صبح چمن شاهد صادق است که کلشن زحال چنان ناطق است
 هوا صبح و دم کشته کستاخ کل کند قطره زاله بر شاخ کل
 صبا کشته غماز کلهای باغ بمرغ غزل خون رساند سراغ
 فکنده زرخ شاهد کل تقاب که خوبان ندارند در پرده تاب
 شداز عشوه های کل خود نمای بشور نوا مرغ داستان سرای
 کهی بذله کوی نمشای کل کهی می نهد چهره بر بای کل
 به زکس شده هاله کش یاسمین که در پرده اولیست شوخ چین
 چو عشاق کستاخ باد صبا زرخسار کل کشته برقع کشا
 پریشان شده سنبیل از بوی کل چو زلف عروسان خمد سوی کل
 سر لاله بر بای کلهای خم است که کلهای دوا بخش داغ غم است
 در افتاده زکس برنج خمار بنسازاست بیمار میخواره وار
 شده آب آینه روی صفای خوشی دارد از بوی کل
 باب روان عکس کلهای تر چو در اشک من باره های جگر
 شده قمری مست شیدای سرو بحسرت در افتاده در بای سرو
 که از زوق دیدار در سرخوشی کهی داغ بر دل از آن سرکشی
 بر افکنده کل دست بردوش سرو که کل به که باشد در آغوش سرو

روان چشمه سارست بر بای سرو که در چشم کریان سزد جای سرو
 بیا ساقی ای سرو نو خیز من فدای تو این چشم خونریز من
 قدم بر سر چشم کریان گذار که خرم بود سرو در جویبار
 بطرف گلستان هوا داده زیب شده همچو صحن ارم دلفریب
 دمام بر آید زغیب آینی که یا والهی واد خلی جتی
 لب غنچه هر دم بصد نوش خند زند بر چنان طمغه دلپسند
 که آنجا همین کام دل آرزوست از اینجا توان برد ره سوی دوست
 بی کر بهشتی بود دل فریب حرام است بی گفتگو بی حیب
 الا ایها الصوفی کج نهاد که کلزار برقع ز وحدت کشاد
 بر افروخت آتش موسوی بیانا کنایات از او بشنوی
 عیان نار نمود از ارغوان خابلی در او مرغ تسبیح خوان
 زهر سایه شاخ هر کل ورق زانکشت حمد جو مه کشته شق
 علمها بر افراخت سرو روان عنادیل نصر من الله خوان
 بر سو خط سبزه آیت بود ز توحید صالح حکایت بود
 نشانیت از بی نشان هر کالی سراغیست هر نغمه بللی
 ولی دیده راست بین بابت که تا جلوه دوست بنماید
 اگر هر دمی عندلیب سحر بسودای کل کرده خون در جگر
 پس این خون دل خوردن کل جراست چنین چاکها در نقش از کماست
 ذکر ناله قمری نوحه خوان شود در غم عشق سرو روان
 پس این سرورا بیقراری زجیست چنین خاک زیش از هر کیست

همه واله حضرت دوستند ز اسرار متی سخکوستند
 بیا ساقی ای سالک کوی عشق که می آید از هر طرف بوی عشق
 می ده که در هر کجا بنکریم شود طلعت دوست در منظر
 متقی تو ای بلبل باغ من بده خارش بر کهن داغ من
 هم آهنگ کن بر دلم نار را که بس طالعیم جلوه یار را
 بیا ساقی ای ماه پیر مغان پیای بده ز آن عقیق روان
 بساغر بریز آن می ناب را که بستادم طاقت و تاب را
 بیا ساقی ای زلف تو دام دل ر بوده سیه چشمت آرام دل
 از آن می مرا سامری ده دست که بر چشمه خضر داده شکست
 بیا مطرب ای چاره بخش دلم غم عشق تو در جهان حاسلم
 که دارم تمنای بزم سری که دارد بخیل سران سروری
 بیا ساقی زان غمزه نیم مست نهان کن بدین دل خدنگی که هست
 وزان لعل نوشین نمک بازدار بزخم دل چاک چاکم سپار
 به آیین و تمکین و رسم و ادب که یادست از پیر بزم طرب
 بصد خاک بوسی بر آن آستان بود پیش شهزاده نوشیروان
 که هرگز ندیدست چشم جهان جنول خلف از کهان و مهان
 بساغر بریز آن می تابناک که جم باز کوید هنوزش بخاک
 چنانی بیک جرعه مدهوش کن که هر دو جهانش فراموش کن
 چو از نشئه باده سر گرم شد دلش بر خرابایان نرم شد
 پس آنکه ز استاد شیرین زبان نهانی بکوشش یکی بیت خوان

دل بی نوایان مسکین بجوی پس آنکه جام جهان بین بجوی
 الهی بمستان پیر مغان بمشمان ساقی و نیرنگ آن
 باهنگ مطرب بکیوی تار باعزاز محراب ابروی یار
 که دائم می بهجت اش نوش باد بمطلوب خواجه هم آغوش باد

ایضا منه فی المثنوی

بمجنون شوریده گفتا کسی که من دیده ام روی این بی
 لب لعلگون دارد و چهر آل سیه چشم و ابرو سیه زلف و خال
 مرا نیز شوری از او در سر است که رخ بر ننگ لب پر از شکر است
 ولیکن نه مثل تو افسانه ام نه از خیل و از اهل بیگانه ام
 نه سردر بیابان و هامون کنم نه از کربه هامون پر از خون کنم
 بزاری تو در ترک آرام و خواب چوماری بر آتش بصد پیچ تاب
 بجز نام لیلی نخوانی همی جهانی بر او بر نشانی همی
 چو مجنون از او نام ایلی شنید زمانی بلر زید چون برک بید
 رخس زرد کون شد زبان لال ماند برفت از سرش هوش و زحال ماند
 چو بگذشت چندی یکی آه داشت که صد شعله بر خرمن ماه داشت
 بنساید بس کربه آغاز کرد بزاری زبان بر سخن باز کرد

بگفتا که ای از جهان بی خبر ز سرار عشق نهان بی خبر
 که حالات چندیست در عشق دوست نمی داند آن کش نه مجنون اوست
 تو بر سر این خانه بیکانه نه از حلقه اهل کاشانه
 تو آن رو نبینی که بینم منای نمی تابد این مه زهر روزنا
 به لیلی بود جلوه های بسی که جز چشم مجنون نیند کسی
 تو رخسار بینی درخشان جو ماه جهانی عیان بر من از هر نگاه
 تو ابرو و من صد اشارات از او بهر گوشه چندین بشارت از او
 تو آن زکس مست و مخمور را من از هر نکه راه صد شور را
 رموزیست در هر نگاهش بمن که حرفی نداند کس از انجمن
 تو بینی دو کیسوی خم در خمی من از هر خم او عیان عالی
 تو آن لعل ناب شکر خند را زهر خنده من عیبی چند را
 تو بینی چهی در زخندان او من آن تشنگی و بیابان او
 تو آن خال مشکین و هند ووشی چو هندو نشسته است بر آتشی
 مرا نقطه باه بسم الله است که جان بر حقایق از او آ که است
 تو آن حلقه موی کره کبر را من از زیر هر حلقه زنجیر را
 تو آن عمزه مست فغان از او من آن رام کشته غزالان از او
 مرا حالت چند کردد عیان که یارای شرحش ندارد بیان
 چه گویم ندانم چه ها میکند که خود هوشم از سر جدا میکند
 مرا جلوه هایی از او حاصل است که ز آن جلوه ها دیگران غافل است
 به لیلی تو با چشم مجنون نگر که آن رو نبینی بچشم دگر

حقیقت شناسان این رسم راه ببردند بر حقیقت زکاه
 که خود سبلی بود در کشت را همی داشت شادانی و برک بار
 سر پر هوا داشت بر آسمان زیاد هاری بهر سو چنان
 همی پای او بسته آب جوی دلی داشت با عشق بر آرزوی
 که با کهربا آشتی داشتی بدل تخم از کهربا کاشتی
 کهی سر فرا داشت بر آسمان همی بود از بار نخت خان
 همی لابه کردی به باد صبا بگفتی پیامی سوی کهربا
 که من تابه کی نالها برزم که هر سوی شد ناو کی برتم
 بهر روز شب در خیال توام که کی میدهد و وصال توام
 صبا چون رسانید پیغام او بیاسیخ بگفتا دلارام او
 که بهر وصالم عبث برمسوز که تو پای در بند گیری هنوز
 بپرک نواها بنازی همی از این رد کجا عشق بازی همی
 نخت این نواها ز سر پاکدار پس آنکه تن خویش بر خاکدار
 ننت کن براه طلب ریز ریز سرابای خود هر چه داری ریز
 بر افشان مر این برک این بار را کزین ره توار بافتن بار را
 چو بشنید بسپرد تن را بداس بر آورد بر خاک روی سپاس
 سرش پر ز شور دلش پر ز درد همی کاست تا کشت بار یک زرد
 تن خود بیای ستوران فکند همه دانه ها پیش موران فکند

چو از غیر ببرد پیوند خویش گذشت از همه غیر دل بند خویش
 بس آنکه نه قاصد نه باد صبا کشیدش بقرب آنچنان که با
 چو عاشق بترک تن و جان بود محبت فراوان ز جانان بود

قطعه

شنیدم که فرهاد شوریده گفت به شبها که در شور شیرین نخفت
 که خسرو اگر چه رقیب من است ولی عشق شیرین نصیب من است
 که نب تاسحر سر بخارا زخم بیاد رخس کوه رامی کنم
 بشیرین عیان است این بیچ و تاب که چشمان من می ندید است خواب
 کر او شهریار است با تاج و کنج ره عشق راهیست پرداغ و رنج
 کجا دعوی عشق شیرین کند که شب تاسحر خواب نوشین کند

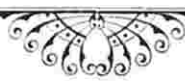
ایضا قطعه

شنیدم که پروانه در چین همی گشت در پیش اسرو و سمن
 بنالید و میگفت با آه زار که بی روی بارم چه ذوق از بهار
 چه شادی که در حجر اوزندگی مرا عار بوده است و شرمندگی

خوش آندم که مردانه در پیش جمع بسوزم همی جان سپارم بشمع
 چو عاشق اگر خلدوگر آتش است چو در قرر معشوق باشد خوش است

وله ایضاً قصیده

رسید آندم که کبئی رانسیم آزر آراید کنار دشت را ابر بهاری یکسر آراید
 ز زرناب خزان کش سخن کلشن را براندودی بصد زبیش بهار اکنون چنان میناگر آراید
 جنان روح القدس باید نفس باد سحر گاهی همی بنکر خریفی را راضیع اندر بر آراید
 بسوی لاله حرا کر آن سر می خند ز کس چو بیماری که به روی طیبی سائر آراید
 کتاب حسن لیلی و حدیث عشق بخون را بصد شورش کل و بلبل بشرح دیگر آراید
 بهار خویشتن را چرخ با صد زیور آراید نقاب از رخ بر افکن تا بهار دیگر آراید
 بچشم اندر مقامی کن که هنگام بهار استی همیدون سرورا آب روان خرمتر آراید
 الا ای لبت شیرین را فشان طره بر چین که تا مجموعه نسرين به مشك از فر آراید
 ز سر سودای خط زلف پر ثابت بیرون آراید اگر موران مارا تم مقام اندر سر آراید
 دم عیش است و فصل گل بکش می گاندرین خر که ثبات عمر نبود تا بهار دیگر آراید
 کنذاری کن بباغ اندر که ابر آذری مردم چو دست زرنار شاره جهان رایکسر آراید
 امیر اشرف والاعلی والی اعلا که تاب افشرتی مرآت مهر خاور آراید
 فلک را پیش در کاهش سر تسلیم در کرنش قضا زان مکرمت فرقتش بر زرین افسر آراید
 بی نقش جلالت نقطه این چرخ مینائی که صورت بند تقدیرش با فشای زر آراید

خیال مالش فهرش اکر بردن کذر سازد همی قشرفلک را رنگ چون نیلوفر آراید
 برعب رمح و برق تیغ و نواب لمغه بیبکان زرامح سرزمین تیغ برزگردون پیکر آراید
 زوهم خنجر بر آن زسهم فلک بر آن سپهر پیرا نانا ف بر خاک اندر آراید
 به میزان شجاعت شیر چرخش کفرین کردد جو قوس عقربش تیغ کجش پشت سر آراید
 خط نصر من الله نقش کل من علیها فان یکی بر تیغ بنکاد یکی بر خنجر آراید
 به هنگامی که بزم آرا در آید شخته عدالتن حمل را ذنب در آن همچو مادر در بر آراید
 کتام رنگ ضیفم را به برش در همی زبید مقام صعوه شاهین را بزیر شهر آراید
 ز دیوان مدیحش یک ورق این نیلگون طغرا که نقاش قضایش هم بزیر جمفر آراید
 خود آن فرخداوندی بود بس بهر توصیفش چه یارانا ز نقشش نکته سنجان دفتر آراید
 با آرایش کران حاجت نباشد روی زیبارا جفاک خوب را خود دلبر زیباتر آراید
 عنان تومن فکرت شهیدا باز کش کاخجا یلان ملک دانش سر زخجلت در بر آراید
 ثنا خوانم چون او مالک رفایی را عجب نبود کرم لطفش زسرتابا و از پانا سر آراید
 خداوند ابتاج رفت آن خسرو اعظم که تا تخت فلک را پادشاه خاور آراید
 بیارانش همیشه پیشرو کن فتح نصرت را که رمح جان ستان شان عدوراپیکر آراید
 قضا سرهای اعدایش بقتل اجل بتدد قدر سرهای احبابش بشوب احمر آراید

وله غزلیات

باز بطرز عیسوی شد بچمن بهارها زنده کند به یک نفس مرده شاخسارها
 خون سیاوش است آن حوش خروش میکند ناز بهار سرکشد خفته لاله زارها

قصه حسن یوسفی کل به چمن زسر گرفت ناله بزم ازجی سرزده از هزارها
 ند بحریم بوستان قمری مست بذله کو سرو چنان بهر طرف در لب جویبارها
 ای شده غائب از نظر بی تو مرا کتاب کل بر دل و دیده می خلد همچو سنان خارها
 من بخيال روی تو گوشه گرفته همچنان بانگ طرب بصد نوا میرسد از کنارها
 بی تو بکاشن چنان صورت حور در نظر ما وهان خیال تو خلوت و آه زارها
 قصه اشتیاق تو از حد صبر درگذشت نیست دگر بچنان ودل طاقت انتظارها
 باز بر آب چشم من پای بنه که در چمن خرم خوب تر بود سرو به جویبارها
 باد غبار ترتم گریه چمن پراکنسد مهر تو می چمد همی از همه آن غبارها
 سوی شهید زار بین بی خود بیقرار بین
 کشته اسیر درد غم داده زدل قرارها

جهان جو جسم تو جانی در آن میان ای دوست توی مراد دم زان همه جهان ای دوست
 زجان همیشه مرا غایت مراد توی و کر نه بار کران برتن است جان ای دوست
 بهر روی تو در باختم دو عالم را که جز تو انس ندارم به این آن ای دوست
 حدیث قصه مشتاقیم نه چند دانست که شرح آن نتوانم بصد زبان ای دوست
 بیا کز آتش دوری و اشتیاق رخت بسوخت این همه مغز استخوان ای دوست
 ز خاک تربت من لاله ها که می روید ز داغ حسرت تومی دهد نشان ای دوست
 هزار سال که باشدم فسرده بخاک هنوز مهر تو باقی میان جان ای دوست
 عیان بروی زمین نام دوست بشوید بهر کجا که کنی خون من روان ای دوست
 ز خاک من که برد باد بر فضای جهان به بوی مهر تو پیدا بودند نشان ای دوست

شهید تیغ ترا خاک اکر بیفشاری
 ز حسرت تو چکد خون چوار غوان ای دوست

کسی که پیش نظر چون تو ماء رودارد دگر بعمر نه اتم چه آرزو دارد
 انیس خاطر من جز حدیث عشق تو نیست رفیق اگر چه بصد گونه گفتگو دارد
 بریده از همه عالم طریق الفت و انس دل رمپده ندانم چه جست جو دارد
 نمائند یکسر مو جایی بر هوای دگر پس از علاقه که جان با تو موبو دارد
 تو غافل از من و از ناله های زار می بین بکوشه دل تاچه های وهوی دارد
 عجب آب بهشت است با نزاکت لطف مگر دلی که به سختی مشال رو دارد
 چه صنع بود قدرت کز نیام محشر خیز دلالتی بقیامت عجب نیکو دارد
 زلال خضر به لعلت کجا روان بخشی کل بهشت به رویت چه رشک بودارد

شهید چون بسر آید حدیث بوی لب

حریف هر چه سخن داشت در کلو دارد

روی زیبای تو بر دیده مشتاق آید همچنان صبح قیامت که بر آفاق آید
 کز درد ناله تسبیح از کردون بلند سرو بالات جو بر حلقه عشاق آید
 شد به یک کوشه ابروت جهان بر تو اسیر تیغ تیزی به چنین فته کری طاق آید
 بوسی چون تو زاید دگر از مادر دهر بار دیگر به تناسل اگر اسحاق آید
 مگر از خاک بهشتی تو بدین خلق لطیف ورنه کی زاب کل این طینت اخلاق آید
 نعمتی در همه عالم چو تو شیرین تر نیست نعمت خلدش اگر نیز بالحق آید
 صد حلی بسته صبا بر ورق لاله وکل تاشار قدمت آن همه اوراق آید
 تو در آینه بر آن حسن جهان سوز بین تا بدانی که چه ها بر سر عشاق آید
 روی پروانه بشمع است نه بر جانب غیر اگر از دولت قربش همه احراق آید
 مزده تاج شهی کی شنود مسمومی که بحسرت نگران است که تریاق آید

جان فدای دم تیغش که علی رغم عدو
 باز بر خاک شهید از ره اشفاق آید

ز تیغ ابروانت دل چومی بیند چنان لرزد که صید تیر خورده در کین بیند کمان لرزد
 بهنگام عتاب غمزه در چشم آن چنان لرزد که در وقت غضب در نیجه قاتل سنان لرزد
 بلرزد طرّه کج چون کره بکشاید از نارش بی خازن چو خاکن گشت وقت امتحان لرزد
 سر دکنز خوف شق لرزد رخس در سایه مژگان کز انکشت نبوت قرص ماه آسمان لرزد
 پوشان روی زیبا و میافکن انقلاب از نو که هم چو طور عالم زان تجلی بی کمان لرزد
 زلفت چون نلرزد دل که خود یک قطره خون است این که موسی باید بیضا زلفان دمان لرزد
 ز موج اشک لرزد عکس بالای تودر چشم بسان سایه سروی که در آب روان لرزد
 نیساید ز فریاد دلم دلها بکیسویت شبنا امن از بانگ جرس هم کاروان لرزد

شهید عشق بنشیند چه حکم تست نار اندر

چه خلت دارد آن کز آتش نمر و دیان لرزد

ز کس مست مدام تو که میخوارانند عذر دارند در این جرم که بیمارانند
 نکم ناله ز چشمت که دل آزارانند که در این شیوه مدام اکثر بیمارانند
 آن دو چشمت که سیه مست خطا کارانند هر یکی تکیه به تینی زاده خونخوارانند
 ابروان تو به نیرنگ فسونکارانند هر دو پیوسته خمیده ز پی مارانند
 ابروان تو که خوریز کساندارانند بهر تسخیر دو آهو دو کین دارانند
 آن دو کیسو که بروی تو سیه کارانند بر در کلشن فردوس نکه دارانند
 آن دو زلف تو که زنجیر گرفتارانند شب طول است اسیران همه بیدارانند

چون شهید از شکن زلف تو بسیار اند
که همه عمر بدامنند گرفتار اند

باشتیاق تو ام تا حیات من بسر آید
ز حد گذشت صبوری و اشتیاق جمالت
دو گوش من بصد او دو چشم مانده براهش
تو عهد خود بشکستی من هنوز امیدم
بخلوتم که تو بودی دلم ز دست ربودی
همیشه سرو بلندت به پیش دل متصور
بخواب چون بروم با تو هر چه گفت و شنید
نه شکل قامت تو یکدمی بدیده نکردد
بجای کشت و نشست جو بشکرم بتأسف
هزار صید تو صیاد هر کناره بختی

تو هیچ جرم ندیدی که مهر دل بپردی

بیا که آه شهید از پی تو شعله ور آید

دلم ز حلقه آن زلف تابدار بنالد
بود زبانه دمادم الم بمار کزیده
ز بند سلسله دیوانه را نجات نباشد
دل جزین بجم اندر خمش بنالد که کوبی
جو مرغزار که از جور شاه مار بنالد
اگر هزار بگریدا کر هزار بنالد
اگر چه با همه زاری بهر کنار بنالد
اسیر بر سپه چین زنگبار بنالد

ساده تابسر زلف تو بچماه ز نخلدان
ناله مرغ دلم در شکنج آن خم کیسو
سیر سلسله تاسر نهاد زیر دو ابرو
کجا رسد بدل آسایشی ز طره مشکین
کند زلف تو تا عرضه داشت دل بگذارت
اگر نسیم ز زلف تو نکستی بر ساند
بیار درجه اگر بیژن است زار بنالد
بلی بی چو بدام او فتد شکار بنالد
کشیده تیغ ز هندوی نا بکار بنالد
ز مشک قاعد دارد که زخمدار بنالد
چنان کسی که معلق بود بنار بنالد
بهر دیار زخاکم بود غبار بنالد

بلی چو شام بر آید غم مریض فزاید

از آن به زلف سیاهت شهید زار بنالد

آرام ندارم که دل آرام ندارم
عمریست که دامی پی شهباز نهادم
نی در سحر صبر و نه در شام شکستی
کام دل من مشکل و طاقت همه بر باد
دستم ز تو کوتاه که خود نخل بلندی
بی روی تو آرام نه کبرد دل تیدا
صیاد تو و دام تو خوش منزل جانم
میل چین از گوشه این دام ندارم

در عشق تو خون خورده و جان داده شهیدم

در دفتر عشاق جز این نام ندارم

ساقی به یاد عارضش درده پیانی جام بهم
 نا ترکیم در دور کل ز آن باده کلفام
 بر کرد ترکس خاها از عنبر سارا زده
 بر دور اسیرین هاله بسته زمشک خام
 یکدم میان نازکش با کام اگر در بر کشم
 گویم پس از چندین جفا موئی نکشت از کام
 در جلوه گاه روی و شهری چنان بی خود افتاد
 گویا بخیل حاجیان آمد ز باد سام
 تادر نشاتم در کنار آن سرو سیم اندام را
 از انک خونین بسته ام در مدت ایام
 زان آهوی شیر آژنا جان در تم لرزده می
 من خود که هرگز نبودم از برسن ضرغام
 از پیش مردم بکدری با حس چندان برتری
 کفاده در حیرت عقول از کنه او او هام
 از یم تیغ غمزه اترم خورده و آرامی
 مرغی که هرگز نبودش از نلوك بهرام
 از فتنه چشمت شهید افتاده بر کوه بدشت
 با آهوان بگرفته خو بادد زده بادام دم

فغانکه کام دل از دوست گفته حاصل دشمن
 بحالتی که بسوزد بحال من دل دشمن
 امید ها که بدل داشتم ز وصل جوانی
 دریغ و درد که گشت آن امید حاصل دشمن
 مگر که نیست دگر طافتم بخدمت شیرین
 که بهر کشتن من میکند به محفل دشمن
 بقصد کشتن من کر شوی خوشست بچانم
 بشرط آنکه پس از من مباش مائل دشمن
 فدای تیغ کجش جان کراز وفا به وفاتم
 بیاد من کشد آهی که خون شود دل دشمن
 مکن که مهر بریدن ز روی دوست نشاید
 خصوص بی همه جرمی بقول باطل دشمن
 شهید عشق ترا دودی از کفن بدر آید
 اگر ز خاک بیند ترا مقابل دشمن

یار ما يك نيمه برقع از جمال انداخته
 بر جهان هر سوهزاران قبل و قال انداخته
 دیده او هام را تاخیره از ادراك داهمت
 فیلسوفان جهان را بر ملال انداخته
 کی کند طی اوج وصفش را بر سیم رخ وهم
 کاندران وادی دوصد جبریل بال انداخته
 دور باشی ننه بر رده اصحاب طلب
 بر ترین سدی که بر راه خیال انداخته
 تا که در صحرای وصفش زد قدم اول قدم
 حرف بطلان بر سر لوح کمال انداخته
 طاقث يك جلوه نار و کوه موسی را بین
 کانش دل بر چه سودای محال انداخته
 فرعه هرگز بفهم کنه او پیدا نکشت
 بس حکیمان بهر او چندان که فال انداخته
 تا نشانی از سر کویش بمشتاقان دهد
 این اشارت ها به ابروی هلال انداخته
 مر جبا ای نار نمرودی که بر راه خلیل
 بر سر بازار کالای ضلال انداخته
 صد هزاران جان و مال همچومن قربان آنکه
 شرط باری را بترک جان و مال انداخته

شد شهید از تو به حیرت تاجه میگوید کلام

کاندرین صحرا کلیم الله نعال انداخته

نه هر چه دیده و دل دیده و شنیده چنانی
 که هر چه کلک قضا نقش بسته بهتر از آنی
 پس از طلوع تو یوسف بچاه چون منخشب
 پس از حضور تو حورا بقیب عالم ثانی
 ز صورت تو همه در تعجب اند و تحیر
 ز طلعت تو همه در تصور اند و کانی
 بحکم آنکه دگر پیر کشته مادر کیتی
 نیاورد پس از این چون توماه باره جوانی
 ز سحر چشم تو در جاه مانده ساحر بابل
 ز رنگ لعل تو در سنک خفته لعل یمانی
 بصورتی که توی صبر را نبوده ثباتی
 بطلعتی که توی عقل را نمانده توانی
 حدیث خلد ز حسنت حکایتی و اشارت
 جمال حور ز رویت کتابتی و بیانی

چنان خوشست که شکر کر از تو حنظل آید چنان رواست که تریاق کر تو زهر چشائی
 چو خاک باشم و هر ذره اوفتاده بجائی به بوی مهر تو بازم طلب کنند نشائی
 هنوز عشق تو ثابت وجود ما همه زائل هنوز مهر تو باقی وجسم ما همه فانی
 فرشته کان سؤال از شهید عشق چه جویند
 که غافلند بذکرت ز شورش دو جهانی

روی بنمای بر آنان که دهندم ز تو پندی تا بدانند که ممکن نشود بلکه به بندی
 از خم پیچ من و طولی شها چه غم او را که زماران دو کیسوت نخورد است کنزندی
 بعد تصویر تو تقدیر به تحسین و تفاخر ریخت بر مجمر رویت زسیه دانه بندی
 صورت روی تو بیند ولیکن نه بچشم که همه چشم تو سحر و همه کیسوت کنندی
 ماه آن عشوه ندارد که تو داری و صباحت سرو آن شیوه ندارد که تو داری و بلندی
 هوس طلعت حورا و سر خلد ندارم که توام دل زهوای دو جهان باز بکنندی
 بنشان قامت بالا و بیوشان رخ زیبا که تو صد شور قیامت بقیامی بفسکنندی
 بود درد دل که کم شکوه چندی ز جفایت دیگرم نطق نماید که تو یکپاره بخندی
 من شهید توام ای دوست ندارم سر تقصیر
 زیر تیغ تو خوشم کر تو بخونم نپسندی

بشرح عشق ندارم دگر بسوی تو راهی مگر تو راز بدانی همین بشعله آهی
 دلم ز آتش پنهان بسوخت بانو نکتتم بین که سر کشید از دل چه دودهای سیاهی

خوش آنکه بردل من بگذری نهان ز رفیایان که تا بسوز دلم میکنی نظاره گاهی
 نو مائل من و من مائل تو ایگ زهر سو نهان بحال من تو کنند خلق نکاهی
 دلم پر از هوس قدرت نظاره ندارم زلال درچه و نشنه ببرد در لب جاهی
 ز حسرت رخ تو قطره های خون برآدد ز خاک من چو بچینند هر کلی و گیاهی
 دگر میان من تو نموده راه سفارت منم کتون بغمت بر سر او فتاده بجاهی
 اگر اسیر تو سیاد را ز حلقه دامت علاج نیست بجز قتل بی وقوع کناهی

بهر وسیله و تدبیر راه چاره بچشم
 شهید را بوصولت دگر نماید پناهی

توی کنون که بخوبی بلند مرتبه شاهی قنیل تیغ تو شهری نه لشکری نه سپاهی
 به طلعتی که تو داری مرا نماید قراری ندانم بچه مانی نه آفتاب نه ماهی
 تو در مقابل چشمی ولی مرا ز تحیر نه قدرتی بنکام نه جراتی بنکاهی
 چه خوانمت که تو شیرین تری زهر چه بگویی چه گویمت که تو زیبا تری زهر چه بخواهی
 مرا ز بادشهی به نظر بروی تو کردن بغیر قرب نخواهم نه منصبی و نه جاهی
 هزار بار به تیغ ارزند از تو نکردم زمیل کاه را اختیار نیست بگاهی
 بشوق آنکه منم از تو دیده باز نپوشم که منع نخل کجا از عسل توان بسپاهی
 باضطرار که دارد زدیدن مه رویت
 شهید عشق ندارد روز حشر کناهی

پناکامی بسرشد روز کارای اشک ناآثیری
 شکستی عهد و پیمان آخرای بدعهد تقصیری
 خلاف چون منی تا کی روی ای چرخ نفیبری
 بریدی مهر خلت آخر ای نامهربان رحمی

ندارم نطق بر تفریر عشق ای حال تبیینی
 مسخر بر تو شد ملک دلم ای غمزه یغمائی
 خلیل آسا بنارم کر زنی ای عشق فرمانی
 ز آشوب تو بندم میدهند ای رخ تجلانی
 ز شب های زلیخا ای سواد زلف تیانی
 ز حسن روی یوسف ای بیاض وجه تفسیری
 خوش است امشب سراپاروش ای مرغ سحر صبری
 بفالم کشور چین داده اندای زلف تاویلی
 بخوابم خاتم جم داده اندای لعل تعبیری

به یغما خدمتی دارد شهید ای طبع تبیینی
 بسوی او ندارم قاصدی ای باد شبگیری

میرزا محمد فخری حکیم

بومرد فاضل و حکیم کامل مرحوم ملا حسینک خلف ارشدی در و ملا غائب
 مغفورك نواده سی و میرزا محمد علی مبرورک نتیجه سیدر . غفران پناه میرزا محمد
 علی ایسه جنت مکان نادر زمان نادر شاهک حضورنده خاص دیر و منشیلردن بری
 ایش که بواسطه تمیر زمان و انقلاب دوران ایران طور اغندن قطع علاقه ایدوب

قره باغه تشریف کنوروب و بسلاو نام فریده ناهل ایتش بعده شبسه شهری
اولندقدن صکره مرحوم ملا غائب مذکور ولایتی اوزی ایچون وطن ایتش
ایتش . عرص . مهظم الیه ایم شتابنده ترک وطن مائوس ایدوب اصفهان
بنیانه عزیمت و مسافرت قیلوب او مکان فردوس نشانه بقدر مقسوم اکتساب
علوم ایتش و بعد از اکیال تحصیل وطنه عودت بیوروب علم طیده کما ینبی سر
رشته تمامی اولدیفنه نظراً مرجوع خاص و عام ایش خصوصاً بهمن میرزا
مرحومه تقرب ایتش وسنه ۱۲۹۶ نجی هجریده بمفاد کل نفس ذاقه الموت شربت مرگ
حکیم علی الاطلاق فرمانی ایله دست اجلدن نوش و دوستان دنیویستی فراموش قیلدش

بی جهان جام فلک ساقی اجل می
خلایق باده نوش مجلس وی
خلاصی نیست اصلاً هیچ کس را
از این ساقی از این جام از این می

خلاصه صاحب طبعمزدو کاه گاه اقتضای وقته کوره اشعار انشاد ایدر ایتش
بویله که آئیده کی غزلی فردیس مکان مهدی قلی خان مرحومک صیبه
خورشید بانو بکمک خواهشه کوره یازمشدر .

پریشان زلفی ماه اوزره خانان سایان ایلر جهان اهلی اودر کیم آی دوتولجاق بیک قغان
کورنده زلف پرتابی مه اوزره مرغ دل مردم سانور کیم مار افی در انکچون الامان
فاشک تیغ مزه کبیکان طوروبار قصد جاز اوزره لیک بر آب حیوان در حیات جاودان
رقیبی محرم کوییک کورنده عاشق زاری حسد بر دفعهده یا اولدیرر بانیمه جان
عذارک آتشدن فورقارم باندیره عشاقی اوبر اود در اکادوتکج خلیله گلستان
طیب الوقت خوش بخت در بله شمر کتر افندن
که مقبول حضور حضرت اول ناتوان ایلر

برقیامت در عجب سرو روانم قامتی محشری بر با ایدر ناز ایله جولان ایله جک
بر کوزم یاشی کوکل ملکنده ندریا ایش غرق ایدر بو عالمی سیلابه طوفان ایله جک
بیلزم وجهی ندر بو خوبرولر عاشقه جورین افزون راق ایدر حسنه حیران ایله جک
مخنی غمزه اوقلری کوکلکی مجروح ایتوب بس نه دن درقان کلور آغر کدن افغان ایله جک

مظلم کوییکه دیدار جمالکدر سنک زنده کانلقدن غرض انجق وصالکدر سنک
چشمه حیواندن سونمز بو کوکلیم یانغوسی آرزوی خاطر م آب زلالکدر سنک
اهل عشاقین سلامت اولماقی ممکن میدر هر قیا باقدقده جان آلق خیالکدر سنک
قاسلرین طاقین قویوب محرابه میل ایتمز کوکل سجده کاهم عشق ارا اول کج هلالکدر سنک
صحت خلق جهان یاننده بر افسانهدر مظلم شکر نکن شیرین مقالکدر سنک
دانه انکوردر دوشمش می کلفام را لبلرکده یوقه اول هندوی خالکدر سنک
اورموسه ای مه دیورلردم کال حسنده بو مشخص اولدی نقصان وزوالکدر سنک
کل مزارم اوسته سرویم بر قدم باص سینه مه بو سر و تن خاک کبابک یایمالکدر سنک

کل کل ای شوخ روان جان ویرمکی اولدی عیان
مخنی دلخسته مشتاق جمالکدر سنک

الای دلده ساکن دیده دن مشهور اولان یارم خیالی مونس جان وصلی نامقدور اولان یارم
اینانمه چیقما نجه جان چیقادلدن سنک مهرک حدیث عشقی لوح سینده مسطور اولان یارم
دو کوب عشاق قانین ایچمه کجوق تشنه در مردم شراب نابدن دائم کوزی محبور اولان یارم
بزمه متصل کین و کدورتلر ایدر پیدا رقیبک محفلنده هر زمان مسرور اولان یارم
وفا وعهد پماننده اصلاً اولمادی محکم وفا وعهدده ثابت قدم مذکور اولان یارم

تفاخر قیلمه حسنک ایله که برباقی اولان شی در کوزلار ایچره ای اوز حسننه مغرور اولان یارم
ایدوب بزم وصالندن بزی محروم ظلمین کور چکوب آغوشنه اغیاری بزدن دور اولان یارم

جفادن ال چکوب بر دم وفا کوستمدی آخر
وفا ومهریده مخفی غلظ مشهور اولان یارم

کوزم باشنه تاب ایتمز بدن بی تاب اولان یرده دایانماز کوز چهلرده خارخس سیلاب اولان یرده
سرشکم جاری اولدجه ایدر نشونما سرویم آتار بوی سرو آیین در بئن ده آب اولان یرده
سرشک چشمه بوضف جسم غرق اولوب بکسر خلاصی خیلی مشکدر بله کرداب اولان یرده
یریدر غرق اوله کوز باشنه بو مردم چشم یابار هشیار مردم خانه سن سیلاب اولان یرده
خیال زلفک ایله خوابه کیتمز کیجه لر چشم یریشان حال اولور مردم بیلک بد خواب اولان یرده
جفا وجور اغیاره دخی تاب توأم بوق چکرمی بوقدر جور ی بدن بی تاب اولان یرده
جمالک شعله سین کور کچ کوزلردر بدر دوشمش کوا کب شعله ور اولماز بلی مهتاب اولان یرده
لبکن دیشله دم کتاخ دو کدک قائم عادتدر اولار خونخوار بیلک دائم شراب تاب اولان یرده

کرفتار کمند حلقه زلفک در مرغنی
نه ممکن در خلاص اولمق بله قلاب اولان یرده

کله کر تاز ایله اول سرو روان اورتابه جکر عشاق نشار ایتمک جان اورتابه
تاری شاهددی قیامتده قیامت ایلر کله بوقامت ایله سرو روان اورتابه
اوردی همتالق ایله لاف میان ایله کمر کلمدی مو قدری هیچ میان اورتابه

اولدی دل قاش و کوز و زلفک اراسنده اسیر دوشدی بیچاره یمان یرده یمان اورتابه
مخم زلفکه بوز خاطر درهم دولاشوب شانه ال اورسه دوشر زلفکه قان اورتابه
کیم مهنو دیور ابرولرکه کیم محراب صالیدی بو بحث کجی قاشی کبان اورتابه

چشم جلاد نکارم بینه جان قصدین ایدوب
کبرمه مخفی کور نیور قان امان اورتابه

دل مرغی دوشوب دامه اول حلقه کیسوده اولمازی خطا پیدا هر شام قرانقوده
کوکله اولان زخمی کور کچ دیدی افلاطون یوق چاره سی بودردین لقمان ارسطود
کیم ره عشق کده جانا یوق وارمدن صد شکر بوکون اولدم هر قیدین آسوده
فیل بر حذرای همدم بوناله زارمدن عشاقلرین آهی صانع اوله بپوده
آیردی بی سندن قویدی بینه سرکردان یوق رحم اثری هرکز بو چرخ جفا جوده
کم مغزلر ایشش بستانکی لیمویه صوردم بولطافتده یوق طم اولبموده
اکش قدینی مانی ایستر چکه تصویرین مدتدی کشا کشدی عاجز قالب ابروده
آینه به چوق باقمه قور قوم بودی طوطی وش حیران اوله سک کور کچ رخساریکی کوز کوده

بارین کوزینه مخفی باق کور نیجه سرخو شد
حاشا اوله بو کوزلر وحشی کزن آهوده

مصر ملاححت جای تو در چارسو غوغای تو تو یوسفی سودای تو شور همه بازارها
 گویند ترك او بگو وزبت به محراب آردو چون دل بود در دست او من چون کنم این کارها
 دی خوب بودی در نظراسر روزان هم خوب تر خوبند خوبان دگر امانه این مقداها
 کربمد مردن روید از خاک رقیبان خارها یابد دل مجروح من زان خارها آزارها

در کلشن مهر وفا مخفی بنه دل بر جفا
 زین سار که از هر گلی را بنشسته در دل خارها

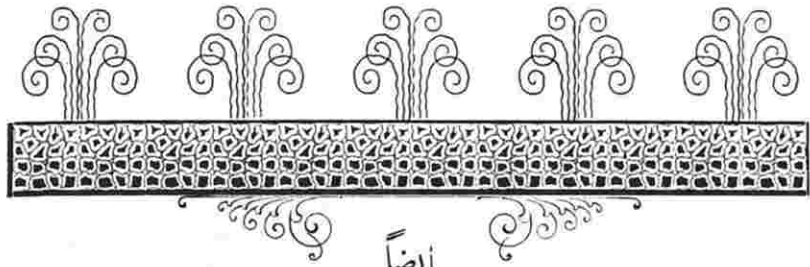

این چه منزل چه بهشت این چه مقامست اینجا عیش باقی لب ساقی می و جامست اینجا
 مطرب شمع شب وساقی و جامست اینجا چنك مضار ودف و عیش مدامست اینجا
 چون در آبی بطرب خانه ما با غم دل همه گویند بخور غم که حرامست اینجا
 ماه من چهره بر افروز که خورشید فلک به تماشای رخت بر لب بامست اینجا
 سخن بستان وکل و لاله و نسرین چین می معشوقه به از هر دو مقامست اینجا
 عابد وزاهد و مطرب همه از باده خراب ساقی منبجه هشیار کدامست اینجا

کیست مخفی که زند لاف غلامی بدرت
 نام شاه حبش و مصر غلامست اینجا

جلوه کر بگذرد آن مهر لقا از چپ و راست میکند واله حیران همه را از چپ و راست
 حجر الاسود خالش به رخ کعبه اوست بر طرف سعی کنان اهل صفا از چپ و راست
 مرغ دل طالب آن دانه خالست ولی چه کند چیده برو دام بلا از چپ و راست
 میبود آن شه خوبان بروند از پی او به تماشای رخس شاه و کدا از چپ و راست

وله غزلیات فارسی

دوری دوست بلا دوستی دوست بلا دل بی چاره بهر جاشده با اوست بلا
 دل نهادم به بلا جان بسپردم به بلا ناشنیدم که مر آن ترکس جادوست بلا
 نه همین کاکل زلفین و دو چشمند بلا خط بلا خال بلا گوشه ابروست بلا
 بر بلا تن نهد عاشق اگر بس چه کند خاصه آنجا که خرامان قد دلجوست بلا
 بسر ننگ و سر نام منه نام بلا که مرا پند همین ناصح بد کوست بلا
 عاقل ار گفته همین عشق بلا باشد و بس کاش می بود مرا مغز بلا پوست بلا
 مخفیا کر ز بلا بر حدری بند شنو دل مده بر بت بد خوبت بدخوست بلا

کر میل گل چیدن کند آنسرو در گلزارها از شرم اوکل افکند خود را میان خارها
 دائم به عشاق حزین کار تو باشد خشم و کین ای سنک دل گویا همین دانسته از کارها
 کفتی جفا کمتر کنم لوح وفا از بر کنم من از تو چون باور کنم چون آزمودم بارها

مگر آن شوخ زده شانه بزلفش که چنان بوی مشک آورد این باد صبا از چپ و راست
دوش با جلوه فرار از دل بی تاب گرفت باز کردیده چه خوش جلوه نما از چپ و راست

شاه اقلیم جنون کشته مخفی ز بی ات
سنگ پر کرده به دامان بچه ها از چپ و راست

آن زلف بر عذار دل آرا کجست و راست یا هندویی بر آتش موسی کجست و راست
تا کفر زلف دوست کج اندر کج او نند کارم چو کار مؤمن و ترسا کجست و راست
صبح از نسیم کاکل و زلفش کره کره بنکر بر آن عذار چه زیبا کجست و راست
محراب ابروی تو بود سجده گاه دل باشیخ شهر بهر مدارا کجست و راست
در طاق حسنت ابروی کج راست خوش تمامت زاهد بیا که قبله در اینجا کجست و راست
مخمور ترك مست دو چشمت که واله است دزدیست از پی یغما کجست و راست
از راستی نمی کند دم کار دل کجست تا بر رخ آن دو زلف سمن سا کجست و راست
این نظم را چو زبور رخ زلف کاکل است زانروست این غزل که سراپا کجست و راست

از بیم غیر در پس دیوان روز شب
ببجاره مخفی بهر تماشا کجست و راست

ای آرزوی دیده و دل در هوای تست جانم اسیر سلسله مشک سای تست
که خشم که کرشمه کهی ناز که عتاب مسکین کسی که شیفته و مبتلای تست
تا جان فدای خنجر تسلیم کرده ام خواهی بخش و خواه بکش رای رای تست

بانه دل به مهر تو سرکشته است و بس هر ذره ز آب و کلم در هوای تست
آزاد کشت از همه آن کو غلام تست بیگانه شد ز خویش کسی که آشنای تست
آن خسته دل که دعوی عشق تو میکند سو کند راستش بقدر دل برای تست
کفنی که چیست حال دل توجه گویمت من مبتلای اویم و او مبتلای تست
نوتیای دیده نخواهیم از کسی زانرو که چشم ما همه بر خاک پای تست

مخفی چو رفت در سر جور جفای تو
جانش هنوز در سر مهر وفای تست

ترا از زلف مشک آساست گاهی راست گاهی کج دلم را رشته بر پاست گاهی راست گاهی کج
شود اوطاق ابرویت غرض در سجده زاهد به محراب از چه روشهاست گاهی راست گاهی کج
بر زاندر عذارت بر سر هم زلف کاکل را یکی را کج یکی را راست گاهی راست گاهی کج
کلاهش کج بسر دیدم از آن کج راست فهمیدم که آن شیرین بسر با ماست گاهی راست گاهی کج
به قلم میدهد فرمان کهی ابرو کهی مزکان به خونریزی چینی پرواست گاهی راست گاهی کج
دلا اندر وفاداری مکن جز راستی کاری کرت آن دلبر زیباست گاهی راست گاهی کج

چو دست غم کلو کبرست از اینم آه دل مخفی
بسوی آسمان برخواست گاهی راست گاهی کج

وہان ولایتہ ہجرتک ۱۳۰۸ ہجری سنہ سندہ داعی حقہ لیک دیوب خلاصہ صاحب
طبع در. محصولات فکریہ سندن بر فرد الہ کچمکہ زبردہ تزییر اولندی.
در آن فصلی کہ خندد کل بنالہ بلبل بی دل خلاف مرغ دل کہ اوناہ در فصل خزان دارد

شاکی ابدالی

بو باک طینت و بلند رتبه کہ ابدال اوتادک صفتساری ایله متصف ایش اسم
شریفی ملا خلیل و والد ماجدی ملا حسین و مولد و منشائی قریہ ابدال در .
اطلاعاتہ کورہ شوزات حمیدہ صفات التمش سنہ یمش رخت سفر آخرتی اکنہ
آلمش. ارتحالی ایسہ ہجرت نیویہ دن ۱۳۱۲ سنہ کچہ رک واقع اولمش. کوزل طبع
صاحبی در. بو ایکی نوحہ کہ بری امام ہام جناب ابی عبداللہ علیہ السلامک لسانجہ
وری جناب علیا مکرمہ زینب خاتون علیہا السلامک دیلنجہ در او جنابک نتایج
خاطر شریفدن در کہ ثبت اولندی .

ایله مشتاق وصالم بیلمنم دنیا نہ در غم نہ در محنت نہ در باشمدہ بو غوغا نہ در
طلم تجریدی دہ صہبای غم نوش ایتشم بو علائقدن اوزم بالمرہ مدہوش ایتشم
ملک مال خانمانی ہم فراموش ایتشم بیلمنم بو نشئہ دنیسا و مافیا نہ در
کرچہ خلقہ علت غائی وجودم در ہم ترک قیلماق بو وجودی اصل جودم در ہم

میرزا کریم خان

بو جنت مکان و خلد آشیان مشہدی اسد بک مرحومک خلف ارشدی در کہ
بجوحہ جوانلقندہ کہ ایام عیش و زندہ کائناتی ایش بو مکان فردوس نشاندہ بقدر
امکان انخاذا علم و معرفتہ صرف اوقات ایش . مت مدیدہ بو دیار بہشت آئاردہ
عمر کچوردکن صکرہ دولت محروسہ روس طرفدن مشہد مقدسہ قونسول
نمین اولندیغہ مبنی ترک وطن مألوف ایدوب ارض اقدسہ مشرف اولور. بعدہ
بعض مفسد لک افسادینہ کورہ معزول اولوب عشق آباد شہرینہ عودت بیورر

عین طاعت قبله عشقه سجودم در بنم
 ماسوی الله شوقی قلبدن اخراج ایلم
 حق یولنده ملک جسم جانی تاراج ایلم
 کربلا طورینده من ادراک انوار ایستم
 لن ترانی عالمده وصل دیدار ایستم
 درک انوار ایچره مدهوش اولمازم موسی کی
 ترک قیلام جسم جانی حضرت یحیی کی
 طور سینای شهادت کربلا دشتنده در
 عهد میثاق امانت کربلا دشتنده در
 بو جفالردن یتشمز قلبمه کرد ملال
 اول سبیدن انتظارم تا کورم بزم وصال
 کرچکم یوز محنت غم عین راحت در بکا
 چکدیکم درد مصیبت ذوق ولذت در بکا
 لذت جاوید خوش در لذت ییجا نهدر
 حالت کرب بلا غوغاسی شور انکیزدر
 قصه پر غصه احوال ملال آمیزدر
 مختصر قیل شاکیا طوفان محشر خیزدر
 کیم کوره بو حشری بیلمز محشر کبری نهدر

ایضاً

ای برادر جان حسین بوشیون غوغا نهدر دمیدم بو آه بو فریاد واویلا نهدر

بوکلام غم فزا هر دم که ایلسن بیان
 چون به معلوم اولور بو قدر حیاتکن کان
 کرچه زینبدر آدیم بنت بتول ازهرم
 بنده قارداش سن کبی مشتاق امر داورم
 فرقه اشرا در یوق اعتبار و اعتقاد
 کوز دیکوبدر قتلکه ظلم ایله بوقوم عناد
 جف کیم واجب دکل عورتله جنک و جهاد
 تا اولام قربان سکا هر دم بو استعنا نهدر
 چون مقرر در کرک چکسون جفا آل رسول
 اولمازم هرکز جفای اشقیادن دل ملول
 کرچه چوق مشکلدی هجرانک ولی قیلام قبول
 عاشق ییجاره به راحت نهدر ایذا نهدر

(۱) ناره اورمقده اوزین اولماز حذر پروانده
 سر برهنه من دولانام مجلس بیگاهده

اللی آی قیلام یولنده گوشه ویرانده
 بیلنم منزل نهدر مسکن نهدر مأوی نهدر
 چون بو سحراده یتوبدر قتلکه فرمان سکا
 حیف کیم ممکن دکل قربان ایدهم بوجان سکا
 بنده ویرم بو ایکی طفی بو کون قربان سکا
 حقه قربان اولمغه صغری نهدر کبری نهدر
 کرچکم بودشتنده یوز بیک غم و دردوبلا
 بی محابا صبر قیلام تادم روز جزا
 قائلو عمامهک الیمده حشره کلم یا ایا
 بیلنم محشر نهد کوز نهدر طوبی نهدر
 عرض قیلام بار آلهها کو حسین کو کربلا
 کویزید بی حیا کو خولی و شمر دغا
 حشره بر شور صالام ترهسون عرش خدا
 بیلمه سونلر شیمه حول محشر کبری نهدر
 چون اولوب بوماتم ذرات عالم دل حزین
 شاکی دلخسته ام اولام عزادار غمین
 ایله دوشمش باشمه شوقیله بوشور حسین
 بیلنم طبعمده بو املا نهدر انشا نهدر

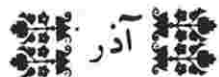

شمسی

شمس برج امامت و کلکون قبای عرصه شهادت حضرت ابی عبدالله علیه السلامه اوزینی نوکر حساب ایدن جنابک اسم سامیسی مرحوم حاجی ملا نجف قلی قره باغی درکه بدایت سننده پدری کربلائی آقا کشی مغفورک حضورنده وطن اصلیندن قطع علاقه ایدوب غربت اختیار ایلدی دارالسلطنه تبریزده ساکن اولدقدن صکره عتبات عالی درجانه شرف باب اولور و بعده مزاجمت ایدوب همان شهرده روضه خوانلق ایله مشغول اولور بر مدتین صکره بمضمون

حدیث کلمستان مرغ چین را در فغان آورد
عسیم از وطن حرفی مگوئیدم مگوئیدم

بو علین رتبت و فردوس منزات مرحوم
ابراهیم بك ابن علی بكدر مغفور علی بك
ایسه رضوان مکان مرحوم مهدی
قلیخان جوانیشتر حضرتلرینه
مقرب بر شخص ایش که خان
مرحوم اکثر ایشلرنی معظم الیه
رجوع بیورارمش مختصر بو نکته
شناس که اواخر عمرنده دولت

امرلرنده وکالت اینمکلکده بین الناس مشهوردر بو ولایتده تاریخ مین
ایکی یوز الی برده کتم عدمدن وجوده کلوب و سنه مین اوج یوز ایکیده
عالم فانی دن دار بقایه رحلت ایدوب بهر حال اهل حال و صاحب کمال بوجود
ذیجود ایش هانسیکه افکار ابقاری کالاین اظهارواشکاراید

ندانم ای سرزلف بتان چه دام بلایی
ندانم ای مرض عشق در جهان توجه دردی
نه ممکن است تصور ز تو امیدرهای
که نیست از تو در عالم بغیر مراد وایی

اگر بزلف تو کشد دم چه جای تعجب
قسم به جان تو ای پادشاه ملک ملاحظ
به آن خدای که چون تو نیافریده در کس
قسم بجان تو ای سنگدل که از ذکران مهر
مقابل شب هجرت جهیم راجه عذابی
تو زاهد ایدر کعبه من مقیم بکویتش

غریب رفته بر دد شب سیاه بجایی
بر ندر شک بکوی تو خسروان بکدایی
از آن زمان که نهاده به خویش نام خدایی
چنان مطاع نباشد که از تو جور جفایی
بیادروضه کویت بهشت راجه صفایی
گرفته ایم زما هر یکی امید بجایی

وله یضاً

حدیث زلف تو چون در میان جمع در آید
نه بیچ تاب شب هجر میرسد به نهایت
نه ممکن است ز شرمین بگو هکن شکر آبی
بزخم خورده دم برده پی زقطره اشکم
بظلمت شب زلفت مریض چشم تو گوید

چه بحث های پریشان ز اهل حلقه در آید
نه فکر زلف سیاهت ب عمرها بسر آید
برای خاطر مخسر و هزار کرشکر آید
چو طفل کشده صدی که از پی اثر آید
برای راحت بیمار کی خدا سحر آید

رباعی

دل زبوالهوی طاق و قرار ندارد
بدو رعارض ماه تو چندخال ضرور است
بلی قرار ندارد کسی که یار ندارد
چرا که حجت بی مهر اعتبار ندارد

رباعی

خدا و ندا هر آنکو سینه دارد
خدا یا با فلک کارم مینداز
فلک پیوسته با او کینه دارد
که با من کینه دیرینه دارد

ایضاً رباعی

خدا و ندا مرا تا کی قرا ری
ز محرومی خویشم شد یقیم
نمانده بعد از اینم اختیاری
دماغ بنده پرو ردن ندا ری

عاصی

بو معرفت در یاسک غواصی مرحوم
ابرهیم بك و آذر تخلصك كهتر
برادری عبدالله بك جناب لریدر كه
اوایل سنده بقدر كفايت بو
ولایتده روسی و فارسی دیلارینه
آشنا اولور حد كاله يتشدن یادد
اجلی نوش قیلانه كچی كه اتفاق
دوشوب هجرتك مین ایکی یوز
طقسان برنجی ایله معرفتی
سایه سنده قفقاز تیراغنده اولان
ذوالعز و الاحترام عرفلرك
عندنده شهرت تام اخذ ایدر

خصوصاً شماخی شهرینك ارباب كاللرینك ما بیننده شو عصرده
سر آمد شعرای شیشه اولدقه كوره مشارالیم ایله نظماً و نثراً
ارسال و مرسلوللری اولارمش بیله كه آتی ده سدرج اولان بی خود تخلص
یازدیغی نامه ایله عاصی معاصی سندن نادم و بشیمان اولان زمان كان تشكر نامه
شاهد حال و كواه مقالدر مختصر كلام معظم الیه شو عصرده شیشه شهرینك اهل ذوق و ارباب
شوقدن اول منجی حساب اولنورمش بیله كه پریشان خاطرندن شعر دلداره
نسبت طلوع ایدن مطول اشعار جناب لرینك و شكاف و نكته دان اولسنی اشعار و بیان

ایدر غرض اشعار عاشقانه و ابیات عارفانه سندن ذیلاً درج اولمش سوزلره
اكتفا اولتور .

بی خودتخلصك یازدیغی نامه نك صورتیدر

خوابدن چون بحر اولدم بیدار
چشم پر خونمه یول تاپدی سرشك
حسرت زلف رخسار او مهین
یاد ایدندم لب شکر بارك
زلف پرتابی دوشنده یاده
هر زمان صوت ایله یادوست دیوب
که یراوزره دو کولوردی اشکم
که ایدردم غم ابرو سنده
که بکا خیزده ایدردی قمری
نه مغنی که ایله رفع ملال
الغرض یوزغم واندوده ایله
تا که یان باصدی قدم منزلیه
وده بت قامتی سرو کشمیر
کورسه ترسبانی زاهد خشک
طاق ابروسنه کردوشه کوزی

یاده دوشدی صنم لاله عذار
دل محزونمه اکاشدی غبار
روز روشن بکا اولمشیدی تار
قان یاشم خاک کی ایدردی کلنار
قیورولاردم نیجه کیم قیورولی مار
خاک کی اشکمله ایدردم کلزار
که چخاردی کو که آهمله شرار
سینعی ناخن حسرتله فکار
که کوروب حالمی اغلاردی هزار
ونه ساقی که ویره جام عقار
چکوروردم من غم دیده مدار
اول بت سرو قد کل رخسار
وده بت غیرت ماه فرخار
آتوبن سببه منی باغلار زنار
دخی مهر به اکلنرا زنهار

۱۸۱

ایلدی منزلی اول حرر لقا
نافه نافه داغدوب هر طرفه
سندروب شهد شکر و تقنی
مجلسه دوکدی لب جانجشی
دید یوز ناز ایله اوغنجه دهن
که کلوب نامه سی بر شخسک کیم
یاد ایدردک آنی هر صبح مسا
دیده ایله هانی بس اول نامه
نا که اعزاز ایله اول ماه لقا
الوبن شوقیه سور و تدم کوزیمه
ساقیا دورمه ویر جام شراب
یوز و یروب بسکه بکا وجد سرور
چرخ اوروب چرخه آتام کر کلهی
قیلوب اول نامه ده یوز لطف عیان
آرتوروب ربه می بر پایه ده کم
ایلیوب قطره فی بر بحر حساب
لطفدن صموه بی بال و پری
بو کراماتی کوکل صانمه عجب
یوهان شخص فلک ربه دی کیم
کیمیای نظری دوشه مسه
تا اولا قدر زر عالمده فزون
اولا احباب لرك زرتك عزیز

عکس رخساری ایله رشک بهار
زلف پر بیچ خمی مشک تنار
آجدی کفتاره لب شکر بار
لؤلؤ کوهر در شهوار
مژده اولسون سکا ای یخود زار
آرزو سیدی سکا رسم شعار
ذکر ایدردک سوزنی لیل نهار
تا ایدم جامی مهرینه نثار
چقاروب نامه فی قیدی اظهار
او قویوب ذوقیه دل تاپدی قرار
مطربا ساز ایله آهنگله تار
کر قیلم رقص دکلدرد بکا عار
قیلمسون عیب بکا خورد و بکار
ایلیوب حال دلم استفسار
قالوب ادراکنه عاجز پندار
هم قیلوب ذره فی خورشید شمار
سویلیوب نامه ده شاهین شکار
کلسون هیچ سکا بوسوزد شوار
نجم بختیدی اکا خدمت کار
ایدر البته زر کامل عیار
تا که اکسیره تاپانمز آتار
دشمنک شاعر دربندکی خار

جواب عاصی

شکر کیم تربیت باد بهار
 چاک پیراهن ایدوب یوسف کل
 طره سنبلی مشاطه مثال
 لاله جانسه توکوب می ژاله
 دونوب آنشکده زردشته
 باشلیوب شوربله مرغان چمن
 دل عشاقه سالوب سوز کداز
 ماه هورایتمش عیان عارض کل
 مردم انکه بزرگ و کوچک
 بیله نوروزده دل نیریزین
 ویرمیوب کوش مخالف سوزینه
 اول بت ساده که نوررخنه
 زلفنی کورسه شریف مکه
 ظلمت زلفی نشان شب قدر
 چمنی صیاد غزالان ختن
 وادی وحدته رخساری دلیل
 دهنی سر عدمدن بر رمز
 الغرض اول بت مه پیکرایلن
 سایه بید وکنار جوده
 برطرف نسترن و سوسن وکل
 برطرف نغمه مرغ خوشه خوان
 یاز سرمست شراب کلکون
 دولایوب دسته زلف سیهی
 تا کههان بربره دکدی درباغ
 ایتدی عمن چنی رشک نکاز
 کرم اولوب مصر چنده بازار
 ایلوب باد صبا غالیه بار
 نوش ایدوب زکس اولوب مست خمار
 اتشین کل قدمدن کازار
 ناله زیر وبم و موسیقار
 ناله دلکش قمری و هزار
 داغلوب کلشنه آندان انوار
 عشق قانونین ایدر لر تکرار
 ایدوب آباد اوبت کل رخسار
 عاشق خسته دله اولمش یار
 ایلور سجده بتان فرخار
 شیخ صنمان کبی باغلار زنار
 شمس رخساری ضیا بخشنهار
 کاکلی کاسد مشک تاتار
 عالم کثرته زلفی آثار
 وارلق امرینه ایلر اظهار
 باغده دوتمشیدم من وقرار
 کرم ایدوب مشغله بوس کنار
 بر طرف جام شراب سرشار
 بر طرف چنک ونی و بر بطوتار
 من خراب نکه چشم خمار
 آختار ودم دلی تاربه تار
 یتدی بر قاصد فرخنده شعار

چخاروب عزتله بر نامه
 آل که بونامه ایله یاد قیلوب
 بر اقوب حلقه زلف سیهی
 بونی کور کچ اومه اولدیفضان
 بو همان زلفدی کیم هجرئده
 سکارام ایتشیدم بو زلفی
 شانیه گاه ایدر ایدیک لابه
 پالواروب گاه صبایه دردک
 شیمدی تولدی آنی الدن قویدک
 بو نجه نامه و اشعاردی کیم
 دیدم ای قبله ارباب وفا
 بونی بر شخص یازو بدر که ایدر
 نامه سی ناسخ نظم قدما
 دیمکه وصفی دل قاصر در
 چاره اولدر که وفا شیوه سی
 تا که وار باغ جهانک اثری
 کل کبی دوستی اولسون خرم
 دیدی ای عاصی بی صبر وقرار
 سنی شمس العرفا الاخیار
 ال اوزاندم آلم آن طومار
 دیدی ای شاعر بی صبر وقرار
 روز روشن سکا اولمشیدی تاز
 که مقیددر اکا بیک دل زار
 یتمسک کولکلکا اندان آزار
 که بو دل مجمنه ایله کنار
 چالسون اوز سانی سنی بو شهیار
 شعر زلفمدن اوله خوش کردار
 ایله بو جرء تنسندن استغفار
 فضلینه کل خلابق اقرار
 خامه سی معدن در شهوار
 بلکه یول بولمز اکا هیچ پندار
 ایلوم صبح و مساده تکرار
 تا که کل وصله محرمدر خار
 دشمنی خار کبی بی مقدار

عاصی معاصی سندن توبه ایدن زهان شیروان
شعر الری یازدیفی نشکر نامه نك صورتیدر

الهی مسجد میخانه دونسون
اوله می خانه باقوشار یطاقی
نه کلدن اوتری بلبل ناله ایتسون
چن سخته اولسون داغ لاله
پوزولسون رونق ارد بهشتی
صفای کاینات اولسون کدورت
سنگ من بعد ای پیر خرابات
دوکلسون باده سی پیانه دونسون
اوجوب بر منزل ویرانه دونسون
نه دور شمه بر پروانه دونسون
یانوب بر آتش سوزانه دونسون
کلستان جهان نیرانه دونسون
بو عالم خلق ایچون زندانه دونسون
شراب لعل فامک قانه دونسون

نچون کیم عاصی زار فتاده
ایدو بدرشیشه ایچره ترک باده

ایدوب تأثیرا کازاهد کلامی
چکوب ال خوبلر زلف رخندن
دل عاشق تک اول سنکین دل ایتمش
ته خنده فلاطون کبی باده
پوزلدی کعبه ارباب حاجت
شراب ناب باغری قانه دوندی
اولا خاک کبه یکسان بار الیها
سالوب کوزدن شراب لعل قامی
عبادته کچورور صبح شامی
شکسته ساغر میناو جامی
قالبو ذلتد یوخدور احترامی
صفادن دوشدی میکش لر مقامی
اولوب میکش لرین ساغر حرامی
نه کیم میخانه وار سقف ایله بامی

نچون کیم عاصی زار فتاده
ایدو بدرشیشه ایچره ترک باده

شکست اولسون خم سحبابی خور
معنی ترک اولوب میخانه لر دن
تاپه میخانه لرده زیب منبر
او جالسون ناله الله اکبر

توکلسون خاکه اشکم تک اومی کیم
نه بنک اولسون جهان ایچره نه باده
مزاجی برهم اولسون سلسیلیک
اساس عشرتم تک برهم اولسون
جهان ملکنده اولسون باده نایاب
جمال یار ایچون اولمشدی مظهر
نه جام اولسون نه میناونه ساغر
دونه ذقومه یارب آب کوثر
فلکلدن عقد پروین قطب محور
بسان کام نایاب سکندر

نچون کیم عاصی زار فتاده
ایدو بدرشیشه ایچره ترک باده

خراب اولسون فضای کلستان لر
قوروسون شاخ برك تالک انکور
وصال دختر زیبای رزدن
ایدوب ساقیلرین زلفک پریشان
سرود شعر ایله می ماتمندن
اولا میخانه لر ویرانه یعنی
الهی کور مسون من بعد می دن
خزان جور یله یودسون غنچه قانلر
الی قوینده قالسون باغیان لر
اولا محروم یارب نوجوان لر
دونه می مأمین پیر مغان لر
جهان ملکنده قالسون داستان لر
پوزولسون رونق دارالاً مان لر
صفا و ذوق آسایش روان لر

نچون کیم عاصی زار فتاده
ایدو بدرشیشه ایچره ترک باده

اکرمی اولسه کوثر دن عبارت
می کفامدن استغفر الله
شکست ایت بیخودا جام شرابی
اویان غافل کتور ال جام میدن
کوزک یوم دیده روی دلستان دن
دخی سید یوقدی هیچ رغبت
من وسجاده وکنج عبادت
درست ایت ضویبا اسباب طاعت
سنی مت ایتسون بو خواب غفلت
شراب نابه راغب ایتمه رغبت

صفا دوشون صفادن طبع پاکک
 ظهور ایتسون ظهوریدن کدورت
 بوزون ای دوستان دیوان شعری
 می محبوبدن ایتیک روایت
 نچون کیم عاصی زار فزاده
 ایدوبدر شیشه ایچره ترک باده

وله غزلیات

مشک در ماه اوزره بلمم یوخسه زلفک روی ارا یا که سحر ایله چکوبسن داره مهری موی ارا
 شانه خوفندن سیه پوش پریشاندر کوکل کیم بورنکیله دولانسون زلف غنبر بوی ارا
 خم قدا یله قالمشم کویکده حیران ایعجب کوی چون ایچره عاجز درنه چون کان کوی ارا
 زاهد کیم بحسه باخه ای کوکل دوت راه راست فرق وار مهربانله اول قبله ابروی ارا

عاصینی خار ایلیوب اول شوخه بکدر تمش کلی
 بحث آنک ایچون وار انکله بلبل خوشکوی ارا

رسوالقیمه کردش پیمانه دی باعث می ایچمکه اول ترکس مستانه دی باعث
 جمعیت زلف ایچره کوکل اولدی پریشان شان شان اولابوظلمه کنه شانه دی باعث
 عشقمدن اولوب حسن رخک عالمه مشهور کل شهرتیه بلبل دیوانه دی باعث
 افغان ایدرم مونجه کنه بختیم او یانمز ایل او یقوسنه رسم ایتمش افسانه دی باعث
 دون توبه و پرو بسن بکا قهر ایلمه کورسک میخانه ده زاهد دیمه پیمانه دی باعث
 تسبیح وردا خانه خارده در رهن وارسم اکا کر سبجه صد دانه دی باعث

دل مرغی کوروب زلف ارا عاصی سینه خالین
 کردامه دوشه قلنه بردانه دی باعث

طارضه کوزم اول زلف سمن سایه باخار
 وصل ایامی قاشک طاقنه دل کوزتکمش
 نور خورشیده مقابل شب بلدا یه باخار
 عید اولانده کشتی عادتدی یکی آیه باخار

غنچه سردهنک رمزنی بیلمک ایستر
 ایک لب بسته دی سان شرح معمایه باخار
 موعو کزدی ضیا تا پمادی کوکلدن اثر
 نقدر پیچ خم زلف مطرایه باخار
 ترکسین کلشن ارا خیره لنوبدر چشمی
 سازالوب رشکیله اول ترکس شهلا یه باقار
 آدم ایستر دی تا باقدیکا همتا بر سرو
 اوسیدندی کیدوب روضه ده طوبایه باخار

عاصیا عمر یکی صرف ایله ره عشقنده
 بو امید یله که برکون من رسوا یه باقار

ایدوب سرو روانم باغ ارا بر با قیامتار
 چکوب قامت و پروب شمشاد سروه یوز خجالتار
 قاچوب برکنجدن خوفیله دورمش ترکس شهلا
 که نور واحدی درک ایتر هر بی بصارتار
 اوروب حسن رخندن دم مه کنعان دوشوب چاهه
 بودر اجری ایده سلطانه هر قول خیانتار
 شب هجران یتشه صبح وصله زلف جورندن
 ایدردم اول مه بی مهره طولانی شکایتار
 پریشان ایتمه کوکل جمع ایکن زلف سیاه ایچره
 سن اول تازی صبا اول ناتوانه قیل عنایتار
 شب هجران ارا اهم ستون بی ستون اولمش
 نچون کم باش چکر نندن وفاسر سرو قامتار
 ترنجه فرق قویمازسه ک الدن کورسه ک اول ماهی
 کو تور عاصی دن ال ناصح عبدر بو ملامتار

دائما من زاردن اول دلبر دخو قاچار
 کویا صیاد کورمش رم قیلوب آهو قاچار
 یوقسه کیم بلش دکلدن ساز یاره مشکلیه
 رحم ایدوب زخم درونه یارمشکین مو قاچار
 بلزم آیانجه زلفیله خو طومش کوکل
 رسمه چون زده بر شاهین زره طه و باچار

اولش مقامی زلف پریشانی کو کلک
 بر دم کسلمز آہ ایله افغانی کو کلک
 رحم ایله سخت دکہ صبا تار زلفه
 اول پیچ تابه تابی کورم هانی کو کلک
 زنار زلفه او یون کفره اوضادی
 سالم قالیر نه نوعیله ایمانی کو کلک
 معناد اولوب قرا کونه زلفنده خوشکچر
 بیک ظلم یسه شام غریبانی کو کلک

کوبنده عاصیا بوقدر ناله ایلم
 تأثیر ایدرمی اول مهه افغانی کو کلک

بتورسه باغبان صنع اکر بیک نخل طوباتک
 اینا تمام راست سوزر عنا اوله اولسر وبالاتک
 کوروب لعل روان بخشک حدیث معجزی کویا ایاق چکمش جهاندن چشمه حیوا - سبحانک
 نیک فکری ایکی کوز دن بدو - خواب غم جاری
 شکف ایش بودری صمد حکماء موسی تک
 اولور مجنون نم تک جمله عاقلر طلوع ایتسه
 یوزک والشمس لیل زلفدن ای ماه لیلاتک
 قدسروه عبث زینت ویریر مشاطه قدرت
 الف هر کرا اولاری زیب ایله اولقد زیناتک
 صنم لر همد مدر کلسه یوسف صورتیم ناکه
 نیجه پنهان ایدم اول بت لری آیا زلیخاتک

کوز آچمز مهریدن ای مه یوزک مشتاقیدر عاصی
 ایده بیک مهوش عرض حسن مهر عالم آراتک

اولدک اسیر حلقه زلف دوتا کوکل
 ایتدک قرا کونم یوزک اولسون قرا کوکل
 منجه دیدم که خالسیه قامه اتمه میل
 پسدم ایشتمدک بنم ای بیجا کوکل
 سودای دانه سالدی سنی دام زلفه
 بو ظلمی جانکه نیجه کوردک روا کوکل
 اجرکدی چک قیامتہ تک شانه جورنی
 دوش پیچ تابه هر دم اسنده صبا کوکل
 حاتنه اوروبدی جمعیت زلف قتلکا
 آماده اول هلاککا ای بینوا کوکل
 سودای خالدن دکل آسوده هند شام
 آشفته حال زلفدی چین خطا کوکل

شعله روینه مهوشلر دم اورماز حسندن
 کویا کیم معجز موسی کوروب جادو قاجار
 کیز لوب کو کلم هجوم ددغمدن زلف ارا
 خوفدن دیوانه زده کورسه هایه قاجار
 سرو قدر ایچره کوییا کور میو بدسروری
 قریوش دل اختار ورهر سو دیوب کو کوقاجار

عاصیا کورمش که کل اول کلر خه همتادکل
 بحث ایتمکدن سنکله بلبل خوش کو قاجار

الا ای شوخ شیرین کار بهمتا خدا حافظ
 غم عشقنده بسدر اولدیم رسوا خدا حافظ
 تقدیری قدر ووری صرف اولدی شتفنده
 تو کندی ماه رسود اتمدی سودا خدا حافظ
 نه ذلتناپ وار کیم صرا دم بوداغ همرانه
 نه جور ظلمدن وار سنده بر پروا خدا حافظ
 رفیق دیومورت قریبادی فردیس کوبده
 درم بر لحظه وصلکدن کل حیرا خدا حافظ
 حریم کوبینه محرم ایدوب اغیاری من محروم
 قبول ایلمر بو ظلمی غیر تم حاشا خدا حافظ
 سک کویک انیسی اولمقه اولدی کوکل قانع
 او هم رام اولمادی من بیکسه اصلا خدا حافظ

سر کوبنده مسکن طومناغه عاصی دکل لایق
 بو کوندن بیله اغیار ایلسون ماوا خدا حافظ

ای کنیج حسن اوسته یاتان شاهار زلف
 بر لحظه تاری خاطرینه اول کنار زلف
 آشفته حالدر ستمندن خطا وشام
 ماچین وچین هند حبش زنگبار زلف
 ایشانه موممو کزوبن ایله جستجو
 کورهانده ایلیوب دل مسکین قرار زلف
 مردم لک ایلیوزینه فی الجملة کوزلرک
 لکن یوزی قراق ایدوبدر شمار زلف
 یوز ویرمه سال ایانکا آل انتقامی
 کیم کوکلی بلالره قیلمش دوچار زلف
 لشکر چکوبدی خال خط چتم غمزه دن
 دل کسورک یقین ایده چک تار مار زلف

رسوانه نوعی اولماسون عاصی جهان ارا
 راز نهاتی ایش اشکار زلف

مویجه صبادن عاصی آنی ایله سراغ
بر رده در اسیر کیم اولزرها کوکل

کوکل منصورینه قورمش حییم دار زلفندن کند خم بجم بوینته سالمش تار زلفندن
مگردون صبح شانه سخت دکش ایش در هم کاور گوشه هنوز آمدل بیمار زلفندن
مدیم بوخ چاره دور کج رویک سر بر سردوش نه افسون ایلیوم کیم قورتاروم شهمار زلفندن
هی ایمانی بوخلاره منع ایدر لر کفر زلفندن دیمز الچکمزم صنمان صفت زمار زلفندن

اولوب دیوانه عاصی بر برینک اشتیاقده
اوزون ایبلردی بر سودا باشنده وار زلفندن

رحم قیل دکه سبا زلف کج دلداره نه روا کیم دوشه وسعتده ایکن دلداره
عشق رویکده اوروب لاف انا لحق کویا چکلوب زلفنده منصور صفت دلداره
هر خدنیک صفه ژکانده کر کم بولسه کسبه ایتمه کان زلفک ارا دلده ارا
قویه کیم شانه دکه زلفه اوزک محرم سن شرحه شرحه اول انک تک اتی ای دلداره

عاصیا چین سر زلفده کم بولدی کوکل
ظلمت شب طایبق قدرتی بوخ دلداره

کوکل هر دم باخته اول برینک لعل نایینه
اولور میلی فزون تر ساقک جام شرابینه

کنار جوده باغ ایجره وطن دوت کیم کورن کسلر
دیسون تحویل ایدوب خورشید چرخین برج آینه
سبا تنها جفای شانه بسدر بودل زاره
ترحم ایله سن هم باعث اوله اضطرابینه

سکا یوزکز دیدم کیم مایل اوله زلف پرچینه
نصیحت دوتمدک صبر ایله کاش ای دل عذابینه
بوزک تفصیر صافی در اکا سبحان رحمانک
نقدری آیه رحمت یازیلش دوت کتابینه
اولوب شهمار زلفک آتشین رخسار کا معتاد
نچون بس قیورلور باعث نه اولمش اضطرابینه
خیال عارضک چخمزسه کوکلدن نوله ای کل
اورار شه خیمه که تممیر ایچون ملک خرابینه
نقدری کیم صورار عاصی لب لعلکدن آلمز سوز
یایشمشدر حلاوتدن آچلمز سوز جوایینه

را کوزلو قرا اولدی کونم زلفک کی قاره بریشان حالیم انداندی بولتمز دردیمه چاره
لوب زلف مسلسل دور ماه عارخک بکسر حرم راهین ویا بود ایدوب اعراب زواره
ب اولزرا کرلال اوله طوطی غنچه تک غندن آچلدم امل شکر یازیکی هر لحظه کفتاره
کل لاف انا لحق عشق رویکده اورار دایم نوله منصور تک چکسه قرا زلفک آنی داره
کل مایلدی نوش ایتسون بلعلک شرابندن صداع هجر رفع اولسون که دوشمش رنج خاره
کوکل زهر هلاهل کام جانه افی زلفک نوله تریاق لعلک ایله بودرده بر چاره

یتوب حد نصابه حسن رویک مستحقکدر
زکات حسنکی ای شوخ لطف ایت عاصی زاره

وله بجز طویل

ای ظلمت زلف ایچره یوزی مهرمنور وی باغ رشاقده قدی سرو صنور
مقبول یازاتمش سنی اول خالق اکبر

(ویرمش سکا زینت) (مشاطة قدرت) (یوخ سن کبی لعبت)
(بوناز و نزاکت) (بولطف لطانت) (بو قد و بو قامت)
(هم حسن ملاحت) (ای آیه رحمت) (یوخ کسهده اصلا)
(ای دلبر زیبا) (اولمز سکا همتا) (شیرین و زلیخا)

لایقیدی که یوسف اوله سن سرورد جا کر ای قاهقی عرعر دودا قی قد مکر
رویک چن حسنده ناقالیدی بیدق کل اوردی مقابله مکر لاف انا الحز
کلین قوروبن دار اوزینی آسدی معلق

(کیم بآتمه وباله) (دوشمه بو خیاله) (اولمز کل ولاله) (همتا اوجاله)
(خورشیدمثاله) (اول عارض آله) (بو چشم خزاله) (بوخط و بوخاله)
(بلمم بونه کیسو) (نه سلسله مو) (نه ترکس جادو) (کیم جانم آلوب بو
ابرو نیجه ابرو کیم اولوب بربره ملحق قان دوکمه آماده ایدوب تیغ دوپیک
سن سیم بدن زلفی رسن غنچه دهن سن آشوب زمن سرو چن باب قتن س

سن سیب ذقن روی سمن وجهی حسن سن

ای روح روانم غارتکر جانم ای غنچه دهانم ابروی کاتم
وی موی میانم غلمان و جانم طوطی زبانه محمود زمانم
شمس قراوزلوم شیرین سوزی دوزلوم طوطی کبی سوزلوم سوزکن آله کوزلوم
آهوی ختن سرو چن درعدن سن چاتماز لبکا آب بقا چشمه کوثر
قان یاشم آخار ترکس جادونی کورنده کیم طفل تک بوایدر آهونی کورنده
دیوانه کوکل ساسله موی کورنده

دردم اولی یابند یوز مرد خرد مند تا اورمیه لر بند مشکل ایشدر بند
ای دلبر دل بند هجران غمی تا چند ویرم سکا سو کند برایت منی خرسند
ویر بوسه پنهان جانم سکا قربان کیم محنت هجران باغرم ایلوب قان

کافرده بانار حالی دیکر کونی کورنده
سن هم بکا بررحم قیل ای شوخ ستم کر

سن سک کل باغ و لفق کرم الانسان ماذاغ بصر چشم خارنده نمایان
والشمس ضعی زلف رخک وصفه تیان

(ای دلبر زیبا) (منع شه یکتا) (رویکده هویدا) (کر ایتسه تجملا)
(اول عارض حررا) (مدهوش اولو موسی) (اولمز یذبیضا) (اول نورایاه همتا)
(ای سوکلو یاره) (وی چشم خارم) (کورحالت زارم) (یوخ صبرو قرارم)

زنان سر زلفه او یوب عاصی نالان
آزقالدی ره عشقده ای بت اوله کافر

وله ایضا

ساقیا ای بت زرین کمر سروسمن بر صنم غنچه دهن سیم بدن ماه منور

یوزی لاله کوزی آله دودا غی قد مکرر

دولانوم باشکاب سدر بوتغافل بوتکاهل یتشوب فصل بهار آچدی بو کون لاله و سنبل
اوجالوب چاچه بلبل یتشوب کوکاره غفلل آچلوب بسترن وکل سمن مورد قرفل

غم الدن دوتولوب دل دوتوبان بزنده منزل

توک ایباغ ایچره بو کون مل نیجه مل ووه روح روان راحت جان لعل بدخشان

(نجیدر آب بقا شهید مصفا) (انك عكسندہ هویدا) (اولوب انجاز مسیجا)
 (ایلیور مردہ لر احیا) (چاتا بلمز اكا اصلا)
 غم زدالقدمه یقین الله کلن چشمه کوثر
 بیلہ موسمدہ روا کورمه دونوم باشکاساقی که قالبوب گوشه محنتده چکم رنج فراقی
 منی کل ساله ایاقه اله آل بردم ایاعی

نہروا محنت کردون ایده من بیکی دلخون نوله کریار اولابنجم آجیلہ طالع وازون
 قلام اواره محزون اولانم کونبکون افزون دولانه حال دکر کون کرم ایت ای بت موزون

ایدوبن کوکلی ممنون توك ایاقه می کللون

(نجه می وه وه) (باده دل کش) (می بی غش) (اوله هر کسه مشوش)
 (اودی پیشک آکا درمان) (یارادوب قادر سبحان) (آنی سر چشمه حیوان)
 (نجیدر لعل بدخشان) (نجیدر ای دل غافل) (نظرایت بردم اول عاقل)
 (آکا زمزم دیمه ایدل) (هانی آندہ بو فضایل)

آکانای اولمز عقیق یمن و بادہ احمر

برنجه جام بیایی تودا ایساقی ایدم نوش ایله بر لحظه منی بادہ کلکونله مدهوش
 ایلیوب کوکلی قان هجراب و لعل بنا کوش
 نجه مدندی که من حسرتم اول چشم غزاله سر زلف و خط و خاله اولوبم درده حواله
 (چکرم هر کجه ناله) (توکلوب ماه جاله) (اوسیه زلف چو حاله)

بردین یوخدی ندم من دیه اول لبری باله

(نوله ای کوزلری آله) (بتشوب قرب وصاله) (باخام اولعارض آله)
 (نجه یوز وه وه) (شعله موسی ید بیضا) (نجیدر لاله حرا)
 بو سوزم اولدی خطا مهرمنور نجیدر

(خسرو خاور نجیدر) (مهر درخشان)
 (اوله بلز بیلہ تابان) (کتومز هیج کلستان) (بیلہ برنوکل خندان)
 چون اودر شعله نور خدا نیرا کبر
 (کل رویه اولوب افشان) (نه کوزل زلف پریشان)
 یوخسه کلشنده کل اطرافین آلوب سنبل ریحان
 نه عجب چاه زرخندان نه کوزل ترکس مستان

باری ای باد صبا سن من زاره نظر ایله اوبت ماهوشک کوینه بردم کذر ایله
 دوتوبن دامنن عرض ایله کیم

(رحم قیل ای تازه نکارم) (ایوزی کل برک بهارم) (کل و کور حالت زارم)
 (کلوب صبر و قرارم) (کوزی سرمست و خارم) (نجه کوز)
 (وه وه دوزکس شهلا) (نجیدر جان ایده یغما)

نجیدر ترکس مستن بیلہ مستانی وار

(ناوک مزکانمی وار) (آفت دورانمی وار) (غمزه پنهانی وار)
 شیوه مستانی وار خنجر برانمی وار

نجیدر ناوک مزکان کمی خونریز اوله خنجر
 شکر قیل قدری بل عالم اراقادر بیجون سکالطف ایلیوب ای سروروان قامت موزون
 شرح حم دوخاندر سر زلفک دهنک نون

اولوب اغیار ایله یار اول بت کل پیرهم

(کل بدنم) (سیم تم) (قاهق سروچنم) (کوزلری باب فتم) (قان ایچنم)
 عزم سیاحب قیلوبن رشک اودینه یاخه تم آخری بدنام اولوسن هر ضمه کوش ایله بنم
 (ای صنم ماه وشم) (موی سیاه - بشم) (یوخ نجه مو وه وه) (مشک معطر)
 (نجیدر غالب تر) (نجیدر سنبل و ریحان) (اوله بلز بیلہ افشان) (اکا پایسته دی یوزجان)

ایده کرشانه بریشان آتی بیک دل اولو نالان

نه مناسبدر آکا تحفه چین تحفه عنبر
رحم قیل عاصی دلختهیه ای سرو دل آرا صبر ارامنی هجران سپی ایلدی یغمسا
سنک عشقکده اولوب قیس کی منزلی هجرا ویره لی کولگی سن سروره بی مهره مهم

(کج کلمه) (کج نکهتم) (پادشهم) (قبله کهم)

(زلف دراز سهم) (طبه چینی زرهم)

(خاکدردی سجده کهم) (درده گرفتار اولوبم) (هجرایله بیچار اولوبم) خار اولوبم
(زار اولوبم) (حسرت دیدار اولوبم) (سندن ایراقه دوشوبم) (بار فراقه)
منی غم سالش ایاقه نجه غم ووه آتش سوزان نچیدر زحمت نیران نچیدر
نعمت وصلک نقدر لذتی واردر آتک ای شوخ یوز آنجه غمیله محنتی واردر

بیله جان سوز غمه دهرده توش اولیه کافر

مستانه کوزک کورنجه جلاد دی محمود عشاق قازین توکمکه معتاد دی محمود
جمله فتنه باعث ایجاد دی محمود سحرندن آنک هر کول آزاد دی محمود

یوخ بر غمی دنیا ده یقین شادی محمود

دوندردی کوزیم یاشنی ایکل کوزک آله بیک هیله ایله کولایی سالدی کوزک آله
قور قوم بودر ایمانی الدن کوزک آله بر کافر بدستندی سوز کون کوزک آله

دایم روشی ظلم ایشی بیداد دی محمود

محرابه ایدر طعنه سنک طاق هلاک جفت اولمش ایدر طاقمی طاق هلاک
کج رودر آکا راست دیمک شاق هلاک چکمش یوزیکه تیغ اولوب آق هلاک

بی شک کینه زلفک آکا اوستاد دی محمود

ای قامتی صرع دوداخی قند مکرر یوز نور ایدر کسب یوز کدن مه انور
چون بادشه عشقه کوکل اولدی مسخر هجران اودینه یاخه منی مثل سمندر

چون باغ رخک جنت شداد دی محمود

نه نوع اولوم رام من اول وحشی خزاله کیم وحشتین افزون ایلور آه ایله ناله
دل مرغی طمع ایله ملی دانه خاله دام سر زلفکنده اولوب درده حواله

بلم بونجه دام ونه صیاد دی محمود

ایجاد ایدوب آدم وهوانی خداوند منظور بودر دور زمان کردش ایده چند
نسلدن آنک ظاهر اوله سن کی فرزند بو حسی کوروب فهم قیله مرد خردمند

کیم صانع صورت نجه استاد دی محمود

ناصح منی منع ایتمکه صرف ایله اوقات عاصی ایده اول ماهوشین ترکی هیات
دل باخته اولما قلمی ایلیوم اثبات برخالی منی شش در حیرتده قویوب مات

بوخ چاره خلاص اولمقه زاد دی محمود

وله ایضاً

ایدل نظرایت کورنجه دلداردی محمود مجموعه مهوشلره سردار دی محمود
رخسارک اوزه زلف سیه کاردی محمود کنج اوسته یاتوب بوخسه که شهاردی محمود

رعنا قدیکه سرو دیمک عاردی محمود

ای لعل لب مبطل اعجاز مسیحا وی نور رخنی مقتبس شعله موسا
انگشت پیبر کی بین الف آسا ابرودن ایدوب معجز شق القمر افشا

یاجادوی چشمکده کی اسحاردی محمود

تادوشدی کوزم سن کی بر مایه نازه صبرم تو کثوت تاب و توان کیندی کدازه
محمود حقیقی سن سک باخه مجازه محمود اگر عاشقیدی حسن ایازه

محمود یبزا اول قدر سکا واردی محمود

کر جمع اوله لر بر یره بو عالم مشهود حور و ملک و انس و پری جمله موجود
حسن رخک ایلر آنی بر لحظه ده نابود کوکلم سانورا ای یوزیکی آتش نمرود

آخرده یقین ایندی که کلزاردی محمود

زلفکدیتی هر سو داغلوب ماه جمله یا بر سیه دن دوشوب آی دورینه هاله
ای قاشی کمان کبریکی اوخ کوزلری آله عشقک من بیچاره نی کورسالدی نه حاله

مدتدی کوکل هر ایله بیماردی محمود

حدی نهدی کیم سرو اوله قدیکه همتا شمشاد و صنوبر نهدی یا هر صر طویا
حق نمک لعلک ایچون ای بت زیبا کورسیندی منی مصر ملاحظده زلیخا

حاشا مه کنعانه خریدار دی محمود

کمدر که سنک حسکا همتا اوله یوسف شیرین و زلیخا یغیله یا اوله یوسف

چاماز سکا کر جهه دنیا اوله یوسف قارشو کده اکر ایسته سه زیبا اوله یوسف

سال چاه زنجدهانه که کار دی محمود

ترك هوس كلشن وياغ ایلدی کوکلم زلف سپیک ایچره یطاق ایلدی کوکلم
افغانی ایله طاقی طاق ایلدی کوکلم شانه کزوبن زلفی سراغ ایلدی کوکلم

کوردی چه غبغه کرفتار دی محمود

بوی سر زلفک دلرم باد صبادن کوکلم ایدرم شام وسحر شاد صبادن
یعقوب کی ایسترم امداد صبادن چون پیرهنک بوین ایدر باد صبادن

عاصی آکا هر صبح طلبکار دی محمود

وله نوحه

آباد اوله ایوبک غمخانه کر بلا
میراب کوثرین اوغلی جکوب فغان
عادتدی دهرده باشن کسن زمان
افلاکه جولقانونوب فریاد العطش
سوسودیوب ایدر آخر تمامی غش
بانوی طاهره خاتون بی نظیر
قوللاری باغلا نوب شامه کیدر اسیر
بو میزبانلق ایلر سنی ملول
دو شمش قوم اوسته کلدسته رسول
چوخ حرمت ایلدک مهمانه کر بلا
قرب قرانده لب نشنه ویردی جان
مردم سو کوسترر قربانه کر بلا
اطفال اهلیت چون دختران نقش
غمدن کلوبدیلر کور جانه کر بلا
زینب جفانه نه اولوسک دلیر
را کیدی ناقه صریانه کر بلا
ایته سوال اکر محشر کونی قبول
درت مین یرا ایله میدانه کر بلا

ای آب روی سز آبلک بودشت ارا
دونسون کورم سنک ای دشت بر جفا

خون جگر اولوب بیمار شرعی
عباس اکبرک اندوه و فرقی

ایتم سکا شیه کعبه دیازی
آغوشه چکمه کاکبر مزارنی

مدفوندی سنده چون اول سرور غریب
آخر نفس آکا تا اوله سک نصیب
کرد رهک ویرر عرش خدایه زیب
حسرتدی عاصی دیوانه کر بلا

وله غزلیات فارسی

مکر که دیده مؤذن خرام آن قدوقامت که ورد او قدوقامت شده است تا بقیامت
بخوبیت نه فزاید دگر بزینت زیور که خود نمانده بدین حسن جایگاه زیادت
همین قدر مپرا کن دوزلف خویش که لرا وداع سازم و کویم دلا برو سلامت
شنیده بودم مکر و صف کوی دوست که آدم ز کف بهشت بهشت در او نکر داقامت
حکایت ایست بکوش من امر پادشاه عقل نشست عشق چو بر ملک دل به تخت خلافت

اگر بمشق دهی عاصیا هر آنچه که داری
بحق حق نکشی عاقبت ز کرده ندامت

فاس کویم که خدای من ترس این است که ده عیسو بش درد لب شیرین است
بیندار حسن تو و رضوان ز خجالت راند هر چه در روضه ز علما ن ز حور العین است
همه روحست سراپا تن صافت جانا نتوان گفت که این جسم ز ما طین است
دور از ما ز رخت تا بسحر شب همه شب از سرشک مزه بردانم از پروین است

هانز دلا بر سفر زلف کجش رخت میند آن نه چین است نه ماچین که در او صد چین است
مرد کوته نظر است آنکه بوصفت گوید کر کمی سرو شنیده است بر رفتار این است

دل و دین را زنی کفر دوزلفش دادم
تا بگویند که عاصی بجهان بیدین است

باز چن کشت از نغو شقایق چون رخ عذرا و اشک دیده و امق
از پی مدحت سرائی گل سوری بلبل خوشکوب صد زبان شده ناطق
دفتر حکمت کشوده از ورق گل میکند از راز دهر کشف دقائق
موسم عیش است و نوش ساقی کلرخ خیز بدمی به می کشان موافق
میخودم از باده کن دمی که رهد دل از غم مالحولیایی قید و علائق
من نچنان با مجرم که نمایم پی روئی قول زاهدان منافق
نیست صراط آنکه از صراط پرستی بلکه رسیدن بود به کنه حقایق
باده بیساور که فکر و دینی و عقبا عاشق آزاده را نباشد لایق

حام شفقگون بده بمعاصی مسکین
تا که و جودش بحق نمای و لاحق

ندامت که چه حوری نژاد زهره جبین بدین صفت نتوان گفت کز سلاله طینی
بری ز ناره امکان بر آمده بشر از گل باین آن تو نمائی ز نور محض عینی
اگر مثل بزندت بماء خور بلطافت خطاب بود تونه آتی جفا بود تونه اینی
بهر چه هست دلا کر نظر کنی بحقیقت بغیر سایه خورشید روی دوست نه بینی
غلام روی تومه بنده قدت شده شمشاد بحسن قامت و رخ رشک آسمان وزه بینی
علاج کن دمی ای پادشاه ملک ملاحه جراحی دلمارا بخنده نمکینی

بغیر آنکه دل و دین بدادت عاصی مسکین
چه کرده است که باوی مدام بر سر کینی

سؤال و جواب

بده مزده ابجسان چرا آمد از در که یارم نه قاصد از آن ماه پیکر
چه آورده نامه بخط که جانان در او ثبت کشته است نام مکرر
چه پرسید از ماجرای شب هجر دگر از چه از حالت دیده تر
زدل هیچ چیزی نوشته است آری چه سانست اسیر است چون زار مظهر
چه دارد به پا حلقه غل و زنجیر کجا کشته ساکن بزلف معبر
چه نوعست حالش پریشان و درهم چرا از جفاهای ان کبر و کافر
لباسش چه سانست پوشیده نیلی چرا در عنای تو الله اکبر
در آن حلقه تنه است نی هست انیس اش قلیند نه از هزاران فزون تر
نوشته دگر چه سلامت رسانده چه وقت حاضر الوقت در بزم دایر
مهم بزم کرده است بی من نم آه چه در بزم او بود ساقی و ساغر
دگر چه می و نقل دیگر چه مطرب که بد حاضر انجا رقیب ستمگر
رقیب از برای چه کرده سلام که افزود از رشک بر جانت اخگر

دگر برکش عاصی چه دست از که از یار
چرا چونکه غیرش کشیده است در بر

خداداد بك

یوکل کاشن معرفت و سرو
 نو نهال جو بیار ملاحظت
 و غنایب هزار آوای
 بوستان فصاحت و غنچه
 گلستان صباحت مرحوم
 ابراهیم بك آذر تخلصك
 كهتر برادریدر كه دهرك
 بی مروت باغبانی او توز
 سینه یتیمه مش کاشن
 عمرین اوراخ و باد سموم
 اجل معجلا كل دفترى
 تك دفتر عمرینى اوراق
 اربوب مختصر بهار
 كاشن عمرى ترخزان

اولماتنه كوره قره باغك فرزخوان اولان بلبلری هر بریسی بر
 دایله معظم الیى نوحه ایدر مشلر از آنجهله تأسف ایدنلردن
 بریده میرزا کریم بك جنابلیدر هانسیکه آنك تأسف نامه بین اوز اشعارندن
 قباق یو اوراق اوزره نكارش ایتدك

صد حیف از حوادث این چرخ بدسکال بریده شد بصحن چمن نوکل از نهال
 غنچه درید جامه بنفشه بخود خمید فریاد کرد قمری بر آن سرو بی مثال
 اعنی قرار قاب دل دوستان خود محبوب جمله خلق خداداد مه جمال

افسرده گشت کل بچمن ریخت خود بخود سوسن زبان بریده غنادل شدن دلال
 افسوس آن جوان سمن بوی معذار ناکام خسته دل ز جهان کرد ارتحال

کردم سؤال وقت رحیلش صبا بگفت
 بر اوج گاه قصر ارم می کشوده بال

اسکندر بك رستم بك اوف جنابلیرینك

غزاینه نظیره

بچین زلف تو صد کاروان است جرس آسا دلم اندر میان است
 بقربانت قدم بر تریتم نه جفا میسند که مشق استخوان است
 نروید در چمن سروی زغیرت در آن کاشن که قند در چنان است
 حکایت می کند زخم درون را سرشک آل کنز چشم روان است
 نیارم گفت حرفی بی رضایت که اول شرط با عشقت همان است
 سری را کر هوای دوست دارد بنا صح کوکجا پروای جان است

بگوش جان شنو نغز سکندر
 دمی بادوست عمر جاودان است

* میرزا صادق *

بوصادق القول روان مکان ایمان خان قره باغی نك خلف الصدقیدر که
خوش صوت و شیرین صحبت اولماقنه کوره اعیان و اشرف ولایت ایله مجالست و مواسست
ایدر مشهور در که فردوسی طوسی علیه الرحمه نك شاه نامه سی سپهر سینه سنده
متافش ایش کوزل و شور انکیز لحن ایله مجالس و محافل انسده او قویارمش
خلاصه کویچک طبع صاحبی در بیله که تفلیس شهرینک و کوزلرینک تعریفی
حس طبعی تعریف ایدر *

سحر پیش از طلوع مهر انور که خواب آلوده باشد چشم اختر
زهر سوماه رویان همچو خورشید برون آیند در کف جام جشید
جه رعنا ابروان ماه بیگر چه زیبا دختران حور منظر
فروزان چهره ها از بادۀ ناب خسارین چشمها از خواب در تاب
فشانده زلف کاکل بر سردوش بمرک عاشقان اکثر سیه پوش
فکنده دستها در کردن هم جوشاخ گل بهم کردیده توأم
زچاک بنده های صبح سینه نمایان چون فروغ از آبکینه
کلاه ناز بر سر کعب نهاده بسان مهر و مه عارض کشاده
بدین صورت جو جرك حور غلمان روان سوی کلیسا مرت کویان
چه گویم از کلیسا و صفایش هزاران مسجد و منبر فدایش
کشیده کنبدش ز آن سان به بالا به پیش اش پست باشد چرخ اعلا
حضیض پایه اش از اوج پایه بفرق فرقدان افکنده سایه
شده خاج از سر کنبد نمایان چومد نور از خورشید تابان
نمی خواهد دلیل عقل اینجا از این کنبد بگردون رفته عیبی
بطاق در کپش صنع الیهی نموده نقش رفعت دستکاهی
مکر خاکش ز فردوس برین است که دایم جلوه گاه حور عین است
به تعظیم درش از اوج افلاک فده هر صبح دم خورشید برخاک

بمیر خشم می توانم داد رجهان که آن يك نور دارد این هزاران
فرو آویخته ناقوس از طاق چو زا بروی بتان دلهای عشاق
باین نوا و صوت اهنگك که از آینه دلها برد زنگ
کشیشش بصورت چون عنازیل فتاده پیش شان توره و انجیل
پری رویان زهر سوسف کشیده زهاله دورمه بردف کشیده
سمن مویان کشیده صف زهر سو کشاده مهر آسا عارض و مو
زهر جانب پریشان جمده مشکین زهی نسرين رو چون لاله رنگین
بیا ای زاهد محروم ابر دماغت تازه کن از بادۀ تر
ندارد کنج مسجد نشئه خیر بیانامرد سیر دیرکن دیر
بیا اینجا که صنع الله اینجا ست چه صنع الله که خود الله اینجا ست
بهشتی را که میخواهی در عقبا بیا اینجا بین حب التمسنا
بهشت این حور این غلمان ندارد اگر دارد بدین سامان ندارد
بیا اینجا زانوار صفا بین بکش جامی بسر صنع خدا بین
مکو آثار مسجد غیر این است که خاک هر دو از یک سر زمین است
چو بر خیزد حجاب جهل و ابرام یکی باشد چراغ کفر و اسلام
اگر مسجد اگر تجانه کردیر مراد از جمله چون حق است لا غیر
همه کر مؤمن و کر بت پرستیم زجام شوق يك معشوقه مستیم
کر سطوس و خدا و مرت معبود از این الفاظ يك معنی ایست مقصود
بگو با حق پرستان هر که هستند بتان این ولایت حق پرستانند

که می گوید بدین آیین این کفر
الیهی دین من قربان این کفر

ذکر نامی

بوذا کر تخلص ذا کر مذکورک نوعی و مرحوم آقابک نور دیده سی و سرور
سینه سی قاسم بک جناب لیدن عبارت در که آنا باباسک آدیله آدلانش ایتمش.
شاعرلق بر نحو یله شونسله ارث ارنقه کوره کاه کاه جنابندن شیرین شعرلر
و نمکین سوزلر ظاهر اولورمش . الحاصل تاریخ بیک اوج یوزاون درت نهجی هجریده
قاسم الازراق حقیق دن قسمت دنیوی سی منقطع اولوب نعمت ابدیه نائل اولمش
صاحب طبع درذیلده درج اولمش اوج غزل او جنابنددر که شو صحیفه لرده مندر جدره

خوشدر تقدر ایله یارم جفا بکا تا کیم رقیب سوبله مه سین بی وفا بکا
سن سز دیار هجرده سر کشته قالمش وصلک اعیسی بلم اولور رهنا بکا
و یرم نشار جان ودلی خاک باینه ای کل کتور به نکمت زلفک صبا بکا
ضعفتم قلوبدی ایله خورد خوابدن خون دلم اولوبدی عزیزم غذا بکا
غم بسترده قویمه منی زار ناتوان ویر شربت وصالدن ای کل شفا بکا
چوخ سی ایلم سک کویکله خودوتام آنلر هم اولمادی کوزلم آشنا بکا

ذاکر یازانده کاتب قدرت طریق عشق

درد غم و فراق یازبدر سکا بکا

بنم اولماه رخسارم سالوب یوزدن نقاب اوینار

سنان چرخده رقصه کلوبدر آفتاب اوینار

دولانور حلقة زلفی او ماهک دور روینده

کون اطرا این آلوب کویا که برمشکین ضراب اوینار

ش هجران حرارتدن کوکل ای قبله عشاق

دل بیار تک مردم ایدر چوخ اضطراب اوینار

دوشوبدر آتشین رخساره مردم قیوریلور زلفک

دوشنده آتسه افی ایدر چوخ اضطراب اوینار

امید وصلیه ذاکر هنرزان ایله خرمدر

کوروب کویا بیابان ایچره برتشنه سراب اوینار

کتمز کوکاسدن اولبت خونخوار قیقوسی باشندان کیدرته زلفسیه کار قیقوسی
خال خطیک خیالی بی درهم ایلمز کر اولماسه او طره طرار قیقوسی
جان ودلیسه بن چکریم یارجورنی حتی بودر که اولیه اغیار قیقوسی
بلبل کلاین جفاسن چکمکدن انجمر آشفته ایتمه آنی کر خار قیقوسی

سن کمی ذا کرین کوزلم کلعداری وار

داخی چکریمی دهرده برکار قیقوسی

حاجی میرزا عبدالعلی

شو رضوان مکان مرحوم میرزا عباس ترابی تخلصیک ارشد اولان
اوغلیدر که تولدا ایدوب شیشه شهرنده تحصیل علمه مشغول اوب اوز وطننده اولان
علمالردن خصوصاً مرحوم عموسی حاجی میرزا علی اکبرک حضورنده علوم فنون
غریبه دن استفاده ایدوب ات عمرنی مدرس لک ایله باشه یتوروب و بر مدته شیشه
شهرنده اولان دولتی اعدادی معلم خانه سنیده معلم علم الیهی اولتوب سنه اسلامیه تک
۱۳۰۹ هجری ایانده مکة معظمیه مشرف اولوب اعمال حجبی آتامه یتورندنصونکره مکة
شهرنده داعی حقه لیک دیوب حق تعالی حضرتلرینه مهمان قالوب بی هاشم
قبرستانده مدفون اولوب ومدت عمری قرقیش ایل اولوب رحمة الله مرحومک
اشمارندن اله کتورمک ممکن اولمادی انجیق نواب مستطاب شهزاده رضاقلی میرزای
مرحومک اوغلی نواب زکری الدین میرزانک ماده تاریخنده دیدیکی سوزلرک بر فرد نه
بوداده اکتفا اولندی.

هزار شکوة ازین دهر واژگون بنیاد که باغموالم درد محنت است بنیاد

محزون

بومرددیندارونیکو اوطوار که مرحوم ملا اسماعیل جناب لادن عبارت در مرحت پناه
 و رضوان جایگاه کربلای قاسمک خلقی در . معظم الیهک منشأ ولادتی و محل
 اقامتی شیشه شهریدر خورشخط و صاحب سواد اولماقه کوره آخر عمرینه تک
 مکتب دارلقه مشغول ایدی منتهای عمری ایسه هجرت نبویه دن بیک اوج یوز
 اون بر ایل کجمش اتفاق دوشوب . بواشعار آبدار آنک آثار افکارندندر
 که یاد کار طریقله نکارش اولدی .

درد عشقک راحت روح روانمدر بنم راحت روح روانم مهربانمدر بنم
 چاک قلمش کو کسی غمزه ک خدنگی تازه دن قانه دونمش کوزیاشم کو کسم نشانمدر بنم
 شور عشق ناله دل آه ایام فراق بر بساط آجش بکا عیش نهانمدر بنم
 عشق سودا سندن ای ناصح منی منع ایله کیم منافیدر بو عقل ایله زیانمدر بنم
 وارث فرهاد و مجنون و امق شیدا بنم عشق سحر اسی جنون ملکی مکانمدر بنم
 حسرتندن کلر خک بن نجبه فریاد ایتمیم بلبل شوریده ام غم کلستانمدر بنم
 طره شیرنگی صالحش عارض کلکونه مه قرین عقرب اولشدر قرانمدر بنم
 بحر غم طغیان ایدوب دوشدم بلا کردانه غرق ایدر آخرینی بو بحر عیانمدر بنم

حسن کلزاری ارا لال ایلین بلبری

بلبل نالان بن محزون فغانمدر بنم

سر کشته لکده زلف پریشانه یتیم زلفک هواسی ایله پری شانه یتیم
 بی قرب بر اسیر محقر کدا یکن قرب دریکده شان سلیمان یتیم
 طوف دردک صفا سنی سعیده تا یتیم کویا حریم کعبه عرفانه یتیم
 ظلمات کفر زلفده کور کج حالکی کفار ایچنده کفردن ایمانه یتیم
 در در دیشک صدق دهنوز لعل لبرک کوه هواسیله کزوب کانه یتیم

بیت الحزنده مسکن ایدن درد غم چکن یعقوب وار یوسف کنعانه یتیم
 کلزار حسینک اوزره کل عارضک کوروب روشن دلیله روضه رضوانه یتیم
 طمن رقیب وجور فلک محنت فراق طاق ایلوب دی طاقی جانانه یتیم

محزون خوار صامه منی کنج فقرده

عیش و نشاط و کنج فراوانه یتیم

دکه شاه زلفه یوزمه کوکل جمعیتین کیم فزون ایلر پریشانلق کوکلر محبتین
 تا زلفندن کوکل ال چکمه ایسترسک نجات چاه محبتدن قوتارسه قور تارار جبل التین
 عشق هواسک باشه سالمدر در هجرک جانمه بن خلاص اولدم بحمد الله که چکمم زحمتین
 ای کوکل کل ایده لم شام سحر عیش و طرب بخت یار اولدی که غیرین چکمدک یزمتین
 جانده شوق وصل یارم سرده شور عشق یار دلده دوق اختلاط دلبر مه طلعتین
 آه حسرت چکمدک ایله قانه دوندی کوکلز ای کوزمه قان آغلا کیم بز بولما دق بر لذتین
 جووری افر و ندر بز اغیاره هم کم التفات دائمق اولمز دلبرک الحق که حق نعمتین

اولدی محزون عشقیله دیوانه مجنوندن فزون

شور شهر آشوبیله سندیردی مجنون شهرتین

* سالک *

بوسالک راه حقیقت و عامل احکام شریعتک نام نامی سی مرحوم میرزا
 حسن بک و ابوی والا مقامیسنک اسم کرامی سی مرحوم میرزا علی بک در ..
 و میرزا علی بک مبرور ایسه صاحب سفره جود و مهمان نواز بر وجود ایمش
 که اوسیه آنک اولاد امجادی مهماندار اوف مشهور ددرلر غرض معظم الیه
 ایام جوانلقنده حسن علم و معرفته متوجه اولماقه کوره شهرک علمالرینک

حضورنده خصوصاً مرحوم میرزا ابوالقاسم قاضی نك وحقیرك جدی
آقا عبد الرحیم مجتهد طب نراهك خدمت لرنده اکتساب علم و آداب مشغول اولور
آخر الامر او اخر عمرنده ولد ارشدی مرحوم قاسم بك جنابلری کنجه
شهرینه روس طرفندن ناتاریوس تعیین اولقه کوره همان ولایت مسافرت
قیلوب برمدت او ولایتده قالدقدنصره مریض اولوب وطن مألوفنه مراجعت
بیوروب تاریخ ۱۳۱۲ نجی سنه هجریده داعی مهمان سرای حقه لیک دیوب هیزبان
حقیقه مهمان اولور خلاصه صاحب کلامدر کلامندن فقط بداهتاً انشاد ایتدیگی
برفرده قانع اولوب ثبت دفتر ایتدیك .

فرد

به ابروی صرق آلوده دوچار شدم فغان که کشته شمیر آبدار شدم

سائل

بو مرحومك که اسم مبارکی مشهدی حسین در سکنا ایتدکنز
دیار جنت آنارده میر سیاب اوغلی مشهور و معروفدر . معزی الیه صاحب
دولت و صاحب معرفت بر شخصی ایدی حال حیاتنده ایکن عاینه مخصوص
اولان مایملکین جناب ابی عبد الله الحسین علیه السلامه وقف ایتدی .
الحاصل سنه بیک اوج یوز اون آلتی نجی هجریده رحمت خدایه واصل اولوب
صاحب طبع ایدی آتیده کی برنوحه آنک افکارندندر که مندرج اولشن .

عمه میدانده بو کون شورش فردا کورنور

باش آچق محشر ارا زهره زهرا کورنور

آلوب اورتایه عدو اکبر کلکون کفنی

نجیه کیم خار دوتار دور کل و یاسمنی

کیم کوررسه دیر اول یوسف کل پیرهنی

صحن کلزار جهانده گل رضنا کورنو

اود دوتوب سوز عطشدن جکرم اولدی کباب

کوک یوزک دود دلم چولقادی مانند سحاب

بو هواده کل اولوب آب دو چشمه تراب

هم دل سوخته چون ماهی دزیا کورنور

بارالها بونجه طویدی کیوب قاره عروس

زانوی غمده قویوب باشنی بی چاره عروس

گاهی سرخاب توکر عارض کل ناره عروس

قاسمک الیری قان ایله محنا کورنور

قوت دست اخ وارث موسی نی جنود

کورون برره سویلدیلر اول قوم یهود

بازوی بنت یدالله اوله بلز مسدود

باشلر اوستنده تقدر اول یدبضا کورنور

سائلا ناله و فریاد ایله صبح و مسا

جاری قیل کوز باشنی شوریلره هر بزم ضنا

قاللز عقباده ندامتده یقین اهل وفا

مشتری کوز باشنه وارث یحیا کورنور

خزانی

بهار عمر شریفی یتیم شده خزن اولش سید جلیل القدر و عالی نژاد و عالم و عامل خوش اعتقادك نام نامیسی آقا میر مهدی و ابوی و الامقامیسی نك اسم کرامیسی آقا میر هاشم در متولد اولوب زنیکه زور او زردینك برکشاد محالنده واقع اولان (ممرلو) قریه سننده و بعد هجرت ایتش طسوخ نام قریه یه هانسیکه همان مأوده تاریخ بیک اوج یوز اون برنجی هجریده روح بر فتوحی جنت المآوایه انتقال ایتش معروفدر جناب جلالت مآب قره باغ تاریخن من اوله الی آخره مفصلاً ترتیب بیوروب که الآن بر پاره یر لرده موجود در خلاصه صاحب دیواندر دیوانی ایسه حین تألیف کتابده اله دو شمعی ولکن نتایج خاطر شریفندن وصوله کلن انجق بو ایکی غزل ایله مرحوم محمد بک عاشق تخلص یازدینی اشعارینك جوابی در که رقم اولندی

جواب مرحوم محمد بک عاشق تخلص

یتشدی نامه نامی بن مهجور رسوایه سناسن عور مفلس یتدی نا که کنج عظمه ایله ملاذا جذا برد در مکتون بیله خوش مضمون تا بولمز کیره یوز کنز فکر لر غواصی دریایه جکوب بر عقد مرواریدی الحق رشته نظمه اوروب کوهرفشان طبعی خلل لؤلؤ لالیله بولطف ایله غزل مونجه کوزل اولمز حقیقته صانار اهل نظر بکزر بواججاز مسیحایه کوروب آدم صفی بوصفحه فی الذن صالوب محققین دیدی منسوخ قیلدی بو محمد دن کلن آیه و تور مرشدیم دمی غافل مثال بلبل بی دل که نا که قاصد نامه ورود اولدی بو مأوایه دیدم یارب نه ساعتدر بو منزل آیتدر بحب عز فخر تدر یتشدم عرش اعلا یه بوحالده یادیمه دوشدی وصالله کنن کونلر تعرض ایلدم چرخه دوروب بحتم ایله دعوا یه

کتوردم خاطره ایام وصلی سویله دم ای دل در یغا قویمیدی کردون اولام دلداره همسایه آلشدم چون سمووار آتش نار فراقیله ایدوب یاد لب لعلک دیدم هنرم ایلیوم جایه صاغنه ساکن فریبت دوتار اغیار ایله الفت وطنده بر قوری محبت دکر یوز مال دنیا یه نهایت مرغ دل افسرده در پرواز قیلماقدن که کلشن خالیدر کلدن زمستان دوشمش اور تابه اوله محرم ایکی همدم کربی هم همان دم دهر ایدر بر شمه ده نا که سالور هجرانی اور تابه

وله

جهانده هر کو کل آشفته در بر یار شوقنده کمی ایمان خیالنده کمی ز نار شوقنده کمی صنمان اولوب بدل باغلامش زلف چلیبایه کمی محنون اولوب بر لیلی وش دلدار شوقنده ساطع عشق در عالم حقیقت باخسه ک اوضاعه عنادل کل هو اسنده س حندر نار شوقنده ایکی دنداره عاشق در خیده قری و بلبل بری سروک هو اسنده بری گلزار شوقنده زمانه اهلی عادت در کمی کسب حلال ایلر کمی کر کس صفت دایم اولور مردار شوقنده جوانلر خوش سعادت در که قافل کز میوب اولسون کمی تحصیل علم ایله کمی اشعار شوقنده سعادت ملکیکن سرمایه سی تحصیل اولان زمین خزانی خسته و مسکین همیشه وار شوقنده

اول عارض کلناری کورن آیه باخاری نطقین کورن اعجاز مسیحایه باخاری بر کوز کوره اول زلف سیه چشم خاری زیحان ترو نرکس شهبایه باخاری مست لبک ای کل دخی میخانه نی نیلر لعلکدن اوین ساهر صهبایه باخاری خال سیهی عارض آلکده کورن کس گلزاره واروب لاله همرایه باخاری سرکشته سودای سر زلفک اولانلر سرمایه دنیا ایله عقبایه باخاری خم قامت ایله کاشلر کا سجده قیلانلر مهرباه اولور میلی یکی آیه باخاری

برکس که اوله پادشه حق حقیقت
آخر بو خزانی کی رسوا یه باخاری

هادی

بوهادی تخلص که محل مادر زادی اولان شیشه ارا حسن قرا معروف در آدی مرحوم حسن بك واب امجدینك اسمی رضا قلی بك در معلوماته كوره معزی الیه بو بلدهده بقدر مقدور علم و معرفته بلدیت یتورر سوكره آخر عمرینه تك خرهزی فروش لیلیق ایله كسب معیشت ایدر مش . لاجرم سنه بیك اوج یوزاون سكرنجی هجریده مالالاقان آدیله آدلانان یرده داعی حقه لیک دیوب روحی رحمت خدایه مقرون وامام زاده ابهك جوار رحمتنده مبدفون اولور بو اوج كوزل غزل آننددرکه رقم اولندی .

شب ظلمات زلفك ده فغان آزارم وار وصال صبح رویك فیضنه جوخ انتظارم وار
كلمش طاقت تاب و توانیم تاری شاهدر نه یول بول وصال هجره نه صبر و قرارم وار
نكارامه جینا سرو قدك اشتیاقنده ایدن هر لحظه چشمه جاری چشم اشكبارم وار
سكا بی رحلك بونجه ندندر بلزم ظالم كتورمزن خیاله کیم منم بردل فكارم وار
حضور یكده عزیزم ذرجه هر چند قدرم یوخ ولی غمدر یاننده شاخصم جوخ اعتبارم وار
سك عقد ثباتك جینده هرق منظوم بنده خواب كورمز دیده انجم شمارم وار

آچار مژگان اوخی هادی خیالمدن نجه روزن
خیالی كورمكه وه وه نه بخت هوشیارم وار

دولانور قاتلم مخفی كوزیله قاش آراسنده اولور قان شبهه سز بکسر بولارون قاش آراسنده
اشاره ایلور غمزه ك صف مژگانیه دایم توكون قانین ایدك پنهان ایکی سرداش آراسنده
اورالزخم زخم اوستن بكا ناوكلرین هر یان بیله كافر لرك قالدیم من كلباش آره سنده
كلم كلر خلیله همزم سیركستان ایتش من یجره آنلرك اولیدم كاش آراسنده
خیال خالیله رخسارده نردا وینویان كوكلم اودوزدی مایه صبرین عجب فلاش آراسنده

حساب ایتدی مام امن كوكلم كویكه كیردی چخابلمز او كسلر تك كه قالدی داش آراسنده

ضیاء مهر رویك تابنه تاب ایتین هادی
قالوب ویرانه لر كنجهده کی خفاش آراسنده

كوكلم نه زلفیكه بیل باغلیایدی خرم اولیدی نه جورشانه چكیدی نه زار در هم اولیدی
نه هرگز علم معما اولیدی طالده نه نقطه دهك سری بیا مهیم اولیدی
نه تیر غمزه كه طالب اولایدی سوزان دل نه آه شعله چكیدی نه دیده برنم اولیدی
نه عارضك صرق بوس ایدیدی محرم تك نه حشر اولنجه كوزم كلن یوزنده شبنم اولیدی
نه امر نهیدن امراض ایدیدی بر عاش نه روضه ایجره اوبی اعتبار آدم اولیدی
نه خوب رولر آدی بی و فالقه مشهور نه اهل عشق مجازی حریمه محرم اولیدی
اولیدی خلق جهان جمله غصه دن آزاد تمام درد زمانه بكا مسلم اولیدی

نه هادی وصلی سنكا یوز ویریدی عالمده
نده رقیب سیه دل حریف عالم اولیدی

مصری

بومرحومك آدی مشهدی یوسف ابن مغفور حاجی قریاندر محل مادر
زادی شیشه شهرندن عبارتدر مشار الیه خوش خلق و نیکو اطوار بر جوان ایدی
كه تجارت امری ایله مشغول ایدی تاریخ بیك اوج یوز ایگری اوج نجی ایله
ترك دنیای فانی ایدوبدر بو بر فرد آنك قوه متخیله سندن ظهوره كلن دركه
استدراج اولندی.
خوب رولر جمع اولون زلفی یوزه افشاك ایلون سنبلی در هم ایدوب كوكلی پریشان ایلون

شاهین فکرتی سید کاه بیانده معانی بدیع و مضامین رفیع شکار ایدن ذات عالی مقدار مرحوم مشهدی عبدالحسینک ولد ارشدی مشهدی عبدل قره باغیدن عبارتدرکه نشو نمانی و تربیه سی اولوب شیشه شهرنده و سنی اللی بشه قریب هربیت فکرتیه دوشوب قصد توطن ایله بطور و وایسکی شهرینه برادرلری ایله معاً بعزم تجارت مسافرت ایتدیلر اوولایتده داد و ستاده مشغول اولوب و مبالغ کثیره محصول ایتدیلر .

آخرالامر تاریخ بیک اوج یوز اوزدرت نجی ایله طایر روح روانی کازار بهشت برینه طیران ایتدی علی ای حال معظم الیه صاحب ابیات بی قصور و بدهاتاً سوز انشاد ایتکده . شهر ایدی بیله که مرحوم ناصرالدین شاهک و فائیدن صوکره مرحوم مظفرالدین شاه تحت سلطنته اکشن زمن اوز عمومی نواب مستطاب عباس میرزانی پادشاه روسیهک جلوس میند . ماتوس و تاج کدارلقینک تهیتندن اوتری مأمور بیور مشلردر اوجناب بوامرک تقدیمه مواظبت ایدوب بطور و وسقی یولبله بطر بورغ شهرینه عبور و مرور ایدن وقت مرحوم شاهین تخاص نواب عباس میرزا حضورنده بور باعنی بدهاتاً انشاد ایدوب لایق انعام و خلعت اولور .

رباعی

ای شاه شهید را برادر عباس
بخرام بخرام که کامرانی باتست
در ظل شهنشاہ مظفر عباس
وی کوک مسعود منور عباس

خلاصه تخیلاتندن حصوله کان بر دوستنه یازدینی مکتوبندن صوکره
مندرج اولان هربلیاتدرکه زینت کتاب اولوبلر

فدای جان توجانم بدم روزی هربیق لجه فیکرت هربیق بو طه حسرت
غمین زار از فرقت بصد محنت مذمت کاه بر چشم کهی بردل همی کردم چر ایدی
جهالشرا که حالا اشک میریزی چر امنزل کرفتی زلف در هم را چنین از تارش آویزی
شداحوالم بریشان از غم هجران همه دم ناله و افغان کنان بودم که بوی مشک از سوی
بیابان بر مشام آمد بخود کفتم چه بوی است این بشیر از مصر سوی پیر کنعان است
یابیراهن یوسف و یاباد صبا از کوی آن مهر و کدر کرده است بوی موی جانان
یادر آتش عود سوزان است بی تابانه ایستادم . بدیدم یک سواری بر در ایستاده
سلام داد گفتا کیست اینجا عاشق بی دل جدا کشته زکل بلبل غریبی نام او عبدل
که از سوی دیاریار اویم قاصدم ملفوفه دارم چونکه نام قاصدی بشنید گوتم رفت
هوش نطق خاموش خروش بخودی کرده دمی بیهوش کشته چون ستادم بوسه
بر پایش نهادم زانکه از کویت کدر کرده ز چشمانش تسلی بر کرفتم چونکه برویت
نظر کرده بزاری کفتم آری آنکه کاری نیست جز شب زنده داری آن منم بهر
خدا کر نامه میداری بدستم ده گرفته آستین بر پایش اقدام چودست از جیب برون
کرد کوبا چون کف موسی هویدا شد ید بیضا بدستم داد نامه چون دم عیسا
بجسم مرده روح افزا گرفته نامه از دستش بسر نهاده و بجشم مالیده بر بیت الحزن
رقم که شاید مونس شبهای هجران هربیق بیکس نالان شود آتروز تاشب بادو
صد تشویش بودم نامه یعنی چه الهی از ره لطف کرم بیوسته یلاز قهر چون شب
شد هوای روز وصلت بر سر آمد کشت جان بیتاب اشک دیده چون خوناب شد
از نامه دلداری بدل دادم به پایر خواسته الحمد کویان خواسم چون نامه بکشایم
زشادی دستها لرزیده به بریدم سر نامه کشادم سوره بت پیدا بر خود کشادم سر در آن
واللیل هجران کویبا و الشمس شد نازل ز فرط والضحایش تاب فجر صبح روشن
خوانمانم شد بمضمونش نظر کردم چنین مفهوم شد ما را چرا کر هانتی من باخیال
شعله دایر نمی سوزی چو پروانه فدا در کوی مینای محبت جان نمپسازای باین

دیوانگی لاف محبت میزنی کفتم مخوان بهر خدایم بی وفا کر زنده بی نادراین مدت
 ز هجران از برای آنکه با امید وصلت از بلای مرگ آزادم دیگر خود خواستم
 حال دل خود را بیان سازم خیالم گفت برکن چون توایی مرده دیده از او بنویس
 شاید مردم چشم تماشای رخ دلبر کند دل گفت حاشا من نباشم چون فضولی
 کوهکن کرسنگ شکل خود به خود اغیار کرده سوی شیرین می فرستم این
 چه مجنونیت ای شاهین اگر سازی جدا مردم ز دیده مردم اغیار است
 چون باشد چه شاید مردم بیکانه باشد محرم جانان اگر باد صبا از زلف
 مشکینش بر آرد بوی بر من بس بود حاجت بوصلش نیست حق شاهد . عناصر نیست
 در جسم همه عشق است خود عشقم .

نه از آب نه از آتش نه از خاک و نه از بادم

وله غزلیات

کوکل صیاد ایمن چشم هنر آینه یاقین دورمه
 باخاند زخمدار آهو کچی چوق بویکی بورمه
 کروب زلفنده دل احرامه شوت ایله دلیل سن
 دولانیم باشکا قربان کسلر چوخ دولاندرمه
 حجاب ایتمه الیک رخسار بیکه جسم دوتار آتش
 بلوری کون قباینه دوتوب خاشا کی یاندرمه
 قاجار شاه و کدا قاروره آهم شرارندن
 اماندر پادشاهم قورخورام غبیرله اوتورمه
 اوزبکه آشیان دوتمه سر زلف پریشانی
 مثال کرم بیله باشکا بیچاره تورقورمه
 دیدی اغیار قانین ایچمکه قصد ایتمه ای شاهین
 چین قانی حرام اولماز ناحق کوکلک بولاندرمه

دریلهدیم بزم کلزار ننگار یمن آلاخر تک
 سارالدیم جویبار اشفت چشم من جالاخر تک
 خدنک غمزه سی طش دل زاری میانندن
 دولاندر قجه اولور بیجیده زلفه ناغلاقر تک
 مقال مهر رویکن سکا ممکن دکل طور مق
 دولان شام صبا زلفنده ای دل یاباقر تک
 رقیبک تیشه ظلمیه درگاهندن اول یارک
 آتلدی تخنه جسم ضعیف قامقلاقر تک
 هوای وصلنه بر ساده طفلین پیرکن دوشدم
 غم هجری دوکولدی اوسته قلاق قلاققر تک
 لب لعلی ایچر اغیار ایله جام می کلکون
 بو عهتندن دوزر گانه کوکل مردم دالاقر تک
 سالوب جام زخمندانته کویا قانلودر کوکل
 آیاغنه اوروب زنجیر زلفک قانداقلاقر تک
 اوزولسه جان قویوب اغیار دستور العمل شاهین
 ایاق باسماز طیبیم باشم اوسته ایتالاقر تک
 عیدی صفت چکوبدی بی داره تللرک باعث کوکادی بکنسه زناره تللرک
 دل شرحه لندی شانه صفت دوشدی یایکه آل درسا آینه کوزل داره تللرک
 ویردم عنان کوکلی بر نقطه خالیکا سالدی شکنج خلقه ده برکاره تللرک
 چین اهلیدر خطاسی وار ایمانی یاندر بر ایله سجود آتش رخساره تللرک
 کلزار حسنا داغلو بدر بنفشه وار افتاده کوکلی قویوب آزاره تللرک
 دور رخنده شمشه مهر تک بولور کردود آهم ایلمسه کاره تللرک
 نار فراق شاهینه کوردک روا ولی
 قوره بوزی قاره قویوب قاره تللرک

وزیر شاهی قیلوب عشق خسته محنتدن
 نه عقلدن بوکا برچاره وار نه دولتدن
 فضاخدا نکه سیم دوشوب دل بریان
 نه اولدی باغنی بلمم که کجدی قسمتدن
 صنم عشق ایله عمر کجدی سندن ازل
 کجری حق کوره سهک عالم جهالتدن
 هر آیی باشنده نه نوقاشکه بحثه چچار
 ولیک قاش قرالانده باتار خجالتدن
 ایناتمه قصه مجنون کیم منم مجنون
 سفیه اولسه برکس قاچارمی قسمتدن
 جفایه تاب قیلوب دوشمدم بیابانه

کوزکدن اشک روان چو بیار اولوب شاهین
 نه حاصل اولدی سکا یار سرو قامتدن

عشق دیوانه سیم زلفک اولوب زنجیرم
 یوخدر طلده بر عاقل کیم ایده تدیرم
 دیدیک او تدورم اکر کویمه کلسن کلورم
 نه سنک دوغری سوزک وار نه منم تدورم
 جمله عشاقکا دشنام و یروب شادایتک
 سالمادک یاده من زاری ندر تقصیرم
 غمجه نی آجدی لبک حالی سوردم دیدی کیم
 دوندروب باغری قانه کسوب تقریرم

جمع ایدوب طبعنه داشتدان اوزیمه ابو تیکدم
 آه شاهین که سرشکم پوزاجق تعمیرم

سالوب منی غم عشقک بر اوز که حاله بالام
 کوزکله کور میه سن کلمزم خیاله بالام
 شکایت غم هجرانی بره بر ایدرم
 یتشه برده الیم دامن وصاله بالام
 قاشک شهابتی تیغ علی عمرانه
 یوزک محمد بک زرخلاک بلاله بالام
 سیاه بوش کوکل کیزلنوبدی زلفکده
 یقین کینه یا توب عارض کیده خاله بالام
 تمام خلق ایدر کعبه خدایه سجود
 اکوبدی قبله قاشک بی شه له بالام
 کنه خار کوزک اوخ چکوب کبان دوشمش
 یقین و یرو بدر آکا لیلک پیاله بالام
 اولور کناره ایدن امر داوره شاهین
 سکا محالدر عصیان کله خیاله بالام

کچن کیجه بکا بر ماه یاره همدم ایدی
 که شمع غرضی خورشید ظلمت غم ایدی
 کیرنده مغرب زلف ایچره شمس رخساری
 دیدم قیامت اولور چونکه اوز که عالم ایدی
 من فقر ایله کلمشدی ساخلاسون احیا
 نچون که ماه مبارک شب معظم ایدی
 او قوردم آیه ایس کمله شتی
 ایناندم آندا که انظارده مجسم ایدی
 نزول سوره قرآن او کیجه اولماقنه
 نظرده خال خطلی بردیل محکم ایدی
 خلاصه اول کیجه جوشن کیر زلفندن
 آجادی عقده دل چونکه اسم اعظم ایدی
 آلور مرادینی احیا ایدن شب قدری
 بکا او ماه شب قدردن مکرم ایدی
 ال وایاغین او پر دم آقاردی شو قدن اشک
 لطیف پیکری کل بر کی کوی شبنم ایدی
 روا دکلدی که شاهین ذلیل هجر اولسون
 بهشت وصلده آخر اوده بر آدم ایدی

یارب نه اولدی بلبله کلزاره کلدی
 شاخ کل اوسته گلکه کفتاره کلدی
 یا تمکن اولمادی کیچه سیل سرشکمی
 یا اوز یوزنده دوشدی کوزی قاره کلدی
 مژگان اوخین او قاشی کبان اوزدی سینمه
 صیاده باخ که صیده اوروب یاره کلدی

۲۲۴

جان رشته سی المدها تار زلفه
کوزلر کوزم او یوسنی بازاره کلدی
قدیم کان اولوب قاشنی تک انتظاردن
بجتم کبی او طره لری قاره کلدی
هر قیدر دکدی سنک ملامت بوجسمه
بردم حدیث عشقی انکاره کلدی

ناز ایله بو نازنینلر شل کوت ایلرلر منی
اولدروب قوش تک دوباره باش کوت ایلرلر منی
من نه کونه آدم یارب بوکندم کوزلر
کیم تنور عشقه دایم کوت ایلرلر منی
اوینارام هر وقت نرد حسنده بر خال ایله
ششدر حیرته مات اولدم لت ایلرلر منی
نیم خند ایله سالورلر اوستمه بار الم
کوستروب ضربال ایله سوهوت هوت ایلرلر منی

صیدایدرلر که منی شاهین بو آهو کوزلور
بر برینه گاه تازی تک دوت دوت ایلرلر منی

واعظ کوروب قباقدہ اول سرو قامتی
طولانی ایتدی قصه روز قیامتی

فان ایتدی سر عشقی بو آه دم بدم
معلومدر که دود اولور آش علامتی

سوردم دودانی آجدی سر دهانی
بیلدم که دیلده در هامو کشف کرامتی

۲۲۵

ایچدم امید عفویله می واعظ ایتدی طعن
بیلدم بوایشلرک اوله جق بر ندامتی
دوشمزدی قیس چوللره لیلادن ال چکوب
اولسیدی بن تک عشقه کر استقامتی
وا خجلتا که جانی نیچون یاره ویرمدم
روز وداع ایستدی مندن سلامتی
شاهین بورکه مفتی آنی سنک سار ایدر
سکر قیلوب وجودینه سنک ملامتی

وله نوحه

عمه هر یاره علی اکبر عطشانه دکر
بلامک رنگی قاجوب رخسار ایمانه دکر
اوخ دوتوب هر طرفک مه طرفک هاله کبی
سیلوب قان یوزینه کل یوزینه ژاله کبی
سینه دن چکمه نفس زخم آچلور لاله کبی
دیه سن باد صبا سخن کلستانه دکر

عمه آماده دوروب قتلنه یوز بیک لشکر
جمله سی الده دوتوب تیرسان خنجر
اکبرم یاره نور یاره نور جن و بشر
جانه البسه دکن یاره که جانانه دکر

ایتدی بو غصه کوکل مرغنی ای عمه کباب
نه روادر که شکار ایله شهبازی غراب

رسمدر قوم شیاطینه دگر تیر شهاب
نه سبب تیر شیاطین مه تابانه دگر

سروقد اکبری دوزخادیلر شعر سنان
اوله جق محشره تک کوزلریمک اشکی روان

جسم پاکینه اوروبلر او قدر تیر سنان
دخی هر یاره دکن نیزه و پیکانه دگر

بیلیمز آخر اولور هانی شریسته روا
بر نفر قلینه اقدام ایده یوز بیک اعدا

یاره دکد کجه آخار قانلو سرشکم کویا
دکن اوخ اکبره بو دیده کریانه دگر

کوستروب تیغ عدو باشده سباه الشفت
تنده اوخ یاره سی کویا که نجوم کدرت

حشر اولور کردوشه میدانه او سرو قامت
شورش اهل حرم عرشده سکا نه دگر

دشمن ایچره قالب ای عمه بام فردو وحید
بر کلور اکبر شهزاده یه بو چولده امید

آئیده ایله بو طایفه ظلمیله شهید
تازیانه من مظلومه نالانه دگر

شاهین ایستر اوله زوار حسین ابن علی
چونکه حق بزمنه یوخ الدهه سزاوار هملی

روضه شاه شهیدانه اگر دکسه الی
هیچ شک بو خدیکه خود روضه رضوانه دگر

وله ایضاً

کل اوغول شاه چکوم زلف غیر افشانه

ایتمش لسانی زنجیر عدو دیوانه

دولانوم باشکا کل قویمه منی محنت ایله

دکل انصاف که سرکشته قالم ذلت ایله

اورسلر نیزه به باشک باخارم حسرت ایله

نجه کیم شمعه باخار سوخته هر پروانه

دلیم آغزیمده سو سوزدن قارالوب یانه اگر

دیزم سو دخی اولسمده من تشنه جگر

نور دیده عطش قلیمه کوز یاشی بتر

سو ایچون کیتمه فرات اوسته دوشرسن قاه

کل بی خارسن عالمده سن ای لاله عذار

اولماسون تیر عدو کل بدنک اوزره چوخار

کلی کلشنده کوروب ناله ایدن بلبل زار

کل یوزک کورمه سه دل مرغی کلور افشانه

دل جان زلف رخک فکرین ایدر شام سحر

حال دل درهم اولوب شمدی دوشر جانه شرر

کوز کتوردکجه خیاله لکی اشک دوکر

میزبان سو ویرور البته صوصوز مهمانه

جان اوغل قانیله رویک کل حرابه دوز

مادرین ناله چکوب بلبل شیدایه دوز

کیتمه میدانه فراقنده قدیم یایه دوز

حیف در کیم اوله بو سینه هدف پیکانه

راضیم هر تقدیر یسه بکا جور جفا
عاشقه قسمت اولوب روز ازل درد بلا
اومشام زلف پریشانیکه من بخت قرا
بلورم میسکنم آخرده اولور ویرانه
کوزلرم کرچه توکر قلیمی غم یاخسه سرشک
آرتورور شعله سنی هر تقدیر آخسه سرشک
کوستورور مردم چشم یوزیکا باخسه سرشک
که کرک مردم اولان کوستره سو قربانه
صف چکوب قتلک ایچون لشکرکین کورنه زوا
کلشن حنکی یاممال ایده بو قوم دغا
قری وش شوریه کوکودیرم صبح و مسا
دوغرانوب سرو قدین دوشسه اگر میدانه
جنگ اوروب دامن الطافیکه کیم روز شمار
لطف ایدوب قویمه سن یاندیره نیرانه ده نار
وصف رخسار خطین دایم ایدر شاهین زار
چون مثدر یراشور چوق دانوشوق قرآه
وله ایضاً

سفر اولدی شام شومه بت اوزون هر آیه قرداش
باش آجیق ساچ اولدی معجز بو کونی قرایه قرداش
غم دردی تابشرویدی بکا مادر زمانه
ایلیوبدی طفل درده منی طفل دایه قرداش
سالورام خیاله قدک نظره کلور قیامت
اوجالور فغان آهم یتشور سمایه قرداش
کوچ اولور چخاند اباشک سر نیزه سنانه
کوچرا اهل کاروان کون چخا بر جدایه قرداش
کجه لر دوشنده یاده تن زخمدار رویک
سانارم فلکده انجم باخارام هم آیه قرداش
نجه بر کوکلده دیرلر کیم ایکی محبت اولماز
باخارام کهبی جدایه کهبی کر بلایه قرداش

یخولوبدی سرو قدک اورولوب جدایه باشک باشیم اوسته قانلو باشک - اولور ایمدی سایه قرداش
یوزیکه باخانده کل کل توکلور سرشک آیم کلور عند لب کوکلم اوسبب نوایه قرداش
یتشونجه شامه اولم بوخرا به لرده بی شک نیجه تاب ایدر سکنه بو قدر جفایه قرداش
قولی باغلی روکشاده کوزی یاشی سینه سوزان نه زوا بو قدر ذلت من بی نوایه قرداش
وار امید عفوسندن اوسبب همیشه شاهین سکانوچه خوان اولوبدر کلوب التجایه قرداش

وله ایضاً

تیره روز اولدم علی مهر جمال کدر سبب
لشکر شامک جفا سنه زوال کدر سبب
ظلم علیه شمردنی پامال ایدوب کلزار یکی
سولدیروب سوز عطفشدن لعل لشکر باریکی
کورمزم طوطی صفت آینه رخسار یکی
لال اولوب نظقم لب شیرین مقال کدر سبب
قول قوله باغلاندی آل مصطفی خورد کبار
که پیاده که اولولر ناقة عریان سوار
لیلی بخون ایدوب زنجیره سالمش روزگار
کردیروز صحرای چشم فخر الکدر سبب
شرح حالیم قیلمفه هر کبری کندر بر قلم
صفحه رخساره قانیله ایلرل رقم
مردم چشم دوتوب قان کوکلی کردالم خاک و خون باسمش اومشکین خط خال کدر سبب
کوفه دن چون ابن سعمه یتدی حکم قتل عام
لشکرکین ایتدیلر بدر حینه انتقام
آغلارام هرده ده را حلق بکا اولدی حرام
مقتلر قوی ویرن خون حلال کدر سبب

نی نوا کلزارینی هرده کیم یاد ایلم
تائفس وارتنده بدل کبی فریاد ایلم
حشر دتک قری صفت کوکودوب داد ایلم
دوغرانان شمشاد قد و اعتدال کدر سبب
متصل خوناب ایدر جاری بو چشم پر نعم
آغلارم پیدا وینها صبرم آز چوخدر غم
آریلوب کل پیگردن باشک اولمش همدم
بلعزم افغانه هجرک یاوصال کدر سبب
یوزورور ایلیایه کون کوندن فزون درد بلا
راه شامی ذکر ایدم یاشرح حال کر بلا
خم قدیله شهر درن شهر دوشوب صبح و مسا
آغلارام پیوسته شق اولمش هلال کدر سبب

نوحه قبل شاهین علی اکبره شام وسحر آشکارا ونهان قان آغلا سین جن وبشر
آغلا سک سوز جهنم دن سکایمز خطر حوض کوثر قبرینه بواشک آلکدر سبب

میرزا جعفر

بومردی رودانا وظریف بذله کوی باتوانا که دفاتر عرفادن باخبر ومضامین
کلام لرندن مستحضر در غفران پناه حاجی قاسمک اوغلیدر که اوایل همردن لباس
سفر آخرت ایله ملبس اولته کی کهنه لباس فروشلق ایتمک ایله کسب معیشت
ایدرمش . خلاصه کیفیت وقاتی ایسه تاریخ بیک اوج یوز ایگرمی برنجی همبریده
اوزاوزینه سوء قصد ایتمک لک ایله ترک دنیای فانی ایتدی . علی ای حال صاحب طبع
ومقالدر وبوبر غزل انداندر

بده ساقی بمن بیبانه چند
ز طفلان طریقت یاد کیرم
ببای خم مرا جانی نشان ده
زمسجد زاهدان کردند دورم
بمحمد الله فقام برسر کار
من آن مرغ ضعیف و خال چینم

منم جعفر به بخنونی حریم
شود قافل زمن دیوانه چند

کاتب

بوصاحب کلامین نام نامیسی میرزا محمد ابن مشهدی بیرامدر تولد ایدوبدر
شیشه شهرنده . روایت کوره متلبس ایتمش لباس فقرا ایله . آخر عمرینه تک معیشت
ایدرمش دعا نویسلی ایله ومنتهای عمری ایسه اتفاق دوشوب هجرت نبویه نک
۱۳۰۶ هجری ایلنده غرض صاحب طبع شیرین ومضامین نمکین در بوبر غزل ایله ایکی
فرد مشارالیه دن من باب یادکار شو صحیفه لرده مرقوم اولندی .

وجودک اولسه هیچ اولماسین بهار ایدوست یوز کدن آیری ندر سیر لاله زار ایدوست
مقام عشقده دوت بر ایغیله الیمی نبی آیاقه اولدی یوز روز کارای دوست
بوشور عشقده دور مخالف کردون نه ایدم جک بکاز لک اوله حصار ایدوست
کوروم بودم سنی تحریک ظلم ایدن کیمسه بنم کبی چکه هر لحظه آه و زار ایدوست
اگر غبار خط آینه جاله دوشه بو شیشه دل زاره دوشر غبار ایدوست
اوتار زلفه امان اورمه شانیه تاریه باخ که کوکلم اولور اوتار ایچره نار مار ایدوست
بودد وقامتیه باغه کیر خرام ایله که پای بندک اوله سرو جو بیبار ایدوست
بی چویر باشکا اولدیروب خلاص ایله بو حسرتیه کنه قویمه انتظار ایدوست
شب فراقده کاتب تقدر آه چکر
هاجانه تک اوله بو چشم اشکبار ایدوست

کون سنی کورمک ایله چرخده آواره دوشوب سر برهنه اوسیدن درد یواره دوشوب
یردن اولشونخی کوروب چرخده باقدم قره دیه سن باره ثوب مهیره باره دوشوب

روسیاه

بو غفران پناه ورضوان جایگاه مشهدی مرتضی نام مرحوم کربلای
عسکر بیک اوغلی ومبرور ابراهیم خلیفک نومه سی در متولد اولوبدر وطن
اصلی سی شیشه شهرینده ووفات ایدوبدر . یگرمی بش سنتنده وقاتی ایسه بیک
اوج یوز درت هجرتدن کچمش اتفاق دوشوب طبع صاحبیدر بو فرد
آنداندر .

ورد ایلیوب بومصرعی پیوسته روسیاه قیلدک قرا کوم بنم ای روسیاه زلف

آقا حسن مرحوم علی یوز باشی زاده

بو شاعر بلند پایه که حقیر ایله خویش وهم و طندر و اوزی ایچون تخلص قبول ایتمیوب و مستحسن سوزلرینک تمامی حسن آدیله اتمامه یتوروب صاحب مایه بر تاجر ایش که اوایل سندن رحمت خدایه و اصل اوله کبی که اتفاق دوشوب هجرت نبویه نیک بیک اوچ یوزیکرخی اوچنجی ایلمده نقد عمرین بازار معرفتمده صرف قیلوب اعنی اغلب اوقات اهل معرفت ایله مجالست و موانست ایروب و شعر سرالقه مشغول اولورمش . و نهایت درجه ده ملیح و شیرین سوزلر دیرمش . هانسیکه فارسی و ترکی دیوانندن منتخب اولان اشعار آبدار که ذیلاً مندر جدر معرفتی اظهار و آشکار ایدر .

یوز کده زلف سیاه ایله تابدار یاتوب کتار کلشنه کویا دوشوبدی مار یاتوب امید وصل ایله صبرایت بلای هجره کوکل که هر خزانه یقین ایله بر بهار یاتوب صبال اورمه اوزلفه داغتمه قوی دورسون که هر خنده آنک بر دل فکار یاتوب یوز کده خالک آنک دیک دوشوب که زاغ سیاه اوزینه مستکن ایدوب طرفه لاله زار یاتوب رقیب یار یله کوردکجه ناله قلمه کوکل بوسمدر که همیشه کل ایله خار یاتوب قاشک خیالنه دوشکج اکیلدی کو کده هلال لبک خیالی ایله لاله داغدار یاتوب

صبا نولور دین یاره کیم نه مدندر

حسن قابو کده دل افکار خاکسار یاتوب

بولور خم قائم هر فایده بر ابرو کج کور کج اولور آشفته کو کلم طره عنبر فشان کور کج

کل رویک کورن دم ناله ایلر زار اولان کو کلم آنک تک کیم کلور افغانه بلبل کلستان کور کج دکل بیوده بیتاب اولماقیم لعلک شرابندن نه ممکندر که نشنه سیرایده آبروان کور کج کنار اولمز کو کل بر دم سه زلف سیاه کدن بلی قوش مسکن ایلر زرده بر خوش آشیان کور کج

دبلر دایم حسن دردین سکا ای مه بیان قیلسین
نه ندیم کیم لال اولور نطقی جمالک هر زمان کور کج

دمادم یاد و صلک لذت روح روانمدر خیال قامتک سرمایه آمه و فغانمدر نه مدندر کو کلمده ناولک غمزله مکان دوتمش آرمه تندن ای جان سن آنی آرام جاممدر تو کر هجر کده دایم خون دل چشم رمدیدیم بنای صبریمی ویراز ایدن اشک روانمدر دکل انجم فلک کده کیم اوچالش چاک سینمندن شرار آتش دل شعایه آمه نه ناممدر نه لازمدر بکا کیم سیر سیرو کلستان ایتمک جمالک کلشن عیشم قدک سرو روانمدر خیال کا کلکدن خالی اولمز بر زمان کو کلم آنک هر تاری بر جان رشته سی هر موی جاممدر دکل خم قائم هر کز فلک جور جفا سندن قیلان قدم دو تا پیوسته اول ابرو کج ناممدر کو کلدن قویعه چقسین ای حسن مژگان اوخین هر کز شب هجران ارا آنلر انیس مهربانمدر

سبب ایدل بکا اوز طالع اقبال دو نمدر که دایم هوسم غم همدم آمه درو نمدر یقینمدر بو مطلب کیم وصاله یتمزم هر کز بویولده تیره بختم بسکه ایدل ره نمونمدر لبک شوقیله دایم قان اولوب کو کلم آقار کوزدن یوزمده شاهد عالم سرشک لاله کونمدر داغتمه زلفی تاشوریده کو کلم اولماسن درهم صبال اورمه اول زلفه که زنجیر جنونمدر ندندر سوردم اول مهندن که زلفک پیچ خم اولمش دیدی کیم دلر بالقدنه بنم آنلر فنونمدر کنار ایتمک کوزمندن عارضین اولمه کنار ایلر کو کلمده هر نه کیم وار طاقت صبر سکونمدر شکایت ایتمزم هر کز حسن چرخن جفا سندن قیلان رسوا بی مردم ارا بخت زبونمدر

پیشانیلق اوزلفه دائما باد صبادندر
 دکل بیگانه لردن خسته کوکلم ناله سی هرگز غم هجر یله فریاد ایتدیکم بر آشناندندر
 حذر قبل آتش آمدلدن کیم یانار جسمک بو آه ناله بش کیم ای فلک بر بینواندندر
 جفارسمین اونوت اهل وفا اول نازنین یارم که حسن اهلینه بالله بیوفا اولمق جفاندندر
 دهانک نطقه کلجک مرده جسم جان بولور حاصل مکر نطقک مسیحادن لیک آب قاندندر
 غبار توتیانی کوز ایچون مردم شفا سویلر ضیاء چشم بیارم بنم بر خاک کاندندر
 بولوبدر قامتیم خم ای حسن بروجهی وار بالله
 آکا بار ملامت دائما زلف دوتا دندر
 لب لعلک مذاقین شربت شهیدشکر ویرمن کل رویک صفاسین پرتومهر قمر ویرمن
 کوکل ایترکه چخمن خاک کایکده نثار اولسون
 دوتوب مهرک سراسر جسمی بر رهگذر ویرمن
 خراب ترکس لعلک آیلز هوشیار اولمز
 لبک تک باده اولمز کوزلرک تک می اثر ویرمن
 یانار عشق آتینه دائما کوکلم سمندر تک
 ندیم کیم آتش دلدن سکا برکس خبر ویرمن
 تا یار ذوق صفا کوکلم مهر خساریکی کورجک
 کلستان ایچره بو ذوق بکا کلبرک تر ویرمن
 خیالک مونسمدر هم نشینم آه ناله مدر
 بو بر بزم صفادر بر کسه مطلق کدر ویرمن
 شرار آه سینمدن نچون خلق احتراز ایلر
 یانار آنجیق بنم جانم بو اود خلقه ضرر ویرمن
 بنم له اولمانن کارک که بن عشقیله خوشنودم
 صفای عشقی هرگز زاهدا ورد سحر ویرمن
 بی کیم کورسه سویلر اول نکارین جور ظامندن
 وفاسندن آنک اصلا حسن برکس خبر ویرمن

کوکلم تا بزم ارا جام اولماسه عیشم تمام اولماز
 کدورت خانه در مطلق اویر کیم آنده جام اولماز
 قدح دوت ساقیا رسوا لقم تا خلقه فاش اولسون
 کیم اهل عشقدر هرگز خیال ننک نام اولماز
 یوزیکده تار زلفک کورسه کر زاهد یقین ایلر
 اوباطل سوزدی دیر لر جنت ایچره صبح شام اولماز
 خیال سنبل ایلر می کورن زلفه پریشانک
 سیه زلفک کی کلشنده سنبل مشک قام اولماز
 اوشاقلردر دلجه کیم دوشوب داشلار بی هر یان
 عجب اجلاله یتدم بوندن آرتق احترام اولماز
 قدم باس راه عشقه کورنه بر ملک فراغندر
 غلطدر کیم دیش لر عشق ملکنده نظام اولماز
 خیال وصل قیلدم خشمناک اولدک قائم دو کدک
 میسر اولماش مطلوب ای مه انتقام اولماز
 حسن کر آتش نیرانه یانسه تابی وار بالله
 فراقک دردینه ای مه لقا هرگز دوام اولماز
 ای خوش اول بزم کیم آنده کزه بیوسته ایاغ
 پرتو طلعت یارم اوله اول بزمه چراغ
 حسن رویک کورن ای مه کلی ایلمی خیال
 یاد کلزار قیلوب کلشنه ایلمی دماغ
 بکا آثار قیامت اولر اول لحظه عیان
 کوزلر یمدن صنما سرو قدک اولسه ایراغ
 کیمدر طالده سنک تک بو ملاحظده کوزل
 بد نظر کوزلرینه کاش الپهی دوشه آغ

۲۲۶

نفعه مشکبدي کيم عالمی دوتمش يك سر
یوقه اول ماه اقا زلف خه اوردی ذراغ
خیلی مدتی که نایابدی سندن دل زار
ویردی مژگان اوخی زلفندن آنی شمدی سراغ
نه عجب کر چکه فریاد حسن شام سحر
آفتندن فلکک اولمادی بر لحظه فراغ

خیال ایتکج لبک قان اولدی ای مه ناتوان کوکلم
جفا و ظلمیه بامال اولوب ویران اولان کوکلم
کان سرمست کوزلردن او مژگان اوخلرک جان تک
باسویدر باغربنه دایم ایدر ایلدن نهان کوکلم
سرنشکم قطره سی کیم لاله کوندر وجهی وار بالله
جگر برکاله سین بربر ویریر خاقه نشان کوکلم
دیله وصلک دمام شاد اولور یاد وصالک له
شیر آتش هجرانیله دایم یانان کوکلم
اولویدر غم یطاقی بر زمان غمدن خلاص اولماز
اولان هر درده همدم هر بلایه باسیان کوکلم
آقان کوزدن عزیزم اشک کلکونم دکل هر کر
دونویدر قانه هجرکله اولر کوزدن روان کوکلم
آنوب کلزار وصالک غمدلیب زار و محزون تک
خزان فرقتکده دایما ایله فغان کوکلم
سر زلفک هوا سینه حسن آشفته حال اولمش
ایراغ اولماز بلاو درد و غمدن بر زمان کوکلم
صیادن کلشن ایچره زلف رویکدن سوال ایتدم
کلی افسرده قیلدم سنبلی آفته حال ایتدم

۲۲۷

دیدم یجک وصاله عرض ایدم حال دلم يك سر
بوزک کوردم عزیزم لال اولوب ترك مقال ایتدم
لبکدن برتما ایلدم یوز بیک بلا چکدم
خطا کار اولدم ای مه قانه دوشدم بر خیال ایتدم
قاشک طاقین کوروب محرابه یوز دوندرمدم اصلا
سارالدم ضعف بولدم قامتی چون هلال ایتدم
قدم باسدم دیار عشقه ترک خاتمان قیلدم
ملاحت داشلرک جورده آتار جلال ایتدم
ال اوردم مهر رخسارکله چرخن آفتابندن
لبک شوقیه کوز یاشین جگر قانیله آل ایتدم
کوکل مرغین بلا دامینه سالدم ایلدم بایند
حییم هر زمان کیم یاد زلف خط خال ایتدم
ندر جرم عزیزم نازنین سودیکم آخر
کنه کار اولمادم سندن تمنای وصال ایتدم
سراسر یاندی جسمم اوددوتوب آهم شرارندن
کیمه کیم دردیمی اظهار قیلدم کشف حال ایتدم
ره عشق ایچره جان نقدین حسن صدق ارادته
نشار دلبر رعنا فد صاحب جمال ایتدم
کوکل تاوار الکنده اختیارین ترک جام ایتمه
ایچوب می سرخوش اولدایم خیال نیک نام ایتمه
اوزاق کر هر کدا خصلتی لردن تا که عمرک وار
یتن ناهله سر ویرمه آنبیله صبح شام ایتمه
پریشان خاطر اولمه کردشدن چرخ بدمهرک
جهان قیدیه هر کز عمریکمی ایدل تمام ایتمه

دو توب میخاه کنجین فارغ اول آزاده لق کسبایت
 ریاض زمین اونوت ای دل آنی هر کر مقام ایتمه
 وفا اوماق خطادر ای کوزم هر بیوفالردن
 یتن ناکساره دنیسان اوتری احترام ایتمه
 حذر قیل ناله سندن ای فلك هرینوا کور کج
 آنی زهر حوادثه دمام تلخ کام ایتمه
 حسن چوخ داد فریاد ایله چرخن جفا سندن
 بوفریاد ایله هر درد اهلتک عیشین حرام ایتمه

کوتور زلفک یوزکدن دور مقابل آفتابیه
 فلك کورسین یوزک تا کتره سین مهرین شتابیه
 شرار عشقیله یاندغه دل کریان اولور چشم
 بی نمناک اولر کوز دایمادود کباب ایله
 کوزک کور کج کوکل سرمست اولور بروجهی وار بالله
 از بدر سرمه سین بس کیم ید قدرت شرابیه
 هواده برق صامتک کاه پیدا کاه پنهان در
 شرار آتش کوکلم چخوب اوینار سحابیه
 کوکل آرام بولماز سندن اوزکه ماهر ولردن
 اولرمی تشنه سیراب ایکوزم هر بر سر آبیله
 مژک زخینه مرحم جسم ایچره تار زلفکدر
 غلطدر کیم برا تجز دیرلر مشک نابیه
 مکر باد صبا افشان ایدوب زلف پریشانک
 کنه آشفته در کوکلم قلوبدر اضطرابیه
 یوزیکده خال و خطک همدم اولمش کفر زلفکله
 عجبدر کیم بهشت اهلی اولور اهل عذابیه

هر زمانکدن ایتمه بر زمان کوکلم کنار اولماز
 زبس کیم باغلا نوب چو نندن آکا یوز بیچ و تابیه
 او یان بر خواب غفلتدن حسن هشیار اقی کسبایت
 کیچیرمه غفلتیه عمر یکی بهوده خوابیه

تا عکس رخ یار به پیمانه در افتاد
 افکنده صبا یک کره ناز بزلفش
 بلبل زمن این شعله جانسوز بیاموخت
 شد رشته جانم بجم و بیچ در آندم
 هر جا که غم و محنت و اندوه الم بود
 تنها نه اسیرش دل دیوانه من شد
 مستانه دلم بر در می خانه در افتاد
 صد عقده از او بر دل دیوانه در افتاد
 از سوز دلم شعله به پروانه در افتاد
 کان زلف سیه بر دهن شاهه در افتاد
 رو داد بر این کلبه غم خانه در افتاد
 بر طره او بس دل فرزانه در افتاد

فریاد از آروز حسن بر لب میگون
 دل داد چنین بخود مستانه در افتاد

کر من از خواب عدم روز جزا برخیزم
 آب حیوان من از شربت صهای فاست
 من که شادم زغم خویش به همخوانه دل
 کر بود دامن دلبر بکفم روز جزا
 بسته قید علایق شده ام در همه جا
 بسر کوی خرابات زبا افتادم
 با خیال تو هم آغوش زجا برخیزم
 من نه خضرم که بی آب بقا برخیزم
 دگر ایدوست از این در بکجا برخیزم
 دامن افشان ز ترا تا به سما برخیزم
 همتی خواهم از این قید بلا برخیزم
 حاشا لله من از این کوی بیا برخیزم

ای حسن آنچه مرا دوست پسندید رواست
 بر نسیم بر سر تسلیم رضا برخیزم

کدای پیر مغان شو بدهر سلطان باش
 زدیو نفس رها کن نکین من و شرف
 هزار بار اگر لسترایست گوید
 بدست پیره زن دهر دون مده دامن
 ترا چه سود چه زکمه چه بهره از مسجد
 بقید ماو منی همچو من مجرد شو
 تو زاهدی به ارادت طریق عشق سپر
 چو خورده می شادی ز جام وصل کنون
 حسن اگر سر آزاده کی بسر داری
 مقید سه آن زلف عنبر افشان باش

باخبر باش دلا تا نبری رنج خطر
 شیوه رهروی این نیست که آموخته
 باید اول روش راه بیاموزی از آنکه
 خویشتن را بچنان بسته بر قید جهان
 گاه در محنت جانی کهی در فکر جلال
 طمع خام مهر رخت سفر نیست ترا
 تا بکی در هوس نفس شوی جلوه نما
 دیده بردار اگر عاقی زین نقش و نگار
 قانع قسمت خو باش غنی شو ز همه
 بهر دنیای دنی چند کنی رازق خویش
 پیش ابتدای جهان دست تمنا چه بری
 مالک نفس دنی باش خداوندی کن
 سیرت نیک محالست زهر دوز و دنی
 گر بخواهی که شوی ای حسن آوده بدهر
 به کی رنج مده تا رسد بر تو ضرر

واو ولایتده بقدر کفایه ارسطوی زمان و جالینوس دوران مرحوم جناب میرزا
 ابوالحسن حکیم باشی و حکیم لمسه حضور لرزنده تحصیل ایتمش بعد از تکمیل وطن
 اصلینسه تشریف فرما اولور طبابت امری ابله مشغول اولور . طبابتدن قطع
 نظر ادیب بی عدیل ایدی و اوسپیه منی بو شهرده واقع اولان اعدادی معلم خانه
 سنده علم آلهی معلمکنه دولت طرفندن نصب و تعیین اولتمش .
 اطفال دبستان ایچون بر جلد کتاب نافع تصنیف بیورمشلر . سلّ مرضنه
 مبتلا اولوب ۱۳۱۹ سنه هجریه سنده حکیم مطلق حکمی ابله شربت مرکی نوش
 قلمش . خلاصه الکلام صاحب کلامدر .

شو ترجیح بند مشارالیهک نتایج خاطر نیدن در که زبرده درج اولندی .
 خوش اول زمان که سنکه همیشه همدم ایدم بساط بزم جالکله شاد و خرم ایدم
 هوای عشقکله خوش بچوردی ایام صفای روییکه بی ملال و بی غم ایدم
 شراب لعل لکله مدام سرخوش ایدم قبول بزمک ایدم دائما مکرم ایدم
 رقیب بولماز ایدی بول حریم عیش مزه دیار کوییکه بر من همیشه محرم ایدم
 یمان گونه قالب ایدمی بو بی نوا نیجه کور
 بلا و محنت هجرانه مبتلا نیجه کور
 خیالک ایله شب روز گفتگو ایدرم صبور اولوب غم درد و بلایه خو ایدرم
 بلا و درده رضایم که خسته جانم ایچون در دیاری کزوب درد جستجو ایدرم
 شهید عشقک اولوب خاک کوییک اولمق ایچون قان ایله چهره امیددی شست شو ایدرم
 ویرنده جان غم اونده فراق حسرت ایله جمالیکی کوزلیم کورمک آرزو ایدرم

یمان کونه قالوب ایمدی بو بی نوا نیجه کور
بلا و محنت هجرانه مبتلا نیجه کور

خوش اول کوزل کیجه لر کیم هوای روییکده صباحه دک دولانوردم فضای کوییکده
وجودمه کدر ایتمزدی غم کچر دی خوش اوزون عمر هوس زلف مشک بووییکده
وفا بولنده یوروردم دالنیجه سایه کبی درینغ اولدم اول کونده جستجووییکده
مروت ایت کرم ایت کلبه حزیمه بر قدم قوی ایله نظر کیم فراق روییکده

یمان کونه قالوب ایمدی بو بی نوا نیجه کور
بلا و محنت هجرانه مبتلا نیجه کور

مشهدی اسد

بو باک طینت و ستوده خصلت آنی الذکر میرزا کریم بک جناب لربنک کهتر
برادر لری در که بدایت حالنده قره باغده مسلمانجه بقدر الامکان تعلیم و تربیه کور.
کدن صکره تجارت امورنده صرف اوقات ایتمش بئمه ترک وطن مألوف ایدوب
عاقبه الامر خراسانده (۱۳۲۶) نیجی سنه هجریهده ارتحال دارنیم ایلمشدر. گاه
گاه حجله خاطرندن نهایت درجهده کوزل سوزلر ظاهر اولور ایدی کلامی ایسه
فی الحال کندی ذاتی کبی کوزدن غائبدر. مکر بر فرد که نیجه غزلاره بدلدر.
جنم دنبالنه زاهد او دوشن خال دکلی دانه سجهدی کیم گوشه محرابه دوشوب

ملا علی خلیفه

بو مرد باقوی و زاهد بی ریب وریا علین آرامگاه ملا کلبعلی نک خلیفیدر که
بام صباوتندن حد کاله بنشنجه به دک مرحوم پدر بزرگوارینک حضورنده و خند

احمد بك

متنّه تربیه ده بولنوب جماعتك هپسك اعتماد و اعتباری جهته او بزركواره كمال
 مهر و محبتی و ارایمش. امرتدریسه مهارت تام و تمام كوستروب و املا و انشاده
 بهره وافی و نصیب کافی اخذ ایتمش. معروف اولان انشاء میرزا كاظم آنك انشاآتند
 ندرکه میرزا كاظم نامنده بر شاگردی جمع ایتمشدر. كذاك حسن خطك اقسامنه
 دارا ایتمش. بوندن ماعدا عتبات عالیاته شرفیاب اولوب و مراجعت ایدوب دیگر
 هیچ شیشه شهرندن كساره چیقمامش. تخمیناً ایتمش بش سنه عمر سورمش
 و هجرتك ۱۳۱۰ نجی سنه سنه رحمت حقه ملحق اولمش. الحاصل صاحب طبع در .
 محصولات فکریه سندن المزه کچن بر رباعی زبرده تحریر اولندی .

آن سروکه سر بندی عالم از اوست فخریه مجموع بی آدم از اوست
 پشت و فلک پیر همی قد هلال پیوسته متاك ابرو اتش خم از اوست

ملا محمد قاضی

بو جنت مکان که ملا سید مرحومك ولد ارشدی در (عی خانلو) فریه سنده
 ضای عدمدن عالم شهوده قدم قومیش و حد رشده و اصل اولدقدن صکره شیشه
 شهرینه اشرف فرما اولوب تدریسه مشغول اولمش بده کالانی سایه سنده جبرائیل
 اویزدینه قاضی تعیین اولوب دست فضاونده اکلشمش . برمدت اوراده عمر
 کچوردکن صکره زنکه زور اویزدینه امر قضاوت ایچون مأمور اولمش . اوسر
 زبینه هجرتك ۱۳۲۴ سنه سنده بهشت برینه ارحال ایتمش . بهر حال صاحب
 طبع ایتمش . قوه خیالاتندن بر فرد اله کیمکله زبرده مسطوردر .
 چه سال زندگی خویش می نشویم دست بجان رسیدیم و جانا نیامدی بیعت

شو مرحوم جعفر قلی بک مغفورک ارشداوغی و محمد بک مبرورک نوه سیدر .
 منرحوم محمد بک ایسه رضوان مکن ابراهیم خان جوانشیرک قرداشی مهر علی
 بکک خلیق درک آقا محمد شاه شیت قنعه سنده مقتول اولوب و ابراهیم خلیل خان
 جابلکانه فرار ایتدکن صکره مرحوم رشادتی جهته قره باغک پراکنده اولمش
 اهالیسنی باشنه جمع ایدوب بر مدت حکمرانلق ایله مشغول اولمش . صکره شکی
 حاکمی محمد حسن خانک حیله سنه فریقته اولوب قره باغدن شکی شهرینه عازم اولمش
 و اورایه یتشدیکی وقت محمد حسن خان انی طوتوب حبس ایتمش و حاکم شیروان
 مصطفی خانه تسلیم ایله مش . مصطفی خان ایسه مشارالیهی عداوت سابقه سنه کوره
 قتله یتورمش . بهر حال احمد بک مرحوم قره باغک کهریزلو قره سنده تولد ایدوب
 اون بش سنه واصل اولدقندن صکره روس تربیه سی اوزرد تحصیل عنوم ایتک
 آرزوسیه پترسبورغ شهرینه عنیمت ایدوب و (بولولو سقی) نامیه موسوم اولان
 مکتبه تحصیل فنون و معارف ایله مشغول اولمش . بعدد صاحب منصب اولوب
 روس و عثمانی محاربه سنده بیوک شجاعتر کوستره رک دولت طرفندن لایقانه نشا
 ندره نائل اولمش . ۱۸۵۰ نجی سنه میلادیه علی بک ساطوف ایله دوللوویه
 چیقوب صاغ لندن معیوب اولدیفته مبنی خدمتدن استعفا ایتمش و اوز املاکئی
 اداره ایتکله مشغول اولمش . میلادی ۱۹۰۳ سنه سنده وفات ایتمش . خلاصه
 صاحب انار و افکار بر وجود ایتمش . نتایج طبعتدن بر وجه آتی بر فرد ایله
 اکتفا اولندی .

او باغده که بتوردی همیشه لاله و گل سبب نه اولدی بله خارزار اولدی کویک

آقا محمد

بو مرحوم و مغفور که صاحب خلق حسن و خلق احسن ایدی آقا حسن مذکورک
 فرزند ارجمندی در . یکریمی بش سنده بوزینی تیره ترابه قویوب روح شریفی
 ارواح آل ابو ترابه ملحق ایتمش . زبرده محرر بر بیت مشارالیهک جمله خیالاتندن دره

جز در آینه و آتش نتوان دید نظیر جز در اندیشه و خوابش نتوان یافت بدل

هر بر اوصافند قطع نظر دایما او خیالده ایدی که مبادا که بر فرق قلبی کندی
حقنه رنجیده و یا اینکه بر ناملایم سخن دهانه کنجیده اوله. معظم الیهک سوزلری
شو حقیقه برهان قاطمدرکه بیورر :

بفرش چمن بای آهسته نه مبادا بر نجد ز تو خار و خس

الحاصل کندی اوائل عمر کران مایه‌سی علوم ادبیه و عروضه صرف اتمش
ایدی و بر مدت لسانی منطقه آجیش ایدی بر نحو ایله که امثال واقرائی اره‌سنده
فضل و کالاتده ممتاز و نجات و لیاقتنه نظراً دولت محروسه روس طرفندن تفلیس
سردار اکرمی حضورنده آطوداندلیق منصبی ایله سر افراز اولش ایدی .
ایمپراطور اعظم دولتین اره‌سنده اتفاق حاصل اولدینی اثناده بعض امور مشار
الیهی مأمور بیورر مش خلاصه ، صاحب طبع خوش و مضامین دلکشدر دیوان
مخصوصی بو قدر . وقتاکه ۱۳۱۰ سنه هجریده شرف ملاقاتلری ایله مشرف
اولهرق محصولات قدریه‌سی اولان اشعارینی طلب ایستدیکمده اوراق پریشان

میرزا صادق

بو حکیم حازق و مہدم موافق کہ مرحوم میرزا لطیف شیشہ نیک خلف -
الصدیق و ولد ارشدی در ایام شبانندہ علم و معرفتہ خصوصاً طبابتہ شایق اولد -
یفنہ کورہ مسقط الرأسندن آباق چکوب دارالسلطنۃ تبریزہ عزیمت و مسافرت قیلور

اوزرنده اولدیقی بیان بیوردی . اشبو کتابک حین تألیف و تخریرنده المزه
کچن اشعار آبداری ایله ترین صحائف قلندی .

مناجات

یارب توی که نیست مرا جز تو ملتجا سلطان ملک عدل و خداوند کبریا
چشم امید عالیشان سوی در کمت محتاج آستان تو درویش بادشا
جشید باجلال جم و فرّ خسروی در آستان خدمت تو کترین کدا
هرجا که هست خسته دلی مرهم از تو یافت کم کرده راهرا کرم تست رهنا
ستار هر عیوب و غفار هر گناه دارم امید عفو تو با خوف با رجا
در طینت کداست کنه کاری و خطا شایسته خداست کنه بخششی و عطا
خواهم که عمر من همه در توبه بگذرد در کربه و ندامت و درمانم و عزا
از کرده های خویش بشبان و عذر خواه که رو بخاک عجز و کهی دست بردعا
شاید رسد نوید نجاتی و رحمتی شاید که در کنشی قلم عفو بر خطا
یارب چه گونه با همه جرم و گناه خویش عزم سفر کنیم سوی عالم جزا
فریاد از آن دمی که ز اعمال زشت ما در قبر تنگ تیره پیرسند ماجرا
بی یار و بی رفیق فساده بزیر خاک خوار و ذلیل و خسته و پامال و بی نوا

نه طاقی که دست ندامت بسر زیم نه جامه که جامه خود را کم قبا
با صد گناه باز امیدم بفقو تست آخر کجا رود زدرشاه خود کدا
نومید نیست از کرمت بنده که او کرده قبول بیروی دین مصطفی
دینش طریق راست زبانش زبان حق کتارش از درون دل الهامش از خدا
از روی باطن آمده شاه پیران از روی ظاهر آمده کر خیم انبیا
یاران او اگر چه بزکان دین بند اما علیست نائب بر حق مصطفی
ایشان ستارکان و علی آفتاب دین ایشان پیادکان و علی شاه لاقی
اقرار بر شرافت او پیش دیگران کردیم از درون دل پاک و بی ریا
کی باشد آنکه بخت سیه بار من شود تا توییای دیده کم خاک کربلا
یارب میاد آنکه جدا گردد عاقبت دست وفا ز دامن اولاد مرآضی

وله ایضاً

ای نام تو زیور بیانها آسایش دل سرور جانها
هر نغمه که مطربان سرایند افسانه نست در میانها
از تست طراوت ریاحین آرایش باغ بوستانها
گر جذبه مهر تو نبودی گردش نه نمودی آسمانها
چون فی به ترتم و فغانند از سوز تو بند استخوانها
خون در دل غنچه ها زداغت در سینه لاله صد نهانها

با آنکه تو خارج از مکانی
 خالی نه زهتیت مکان ها
 بالاتر از آنچه عقل داند
 بیرون ز تصور کمان ها
 کی حد و ثنای تو توان گفت
 کرم سرمو شود زبان ها
 در راه محبت تو خاشاک
 بهتر ز هزار پرنیان ها
 در ماده محنت و بلایم
 ای از تو علاج ناتوان ها
 بر کار زمانه دل نه بستند
 آیند و روند کاروان ها

بر حال وفا عنایتی بخش
 ای نام تو زبور بیان ها

ترا عیش شادی دمی کم مبادا
 زغم های من بردات غم مبادا
 نشاید ترا بار محنت کشیدن
 جوانی تو آن قامت خم مبادا
 نداریم با کس بغیر از تو انس
 تراهم زیاران خود رم مبادا
 شنیدم که با ناکی عهد بستی
 جو عهد من آن عهد محکم مبادا
 چونی آتش افتاد اندر دل من
 دلم را بجز ناله محرم مبادا

چودر ها بریزد وفا از دو دیده
 از این جنس در دامنش کم مبادا

عکس روی یار در جام شراب
 جلوه ها دارد چودر آب آفتاب

مظهر انوار الطاف خداست
 حیف باشد روی نیکورا نقاب
 با خیال روی او مژگان چشم
 مینگارند نقشها بر روی آب
 کاش یکشب همچو من بیدار بود
 بخت من تایار را دیدم بخواب
 یاری مهر است و صبرم اندکی
 آرزو دور است عمرم در شتاب
 از من مسکین نیاید جز دعا
 گرچه از خوبان ندیدم جز عتاب
 ما که از نا محرمانت نیستیم
 ماه رویا روی خوب از ما متاب

جز وفاداری و فارا جرم نیست
 بی خطا کشتن چه می بینی صواب

چو شمع بزم غم گریانم امشب
 بسوزد رشته های جانم امشب
 نخسبم تا سحر از کربه و سوز
 کهی گریان کهی سوزانم امشب
 من از مستی شکستم ساغر خود
 تو مشکن ساقیا پیامم امشب
 زجا رفته است پای عقل و تدبیر
 زسودای توسر گردانم امشب
 دل از قید جهان آسوده دارم
 بملک عاقبت سلطانم امشب
 وطن هرگز فراموشم نکردد
 درین محنت سرا مهمانم امشب

وفا شمع شبستان فراق است
 زسیل اشک او ویرانم امشب

خاك آن باديه كوبي همه مشك ختن است خس و خاشاك در آن مرحله كگذار من است
 كر در آن شهر بسي لاله رخ و سرو قند آنكه محبوب تر است از دكران يار من است
 كرچه او را بجز از جور و جفا كاري نيست سجده برخاك درش شام سحر كار من است
 با خيال سر زلفش همه شب بيدارم شاهد حال درين قصه شب تار من است
 بخت من بود كه بيدار نشد در همه عمر و آنكه در خواب نشد ديده بيدار من است
 من كه پابسته صياد شدم نيست عجب عجب آنست كه اونيز گرفتار من است

با همه جرم و خطا باز وفا بنده اوست

با همه جور و جفا باز وفادار من است

حاصل من بره مهر وفا ناکامیست ذلت و محنت بی حاصلی و بدنامیست
 تا خیال سر زلف تو هم آغوش من است هر شمع کار پریشانی و بی آرامیست
 ناله از سوختن کریه زغم های فراق پیش ارباب وفا بی ادبی و خامیست
 لب شیرین بکشا تا بکشاید دل من قائم کر سخن لطف و کر دشنامیست
 عقده کار مرا دست کسی نکشاید ز آنکه دیوانه دلم بسته مشکل دامیست
 زاهدان بامن دیوانه خدارا مفسدین انس ما بهر من تو سبب بدنامیست

هر کسی در طلب نام و جاهیست وفا

مثل عنقا دل تو در طلب کنایست

مينالم از غم ميسوزم از تب يارب نيايد ديگر چين شب
 دور از لب تو در زم عشرت پيمانه دارم با خون لبالب
 از حالم امشب ديگر چه پرسى پير آهنگ سوخت از آتش تب
 تا دور كنى از جشم اى ماه از دیده ريزم صد دانه كوكب
 با بى وقابان تو آشنائى با آشنائان بيگانه مشرب

حرف وفایت در یاد دارم

تا آخر عمر از درس مکتب

بی تو ای دوست مرا طاقت و نهایی نیست جز وصال تو خیالی و تمنائی نیست
 حور در خالد بدین حسن نباشد که تراست سرودر باغ بدین خوبی و رعنائی نیست
 با چنین حسن لطافت که تو داری چه عجب عاشقان را ز وصال تو شکيائی نیست
 چون صبا کر چه در اقصای جهان کردیدم باز جز کوی توام منزل ماوائی نیست
 من ز تقایس بیرون کی روم ای یار عزیز خوشتر از کوی تو در مردو جهان جائی نیست

کر تم خاك شود خاك سر كوی تو باد

تا بدانی که وفا عاشق هر جائی نیست

شهر قلبيس که دروی وطن یار من است خاك او مرهم زخم دل بیمار من است
 من ز غربت نکندم شکوه در آن شهر عزیز که سك کوچه اویار وفادار من است

شراب نوش چه پرسی حدیث باقی و حادث که طی نمی شود این ره بگفتگوی مباحث
بغیر نشئه روحانی از شراب ندیدم ز روی شرع چرا نام اوست ام خبائث
اگر بفطرت پاکی چه غم ز خوردن باده که آب تالک نباشد بفعل زشت تو باعث
ز محنتب نکندم باک و از کرامت می کنم ز تیشه حصار می به پیش سنک حوادث

بکار ارت داود خان وفا میند دلت
که ملک و مال نماید به ارت خواه و به وارث

ای عقل و دل اهل نظر داده بتاراج شاید که ستانی تو ز خوبان جهاز باج
با این همه خوبی و لطافت که تو داری حیف است دل تیره در آن سینه چون عاج
بیرون نرود مهر وطن از دل تنگ تقدیر قضا کر کندم از وطن اخراج
ره در حرم دوست نداریم کثیرا جز عجز و تحیر نبود حاصل معراج
معراج چه حاجت بود از اهل عیبانی این قصه نیکو شنو از گفته حلاج
بک نور وجود است بصد جلوه ذرات بک بحر محیط است بصد کثرت امواج
هر مرغ حدیثی ز تو خواند به نوانی کر ناله بوم است اگر نفیحه دراج

خاک در تو مایه فخر است و فارا
درویش ترا عار بود از کله تاج

ایکه نقد دل جان در سر بازار تو شد میل بوسف نکند هر که خریدار تو شد

تانسیم سحر از زلف تو بکشود کره هر کجا اهل دلی بود گرفتار تو شد
روی تو آینه حسن خدا بود خدا تا در او کرد نظر عاشق دیدار تو شد
میل بردیدن حوران بهشتی نکند هر که را روز بسین دیده به رخسار تو شد

با همه مهر وفا از تو چرا دور شدم
انکه بی مهر وفا بود چرا یار تو شد

کاش صیاد ز دل تنگی من یاد کند رحمش آید بمن و از قفس آزاد کند
آنکه یادش نرود از دل من در همه عمر وقت آنست که اونیز زمن یاد کند
شادی من همه در شادی و خوشحالی اوست چه شود کر به پیمای دل من شاد کند
باغبان چون در گلزار به گلچین بکشود خانه بلبیل دل سوخته بر باد کند
کل بسناکامی بلبیل همه جا خنده زند بلبیل از خنده او ناله و فریاد کند
کوه دشت ارشود ناله اش از سینه تنگ بیستون بار دگر یاد ز فرهاد کند

کر وفا میل بتدریس کند در تقلیس
قیس را عشق بیاموزد و استاد کند

جن بی رخ تو صفائی ندارد کل گلستان دلکشائی ندارد
جو دوری ز چشم من ای روشنائی چراغ دلم روشنائی ندارد

ندانم چه دردبست درد جدائی که جز مرگ دیگر دوائی ندارد
خدارا مران از در خود سکی را که جز آستان تو جانی ندارد

در این شهر هرکس گرفتند یاری
وفا جز غمت آشنائی ندارد

چون حلقه های زلف کره گیر وا کند دیوانه کان سلسله را رها کند
آن زلف خم به خم بدل بقرار ما از تیره شب پیرس که هر شب چه ها کند
دیوانه وار بر سر کویش همی رویم شاید که یار نیز تماشای ما کنند
بی مهری از نکار من آموخت دور چرخ که اوّل وفا نماید آخر جفا کند
گر سرو من قیام نماید به راستی در هر قدم هزار قیامت به پا کند
کویند یار باتو وفا در سر وفاست خوش گفتگوست کار چنین اش خدا کند

گر عمر امان دهد بسر دوستی وفا
چندان وفا کنیم که آخر وفا کند

مرا ساقی جومی در جام زر کرد حدیث زهد و تقوی مختصر کرد
بیاران داد جام عشرت اما مرا پیمانه پر خون جگر کرد

نسیم صبح بوی زلف او داشت دل دیوانه را آشفته تر کرد
رسوم عاشقی پروانه دانست که جان داد و حکایت مختصر کرد

ندانم باچه تاب و باچه طاقت
وفا شهبای هجران را سحر کرد

شهر تقلیس که خوش آب هوائی دارد صوت ناقوس سحرگاه صفائی دارد
هوش دل باز کن و ناله ناقوس شنو این نوایست که او راه بجائی دارد
عیب صنمان چه کنی ای که ندانی حالش گر چه زنار به بست است خدائی دارد
گر کند سجده ترسا بچسب عیب ممکن نور حق در همه جا جلوه نمائی دارد
هر کجا می نکرد نور خدا می بیند در مقامات عیان رتبه و جانی دارد
قبر آن شیخ مرا قبله جان است و دل است تربت اش خاصیه روح فزائی دارد
به تمنای مداوا زود سوی طیب آنکه در سینه خود داغ جدائی دارد

شهره شهر شده یار به بی مهری خود
لیک با اهل وفا مهر وفائی دارد

درویش حق که مسند او بور یا بود کمر سوی خاک می نکرد کیمیا بود
عیب اش همین که خرقه زولیده در بر است در کسوت فقیر رسول خدا بود
اسکندری کجاست که در راه پر خطر مارا بسوی چشمه جان رهنما بود

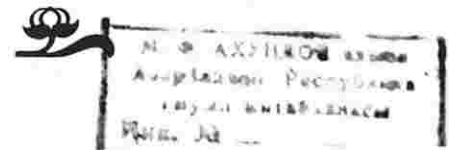
کل کر انیس خار شود عیب او ممکن بلبل که بی وفاست کلش بی وفا بود
بر من چه گونه میگذرد بی تو روزگار داند کسی که باغم من آشنا بود

رحمی نکرد بار بحال دل وفا
بارب به درد عشق چو من مبتلا بود

بهار عمر کرامی چو میبود برباد بنوش باده کلکون هر آن چه باد آباد
زمانه کلین عیش مرا فکند بخاک مثال بلبل آواره میکنم فریاد
کجاست دست رسی تا بمن رساند دست کجاست داد رسی تا بمن دهاند داد
کدام عیش که باقیست تا با آخر عمر کدام غصه که او هم نمی رود از یاد
کدام سرو که باد خزان بدو نوزید کدام ناله که آخر نمی رود بز یاد
چو شادی غم عالم همیشه در گذرند بعیش باس به مستی در این خراب آباد
خوشادمی که چنان مست کردم از می ناب جهان هر چه در او هست می رود از یاد
مصوری که کشیده است نقش هستی من بدست داد صراحی بکف پیاله نهاد
چو نقش بند ازل نقش زد بدین ترکیب همیشه در کف من ساغر صراحی باد
مکو که عاقبت کار چیست با چه شود که برده از رخ این کار هیچ کس نکشاد

تلاک مال در این دهر دل میند وفا
همین بس است که با نیکوئی کنندت یاد

دلی از قید عالم رسته دارم بزنجیر محبت بسته دارم
دو ابروی تو محراب دل ماست بسویش سجده ها پیوسته دارم
ز می در شیشه تا یک قطره باقیست دل از آلابش غم شسته دارم
مرا در خانه دل مهمان نیست بروی دیگران در بسته دارم

وفا سد شکوه دارم از غم دوست
ولی افغان خود آهسته دارم

بنگر برخ زرد من و اشک روانم سوزد ز غمت شمع صفت رشته جانم
شبها من و غم های تو در گوشه محنت چون شمع عزا تا بسحراشک فشانم
ای آنکه خیالت ز رود از نظر من داری خبر از حالت چشم نکرانم
آن به که ز تقلیس بیرون میروم آخر در شهر تو مشهور شده راز نهانم
اسرار محبت نتوان گفت بهر کس با مهر وفای تو بیستند دهانم
من لاف محبت زخم و صدق ارادت هرگز سخن شکوه نیاید بزبانم
هر گونه جفا از تو توان دید و لاکن دوری وجدایی ز حضورت نتوانم
سودای تو بیرون ز رود از دل تنگم کر در طلب وصل تو سوزد تن و جانم
نه در هوس خلدم و نه در غم دنیا بایاد تو آسوده دل از هر دو جهانم
دور از قدم تو سر من بارگران است قربان غبار رخت این بار کرانم
روزی که تم خاک شود در طلب دوست از خاک در دوست بجوید نشانم

بی جرم و خطا ترك وفا كرد درینا
ز آن یار وفادار نه این بود کجایم

ی بی تو تیره روز من و روزگار من هر شب غم تو یار من و غمگسار من
از نکبت بنفشه و سنبلیله چه حاصل است یا بند زلف تست دل بیقرار من
آواره بلبلم که پرید ز کشتن ویرانه آشیانه بود یادگار من
بابی وفایی گل و با جور باغبان خوشتر که در قفس گذرد روزگار من
خونین سرشک من که روان شد بهر طرف کلهها و لالههاست بدور کنار من
من جان سپردم از غم دوری ولی دلت هرگز نه سوخت بر من و بر روزگار من
ببود عجب ز خاکم اگر لاله سرزند صد گونه غم نهفته دل داغدار من
ای دوست گر بخاک من افتد کداری تو از دامن تو دست ندارد غبار من

نقاش روزگار که هر نقش کار اوست
نام وفا نوشت بسنگ مزار من

افتاده جدایی به میان من و تو
گویند سخن ها ز زبان من تو
بر کار محبت نتوان برده کشیدن
تا آخر عمر من زیادم نرود
آخر نه چنین بود کجا من و تو
ویرانه کنند خانمان و من و تو
شد شهره شهر داستان من و تو
آنها که گذشت در میان من و تو

ترسم که وفا ز ناله جانسوزش
آتش فکند بر آشیان من و بو

آمد ب سرم سرو روانم بسحرگاه با زلف پراکنده بر آن عارض چون ماه
هوش از سر من رفت چو آمد ب سرم من تاب از دل من رفت از آن دولت ناکاه
تا بند ز کیسوی کره کبر رها کرد پرمشک شد از نکبت آن خانه و خرگاه
کفتاک در خانه بر اغیار بندیدم تا از من تو دور شود دیده بد خواه
خواهم که من و تو به یکی پیرهن آیم کر پیک خیالیت نباید سوی ما راه
که لب به لب من نه و که بر لب ساغر ز آن پیش که دوران شود از بخت تو گاه
شب های فراق آمده چون زلف درازم ایام فراق آمده چون عمر تو کوتاه
این کفت برفکند ز سر چادر عصمت چون غنچه که بیرون شود از برده سحرگاه
با حالت مستانه به بالین من آمد در بستم افتاد تو کوی که یکی ماه
بگذشت میان من او آنچه بیایست شد قصه میان من آن دل شده کوتاه
افسوس کنون آن همه بگذشت نماید است در دل بجز از حسرت در سینه بجز آه

جام و طرب عیش شد از باده لبالب
کام دل خود یافت وفا ز آن لب دلخواه

دیدار یار من بشب ماهتاب به مانند ماه عارض او بی نقاب به
برقع چه لازم است بر خسار یار من نور خداست نور خدا بی حجب به

در تاب می نشسته عرق بر عذار یار رویش ز گل خوشست عرق از کلاب به
تا عکس روی یار فتاده بساغرم امشب پیاله در کفم از آفتاب به
می ریز ساقیا مکن اندیشه از حساب در بزم دوستان کنه از صد ثواب به
چون رحمت عظای خدا بی نهایت است هم بنده را خطا و کنه بی حساب به
آن مدعی که شاد به محرومی تو بود امشب دلش در آتش حسرت کباب به

یارت چو یار نست وفا بخت ساز کار
دردست تو صراحی و جام شراب به

ای که بر بستر نازی و بخواب سحری آه صد آه ز بی خوابی من بی خبری
تاله ها دارم جانسوز جهانسوز ولی بدل سخت تو این تاله ندارد اثری
این چنین روز که من دارم این گونه شبی کاش روز دکری آید و شام دکری
ای خوش آن روز که از این دام رهایی یابم به امید سر کوبی تو زخم بال پری
خون پروانه که در کردن شمع است امشب تا - - - - - حرکاه از او نیز نماید اثری
کشته کان ره اخلاص مقامی دارند با ادب باش که بر تربت ایشان گذری

نعمت هر دو جهان گرچه عزیز است وفا
همت آن است که از هر دو جهان در گذری

گرچه بیرون شدم از شهر نواز کمرای
لیک جز یاد تو ام نیست دگر همراهی

بیروم وز غم تنهایی خود میسوزم نیست در ملک قره باغ مرا دلخواهی
چه کنم شرح غم دوری تنهایی خود تو که همدرد منی از غم من آگاهی
عاقبت خاک ره باد سبا خواهم شد تا مرا باز بکوی تو نماید راهی
عمر خود را بسر زلف تو بیوند کنم تا مبدل بد رازی شود آن کوتاهی
یاد کن از من و از حال من سوخته دل ای که دوری ز من و از غم من آگاهی
یک فروغیست که در جلوه که کون افتاد که سوی کعبه کشد گاه به آتشکاهی

گر وفا رفت ز کوی تو فراموش مکن
به زبان داشت دعایی و به سینه آهی

قطعه

مرا میگفت میرزا صادق امروز که یارم کشته پا بند عم و - - - روز
کزیده از رفیقان کسبج عزت مساوی کشته او را شام با روز
اگر آهی کشد از سینه تک بسوزد عالمی ز آن آه جانسوز
الا ای پای بند دام عزت الا ای روز شب در تاله و سوز
رسیده بر سرت صد درد محنت نشسته بردات صد تیر دلدوز
بیا با هم دگر سوزیم امشب چراغ دیده جان را بر افروز
زنها سوختن آخر چه حاصل دو هیزم را به هم خوشتر بود سوز

بوی جان آید از هوای وطن
 دل جان وفا فدای وطن
 کر بریزیم خون برای وطن
 لاله روید زدشت های وطن
 در دلم نیست جز محبت او
 این چنین بوده اقتضای وطن
 دولت ملک جاودانی یافت
 مگر که دل داد در وفای وطن

تا دل بامید رحمت بر بستم
 پیوند علایق از جهان بکستم
 یا رب در توبه را برویم بکشا
 ز نار بریدم و صنم بشکستم
 پنهان ز تو عمریست که دردی داریم
 وز تاب غمت چهره زر دیداریم
 یا این دل آسین که در سینه ماست
 گریان چشمی و آه سردی داریم
 گریبان دگر وصل تو حاصل کردد
 بر آینه شکسته کر چاره کنند
 غمخانه دل ز دوریت ویران است
 شمیست وفا کز غم رویت همه شب
 دل در غم عشق یار گریان بهتر
 روزم چو شب هجر سیاه اولی تر
 یارب شب هجر را - محرکی باشد
 ترسکه در انتظار او جان سپرم
 مشکل که مرا دل به تو مائل کردد
 پیوند دل شکسته مشکل کردد
 در سینه چو لاله داغها پنهان است
 با سوز و کذار تا سحر نالان است
 این خانه ز سیل اشک ویران بهتر
 حالم چه سر زلف پریشان بهتر
 این ناله وزار را اثر کی باشد
 ز آن یار سفر کرده خبر کی باشد

آن دشت که مقتل شه دین بوده از خون شهیدان همه رنگین بوده
 هر لاله که سر زده ز خاک بایش شاهد به هزار زخم خونین بوده
 در واقعه تو دیده ها خون گریزند ارباب وفا ز ابر افزون گریزند
 تو در دل و دیده و خود می بینی کز غصه تو دیده و دل چون گریزند
 ای کاش که رو به کربلا می کردیم خاک قدم تو توتیا می کردیم
 با تیغ برهنه و با سینه جاک جان در ره دین تو فدا می کردیم
 آن تیر بلا که جسم پاکت خستی ای کاش که او سینه ما بشکستی
 آن خار که بر پای عزیزت بخلید ای کاش که بر چشم وفا بنشتی

فرد

صد کنج نهان بود مرا در دل باران نا دیده گذشتند که این خانه خراب است

وله غزلیات ترکی

گل کلدی کلدی خبر اول کلمه زار دن یوق حاسلم بو فاصله باغ و بهار دن
 عیشم سنکله عیشدی کوکلم سنکله شاد سن سیر نه حاصلم چمن ولاله زار دن
 یارب اولیدی من کبی بیک درده مبتلا بو دهرده جدا ایله این یاری یار دن
 آخر روا دکل اوله آکل خار ایله انیس بیکنه کی باقه بلبل کتار دن

اغیاره شرح حال قیلوب شکوه ایلمز یوز بیک جفا یتشه اکر یاره یاردن
پیغام یاره منتظرم تا که جان ویرم یارب خلاص قیل بی بو انتظاردن
مشکدی کاغد ایله قیلام یاره عرض حال چوق در شکایتیم اکا بوروز کاردن
بامال قیلدی ده امیدم نهالی دهقان کبر نهالی اکر دوشه باردن

محمور نشئه می غفلت اولان وفا
بیدار اولیدی کاش بو خواب خماردن

قره باغ ایچرده بو تنهالنه صبر و قرارم یوق نمکدن بشقه بو ویرانه ده بر غمکسارم یوق
حضور کده غم عرض ایتمکه بردم مجالم یوق بولکده ذلم چوق خدمتکده اعتبارم یوق
کوچن بلبل کی کیم ترک قیلمش سخن کلزاری خرابه مسکنمدن بشقه ای کل یادکارم یوق
حوادث صرصری کورمش منم تا کام اولان بلبل کلم یوق کلشنم یوق آشیانم نوبهارم یوق
بولکده خاکسار اولدم ترحم قیلما دک بردم بوهم خوش در که بندن دامنکده بر غبارم یوق

وجودم نقش ایدن تقاش آله جام می چکمش
وفا ترک می و جام ایتمکه بر اختیارم یوق

وله ایضاً

اول دکل شاعر که شمرک احترامین بیلمیه دعوی شمر ایله اما مقامین بیلمیه
بول تمنایله شمرین عرض ایده هر نا کسه کوچهلرده خار اولوب اوزنک نامین

شمر حکمت در بی عالی دی قدری شاعرک حیف اوله شاعرا کر قدرین کلامک بیلمیه
شرطدر نا اهله اظهار ایتمیه حال دلک روزکاری تار اوله یاصبح وشامین بیلمیه
روز شب ورد زبان ایتمش وفا بو مصرعی لغت اولسون شاعره کراوز مقامین بیلمیه

نانوان

شمرالق فلکنند مهر درخشان کی رخشان اولان خورشید بانو بکم طائر
علین آشیان مهدی قلی خان مرحومک کریمه سی وصیه عصمت وسمیه سی در که آوازه
مراتب جاهی کوش زهره و مشتری کر قیلمشیدی و صیت سخاسی حسودان ارباب
کر می چاه مذله صالمشیدی . سخا کسترک که انک ایچون ارث پدریدر حضرتنه
منتقل و ذره پرورلک که لازمه نام هابونی ایدی ذاتی اکا عامل . دلیل بوکه همتی
تک اوجا اولان طاعک باشنده واقع اولمش . شیشه شهرینه علی طریق سیل چون
چشمه تسنیم و سلسیل بر چشمه ظاهر ایتمش که اکر آب حیات ظلماتده پنهان
اولسیدی هر آینه اکا اسکندر جو یا اولدی چشمه حیوان دیوردی و اکر کوثر
سلسال بهشت برینده اولماسنه معتقد اولماسه ایدی بی شبهه اکا کوثر سلسال سویلنور
ایدی موصوفه ایچون تا حیات باقی ایدی آب هان سرچشمه دخی باقی ایدی هم
چنین ایام تمزیه دارالقدره واقع اولوب ۱۳۱۵ نجی سنهده ماتم زده لک اشک

تار زلفکدی بی بویله گرفتار ایلیوب نه کله باشمه اول زلف مطرا کتوریر
 کل یوزی کورمک کر ممکن اولیدی بردم هر زمان کورمک انی نور نجلآ کتوریر
 قاش و کوز نوک مژه فتنه ایچون جمع اولمش اوق آتوب تیغ چکوب هر بری دوا کتوریر
 کوکلی غارت ایدر اویله کنسار زلفک کوروم اول کل یوزیکی کیم پیدیضا کتوریر
 ناقه نك وارمی شعوری بوله عاشق کویک آنی بخونه طرف جذبۀ لیلا کتوریر
 یوسنی صانع دوباره کوره یعقوب یوزنی مهر بازارینه ایله کر کیتسه زلیخا کتوریر
 یوسنی مصرده کر آلدی زلیخا فتنه نقد جان الده اولان عاشقه سودا کتوریر

صدق قلب ایله نثار ایتمشیدک جان تقدین
 ناتوان مژده بوکون قتلکه فرما کتوریر

واریمدی سینده درد غم نهان اولورم فدا اولوم سکا کل ایله امتحان اولورم
 فراقدن کیجهر یا نمازم صباحه کی خیال زلفکه باغلو کیدوبدی جان اولورم
 بهار حسنک ارا کور نیجه خزانم بن بهار لاله سی تک باغرم اولدی قان اولورم
 ورق ورق دل جان هجرته ایچره اولدالندی مثال کنجغه صد باره اولدی جان اولورم
 او خاک پایکی بن آشیانه ایتمشیدم وطندن آیری دوشوب ایمدی لامکان اولورم
 دیدک که چک الکی دامنمدن ال چکدم ترجم ایلمدک آخر ای جوان اولورم
 چکدم حسرتکی کورمدم خدا حافظ نظاره ایلمدک آم الامان اولورم
 فدا او قامتکه کیم قضا نه خوش چکمش قدر بوکوب بلیمی ایلیوب کان اولورم

فراقدن توکنوب تاب طاقم بالله
 وصاله یتم زار ونا توان اولورم

چشماری کبی جاری اولور ایدی. عاقبت کور و سر چشمه دن ناباب وغور اولای.
 مؤلف ریاض العاشقین بو اشعاری او مرحومه نك تعزیننده وماده تاریخنده انشاد
 ایدوب بو مطلبک ذیلنده مناسبته درج ایتدم .

صبح چون خورشید رخسار رخسار کوهسار شدنهان خورشیدبانو از نظر خورشیدوار
 الله الله این چه خورشید است بنهان شد ز چشم شد جهان تاریک در چشم چو یک مشت غبار
 شورش اندر خلق چه شد خورشید خور از میال زین علامت ره بردم شد قامت آشکار
 رسم خور نیست بنهان کشت ظاهر کردد او این چه خورشید است یار کس کرد غیت اختیار
 هست این خورشید ما کس تقیض آفتاب این یکی بر روی خاک و آن دگر در استار
 ذره از وصف آن خورشید نتوان کفتمی بشمرم اوصافش ار تا حشر ناید در شمار
 هست بر گرفتار من نام و نشان او کواه هر دورا ای دل اگر خواهی نمایم انتشار
 نام آن بانو بود خورشید بانی و آن دگر چشمه باشد عزیزان هم جو کوثر خوشکوار
 آب حیوانش را کر خوانم نکفتم کذب آنکه هست از وی زنده گانی همه خورد کبار
 کر کسی گوید حیات شهر ما بردست اوست پس چه شد دست از حیات خود بشت آن شهریار
 من همی گویم که او دانست این معنی که هست آب کور کور خور این چشمه بخشد کردگار
 ز آن سبب تمجیل کرد سوی هشت جاودان تا که کرد ساغر از ساقی کوثر بی شمار

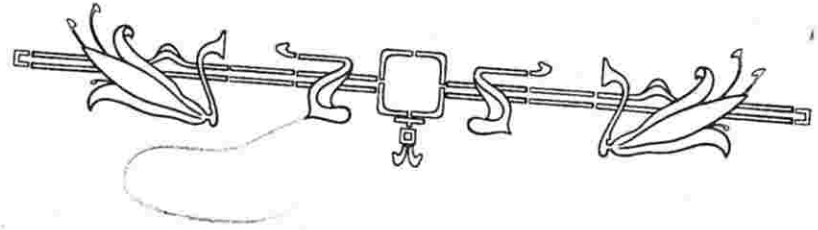
خلاصه صاحب طبعدر . اشعار آبداری ایسه چشمه موصوف تک روان
 بلکه شیرین تر از آن در بویله که سر چشمه طبعندن نجان ایدن آب جواهر کفتارک
 شیر بنلکنندن معلوم و آشکار اولور .
 شور عشقک باشمه آخری سودا کتوریر بو مشخصدی که عشق عاشقه غوغا کتوریر

اسیر دانه اولوب دام زلفه دوشدی کوکل او نوع سلسله دن کیم ایدر رها کیتمه
 مریض عشق اولانه نیله سون طیب زمان سوای شهد لبک یوقدی بر دوا کیتمه
 کال شوقله قوی ایلیوم خلیل آسا او خاک مقدمه که جانمی فدا کیتمه
 اکر فراقیکی کورسه کورن کوزم چیقسون کوزمده خاک ره عین طوطیا کیتمه
 طواف کوییده سمیم نیجه اولور حاصل اکا که ذکر لبک ویرمه صفا کیتمه
 خزینه کوهری تک اولوسه ک نهان کوزدن وجودیکی ایلیوب محض کیمیا کیتمه
 رقیب طغنه سی هجران غمی اولور مشکل بو ناتوانه کوروب انلری روا کیتمه

زمانه صالدی عجب محنت وملا له بنی اوماه رودن ابراق ویردی غم زواله بنی
 توکندی تاب وتوان ای خدای لم یزلی یانیز بوجانمی آل یایتور وصاله بنی
 سکا نه قدر دیدم رحم قیل بکا کیتمه کل ایندی کورکه فراقک صالوب نه حاله بنی
 نه وقته دک غم هجرکه آه زار چکوم ترجم ایله کتور سنده بر خیاله بنی
 کسیلدی صبر وقرارم فراقه تابم یوق روادی سنکه کتورسون بو آه ناله بنی
 تعجبم که نیچون رحمه کلدهک ظالم فراق اودینه یاقوب صالمسه که نه حاله بنی
 نه یحشی کونلر ایدی کیم سنکه مونس ایدم زمانه ایندی ایدوب سینه داغ لاله بنی

وصاله یتیمون زار ناتوان قالدیم
 ایدوب فلک ینه حسرت اومه جماله بنی

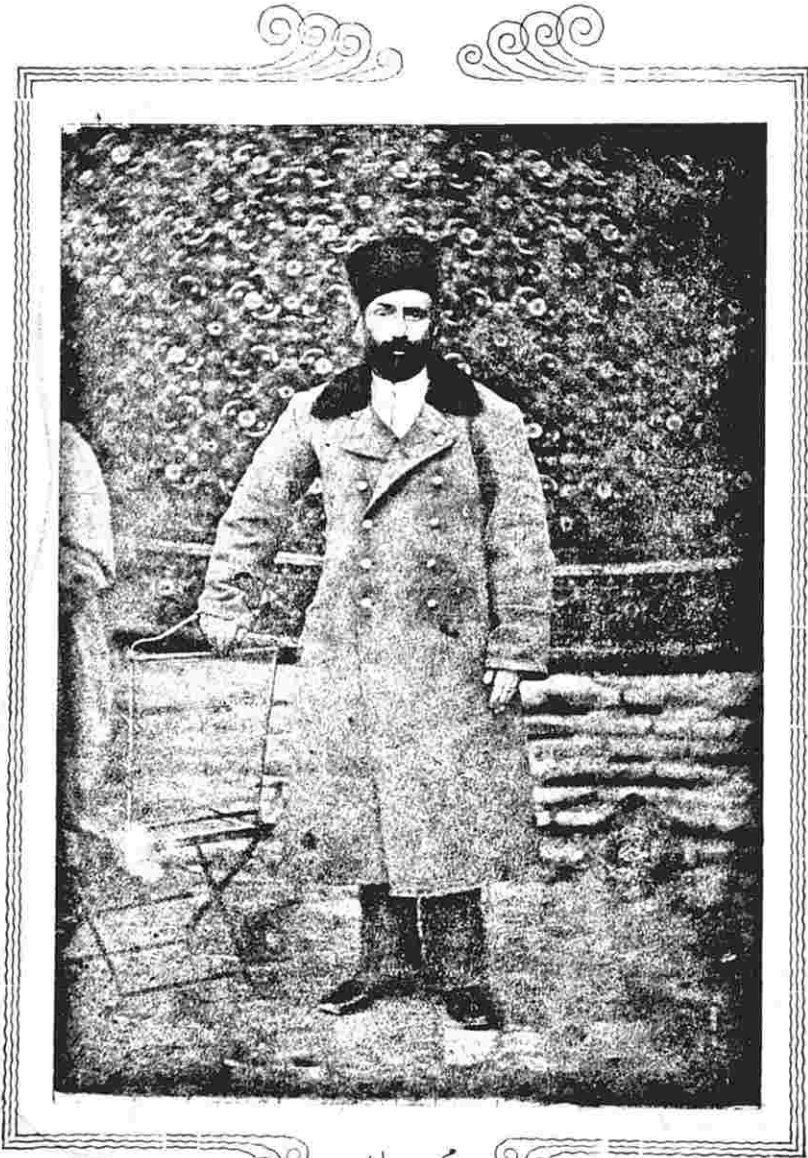

فرزند ارجمندی میر عباس اغاک وفاتنده سویله دیکی نوحه

نه اولدی ببله کیم قبیلدی کلهستان ترکین اونودی کللری ایندی آشیان ترکین
 کیم ایله مونس اولوبدر کیمه سالوب مهرین رواقیدی ایلمک یار مهربان ترکین
 کوکل که خار جفادن همیشه نالاندر یرالیدر ایلمز ناله و فغان و ترکین
 چراغ روشن بزم امید کن یارب سبب نه اولدی او مه ایندی آشیان ترکین
 باقاری غیرلره چشم پیر کنماک ایدرمی عاشق اولان یوسف زمان ترکین
 سنک فراقکه جانمده تاب و طاقم بوقدی تن فسرده هنرزا ایدرمی جان ترکین
 جهانی ترک ایلمز کیم که عاشق جاندر حیادتدن اوزوب ال ایلمز جهان ترکین
 قرار جانمده کسدی جان توانا سن اوزولدی قوت جان ایندی ناتوان ترکین

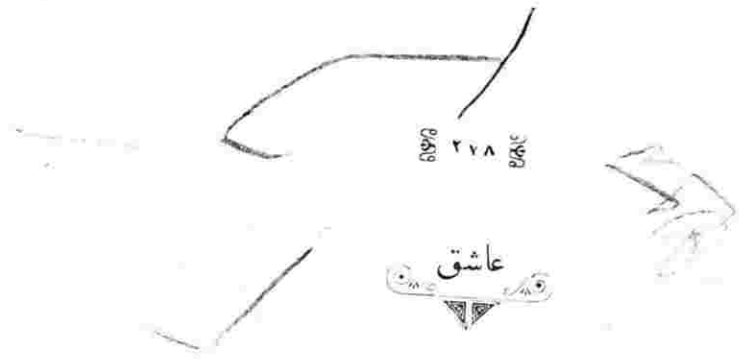

فرشته طلعت ومه روی خوش لقا کیتمه جمال ضوئی ایدن قلبی ضیا کیتمه
 مسیح تک نفسی مردنی ایدن احیا دهانی ایچره اولان چشمه بقا کیتمه

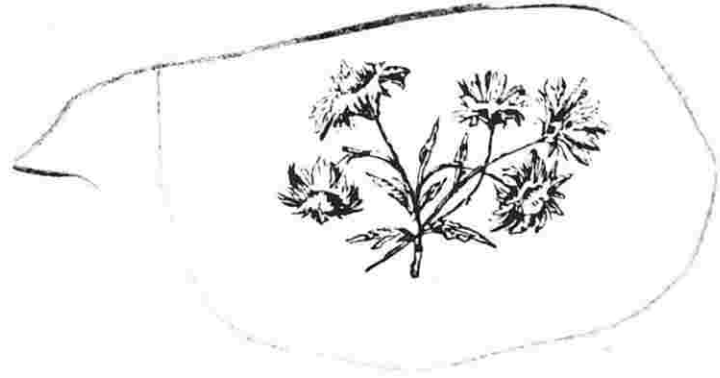
محمود بك

پورضوان جایگاه کاظم بك وزیر و فک خلقی در . معلوم اولدینی وجه اوزره

بوهمدم موافق سابقده حقایق حالته متذکر اولدیغمز مرحوم ملا زین العابدین ساعری تخلصک خلقی میرزا علی جنابلرندن عبارتدرکه ایام شبابتندن باش تبره ترابه چکنجه بهدک معلمک ایله مشغول اولمش . وفاتی ایسه هجرت نبسوبدن ۱۳۱۴ سنه کچهرک واقع اولمش . ذیلده محرر بش فرد مشار الیهک محصول خیالاتندن در .

ینه ای مهربان تولدی جدالق اختیار ایتدک بی سرکشتهنی هر لحظه کویبیکدن کنار ایتدک نکارا قیل ترحم فرقته تاب توانم یوق فلکدن بدینمله بی سروت کچ مدار ایتدک نیجه معشوقسک معشوقه رسمین بیلمدک اصلا عجب هر جایی سن سریمی خلقه شکار ایتدک کورنده کل یوزک بلبل کرک شوقین زیاد ایتسون نیجه گل سن که بلبل کو کلکی سن نار مار ایتدک سکا یوز یول دیدم عاشق چک ال سن بی وفالردن سوزمه باقما یوب سن اوز اوزیک شرمسار ایتدک

بو شخص شاخص اکثر عمری بوسر زمینده عیش و عشرتله کچورر ایتمش .

وقتاکه برادر جان برابرلی و اخ روحانیلری ترک دنیای فانی قیلمشدر ، مجرد اولدیفنه کوره بای تخت علی ابن موسی الرضا علیه التحیه والتنابه مشرف اولوب نیجه بیلر او ارض اقدسه اشرف و اعیان ایله عمر کچوردکن صکره وطن مألوفه عودت بیورر و هجرتک ۱۳۱۸ هجری سنه سنده بمفاد کل من علیها فان وداع جان ایدوب برادران روحانیلرینک ارواحنه روح شریفی ملحق ایتمشدر . خلاصه صاحب طبع لطیف و کلام شریف در . و بو اوج غزل نغز او چنابدن درکه ترین صحائف کتاب قیلندی .

ز کفر زلف تودل درهم و پریشان است بداد وی نرسد کس چه کافرستان است
دلم ز زلف تو چون موی بر خیال آورد از آن چو مویه بسوز کداز نالان است
شبان تیرد شب آهنگ وش بزلفت دل بیاد صبح رخت تاسحر نواخوان است
دل ار مقید آن خال زلف شد چه عجب که خال عقده دل زلف رشته جان است
محبت رخ وزلفت نه کمر ایمان است که هر دو ناسخ اعجاز پور عمران است
بکشتنی که در او شوخ کلمذار توی چه جاست روضه رضوان چه جای غلمان است
اسیر هر که چو محمود شد بزلف ایاز غلام حلقه بکوش است کر چه سلطان است

بر دور عارض مهن سبزه چون دمید خورشید انورش بخت استوا رسید
کلهها همه ز سبزه سر آرند دائما ای بوالعجب که سبزه ز گل میشود پدید
در ویش آن خطاست و باعکس زلف او یا مشک تر ز نافع چین بر سمن چکید
زلفش که بود خازن رو کاتب قضا خط را رقم نمود قراول ورا مزید

چون صبح روی یار ز خط تیره کی گرفت چشم امید من شد از آن تیره کی سپید
هر موی کز رخ چو گلش سر بدر نمود خاری شد بسینه مرغ دلم خلید
محمود شکوه کم ز خط کلمذارکن ایذای خار بهر گلش بایدت کشید

ای بر شمع عارض تو مظهر آفتاب وی ز اقباس نور رخت انور آفتاب
کی داشتی فروغ بدن پایه پردت هر با مداد کر نه نهادی سر آفتاب
رویت بماء خلق دهد نسبت غلط پیش رخت ز ذره بود کتر آفتاب
از تار زلف تست شب قدر در خفا وز پرتو جمال توشد اظهر آفتاب
در چین زلف روی ترا هر که دید گفت صیاد کیست کرده بدام اندر آفتاب
روشن نمی شود دل محمود بی ایاز دائم چو بنده کر بودش بر در آفتاب

شاکر

بو مرحوم که مشهدی علی اکبر نامیله معروفدر مشهدی عبدالحسین مغفورک
خلقی وغفران پناه میرزا ابوالحسن شهید تخلصک برادر زاده سی در ۱۳۲۴ سنه
هجریه سنده دار دنیادن عالم بقایه ارتحال ایتمشدر زبرده محرر غزل مشارالیهک
ثمره افکارندندر .

عشق ابدوب عجب بی دیوانه ای صنم مجنون کی سالوبدی بیابانه ای صنم
یوسف سکا مقابل اولوب ایتنه بحث حسن سال سن آنی اوچاه زینخدانه ای صنم
وصلک اکر مبر اوله خسته جانمه یوق احتیاجی روضه رضوانه ای صنم
خلق تمام واله ایدر سرو قامتک مردم ایدنده جلوه مستانه ای صنم

قوبه یانه فراق اودینه یوقدی طاقی

کل رحم قیل شا کر نالانی ای صنم

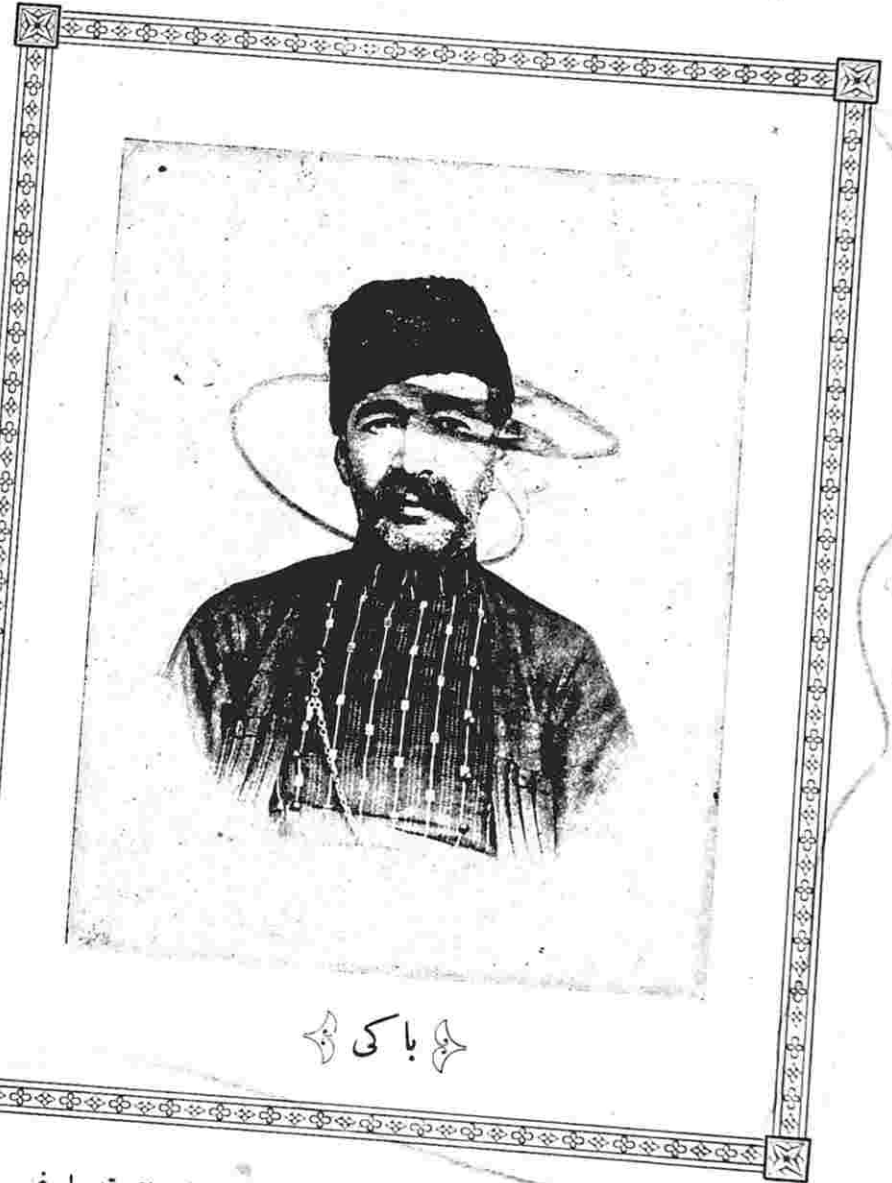
نکاری

شو سید عالی نسب که دارای علم و ادب ایش اسم شریفی حاجی میر حمزه
افندی در قره باغک زنکه زور اویزدینک جیجملو نام قره سنده تولد ایش .
صفحات مسرت آیات قره باغده تحصیل کمالات ایتدکن صکره امامیه بلده سنه
مهاجرت ایلمش و اوراده علم و معرفتی سایه سنده شهرت تامه به مظهر اولمش .
اهل طریقت اولق حسینیه حقیقت اهلنک حسن نظر لرینی قازانمش . خلاصه
صاحب طبعدر . مظهر حسن توجه لری اولان (نکاری) نامنده کی بر عفت پنا .
هک اسمیه مسمی اولان بر دیوانی وار ایسه ده اشبو کتابک حین طبعنده اله
بکوروبه مدیکی جهته منتخباتی ابله ترین صحیفه میسر اوله مدی .

ناصر

بو جوان خوش سیما و ناکام که اسم پدری حاجی قاسم در اصلاً ایران اها
بسندن اولوب شیشه شهرنده تولد ایشدر . عمرینک اکثر اوقاتی دیار غربتده
آورمش . ۱۳۲۴ سنه هجریه ده اتوز سنه بالغ اولورق (قاقا) ده مرغ روح
بر فتوحی کلزار جنازه طیران ایشدر . طبع صاحبی در قوه فکریه سندن حصوله
کلن بر غزلی بوجه آنی تزییر اولندی .
غربت ایلدرده کوکل همدم دلدار اولمش وطن ایچره نیه بس درده گرفتار اولمش
دیمه زلف سپهم در دو کیلوب رویه کیم علم بخت سیاهمدی ننگون سار اولمش
کوهکن صورت شهیرینی کورمش کویا که نخیله واروب صورت دیوار اولمش
غم خورشید جمال ابله دل پردردم زکس مست کی خسته و بیمار اولمش
کوشه چشم نکارک سکا بس در ناصر که قناعتله کدا کاشف اسرار اولمش

باکی

بو جوان بی باک و شاعر ذی الادراک مرحوم حاجی اوجاق قلی اوغلی حاجی
صادق قره باغلی تک نطفه باکی در که بلند و موزون طبیعی و عمری تک کوتاه قامتی

وار ابدی دفتر عمری ایسه بو اورافک حین زرتینده گل دفتری تک اوراق اولدی
حقیر ایسه شیشه عمری ناکهان بلا طاشنه طوقونان کونده بوبش فرد ایله اظهار
تأسف و ابراز نمکینلک ایتیم.

توی باکی بخاک تیره مستور و یا خوابیده در چنم سیه نوری
الا ای نور عینم از چه کشتی سرشک آسا ز چنم مردمان دور
چه سان ابوب مارا صبر باشد نت کشته است اکنون طعمه مور
ترا بادا همیشه رحمت حق شوی همواره توهم خوابه حور
خوشا بر تو که سال رحمت را چو پرسیدم منادی گفت مغفور

خلاصه صاحب دیوان در . دیوانندن منتخب اولان اشعار آبدار بونلر در که
کوز یاشی ایله ترقیم اولندی .

افسوس حیف بندن او جانام آریلور جان ملکنی خرابه قویوب جانم آریلور
مشتاق غم کور و بده بی کوهکن کبی شیرین دل و شکر لب و خندانم آریلور
باغ محبت ایچره بکا غصه طاپشروب بر الا کوزلی سرو خرامانم آریلور
کیسوی یاره طاپشو صبا نانه دکسون تل تل دوشنده گل یوزه بوز جانم آریلور

قان آغلاسون همیشه کرک قان اولان کولک
باکی بلا اسیر بدی سلطام آریلور

دیون او یاره ایدر عاشق سفر کلسون تکنج عقرب آرا کیزلدوب قر کلسون
ارنوم يتوبدی صبا آرز قلوب فداسی اولام سوله که باشمک اوسته او دیده ترکلسون

1910
14

АРХИВ